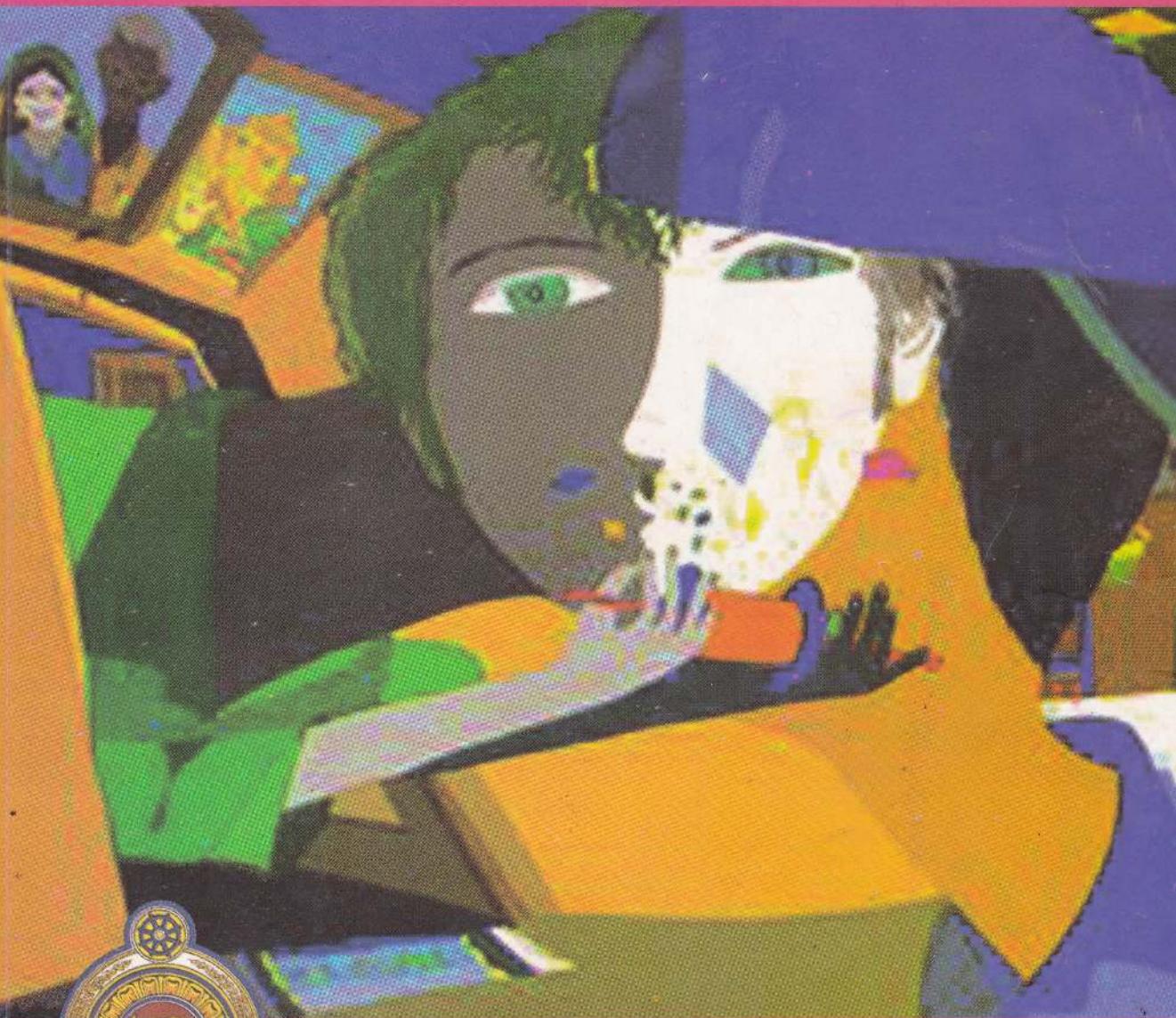

கூர்மதி

Koormathy

2013

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானு வியல் யிரிவு
தமிழ்மொழி அலகு
கல்வி அமைச்சர்

குஜார

கல்வி அமைச்சின்
தமிழ் மொழிக் கல்விச் சஞ்சிகை - 2013

மலர் - 6

வானம்

நிதியோத மீத

பாச - கலைஞர் சிறை க்ரியாவடி டுபிள

த - பொ

பதிப்பு விபரம்

- சஞ்சிகை ஆசிரியர்** : திருமதி கிழேஸ் சட்கோபன் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் தமிழ் மொழிப்பிரிவு
- போககர்கள்** : கெளரவ பந்துல குணவர்த்தன அவர்கள் கல்வி அமைச்சர்
கெளரவ மோஹன்லால் கிழேறு பிரதிக் கல்வி அமைச்சர்
திரு.அனுர திஸ்நாயக்க
கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்
- வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும்** : திரு.எச்.யு.ஹேமந்த பிழேமதிலக
மேலதிக் செயலாளர்
கல்வி மற்றும் பண்பு சார் அபிவிருத்தி
திரு. எச்.யு.விஜேரட்ன
மேலதிக் செயலாளர்
திட்டமிடல் மற்றும் செயலாற்றுகைப்பிரிவு
திரு. உபாலிமாழிங்க
மேலதிக் செயலாளர்
கல்விச் சேவகள் தாபனப் பிரிவு
திரு.என்.எச்.எம்.சித்ரானந்த
மேலதிக் செயலாளர்
நிர்வாகம் மற்றும் நிதிப்பிரிவு
- நிதி ஒழுங்கமைப்பு** : திரு.பி.ஏ.கே.ஜூயசிங்க
பிரதம கணக்காளர்
திருமதி ஜி.எச்.ரூபசிங்க
கணக்காளர் - நிதி
திருமதி எஸ்.டி.என். சமரசிங்க
கணக்காளர் - கொடுப்பனவு
திருமதி. டி.பி.ஆர்.தமயந்தி
கணக்காளர் - வழங்கல்
- செவ்வியாக்கம்**
மற்றும் அலுவலக உதவி : திருமதி வாககி அத்தனாயக்க
திரு.டி. ஸ்ரீசங்கர்
- கணிணி எழுத்தாக்கம்**
பக்க வடிவமைப்பும் முன்
அட்டை வடிவமைப்பும் : திரு. ஆர். எஸ். குணரட்னம்
- பதிப்பு** : திரு.சதீஷ் அனுருத்தன்
- அச்சுப்பதிப்பு** : கல்வி அமைச்சு
அரசாங்க அச்சுத் தினைக்களம்
கொழும்பு.

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:	சுர்மதி
நூலின் அளவு	:	24cm x 18cm
தாள்	:	70 gsm
அச்சு எழுத்தளவு	:	10.5
பக்கங்கள்	:	i-xiv+196
பிரதிகள்	:	4000
அட்டை	:	220 gsm
வெளியீடு	:	தமிழ் மொழி அலகு கல்வி அமைச்சு, இசுறுபாய், பத்தரமுல்ல.

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி!
என்றென்றும் வாழியவே!

குழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
தூலங்குக வையகமே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லையகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

பெருள்டக்கம்

பக்கம்

அஶிச் செய்தி	x
கெளரவு கல்வி அமைச்சர் பந்துல ருணவர்தன	
அஶிச் செய்தி	xi
திரு. அனுரா திஸாநாயக்க கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்	
அஶிச் செய்தி	xii
திரு. எச். யு. ஹேமந்த பிழேமதிலக மேலதிக செயலாளர் கல்வி அமைச்சு	
அஶிச் செய்தி	xiii
ஆர். எம். எம். ரத்னாயக்க, தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு - பணிப்பாளர்	
பதிப்பாசிரியர் உரை	
திருமதி. கிழேஸ் சடகோபன், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்	xiv
உலக மக்களின் இணையத்தளப் பயன்பாடு	1
பேராசிரியர்: சோ. சந்திரசேகரம்	
தமிழாய்வு வளர்ச்சியில் தனிநாயக அடிகளாரின் முன்னோடி முயற்சிகள்	9
பேராசிரியர் செ.யோகராசா கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.	
இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தேசியச் சிந்தனைகள்	20
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	
ஆயிரம் இடைநிலைப் பாடசாலைகளை மீளமைக்கும் தேசிய	31
நிகழ்ச்சித்திட்டமும் அதற்கான பாடசாலைத் தலைமைத்துவமும்	
எஸ். முரளிதரன், பணிப்பாளர் - தமிழ் பாடசாலைகள் பிரிவு	
சமுத்து இலக்கிய வரலாற்றில் இருகுவம்மிசம்	39
கலாநிதி ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்,	
இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறுவர் பாடல்களின் செல்நெறி	56
வடபுலத்தை மையப்படுத்திய ஒரு பார்வை	
ச. வலீசன்,	

எமது வரலாறு எழுதுமுறைக்கான புதிய பார்வை	64
ந. இரவீந்திரன்	
மலையக நாட்டார் இலக்கியம் மரபும் மாற்றமும்	70
லெனின் மதிவானம், பிரதி ஆணையாளர்,	
கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களாம் - கல்வி அமைச்சு	
சிறுகதை	86
குடேறும் பாறைகள், இரா. சடகோபன்	
இது வெற்றியை விழைவோர் பக்கம்	92
திருமதி பத்மா பத்மநாதன்	
பழந்தமிழ்ப் புலவர் சிறப்பியல்புகள்	95
திருமதி தாமோதரம்	
தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சை முடிவுகள் மாணவர்களின் மனோநிலையில்	100
பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றதா?	
எஸ்.எல். மன்குர்	
அழிந்துபோன அடையாளங்கள்!	105
அருள் திரு. முத்தையா செல்வராசா	
மொழியும் ஊடகமும்	119
திரு. பரராஜசிங்கம் இராஜேஸ்வரன்,	
தாய்ப்பக	126
எம். எஸ். அமானுல்லா	
கவிதை ஆக்கம்	138
பிரிவு 05 -	
கவிதை ஆக்கம்	141
பிரிவு 04 -	
திறவுகோல்	145
சிறுகதை ஆக்கம் : செல்வி: எஸ். வேதிகா	
சமூக வரலாற்றில் நாட்டார் இலக்கியங்கள்	149
M.C.R. பஜர்	

முட்களின் நடுவே ரோஜா மண்ணில் மழந்த கதை	158
தி. மேரிதயாளினி	
பொதுநலவாய நாடுகளின் அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக சமத்துவம்	162
க. கிழேஷரத்தனா	
பொதுநலவாய அமைப்பு நாடுகளின் அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக சமத்துவம்	166
அ. சரஞ்சியா	
பொதுநலவாய நாடுகளின் அபிவிருத்தி மற்றும் சமூகசமத்துவம்	169
M. A. F. பஜர்	
இரவே போய்விடு...!	171
ஐ. மரியா ஜேரோமி	
“சமரசம் உலாவும் இடமே”	181
தாமரை	
வரால் மீன்கள் (திறனாய்வு)	184
செல்வி: T. தீபிகா	
அகில இலங்கை தமிழ் மொழித்தினப் போட்டி முடிவுகள்	190
நன்றி	196

Message from

Hon. Bandula Gunawardane

Hon. Minister of Education

“Language links nations”

Being the Minister of Education, I am delighted to wish for the publication of the issue of “Koormathy” marking the “Inter School All Island Tamil Language Day” organized by Tamil Language unit of the Ministry of Education.

Language links nations, Being a main communicator, “language” plays a major role to share knowledge and ideas. Because of this, every person has to improve language skills, not only mother tongue but also other nation’s languages as well. By improving the skills of our students or any other person to Listen, Read, Write and Speak from their primary level, they can be transformed as excellent language users.

To touch global level, explore and lead our students to compete with international society we must give innovative new technological knowledge and necessary motivation for our children. Along the processes and procedures of teaching, we must feed necessary knowledge to increase creativity and sensitivity in our students’ mind.

The Tamil Language Unit deserves commendation in this respect as they have done it in a colorful manner. It will contribute towards the improvement of the abilities in students.

I have the pleasure of appreciating this attempt of highlighting the scintillating performance of our children and I wish them a great future.

Bandula Gunawardane (M.P)

Minister of Education

செயலாளரின் ஆசிச்செய்தி

இவ்வருடம் வெளிவரும் “கூர்மதி” சஞ்சிகைக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின எழுத்தாக்கப் போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்ற தரமான ஆக்கங்களையும் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், கல்விமான்கள், இலக்கியவாதிகள், ஆகியேரின் ஆக்கங்களையும் இச் சஞ்சிகை தாங்கி வழங்கியமை பாராட்டுக்குரியது. இச் சஞ்சிகையினை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வைப்பதில் கூடிய கவனம் செலுத்திவரும் தமிழ் மொழிப்பிரிவின் பணி பாராட்டுக்குரியது. இச் சஞ்சிகையை சிறப்பாக தரமுடன் தயாரித்து வெளியிடுதலில் சகல வழிகளிலும் உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அனுரா திஸ்நாயக்க,
கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்.

மேலதிக செயலாளரின் ஆசிச்செய்தி

இவ்வருடம் வெளிவரும் ‘கூர்மதி’ சஞ்சிகைக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ‘கூர்மதி’ சகல மட்டத்திலான வாசகர்களை கவரும் விதத்தில் பெறுமதியான ஆக்கங்களைக் கொண்டு வெளிவருதல் பாராட்டுக் குரியது. ‘கூர்மதி’ யின் ஆக்கங்களை வழங்கிய கல்வியாளர்கள், இலக்கிய கதைகள் ஆசிரியர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். ‘கூர்மதி’யின் பயணம் எமது பாடசாலை ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் கல்விப்பணிப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் பயன்பெறும் வகையில் தொடர சகலரும் பூரண ஒத்துழைப்பு நல்குமாறும் கூர்மதியின் மூலம் அனைவரும் பயன்பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் நூலகக்குழுவினருக்கு மீண்டும் நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஹேமந்த பிழேமதிலக,
மேலதிக செயலாளர்,
கல்வி மற்றும் பண்புசார் அபிவிருத்தி,
இசுறுபாய்.

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு பணிப்பாளரின் ஆசிச்செய்தி

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி பிரிவால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் “கூர்மதி” சஞ்சிகையானது மாணவர்களாது திறன்களை வெளிக்காட்டுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் ஒரு சஞ்சிகையாகும். இந்த சஞ்சிகையில் கல்வித்துறையில் தடம் பதித்த பல கல்விமான்களின் ஆக்கங்களும் இதில் வெளிவருகின்றமை இச் சஞ்சிகையினை இன்னும் மெருகூட்டுகின்றது. “கூர்மதி” சஞ்சிகையை சிறப்பாக தயாரித்து வெளியிட உதவிய தமிழ் பிரிவைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் பாராட்டையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஆர்.எம். எம். ரத்னாயக்க,
கல்விப் பணிப்பாளர்,
தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு,
கல்வி அமைச்சு.

பதிப்பாசிரியர் உரை

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் “கூர்மதி” சஞ்சிகை தமிழ் மாணவ சமுதாயத்தின் எழுத்தாக்கத்திற்கன மேம்படுத்த வெளியிடப்படும் உயர்ந்த ஒர் சிருஷ்டிப்பாகும்.

தமிழ் மாணவர்களின் திறன்களை வெளிக்கொணர வருடாந்தம் நடாத்தப்படும் அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தீனப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களின் உயர்ந்த படைப்புக்களை மற்றும் அதிபர், ஆசிரியர், கல்வி மாண்களின் படைப்புக்களை கொண்டு இந்நால் வெளியிடுகின்றமை மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

கல்வித் துறையில் தடம் பதித்த பல கல்விமாண்களின் படைப்புக்களை யதார்த்த உலகிற்கு ஏற்ற வகையில் எழுதப்பட்ட பல ஆக்கங்களை இதில் பதிப்பித்துள்ளேன். இக்கட்டுரைகள் கல்வித்துறை மற்றும் இலக்கியத்துறை சார்ந்த பலருக்கும் மிக்க பயனுடையதாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

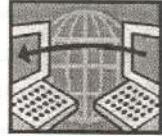
இந்த சஞ்சிகையை வெளியிட ஊக்கமும் ஆக்கமும் தந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் கௌரவ கல்வி அமைச்சர், பிரதிக் கல்வி அமைச்சர், மேலதிக செயலாளர், கல்விப் பணிப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிழேஸ் சடகோபன்,
தமிழ் மொழிப் பிரிவு,
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

உலக

மக்களின்

இணையத்தளப் பயன்பாடு

பேராசிரியர்: சோ. சந்திரசேகரம்

“இணையத்தளங்கள் இன்று அறிவையும் தகவல்களையும் வழங்கும் சாதனங்கள் மக்கள் தாம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான அறிவையும் தகவல்களையும் உடனுக்குடன் பெற்றுக் கொள்ள கணினி அறிவும் இணையத்தளங்களும் உதவுகின்றன. இவ்வசதிகளைப் பெறாத சூழக்கள் வளர்முக நாடுகளில் அதிகம். இதனால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் இழப்பும் அதிகம். இவ்வாறு ஒரு நாட்டிலோ சமூகத்திலோ கணினி அறிவும் திறனும் இல்லாதோர் காணப்படுகின்ற நிலை (இலக்க இடைவெளி) எனப்படும். வளர்முக நாடுகளில் கணினி அறிவையும் பயன்பாட்டையும் கொண்டோர் மட்டம் தொழில் உலகில் நன்மை பெறுபவராய் உள்ளனர். இது புதுவகையான சமூக வேறுபாட்டை உருவாக்கி வருகின்றது.

தகவல் தொழில்நுட்பம், கணினி இணையத்தளம், மின்னஞ்சல் என்பன மனித வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகிறது. பாடசாலைக்கல்வி, உயர்கல்வி, மருத்துவ நிறுவனங்கள், வர்த்தகம், கைத்தொழில், போக்குவரத்து, தொடர்பாடல் எனச் சகல துறைகளிலும் இன்று கண்ணி பயன்படுத்தப்படுகிறது. கணினிப்பயன்பாடு அதிகரித்துள்ள நாடுகளில் நூல்கள், சஞ்சிகைகள் எல்லாமே இறுவட்டு வடிவில் வருகை தந்து நூல் நிலையப் பயன்பாட்டைக் குறைத்து வருகிறது. இவைபற்றி இன்று அறியாதவர்கள் குறைவு.

தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் கணினிப் பயன்பாட்டின் காரணமாக இன்றைய யுகம் அறிவு யுகம், தகவல் யுகம் என்றும் 21 ஆம் நூற்றாண்டு அறிவுமைய நூற்றாண்டு, தகவல் மைய நூற்றாண்டு என்றும் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. புதிய அறிவு துறிதமாக உருவாகவும், உருவாக்கப்பட்டவுடன் உலகெங்கும் பரப்பப்படவும் இணையத்தளங்கள் உதவுகின்றன. இவ்வாறான நிலைமை காரணமாக இன்று ஒரு அறிவுப்பூர்த்தி நடைபெறுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

இத்தகைய பின்புலத்தில் இன்று உலகநாடுகளில் வாழும் மக்கள் எந்த அளவுக்கு இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற விடயம் ஆராயப் படுகிறது. சென்ற நூற்றாண்டில் மக்களின் கல்வி அறிவு வளர்ச்சியில் எழுத்தறிவு,

படிப்பறிவு என்பன முக்கிய குறிகாட்டிகளாக அமைந்தன. ஒரு நாடு அறிவுப் பொருளாதாரமாகவும் அறிவுச் சமூகமாகவும் மாற வேண்டுமோயின் பெரும்பாலான மக்கள் இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் மக்களின் இணையத்தளப் பயன்பாடு குறைவு என்பதையும் அறிந்து அப்பகுதி மக்களில் கவனம் செலுத்தலாம். இம்மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் மக்கள் பயன்பாட்டிற்காக பொது அல்லது சமுதாயக் கணினிக் கூடங்களும் நிலையங்களும் வளர்முக (வறிய) நாடுகளில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வாறான மக்களின் இணையத்தளப் பயன்பாட்டுப் புள்ளி விபரங்களை நோக்கும்போது பொதுவாக இரு விடயங்களை அவதானிக்க முடியும்.

1. இவ்விடயத்தில் வளர்ச்சியடைந்த செல்வந்த நாடுகளுக்கும் வளர்முக நாடுகளுக்கும் இடையே பெருத்த இடைவெளி காணப்படுகிறது.
2. அதே வேளையில் நாடுகளுக்குள்ளேயும் மாவட்டங்கள், மாகாணங்களுக்கிடையிலும் பயன்பாடு சதவீதத்தில் இடைவெளியைக்காண முடியும்.

இதற்கு காரணம் பல வளர்முக நாடுகளுக்குள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பிரதேசங்களுக்கிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுவதாகும்.

ஆசிய நாடுகளை மட்டும் எடுத்து நோக்கினால் செல்வந்த நாடுகளான ஜப்பான், தென்கொரியா, சிங்கப்பூர், கொங்கொங், தெவான் ஆகிய நாடுகளில் 70/80 சதவீத மக்கள் இணையத்தளங்களை பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியும் உயர்ந்த தனிநபர் வருமானம் இதற்குக் காரணமாகும் என்பது வெளிப்படையானது.

இந் நாடுகள் வாழ்க்கைத்தரத்தில் மேல் நாடுகளுக்கொப்பானவை. இரண்டாம் நிலையில் மலேசியா (61.1%) சவுதி அரேபியா(47%) சீனா (38.4) பிலிப்பைன்ஸ் (33) மாலைதீவு (35) என்பன வருகின்றன. ஏனைய நாடுகளுக்கான கம்போடியா, பூட்டான், பீஜி, இந்தியா, இந்தோனேசியா, பாகிஸ்தான், வங்காள தேசம், இலங்கை, தாய்லாந்து என்பவற்றில் 5-30 சதவீதத்திற்கிடையிலான இணையத்தளப் பயன்பாடுடையவர்கள் உள்ளனர் இவ்விடத்தில் வங்காளதேசமும் கம்போடியாவும் மிகப்பிந்தியவை (பார்க்க அட்டவணை2)

இணையத்தளங்களில் மொழிகளைப் பயன்படுத்துவோரின் சதவீதம்

மொழிகள்	சதவீதம்
ஆங்கிலம்	27
சீனம்	25
ஜெர்மன்	5
அரபு	3
ஜப்பானிய மொழி	5
பிரஞ்சு	3
கொரியன்	2
போர்துக்கேய மொழி	4
பிற மொழி	17

உலக மக்களில் கோடிக்கணக்கானோர் அல்லது 34 சதவீதமானவர்கள் இணையத் தளங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். செல்வந்த நாடுகளைக் கொண்ட ஜரோப்பாக் கண்டத்தில் தான் பயன்பாடு அதிகம். அங்கு 51 கோடிப்பேர் அல்லது மொத்த மக்களில் 63 சதவீதமானவர்கள் இப்பயன்பாடு கொண்டவர்கள் அவ்வாறே அவுஸ்ரேலியா 67 ஜக்கிய அமெரிக்கா, கனடாவை உள்ளடக்கிய வட அமெரிக்காவில் 43 மத்திய கிழக்கில் என்னைய வளங்கொண்ட முஸ்லிம் நாடுகளில் 40 சதவீத வளர்முக நாடுகளைக் கொண்ட ஆபிரிக்கா இவ்விடயத்தில் உலகில் மிகவும் பின்தங்கிய கண்டமாகும். (15.6)

ஆசியாவில் பெரும்பாலான நாடுகள் வளர்முக நாடுகள் என்றாலும் ஜப்பான், தென்கொரியா போன்ற செல்வந்த நாடுகளும் துரித முன்னேற்றும் கண்டுவரும் மலேசியா, தாய்லாந்து போன்ற செல்வந்த நாடுகளும் துரித முன்னேற்றும் கண்டு வரும் மலேசியா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகள் இருப்பதாலும் பயன்படுத்துவோர் சதவீதம் சற்று உயர்ந்து காணப்படுகின்றது. (ஆசியா 27.5%) பார்க்க அட்டவணை 3

ஆசிய நாடுகளில் இணையத்தளப்பயன்பாடு (மக்கள் தொகை)

நாடு	மக்கள்தொகை	சதவீதம் ஆண்டு
சீனா	51 கோடி	38.4%
ஐப்பான்	10 கோடி	80%
இந்தியா	12 கோடி	10.2%
இந்தோனேசியா	5.5 கோடி	22%
தென்கொரியா	4 கோடி	82%
பிலிப்பைன்ஸ்	3.3 கோடி	33%
பாகிஸ்தான்	3 கோடி	15.5%
மலேசியா	1.7 கோடி	61%
தைவான்	1.6 கோடி	72%
தாய்லாந்து	1.5 கோடி	23%
சவுதி அரேபியா	1.2 கோடி	47%
பங்களாதேஷ்	79 கோடி	5%
ஹொங்ஹோங்	53 கோடி	74%
சிங்கபூர்	39 கோடி	75%
இலங்கை	31 கோடி	15%
கம்போடியா	4.5 கோடி	3%
பீஜி	1.5 கோடி	28%
பூட்டான்	1.5 கோடி	21%
மாலைதீவு	1.4 கோடி	35%

மக்கள் தொகை கோடியிலும் இலட்சங்களிலும்

இணையத்தளங்களின் மொழிகள்

ஆங்கிலம் சர்வதேச மொழியாகவும் இணையத்தள மொழியாகவும் விளங்கிய போதிலும் இன்று உலகில் எல்லோரும் ஆங்கிலமொழி தெரிந்தவர்கள்லல். ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாக கொண்ட நாடுகள் சிலவே. ஐக்கிய அமெரிக்கா பிரிட்டன், கனடா, அவஸ்ரேலியா, நியூசிலாந்து, என்பன பிரதான ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகள். ஏனைய நாடுகளில் ஆங்கிலம் இரண்டாம் மொழி. பிரத்தானியா ஆட்சிக்குப்படாத நாடுகளில் ஆங்கில அறிவு குறைவு. இந்நிலையில் ஆங்கிலம் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதான மொழிகளையும் இணையத்தளங்களில் பயன்படுத்துகின்றனர். இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்துவோரில் 27 சதவீதமானோர்களே ஆங்கில மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இன்று பொருளாதார துறையில் துரித முன்னேற்றம் கண்டுவரும் சீன மொழியில்

இன்று 25 சதவீதமானோர் பயன்படுகின்றனர். இவற்றை விட ஐரோப்பிய மொழிகளான ஜேர்மன், ரஷ்யன், பிரஞ்சு, போத்துக்கேயர் ஆகிய மொழிகளும் பலராலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவற்றுக்கு ஈடாக அரபுமொழி, கொரியன் மொழி என்பனவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

(பார்க்க அட்டவணை 1)

அட்டவணை - 3

உலகில் இணையத்தளப்பயன்பாடு, மக்களின் புள்ளி விபரம்.

உலகப் பிராந்தியங்கள்	பயன்படுத்துவோர் தொகை	மொத்த மக்கள் தொகை சதவீதம்
ஆபிரிக்கா	16,73,00000	15.6
ஆசியா	107,64,00000	27.5
ஐரோப்பா	51,85000000	63.5
மத்திய கிழக்கு	9,0000000	4.2
வடஅமெரிக்கா	27,37,00000	43
அவுஸ்ரேலியா	2.4200000	67.8
உலகம்	240 கோடி	34.3

ஆங்கிலம் பேசாத நாடுகளில் மக்கள் அறிவுத் தேட்டத்துக்காக ஆங்கில மொழியில் தங்கி இருக்க முடியாது என்பதால் தமது மொழியில் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகளைத் தேடுகின்றனர்.

அட்டவணை - 4

இலங்கையில் இணையத்தளப் பயன்பாடு, மக்கள் தொகைப் புள்ளிவிபரம்

ஆண்டு	பயன்படுத்துவோர் தொகை	மொத்த மக்கள் தொகை சதவீதம்
2000	1,21,000	0.5
2007	4,28000	2.2
2008	7,71,000	3.7
2009	11,63000	5.5
2010	17,76000	8.3
2011	31,92000	15.0

அட்டவணை - 5

மாகாண வகைப்படி கணனி உள்ள இல்லங்கள் (2004)

சுகல மாகாணங்கள்	3.8%	இல்லங்கள்
மேல் மாகாணம்	8%	இல்லங்கள்
மத்திய மாகாணம்	3.3%	இல்லங்கள்
வடமேல் மாகாணம்	3%	இல்லங்கள்
தென் மாகாணம்	2%	இல்லங்கள்
சப்பிரகழுவ மாகாணம்	1.9%	இல்லங்கள்
வட மாகாணம்	1.0%	இல்லங்கள்
கிழக்கு மாகாணம்	1.1%	இல்லங்கள்
ஊவா மாகாணம்	0.5%	இல்லங்கள்

இலங்கையில் இணையத்தளப் பயன்பாடு

அரசாங்க அறிக்கைகளின்படி இலங்கையில் கணினி அறிவு கணிசமான முன்னேற்றங்களைக் கொண்டுள்ளது. தற்போது 35 % மக்கள் இவ்வறிவுடையவர்கள் என்றும் 2016 ஆம் ஆண்டில் 75% மக்கள் கணினித் திறன்களைக் கொண்டவர்களாக இருப்பர் என்றும் இவ்வறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. எவ்வாறாயினும் இணையத்தளத் தொடர்புகை பற்றிய மதிப்பீடுகளின்படி அதனைப் பயன்படுத்துவோர் சதவீதம் கடந்த காலங்களில் படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ளது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் அறிக்கைகளின்படி 2001 இல் நாட்டு மக்களில் 121,00 பேரே (0.5%) இணையத்தளத் தொடர்புகளை வைத்திருந்தனர். 2011 ஆம் ஆண்டில் இச்சதவீதம் 15% ஆக உயர்ந்தது என ச.நா.நிதியம் தெரிவிக்கின்றது. (பார்க்க அட்டவணை)

மேலே சொல்லப்பட்ட இரு தரவுகளில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் கணினி அறிவு, இணையத்தளத் தொடர்புகை என்றும் இரு அறிவுகளைப்பற்றி ஆய்வு கூறியவர்கள் இவற்றிற்கு வழங்கிய வெவ்வேறு வரையறைகளாக இருக்கலாம். உதாரணமாக இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்தி விளையாடும் பிள்ளைகளும் கணினி அறிவுடையவர்கள் என்ற

முறையிலும் அவ்வப்போது கணினிக்கூட்டங்களைப் பயன்படுத்துவோர் சொந்தக் கணினியில்லாவிட்டாலும் நாளாந்தம் பயன்படுத்தாவிட்டால் அதனைப்பற்றித் தெரிந்தவர்கள் எனப் பரந்த முறையில் நோக்கும்போது பயன்பாடு அதிகரித்துள்ளதாகவே தெரியும். அத்துடன் இவ்வாறான மதிப்பீடுகள் ஏன் செய்யப்படுகின்றன. அவை எவ்வாறு செய்யப்படுகின்றன என்பது பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும்.

தொலைதொடர்பு தகவல் தொழில்நுட்ப அமைச்சின் தரவுகளின்படி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உலகில் 138 ஆவது இடத்தில் இருந்த இலங்கை தற்போது கணினி அறிவில் 66 ஆவது இடத்துக்கு வந்துள்ளது.இதற்குக் காரணம் இலங்கையில் 35 ஆவது சதவீதமானவர்கள் கணினி அறிவு உடையவர்கள். இலங்கை தற்போது தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையினாடாக 400 மில்லியன் டொலர்களை உழைப்பதாகவும் 2015 இல் இது 100 கோடி டொலர்களாக உயர் இடமுண்டு எனவும் அவ்வமைச்சு தெரிவித்துள்ளது. 2007 ஆம் ஆண்டானது அரசாங்கத்தில் ஆங்கிலம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பக் கல்வி ஆண்டாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

அரசாங்க ஊடக நிலையம் மேற்கொண்ட மதிப்பீடுகளின்படி (2010) நகர்ப்புறங்களில் 25% வீடுகளில் கணினி உண்டு. நான்கு வீடுகளுக்கு ஒரு வீட்டில் கணினி உண்டு.

கிராமப் புறங்களில் 9.2% வீடுகளிலும் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் 3.1 சதவீத வீடுகளிலும் கணினி உண்டு. கணினி பற்றிய விழிப்புணர்வு நகர்ப்புறங்களில் 60 சதவீத மக்கள் பெருந்தோட்டத்துறையில் இது மிகவும் குறைவு. (15.8)

மாகாண ரீதியாகப் பார்த்தால் மேல் மாகாணத்தில் விழிப்புணர்வு அதிகம். (51%) ஊவா மாகாணத்தில் மிகக் குறைவு. (29%)

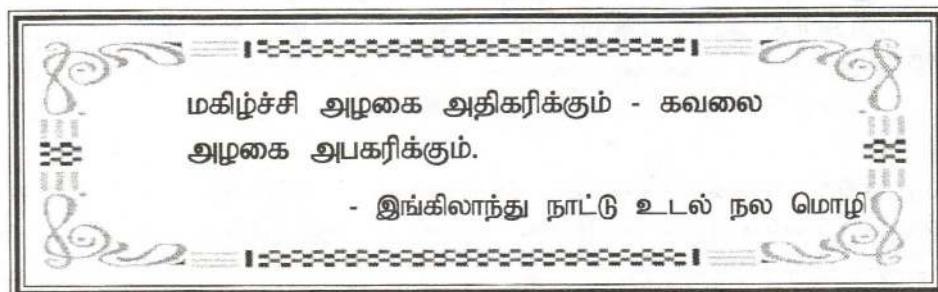
இவ்விழிப்புணர்வு விடயத்தில் பால் நிலை வேறுபாடு அதிகமில்லை. ஆண்கள் 22%. பெண்கள் 19%

கல்விச் சித்திக்கும் கணினி அறிவுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. க.பொ.த உயர்தரம் மற்றும் அதற்கும் மேல் படித்தவர்களில் 60 சதவீதமானவர்கள் கணினி அறிவு பெற்றவர்கள்.

ஆங்கில அறிவுடையோரின் கணினி அறிவு தேசிய சராசரியை விட மும்மடங்கு அதிகம் 56%

தொழில் வகைப்படி நோக்கினால் சிரேட்ட அதிகாரிகள் மற்றும் முகாமையாளர்களில் 86 சதவீதமானவர்கள், உயர்தொழில் வல்லுனர்கள் 72%, இலிகிதர்களில் 77% கணினி அறிவுடையவர்கள்.

கணினி அறிவுடையோரில் பெரும்பாலானவர்கள் பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தனியார் கல்வி நிலையங்களிலும் கணினிப் பயிற்சி பெற்றவர்கள். அரசு பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் 8% மட்டுமே.

தமிழாய்வு வளர்ச்சியில் தனிநாயக அடிகளாரின் முன்னோடி முயற்சிகள்

பேராசிரியர் செ. யோகராசா
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

1. தனிநாயக அடிகளாரது ஆய்வுமுயற்சிகளின் அடிப்படை அம்சம், தமிழ் மொழியினதும் தமிழ் இலக்கியங்களினதும் தொன்மையையும் சிறப்புகளையும் முக்கியத்துவத்தையும் சர்வதேசமயப்படுத்துவதாகும். இன்னொரு விதமாகக் கூறின், உலக அறிஞர்களுக்கு அவற்றைத் தெரியப்படுத்தி அத்திசையில் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாகும். அடிகளார் பின்வருமாறு கூறியிருப்பது இதற்குச் சான்றாகின்றது.¹

“இந்திய வரலாற்று நால்களை நோக்குமின். Discovery of India என்றும், History of Indian என்றும்; History of Indian literature என்றும் பலபல புனைந்து வெளிவரும் ஏடுகளை நோக்குமின், மாக்ஸ்மூல்ஸர், வின்றர்னிம்ஸ் போன்றவர் முதலாய் வடமொழி இலக்கியத்தின் பெருமையையே விரித்துக்கூறுவர். அவ்விந்திய இலக்கியங்களின் வரலாற்றிலே, தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றியோ திராவிட நாகரிகத்தைப் பற்றியோ ஒரு சொல்லேனும் ஒரு குறிப்பேனும் ஒரு கருத்தேனும் காணக்கிடையா. இந்தியப் பண்பு, இந்திய நாகரிகம், இந்தியக் கலைகள் இந்திய மொழிகள் என அவர் பொழிவனவெல்லாம் திராவிடப் பண்பு, திராவிட நாகரிகம், திராவிடக் கலைகள் திராவிட மொழிகள், இவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆயினும் பல்லாண்டுகளாக நடுவுநிலை கடந்தோர் பஸ் இவ்வுண்மையை மறைத்தும் திரித்தும் ஒழித்தும் நால்கள் யாத்தமையின், இன்று இவ்வுண்மையை எடுத்துக்கூறுவது தானும் மக்கள் மனதில் ஜெயம் விளைவிப்பதாக இருக்கின்றது. அங்ஙனம் எடுத்துக்கூறுவதற்குத் தமிழராகிய நாமும் நமது இந்திய மொழிகளிலேதானும் நம் தமிழைப் பற்றிய உண்மைகளை இதுகாணும் கூறினோம் அல்லேம..... இன்று இத்தமிழைக் கோயிலில் நிகழும் தமிழ் விழா, உலகில் தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும் தமிழ்மொழியின் பெருமையையும் நிலை நாட்டும் புதியதோர் இயக்கத்தை உண்டாக்கவல்லதாயின் .... நன்மை பல பயக்கும் நன்றாண்டைச் செய்தோமாவோம்.”

மேற்கூறிய நோக்குடன் வெளிப்பட்ட அன்னாரது ஆய்வு முயற்சிகள் தமிழராய்ச்சி வளர்ச்சிப் பின்புலத்தில் முன்னோடி முயற்சிகளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றை விளக்குவதே இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகின்றது.

- 2.1. மேற்கூறிய அடிப்படையில் நோக்கும்போது முக்கியமான முதல் முழு ஆய்வு முயற்சியாகத் திகழ்வது Nature in Ancient Tamil Poetry (1952) என்பதாகும். இவ் ஆய்விற்கான அவசியம் பற்றி அடிகளார் பின்வருமாறு கூறியிருப்பது கவனத்திற்குரிய விடயமாகின்றது.²

“புதிய உலகின் விடிவு காலமாகக் கருதப்படும், கீப்ரு தீர்க்கத்துரிசிகள், கிரேக்க தத்துவ அறிஞர்கள், சீன அறிஞர் கண்பூசியஸ் போன்றவர்கள் வாழ்ந்த கிழ. ஜிந்தாம் ஆறாம் நூற்றாண்டுகளிலேயே தமிழ் இலக்கியம் உலக உண்மைகளைப் புதிய நோக்கில் வெளிப்படுத்தின. இந்தக் காலக்கட்டம், தொல்காப்பியர் காலமும், இரண்டாவது சங்க காலமும் ஆகும். இத்தகைய சிறப்புக்குரிய தமிழின் பெருமை உலகளாவிய நிலையிலுள்ள அறிஞர்கள் கண்ணில் படவில்லை. அந்த முயற்சியை யாரும் மேற்கொள்ளவில்லை. சமஸ்கிருதத்திற்கு ஒரு மாக்ஸிமல்லர் (Max Muller) கிடைத்தது போல் தமிழுக்கு ஒருவர் கிடைக்கவில்லை. மேலை நாட்டு அறிஞர்கள் “தென்னிந்தியாவில் ஒரு பழையான மொழி உள்ளது.”என்று மட்டுமே சுட்டுகின்றனர். இந்தியா என்றால், கங்கை, ஜமுனா சமவெளி பரப்புகளை மட்டுமே கருதுகின்றனர். இந்தியப் பண்பினை அறிவுதற்குச் சமஸ்கிருத மொழிப் பயிற்சி மட்டும் போதும் என்று கருதுகின்றனர். மேலை நாடுகளில் வெளிவந்துள்ள இந்திய இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலும், தமிழுக்குத் தகுந்த இடமும், புகழும் அளிக்கப்படவில்லை. எனவே, இக்குறைக்களைப் போக்கும் வகையில், தமிழின் சிறப்புக்களைச் சான்றாதாரங்களுடன் அறிஞர்கள் ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது முக்கியமான தேவையாகக் கருதப்படுகிறது. அதனால் அத்தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான கட்டாயம் ஏற்பட்டது”

மேற்கூறிய ஆய்வு நூலில் சங்க இலக்கிய நூல்களில் இயற்கை இடம்பெற்றிருக்கும் முறைமை, தமிழருக்கு இயற்கையுடனிருந்து வந்துள்ள உறவு, சங்கக் கவிதை மரபுகளில் இயற்கை பெறும் முக்கியத்துவம், (இயற்கையை தொடர்பு) பழங்காலத் தமிழரது வரலாற்றுப்பின்புலத்தில் நீதிநெறிகள் பெற்றிருக்கு மிடம் முதலியன் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

அறிவியல் பார்வைக்கு முதன்மை கொடுக்காத அன்றைய ஆய்வுச்சுழலின் பின்னணியில் நோக்கும்போது அறிவியல் நோக்குடன் வெளிப்பட்ட முதல் ஆய்வாகவும் இது அமைந்துள்ளது. ஆய்வுத்தரத்தினை பேண முற்பட்ட முதல் ஆய்வாகவும் காணப்படுகின்றது. தர நோக்கினை ஒப்பியல் அனுகுமுறைக்கு முதன்மை அளித்த முதல் ஆய்வாகவும் மினிர்கின்றது.

2.2. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் தொடர்பாக உருவான ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் பலவுள்ளன. இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ‘சங்க இலக்கியச் சிறப்பியல்புகள்’ என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை சங்க இலக்கியத்தினாடாக வெளிப்படும் என்றே உலகம், பரந்த மனப்பான்மை, நீதிக்கருத்துக்கள், கல்வியறிவு, இலக்கியச் சுவை, இயற்கை நாட்டம், உள்ளதை உள்ளவாறே கூறுதல் முதலான விடயங்களை ஒப்பியல் நோக்குடன் வெளிப்படுத்துகின்றது.

‘Tolkappiyam, the Earliest Record’, என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில், தொல் காப்பியம், நிலவியல் சமூகவியல், மானுடவியல், பண்பாடு, சூழலியல், உளவியல் ஆகியவற்றின் கருவுலமாக திகழ்வது பற்றி அலசப்படுகின்றது. மேலும் மெய்பாட்டியியல் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துக்கள் இன்றைய உளவியல் கோட்பாட்டிற்குப் பொருந்தும் வண்ணம் காணப்படுகின்றது என்பது இவ்வாய்வில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

2.3. பழந்தமிழ்க்கல்வி முறைமை பற்றிய ஆய்வுகளில், உலகக்கல்வி முறைமை (கிரேக்கம், இலத்தீன்), இந்தியக்கல்விமுறை ஆகியனவற்றின் பின்புலத்தில் பழந்தமிழ்க் கல்வி முறையின் சிறப்புகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கியம் பற்றி இவ்ஆய்வுகள் கல்வியல் துறை சார்ந்திருப்பதும், இவ்விதத்தில் முன்னோடி முயற்சிகள் என்பதும் கவனத்திற்குரியன.

மேலும் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் கல்வியாளர்கள் என்ற விதத்தில் பாணர்கள், புலவர்கள் ஆகியோரின் முக்கியத்துவமும், சமஜன, பெளத்த கல்வி முறைமை பற்றி ஆய்வுகளும் இன்றுவரை முக்கிய கவனிப்பைப் பெற்றுள்ளன.

மேற்கூறிய விடயங்கள் Educational Thought in Ancient Tamil Literature என்ற முனைவர் பட்ட ஆய்வில் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தொடர்பில் வீ அரசு பின்வருமாறு கூறியிருப்பதும் கவனத்திற்குரியது:³

“உலகில் உருவான தொல் பழம் நாகரிகங்களுக்கும் அவற்றில் உருப்பெற்ற கல்வி முறைக்குமான வரலாற்று ஒப்பாய்வு மிக அவசியமாகும். பேராசிரியர் இந்நாலில் உள்ள முதற்கட்டுரையில் (பழந்தமிழ் இலக்கியமும் பண்டைய இந்தியக் கல்வியும்”, க-ர்) இதனைத் தொடக்கி விவரித்துள்ளார்.”

(கீழ்க்கோடு இக் கட்டுரையாளரால் இடப்பட்டுள்ளது)

மேற்கூறிய கருத்தினை இன்னொரு இடத்திலும் இன்னொரு விதமாக வீ.அரசு வற்புறுத்தியுள்ளார். அது வருமாறு:⁴

“கல்வி ஒப்பாய்வியல் (Comparative Education) ஜோரோப்பியப் பின்புலத்தில் முன்னெடுக்கப்படுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நமது கல்வி ஒப்பாய்வியலை பேராசிரியர் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.”
(கீழ்க்கோடு இக்கட்டுரையாளரால் இடப்பட்டுள்ளது)

- 2.4. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் வெளிப்படுகின்ற தத்துவம் தொடர்பான ஆய்வுகளும் கவனத்திற்குரியவை. இத்தகைய ஆய்வுக்கட்டுரைகளுள் ஒன்றுதான் ‘சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் தத்துவ வளர்ச்சி’ என்ற கட்டுரையில், உலகத் தத்துவ உருவாக்கப் பின்புலத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில், குறிப்பாக, மணிமேகலை, திருக்குறள் ஆகியவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள தத்துவக் கருத்துக்கள் ஆழமான பார்வைக்குட்பட்டுள்ளன மேலைத்தேய திருக்குறள் ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களும் ஒப்பிட்டுப் பேசப்பட்டுள்ளன. இவ்விதத்தில் A seminal Period of Indian thought>Indian Thoughts and Roman Stoicism ஆகிய கட்டுரைகளும் கவனத்தை ஈர்ப்பவை.

இவ்வாறே மனிதநேயம் பற்றியும் பல கட்டுரைகளில் அடிகளார் ஆய்வு செய்துள்ளார். இவ்விதத்தில் Aspects of Tamil Humanism, Tamil Humanism – The Classical Period, The Humanistic Ideals, The Humanistic scene ஆகிய கட்டுரைகள் முக்கியமானவை முன்னோடி முயற்சிகள் என்றத்தக்கவை.

தத்துவம் தொடர்பான மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகளும் முன்னோடி முயற்சிகளேயாம்.

- 2.5. தமிழர் பண்பாடு தொடர்பான ஆய்வுகளின் தொடக்கமாகவும் அடிகளாரின் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. இவ்விதங்களில் Tamil Cultural Influences in South East Asia, ‘தமிழ்ப் பண்பாடும் அதன் சிறப்பியல்புகளும்’ ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றுள், முதற்கட்டுரையில் உலகிலும் இந்தியாவிலும் பண்பாட்டின் தோற்றம் பற்றிக்குறிப்பிடுவதோடு அப்பின்னணியில் தமிழர் பண்பாட்டின் சிறப்புப் பற்றியும், தென் ஆசிய நாடுகள் பலவற்றில் (உடம்: கம்போடியா, தாய்லாந்து, யாவா, யப்பான்) அவை பரவியிருப்பது பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

- 2.6. ஊடகவியல் சார்ந்த ஆய்வுகளுக்கும் அடிகளின் ஆய்வுகள் பங்களிப்பை தங்கியுள்ளன. Tamil Manu scripts in European Libraries என்ற ஆய்வு இவ் விதத்தில் மிக முக்கியமானது போர்த்துக்கல், வத்திக்கான் ஆகிய

நாடுகளின் நூல்கங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நூல்கள் பற்றிய தகவல்களை முதன் முதலாக வெளிப்படுத்தும் இவ்வுய்வு, ஊடாக அச்சு ஊடக வரலாற்று உருவாக்கம் தொடர்பான தேடலுக்குப் பல தகவல்களை வழங்குகின்றது. இவ்விதத்தில் அடிகளாரின் இத்தகைய முயற்சியும் முன்னோடி முயற்சியேயாகும்.

தமிழில் முதன் முதல் அச்சேறிய நூல்கள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளே. இங்கு கவனத்திற்குட்படுகின்றன. இக்கட்டுரைகள் அடிகளாரது ஆய்வுத் தேடல்களுள் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையவை. ஏனெனில், ஐரோப்பாவின் பல நாடுகளிற்கும் சென்று மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் தேடிய பின்பே அச்சேறிய ஆரம்ப கால நூல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவ்விதத்தில் First Book Printed in Tamil Manuscripts in European Libraries முதலியன முக்கியமான ஆய்வுகளாகின்றன. இவற்றினாடே முதன்முதல் தமிழில் வெளியான நான்கு நூல்கள் பற்றி- Cartilha (1554), Doctrina Christamar linguna Malaur Tamil (தம்பிரான் வணக்கம் 1577), Doctrina Christam (கிரீசித்தியானி வணக்கம், 1574) Flos Sanotorum (திருத் தொண்டர் திருமலர் 1586) - முதன் முதலாகவும் ஆதார பூர்வமாகவும் அறிய முடிந்துள்ளது. (இவற்றுள் தம்பிரான் வணக்கம் என்ற தமிழ் நாலே இந்தியாவில் முதன் முதலாக அச்சில் வெளிவிந்ததென்கிறார் அடிகளார்). தமிழில் அச்சு ஊடக வரலாறு பற்றி எழுதுமொருவர் அதன் ஆரம்பகால வரலாறு பற்றியும், அச்சு ஊடக வரவு இந்தியாவிலே கல்வியிலும் சமுதாயத்திலும் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிவுதற்கு இத்தகைய நூல்கள் வரவும் வரலாறும் பேருதலி புரிகின்றன. ஆக, இவ்விதத்தில் ஊடகவியல் துறையிலும் முன்னோடி முயற்சி ஈடுபட்டவராக அடிகளாரை இனங்காண முடிகின்றது.

- 2.7. அடிகளாரின் ஆய்வுகளுள் சில உளவியல் துறை ஆய்வுகளோடும் தொடரப்பட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது. உதாரணமாக, The Humanistic Ideals என்ற கட்டுரையில், (உளவியலில் முக்கியம் பெறும்) ‘ஆனுமை’ சார்ந்த விடயங்கள் பழந்துமிழ் இலக்கிய நூல்களிலும், தமிழ்ச்சமூகத்திலும் வெளிப்பட்டிருப்பது பற்றி ஆராயப்படுகின்றது. இங்கும் ஒப்பியல் பார்வை இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- 2.8. அகராதியியல் இன்று தனித்துறை என்று கூறுமளவிற்கு தமிழ் ஆய்வு வளர்ச்சியில் முக்கியம் பெற்று வருகின்றது. அவ்வாறெனில் இத்துறை சார்ந்த ஆய்வு வரலாற்றின் ஆரம்பகால முன்னோடி என்று கூறக்கூடிய விதத்தில் இத்துறைசார்ந்த முக்கியமானதொரு ஆய்வு அடிகளாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதுதான் An tae De Proenea's Tamil – Portuguese Dictionary – 1679 என்ற தலைப்பிலான ஆய்வாகின்றது.

- 2.9. மேற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும்போது, அடிகளார் ஆய்வுகள் தமிழாய்வு (உ-ம்: இலக்கியம், இலக்கணம்) என்ற நிலையிலிருந்து தமிழியலாய்வு (உ-ம்: பண்பாடு, தத்துவம், உளவியல், கல்வி, சமூகவியல், ஊடகம்) என்ற திசைநோக்கிச் சென்றிருப்பது புலப்படுகின்றது. ஆக, இவ்விதத்திலும் அதாவது தமிழியல் முன்னோடி – என்ற விதத்திலும் அடிகளார் தமிழ் ஆய்வு வளர்ச்சியில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றார் என்பது அழுத்தியுரைக்கப்பட வேண்டியதாகும்!
- 3.1. மேற்கூறிய, அடிகளாரின் அனைத்து ஆய்வு முயற்சிகளும் ஆரம்பத்தில் கூறியவாறு உலக நாடுகளிலுள்ள பிறமொழி ஆய்வாளர்களை மனங்கொண்டு நிகழ்த்தப்பட்டன என்பதே எமது கவனத்திற்குரியது. இவ்விதத்தில் - அடிகளாரின் முயற்சிகள் தமிழியல் ஆய்வுகளைச் செய்வதுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை என்பதும் சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் வெளிப்படுகின்றார் என்பதும் முக்கிய கவனிப்பிற்குரியன. ஆதலின் அவைபற்றி நோக்குவதும் அவசியமாகும்.
- 3.2. தனிநாயக அடிகளார் சில போது ‘தமிழ்த்தாது தனி நாயக அடிகளார்’ என்று அழைக்கப்படுவதுண்டு. இதற்கான முக்கிய காரணம் தமிழ்மொழியின், தமிழ் இலக்கியத்தின்சிறப்புகளை உலக, நாடுகளுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்குடன் உலக நாடுகள் பலவற்றிற்கும் வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளில் ஜந்து தடவைகளாவிலே இடம்பெற்ற உலகப் பயணங்களின்போது பின்வரும் நாடுகளுக்கு அடிகளார் சென்றிருக்கின்றார்: அமெரிக்கா, அல்ஜீரியா ஆர்சென்றெனா, ஆபிரிக்கா, ஆஸ்திரியா, இங்கிலாந்து, இத்தாலிக்கா இந்தோனேசியா, சுரான், உகண்டா, உருகுவே, எகிப்து, எதியோப்பியா கம்போடியா, கிநிஸ், கென்யா, சப்பான் சிலி, சிங்கப்பூர், சீனா, செர்மனி, செனகல், சோவியத்நாடு, சுவிஸ், குடான், சுவீடன், தாய்லாந்து, துருக்கி, நார்வே, பர்மா, பிரான்சு, பின்லந்து, பிரேசில், பெல்சியம், போர்த்துக்கல், மலேசியா மொற்சியல், லெபான், வியட்னாம், ஸ்பெயின் ஜமேய்க்கா முதலியன. இத்தகைய நாடுகள் சிலவற்றிலே இந்தியவியல் தமிழியல் கற்கைநெறிகள் ஆரம்பிக்கப்படவும் அடிகளார் காரணமாக இருந்துள்ளார்.
- 3.3. தமிழ்த்தாது ஒருபுறமாக, அடிகளார் வெளியிட்ட Tamil Culture என்ற ஆய்வுஇதழின் வரவும் கவனிப்பிற்குரியது.

அதாவது, உலகப் பயணங்களின்போது பிறநாட்டுத் தமிழாய்வளர்கள் தமிழ் ஆராய்ச்சி இதழோன்றை வெளியிட வேண்டுமென்ற கருத்தை வெளியிட்டமையாலும் அத்தகைய ஆய்வாளர்களை ஒருங்கிணைப்பதற்காவும்

ஒருமுகப்படுத்துவதற்காகவும் வளப்படுத்துவதற்காகவும் வயதுடை ஊர்டவரசந என்ற ஆங்கில இதழை அடிகளார் வெளியிட்டு (1952) 15 ஆண்டுகள் நடத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் ஆய்வுகளில் பல்வேறு சாடுகளைச் சார்ந்த 129 அறிஞர்களால் 276 கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. Tamil Culture நின்றுபோன பின்னர் Journal of Tamil Studies என்ற இன்னொரு ஆய்விதழ் அடிகளாரின் முயற்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை (1969) குறிப்பிடத்தக்கது. ஈராண்டுகள் மட்டும் வெளிவந்த நான்கு ஆய்விதழ்களிலும் மொத்தம் 31 கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன, எழுதியோருள் 24 பேர் வெளிநாட்டினராவர்

3.4. உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் ஏற்பட வழிவகுத்த அடிகளாரின் முயற்சியினால் இன்றுவரை ஜந்து மாநாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. இவற்றுள் நான்கு மாநாடுகள் அடிகளாரின் காலத்தில் நடைபெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு மலேசியாவில் நடைபெற்ற முதல் மாநாடு பற்றி ஆர்.கி. ஆர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருப்பது இவ்வேளை நினைவிற்கு வருகின்றது:5

“உலகத்தமிழ் மாநாடுகள் இனி எங்ஙனம் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்கு மலேசிய மாநாட்டின் மூலம் அடிகளார் வழிகாட்டி விட்டார் பாட்டைபோட்டு விட்டார்” பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் இவ்வாறு கூறியிருப்பதும் கவனத்திற்குரியதே: “..... இம்மாநாட்டின் வாயிலாகத் தமிழ் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகள் நடத்தவும் அறிஞர்கள் அடிக்கடி சந்தித்து ஆய்வு நடத்தவும் சரியான வழியைச் சமைத்துவிட்டார் அடிகளார். இதுவே அவரது உயர் பணியின் உச்சமாகும்”

(கீழ்க்கோடு இக்கட்டுரையாளரால் இடப்பட்டுள்ளது)

அன்றைய யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் ச. வித்தியானந்தன் தனது தலைமையுரையிலே பின்வருமாறு பேசியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது:6

“இதுவரை அடிகள் நடாத்திய நான்கு மாநாடுகள் மூலம் அவர் சாதித்தவையாலை? (i). தமிழ் மொழி-இலக்கியம் பற்றியெல்லாம் ஆராயும் உரிமை, தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்க்கு மட்டுமே உரியதென்ற தப்பான எண்ணத்தைத் தவிடு பொடியாக்கினார். (ii). தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் பற்றிய ஆராய்ச்சியே தமிழாராய்ச்சி என்ற தவறான கருத்தை மாற்றித் தமிழ் மக்களின் மொழியியல், வரலாறு, மானுடவியல், சமயம், தத்துவம், தூல்பொருள், பிறநாட்டார் தொடர்பு, தமிழர் பண்பாடு, கலைகள் என்பன போன்ற பல் துறைகளிலும், விரிந்து பரந்தது தமிழியல் ஆய்வு என்ற உண்மையை நிலை

நாட்டினார். (iii). அடிகளாரின் முயற்சியால், தமிழ் மொழியியல், தொன்மை, இலக்கியத்தின் சிறப்பு, பண்பாட்டின் பெற்றி பற்றிய பல உண்மைகள் வெளியாயின. (iv) பிறநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் ஒரு பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. (v). பல்கலைப் பேராசிரியர்கள் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் தலைப்பட்டுள்ளனர். (vi). ஒரு காலத்தில் மேலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் தெய்வீக சமத்கிருதம் பற்றியும், இந்தோ ஆரிய மொழிகள் பற்றியுமே ஆய்வு நிகழ்த்தி வந்தனர். இன்றோ அந்நிலை அடியோடு மாறித் தமிழ் மொழி, இலக்கியம், வரலாறு, பண்பாடு, சமூகம் பற்றியெல்லாம் ஆய்வு கொள்ளும் நிலை உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. (vii). அப்போதெல்லாம் வணிகப் பெருக்கம், சமயப் பிரசாரம், அரசியல் செல்வாக்கிற்காகவுமே தமிழைக் கற்றனர் இப்போதோ, தமிழ் மொழியின் தகைமை, செழுமை அறியவும் ஆராய்ச்சிக்காகவுமே தமிழ் கற்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர். (viii). மொழிகளில் சிறந்த, செழுமையான தமிழை அறியாது, இந்திய நாட்டின் இதயத்தை-தமிழ்த் திருநாட்டின் அடிப்படைப் பண்பினை - கலைகளை - அறியமுடியாதென உணர்ந்தே தமிழைப் பயிலச் செய்தார்.”

- 3.5. இவ்வாறே உலகத் தமிழராய்ச்சி மன்ற உருவாக்கத்திலும் அடிகளாரின் பங்கு கணிசமானது. 1964ல் அடிகளாரது அயராத் உழைப்பின் அறுவடையாக உருவான இம்மன்றம் 1964இல் அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மன்றமாக மரிணாமித்தது. உலகில் எவ்வெந்த தமிழத் துறைகளில் ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகின்றதோ அங்குள்ள நாடுகளிலுள்ள அறிஞர்களை ஒன்று சேர்ப்பதே இம் மன்றத்தின் முதனிலை நோக்கமாகியது. இம்மன்றம் தொடங்கிய நாள் முதல் தாம் மரணிக்கும்வரை அதன் செயலாளராகச் செயற்பட்டார் அடிகளார். (அடிகளாரின் மறைவின்பின் அம்மன்றச் செயற்பாடுகளில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டதென்பது வேறுவிடயம்)
- 3.6. மாநாடுகளை நடத்தும் பொருட்டு மன்றம் உருவாக்கப்பட்டமை ஒருபுறமிருக்க, மாநாடு காலம் தவிர்ந்த இடைக்காலங்களில் ஆய்வாளர்கள் சந்திக்கும் பொருட்டாக உலகத்தமிழராய்ச்சி நிறுவனம் (IITS) ஒன்றும் அடிகளாரால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்நிறுவனம் ஆற்றிவரும் பன்முகப் பணிகளுள் வருடந்தோறும் நால்கள் வெளியிடுவது முக்கியமானதெனலாம்.
4. இதுவரை கூறியவற்றைத் தொகுத்து நினைவுகூர்கின்றபோது தமிழாய்வு வளர்ச்சியில் அடிகளாரின் முன்னோடி முயற்சிகளாக, பின்வருவனவற்றை இனங்காணமுடிகின்றது:
  - தமிழாய்வு என்பதனை தமிழாய்வு என்ற நிலையிலிருந்து தமிழியலாய்வு என்ற நிலையை அடையச்செய்தமை.

- அத்தகைய தமிழாய்வு சார்ந்த பல துறைகளிலும் (உ-ம்: சங்க இலக்கியம், கல்வி, பண்பாடு, தத்துவம்) முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தமை.
- முதன்முதலாக, தமிழாய்வினை அறிவியல் முறையிலும் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் அனுகியமை.
- ஒப்பியலாய்வு முறையை முதன்முதலாகத் திறன்பட மேற்கொண்டமை.
- ஆய்வாளராக மட்டுமன்றி பல விதங்களிலே சமூகச் செயற் பாட்டாளராகவும் விளங்கி உலக அறிஞர்கள் பலரை தமிழ்மொழி நோக்கியும் தமிழிலக்கியம் நோக்கியும் ஆற்றுப்பீட்டியமை: இவ்வழி ‘தனிநாயகம்’ ஆக இன்றுவரை விளங்குகின்றமை.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. தனிநாயக அடிகளார், (1952) தமிழ்த்தாது, தமிழ் இலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி, ப. 8.
2. Thaninayagam, Xavier,s (1963), Nature Poetry in Tamil, The Classical Period, Singapore, P.P. VII & VIII.
3. சேவியர் தனிநாயக அடிகள்,பேராசிரியர், மொழியாக்கம் த. ம. ந. மனோகரன், (2009) பண்டைத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் கல்வி, மாற்று, சென்னை, ப.8
4. சேவியர் தனிநாயகம் அடிகள்,பேராசிரியர், மே.கு.நு.ப.9
5. விமலானந்தம் மது.ச.பேராசிரியர், 1998 உலக அரங்கில் தமிழ், அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை. மே.கோ, பக்.72-73

உசாத்துணை நூல்கள்

i) மூல நூல்கள்

தனிநாயக அடிகளார் (1952) தமிழ்த்தாது, தமிழ் இலக்கியக்கழகம், தூத்துக்குடி

Thani Nayagam, Fr.Xavier, (1960) Research in Tamil Studies: Retrospect & Prospect, தமிழ் பண்பாடும் அதன் சிறப்பு இயல்புகளும், தந்தைசெல்வா அறங்காவற்குழு, யாழ்ப்பாணம்

Thaninayagam, Xavier, & (1963), Nature in Tamil Classical Period, Singapore

தனிநாயக அடிகளார் (1963) ஒன்றே உலகம், பாரிநிலையம் சென்னை

1. தனிநாயக அடிகளார் (1968), அயல் நாடுகளில் தமிழ் (IITR), கோலாலம்பூர்
  2. Collected papers of Tamil Nayagam Adigal (1995), International Institute of Tamil studies Madras
  3. தனிநாயக அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகள் (1999), உலகத்தமிழராய்ச்சி மன்றம், சென்னை
  4. சேவியர் தனிநாயகம் அடிகள், (2009) பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் கல்வி, மொழியாக்கம் ந.மனோகரன், மாற்று, சென்னை
- ii) ஆய்விதழ்கள் - Tamil Culture
1. Ancient Tamil literature and the study of Ancient Indian Education, Vol.V.No.I.January 1956
  2. Ancient Tamil Poet – Educators, 273, Vol. VI No.4, October 1957
  3. Anto de procenays Tamil – Portuguese Dictionary, 117, Vol XI.No.2 April – June 1964
  4. Apperception in Tamil Literary Studies, 181, Vol.XII Nos.2 &3, April – June 1966, July – Sept 1966
  5. Bibliographical Guide to Tamil Studies, 333, Vol.IX No.4. Oct – Dec 1961
  6. Bibliography of Tamil Studies, 98 Vol.X.No.1 Jan – Mar 1963
  7. Earliest Jain and Budhist Teaching in the Tamil Country, 337, Vol VIII. No.4, Oct – Dec 1959
  8. Educators of Early Tamil Society, 105, Vol.V.No.2, April 1956
  9. Ethical Interpretation of Nature in Ancient Tamil Poetry, 186, Vol.I, Nos.3 &4, September 1952
  10. First Books Printed in Tamil, 288, Vol. VII.No.3, July 1958
  11. Indian Thought and Roman Stoicism, 1, Vol.X.No.3, July – Sept 1963
  12. Language Rights in Ceylon, 217, Vol. V No.3, July 1956
  13. Regional Nationalism in Twentieth Century Tamil Literature, 1 Vol.X.No.1, Jan-Mar 1963
  14. Seminal Period of Indian Thought, 4, Vol.VI, No.1, January 1957

15. Seminal Period Indian Thought, 235, Vol No.3, July 1957
16. (Dr. R.P.) Sethu Pillai – An Appreciation, 248, Vol.VI.No.3 July 1957
17. Tamil Cultural influence in Southeast Asia, 203, Vol.IV No.3,July 1955
18. Tamil Culture – Its Past, Its Present and Its Future – with Special Reference to Ceylon,341, Vol. IV, No.4 October 1955
19. Tamil Development and Research Council, 1, Vol.VII, No.1 Jan-Mar 1958
20. Tamil Manuscripts in European Libraries, 219, Vol.VII, Nos.3&4, October 1954
21. Tamils said it all with flowers, 164, Vol.II No.2 April 1953
22. This Journal of Academy, 1, Vol.IV No.1, January 1955
23. Vocabulary and Content of Tamil Primers and First Readers, 208, Vol. VIII No.3 July – Sept 1959

துணை நால்கள்

- சுப்பிரமணிய அய்யர், ஏ.வி.(1959) தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி, அமுத நிலையம் பிரைவேட்லிமிட், சென்னை.
- விமலானந்தம், மது.ச. பேராசிரியர் (1998) உலக அரங்கில் தமிழ் அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- சண்முகதாஸ். ஆ. பேராசிரியர். (1998) இலங்கைப் பேராசிரியர்களின் தமிழ்ப்பணிகள், பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம், கொழும்பு.
- இரபிசிங், ம.செ, முனைவர் (1999) தனிநாயகம் அடிகளாளின் ஆய்வுகள் உலகத்தமிழராய்ச்சி, நிறுவனம், சென்னை
- இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்த்தீற்றாய்வாளர்கள் (2005)
- ப-ர்: முனைவர் ப.மருதநாயகம் முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராச காவ்யா.
- சிவத்தம்பி, கா, பேராசிரியர் (2010), சமுத்தின் தமிழிலக்கியச் சுடர்கள், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, சென்னை

இலங்கை தமிழ் இலக்கியாங்களில்

***** தேசியச் சிந்தனைகள் *****

- பேராசிரியர் துரை மணோகரன் -

தமிழ்நாட்டினை அடுத்துத் தமிழர் அதிகம் வாழும் நாடாகவும், தமிழ்மொழி இலக்கியவளத்துடன் வளர்ந்துவந்துள்ள நாடாகவும் விளங்குவது இலங்கை. கி. பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி தொடர்ச்சியாகப் பேணப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றும் பெற்ற யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலத்தில் (ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலம்) இருந்து தொடர்ச்சியான தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை இந்நாடு கொண்டிருக்கின்றது. தமிழ் தனது செழுமை குன்றாமல் காலந்தோறும் இலங்கையில் வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கிறது. இலங்கைத் தமிழர்களினது தாய்நாடு என்ற முறையில், இலங்கையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள் தேசியச் சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கின்றன. யாழ்ப்பாண மன்னர் காலம் முதலாக இச்சிந்தனைகளின் வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. இக்கட்டுரை யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலம் முதலாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரையில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தேசியச் சிந்தனைகள் இடம்பெற்றுள்ளவாற்றினை நோக்குகிறது.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் முதன்முதலில் தேசியச் சிந்தனைகளின் பரம்பல் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலத்தில் இருந்தே ஆரம்பம் பெறுகின்றது. தேசிய உணர்வினைத் தமது இலக்கியங்கள் வாயிலாக மக்கள் மனங்களில் பாய்ச்சும் முயற்சியை இலக்கியவாதிகள் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதனை இது இனங்காட்டுகின்றது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலத்தில் தோன்றிய நூல்களில், தக்கிணைகலாசபுராணத்தில் இடம்பெறும் ஈழமண்டலச் சருக்கம், திருக்கரைசைப்புராணத்தில் இடம்பெறும் இலங்கைச் சருக்கம், கதிரைமலைப்பள்ளில் முத்தபள்ளி இலங்கையின் வளத்தைக் கூறும் பகுதிகள் முதலானவை இலங்கை என்ற தேசிய உணர்வின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தவையாகும்.

தக்கிணைகலாசபுராணம் திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய மிகப் பழைய தலபுராணமாக விளங்குகின்றது. சிங்கைச் செகராசசேகரனால் இந்நூல் பாடப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்நூலில் உள்ள ஏழ சருக்கங்களில் ஈழமண்டலச் சருக்கம், நூலாசிரியரின் தேசிய உணர்வினைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இப்புராணத்தில் இடம் பெறும் ஈழமண்டலச் சருக்கத்தில் காணப்படும் 39 செய்யுக்களும் இலங்கையின் பெருமையைப் பாடுவனவாக அமைந்துள்ளன. இலங்கையின் இயற்கையழகு, இதன் சிறப்பு என்பன அழகிய முறையில் எடுத்தியம்ப்படுகின்றன. பொன்மலையெனப் பெயர் கொண்ட மேரு மலையின் முடிகளில் ஒன்றே ஈழநாடாக அமையப்பெற்றது. இவ் ஈழநாட்டில் ஒளிமிக்க பல்வகை இரத்தினங்களும் பரவிக்கிடப்பதால் அனைத்து வளங்களையும் தரும் நீர் வயல்களில் அமைதியாகப் பாய்வதால், இலங்கும் இயல்பு கொண்ட ஈழம் இலங்கையெனப் பெயர் கொண்டது என நூலாசிரியர் தெரிவிக்கிறார்.

“அமைந்த பொன்மலை ஆதலின் அப்பெயர்
சமைத்த ஈழம் இதன்று தழீஇயதால்
இமைத்த மாமணி எங்கும் இலங்கலால்
உமைத்த நீர்வயல் ஊரும் இலங்கையே”

என்பது அப்பாடல். இன்னொரு பாடலில், நாட்டின் பல இடங்களிலும் வாழுமரங்கள் கனிதருகின்றன. புரவலர் கள் புலவர் களுக்கு வெள்ளையானைகளைப் பரிசாக வழங்குகின்றனர். அதனால், புலவர்கள் தேவலோகத்தில் உள்ள கற்பகத்தை நாடாது. ஈழநாட்டினை ஞோக்கிவருகின்றனர். இத்தகைய பெருமை கொண்ட ஈழத்தில் இந்திரன் மலர்மாலையணிந்து உலவுகின்றான். அவனது வருகையால் அழுதத்தேன் எங்கும் பரந்து இனிமையூட்டுகின்றது. இத்தகைய சிறப்புகள் கொண்ட ஈழம் இந்திரனின் நாட்டைப் போல் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது என்று கூறப்படுகின்றது. பிறிதொரு பாடலில், ஈழநாட்டிற்கு வந்த புலவர்கள் பெருமைகு இலங்கையையும் தேவலோகத்தையும் சீர்தூக்கிப் பகுத்து ஆராய்ந்தபோது, செழுமையில் சிறிது குறைந்தபோதிலும், மிகுந்திருந்த அளவிட முடியாத நவமணிகளாலும் பொன்னாலும் புகழாலும் உயர்வுற்றிருந்ததனைக் கண்டனர். தேன் நாட்டில் சாவாமருந்தாய் அழுதம் இருந்தாலும் ஈழநாட்டின் புகழுக்கு அத்தேவர் நாடு ஈடுகொடுக்க இயலாது தோற்றுவிட்டது. என வியந்தனர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்த அழகிய பாடல் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“மறுகெலாம் அரம்பை வெள்ளை
வாரணம் புலவர் மல்கப்
பெறுதலால் கற்பகத்தில் பிறங்கலால்
நிறங் கொள் ஈழம்
உறுதலால் வாசவன் தார்
உலவலால் அழுதின் சாலை
துறுதலால் இலங்கை நவ
சுரேந்திர நாட தொக்கும்”

இலங்கையின் சிறப்பை எவ்வெவ் வகைகளால் குறிப்பிட முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அதனைப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார், நூலாசிரியர். இவற்றின் மூலம் நூலாசிரியரின் தேசியச் சிந்தனைகளை உணரமுடிகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மன்னர் காலத்தில் தோன்றிய இன்னொரு தலபுராணமான திருக்கரைசைப் பூராணம் திருகோணமலைக்கு அருகில் மகாவலிகங்கைக் கரையில் அமைந்துள்ள கரைசை என்ற இடத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவபிரானைப் போற்றுவதாக விளங்குகிறது. இந்நூலின் ஆசிரியர் யார் என்பது தெரியவில்லை. நூலாசிரியர் உமாபதி சிவாசாரியாரின் சீட்ராகவோ அல்லது அவரது பரம்பரையைச் சார்ந்த ஒருவராகவோ இருக்கக்கூடும் என அறிஞர் சிலர் கருதுவார். இந்நூல் இலங்கைச் சருக்கம், கங்கைச் சருக்கம், தாபனச் சருக்கம், பூசைச் சருக்கம் ஆகிய சருக்கங்களைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. இலங்கைச் சருக்கம் நூலாசிரியரின் தேசியச் சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இலங்கையின் சிறப்புகளை நூலாசிரியர் அடுக்கிக் கொண்டு செல்லும் போது, ஒரு பாடலில் பல்வேறு ஆரவாரங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றில் ஒருவகையாக “வாய்நாத் தமிழின் ஆர்ப்பும்” என்று குறிப்பிடுகிறார். உண்மையினின்றும் நீங்காத தமிழின் ஆரவாரமும் இலங்கையில் நிலவியது என்பதை அவ்வாறு கூறியுள்ளார். இன்னொரு பாடலில் இலங்கையில் வாழும் மக்கள் இனிய செந்தமிழ் அறிவினால் சங்கப்புலவர்களை ஒப்பார்கள். பல்வகை யாழிசையைப் பாடும் திறமையினால் வித்தியாதரரை ஒப்பார்கள். குதித்துப் பாயும் தேன்போன்ற சுவையையுடைய கவிதைகளைப் பாடும் திறத்தால் அகத்தியமுனிவரை ஒப்பார்கள் என நூலாசிரியர் கூறியுள்ளார்.

“இத்த செந்தமி ழறிவினாற் சங்கரை யேய்ப்பார்
வித்த யாழிசைப் பாடலால் விஞ்சையர் நிகர்வார்
குதித்த தேன்சவைக் கவிதையாற் குறுமுனி போல்வார்
மதித்த நீர்வளப் பண்ணைகு ழப்பதி மாக்கள்”

என்பது அப்பாடல். இப்பாடலிலும் நூலாசிரியரின் தேசிய ரீதியிலான சிந்தனையைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் தோன்றிய பொதுமக்கள் சார்புச் சிற்றிலக்கிய மாகவும், இலங்கையில் தோன்றிய முதல் பள்ளு நூலாகவும் விளங்குவது, கதிரைமலைப்பள்ளு. இந்நூல் கி. பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகலாம் என்று கருதப்படுகின்றது. இந்நூலை ஆக்கியவரும் யாரென்பது தெரியவில்லை. கதிர்காம முருகனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டதாக இது விளங்குகின்றது. இந்நூலில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களில் ஒன்றான முத்தபள்ளி மாவலி கங்கைவயற் பள்ளி எனக் குறிப்பிடப்படுகிறாள். இப்பாத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி,

கதிரைமலைப்பள்ளு ஆசிரியர் இலங்கையின் வளத்தைப் பலவாறு சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார். எடுத்துக்காட்டாகச் சில செய்யுள்களை நோக்கலாம் :

“ எங்கும் மாமணி விற்பொலி யுங்கதி
ரெங்குந் தாமரை யன்னம் படுமலர்
மங்குறாத வளந்திக முந்திரு
மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே.”

“அணி யிளங்கதி ராயிர முள்ள
வருக்கன் போய்க்குட பாலிடை மேவ
மணி கொணர்ந்து மணிவிளக் கேற்றிடு
மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே.”

சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, நூலாசிரியர் இலங்கையின் சிறப்பை விதந்தோதுகிறார்.

சிலப்பதிகாரக் கதையை அடியொற்றி ஆக்கப்பட்ட கண்ணகி வழக்குரை என்ற காவியம், இலங்கையையும் உள்ளடக்கிய கதையம்சத்தைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. சகவீரன் என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட ஐந்தாம் செகராசசேகரன் என்ற யெவீசின்கையாரியன் (கி. பி. 1370 – 1417) இக்காவியத்தைப் பாடினான் என்று கருதப்படுகின்றது. வரம்பெறுகாதை முதல் குளிர்ச்சிக்காதை வரை பதினொரு காதைகளைக் கொண்டு விளங்கும் இந்நாலில் கப்பல் வைத்த காதை, கடலோட்டுகாதை என்பன இலங்கையோடு தொடர்புடையனவாக அமைந்துள்ளன. தமது காவியத்தின் கதையோட்டத்தில் இலங்கைக்கும் இடம்கொடுக்கவேண்டும் என்ற தேசியச் சிந்தனை இவ்வாறு அவரைச் செயற்படவைத்தது எனலாம்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தோன்றிய பறாளை விநாயகர்ப்பள்ளைப் பாடியவர், சின்னத்தம்பிப்புலவர். அந்நாலில் இடம்பெறும் முத்தபள்ளி என்னும் பாத்திரம் ஈழமண்டலப்பள்ளி எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றார். அவள் வாயிலாக இலங்கையின் நாட்டுவளத்தையும், நாட்டின் சிறப்பையும் பேசவைக்கிறார் நூலாசிரியர். எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம் :

“மஞ்ச ஸாவிய மாடங்க டோறும்
மயில்கள் போன்மட வார்கணஞ் சூழ
மஞ்ச ரோருகப் பள்ளியில் வான்சிறை
யன்ன வன்னக் குழாம்விளை யாடுந்
துஞ்ச மேதி சுறாக்களைச் சீஞ்ச
சுறாக்க ளோடிப் பலாக்கனி கீறி
யிஞ்சி வேலியின் மஞ்சளிற் போய்விழு
மீழ மண்டல நாடெங்க ணாடே”

இலங்கையின் இலக்கியவாதிகள் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்தோறும் தமது தேசியச் சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்தத் தவறுவதில்லை என்பதை பறாளை விநாயகர் பள்ளில் இடம்பெறும் இத்தகைய பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் வாழுந்த சில புலவர்களும் தமது படைப்புகள் வாயிலாகத் தமது தேசியச் சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவராக மட்டுவில் ம. க. வேற்பிள்ளை (1846 – 1930) விளங்குகிறார். இவர் பாடிய ஈழமண்டல சதகம் இலங்கை பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க நூலாகும். இலங்கையின் பெருமையைத் தனியான நூலாகப் பாடவேண்டும் என்ற நோக்கில் எழுந்த முதல் முன்னோடி நூலாக ஈழமண்டல சதகம் விளங்குகிறது. இந்நாலில் இலங்கையின் விசேடம், முக்கிய திருத்தலங்கள், யாழ்ப்பாணத்தின் சிறப்பு, ஆழுமுகநாவலர், பொன்னம்பலபிள்ளை ஆகியோரின் பெருமை முதலானவை இடம்பெறும் செய்யுள் ஒன்றின் ஒருபகுதி பின்வருமாறு :

“முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கு முதல்வனாய்
முவுக வேந்தர்வேந்தாய்
முந்திந் திரற்காக வேதேவ தபதிமுன்
முதறிவி னிற்றந்ததும்
ஓப்பற்ற விருநிதிக் கிழவற்கு நீள்கால
முறுராச தானியாகி
யற்றது மிலங்கையெனின் மற்றிதற் கிணையாக
வொன்றிங் குரைக்கவுளதோ”

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பிரக்ஞஞ்சுப்புரவமான முறையில் தேசியச் சிந்தனைகள் வளர்த் தொடங்கியமையை ஈழமண்டலச் சதகம் இனங்காட்டுகிறது.

ம. க. வேற்பிள்ளை போன்று ஈழமண்டலச் சதகம் பாடிய இன்னொருவர், அல்லவேக் கணபதிப்பிள்ளை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய அவர் 1930 வரை வாழுந்தவர். “சந்ததமு மீழவள நாட்டி னியல்பிங் கியம்புகவி வாழவருட் கண்வழங்கவா” என்று காப்பில் பாடிய கணபதிப்பிள்ளை, இலங்கையின் சிறப்புகளையும், தலங்களையும், மன்னர்களையும், கவிஞர்களையும், ஞானிகளையும் அழகாகப் பாடியுள்ளார்.

“கண்ணிற் கருத்திற் புகுத்தவொண் ணாக்கரு ணாக்ரனை
யெண்ணிற் புகுத்து புனணாடன் கேட்ப விராவணை
விண்ணிற் புகுத்து ரகுராமன் சீரமுற்றும் வேட்டகம்பன்
மண்ணிற் புகுத்தமுன் வைத்தது மீழநன் மண்டலமே”

என்ற பாடல், அல்லவேக் கணபதிப்பிள்ளையின் கவித்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு பாடல்.

பாரதியின் சமகாலத்தவரான பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை (1872 – 1929) யின் பாடல்களிலும் தேசியச் சிந்தனைகள் இடம்பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். அவரது எங்கள் தேசநிலை என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாடல்கள். அவரிடத்து இயல்பாகவே காணப்படும் தேசியச் சிந்தனைகளை அழுத்தமாக வெளியிடுகின்றன. தேசிய சுதந்திரம் பற்றிய அவரது சிந்தனையைப் புலப்படுத்துவதாக அவரது பின்வரும் பாடல் விளங்குகின்றது.

“சுயராஜ்யம் சுயராஜ்யம் என்றசத்தம் - எங்கும்
தொனிக்குதே எங்கள்காது களில்நித்தம்
நயமாகச் சனங்களை அதற்கேசித்தம் - செய்ய
நாம்காணே மெங்குமேது மாயத்தம்”

எங்கள் தேசநிலையில் இடம்பெற்றுள்ள இறுதிப்பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

“எல்லோரும் நல்லாயிருக்கவேண்டும் - இகம்
இயன்றது போலிய வைம் வேண்டும்
கல்லாத வர்கல்வி கற்கவேண்டும் - எல்லாம்
கவினுறு சமாதான மாகவேண்டும்”

சமத்துவமும் சமாதானமும் நிலவி நாட்டுமக்கள் அனைவரும் நன்கு வழங்குவேண்டும் என்ற நல்நோக்கைப் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை இப்பாடலில் முன்வைத்தள்ளார். தேசியரீதியிலான சிந்தனையை அவரது பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த புலவர்களில் தேசியரீதியிலான சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தியவர்களாக சோமசுந்தரப்புலவர் (1878 – 1953), முதுதமிழ்ப்புலவர் மு. நல்லதம்பி (1896 – 1951), ப. கு. சரவணபவன் (1909 – 1949) முதலியோர் விளங்குகின்றனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுச்சிபெறத் தொடங்கிய தேசிய எழுச்சி தொடர்பான சிந்தனைகளை இவர்களின் பாடல்களில் காணலாம்.

சோமசுந்தரப் புலவரின் இலங்கைவளம் தொடர்பான பாடல்களில், இலங்கையின் இயற்கையழகும், நாட்டின் சிறப்பும் விதந்துகுறிப்பிடப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இரண்டு பாடல்களை நோக்கலாம்.

“சீரான எந்நாடு மெப்பதியு மூரும்
 சேர்வான தாவரமும் மாமரமுங் காவும்
 பேரான கனிமரமும் பெருமரமுந் தாவில்
 பெட்பாரும் பெண்ணைகளும் வாழையொடு மேவி
 நேராக ஓரிடத்து நிலையாகக் காண
 நிலமடந்தை வைத்தென நின்றுபய னுதவும்
 பேராத னைப்புதிய நந்தவன மகவைப்
 பேணியமு தூட்டிமகா வலிகங்கை பெருகும்”

“அதிரவரு மாணிக்க கங்கைதனில் மூழ்கி
 அன்பொடு சிவாயன அருணீநு பூசி
 முதிருமன் பால்நெஞ்ச முருகவிழி யருவி
 முத்துதிர மெய்ப்புளக மூரவுரை குளறப்
 புதியசெந் தமிழ்மாலை புகழ்மாலை சூடிப்
 போருவில்கந் தாசகந் தாவென்று பாடிக்
 கதிரைமலை காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
 கர்ப்பூர வொளிகாணாக் கண்ணென்ன கண்ணே”

இலங்கை வளத்தைக் குறிக்கும் சோமசுந்தரப்புலவரின் இப்பாடல்கள், அவரது தேசியச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளன.

முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி இயற்றிய மணித்தாய் நாடும் மரதனோட்டமும் என்ற நூல் மரதனோட்டக் கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசைப் பெற்றது. இந்நாலில் இலங்கையின் பெருமைகளைப் பலவாறு எடுத்தியம்புகின்றார், நூலின் ஆசிரியர். சற்றுக் கடினமான நடையில் நூல் ஆக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், மு. நல்லதம்பியின் தேசியர்த்தியான சிந்தனைகளை நூல் முழுவதும் பரக்கக் காணலாம்.

“சீர்பூத்த விலங்கையெனுந் திருத்தாயி
 னியற்கைவளன் சிறப்பக் கூறிப்
 பார்பூத்த பெருமையொடு பண்டைநா
 ளவளிருந்த பான்மை கூறி
 நேர்பூத்த சுதந்திரமிங் கவளாடைந்த
 வரலாறு நெறியிற் கூறி
 ஏர்பூத்த மரதனெனு மோட்டமுநன்
 றியம்பிடுவா மியையுமானே”

என நூலின் பாயிரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நாலில் அமைந்துள்ள பிறிதொரு பாடலில் அவரின் தேசியச் சிந்தனையின் வெளிப்பாட்டையும், கவிச்சுவையையும் அனுபவிக்கலாம்.

“பூமணக்குஞ் செழுநறவின் பொலியுமலி யழகொழுகு
காமணக்கும் புகழ்நாடு காண்பமெனக் காமர்வண்டு
பாமணக்கு முரந்சியோடு பண்டைவினைப் பயன்கொழுமத்
தேமணக்கும் படிபிறந்து திகழ்வதெங்கள் திருநாடு”

இலங்கை எவ்வாறு எதிர்காலத்தில் சிறந்துவிளங்கவேண்டும் என்ற தமது எதிர்பார்ப்பையும் முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஒருதேய மக்களொலா மோரிலங்கை
நோக்கிமிக வுயர்தல் வேண்டும்
பிரிவேது மடையாமல் வினைசெயலி
னொத்துழைப்பைப் பெருக்கல் வேண்டும்
பெரியார்மற் றெளியரெனப் பினங்காமற்
பொதுநலத்தைப் பேணல் வேண்டும்”

இலங்கைவாழ் மக்கள் எல்லோரும் ஐக்கியத்துடன் வாழவேண்டும் என்பதையும், ஒன்றுமையாய் ஏத்துழைத்துச் செயற்படவேண்டும் என்பதையும், பெரியோர் சிறியோர் என்ற பேதமின்றி பொதுநலத்தைப் பேணி நடக்கவேண்டும் என்பதையும் நல்லதம்பி தமது பாடலில் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். போட்டி ஒன்றுக்காக எழுதப்பட்ட நூலாயினும், மு. நல்லதம்பியின் தேசியச் சிந்தனைகளை அது நன்கு பிரதிபலிக்கிறது.

ப. கு. சரவணபவனும் தேசியீதியில் தமது சிந்தனைகளை வெளியிட்ட ஒரு கவிஞராவர். இவ்வகையில் அவரது ஈழமாதா திருப்பள்ளி எழுச்சியும் ஈழநாட்டுக் குறமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஈழமாதா திருப்பள்ளி எழுச்சியில் இடம்பெறும் பாடல் ஒன்று பின்வருமாறு :

“ புத்த பிரானைடிப் புண்ணிய ரெங்கே
போற்றிய வீர செயக்கொடி யெங்கே
முத்தமி மானவெம் மும்முர செங்கெ
மூர்த்தியெங் கேதல தீர்த்தமெங் கேயோ
சத்திய மீகை முதற்படை யெங்கே
தானமெங் கேவீர மானமெங் கேயோ
எத்தனை காலமில் வின்னலில் வாழ்வோம்
�ழமாதா பள்ளி எழுந்தரு ளாயே”

இப்பாடல் இன்றைய காலகட்டத்தில்கூட அர்த்தபுஷ்டி கொண்டதாக விளங்குகிறது.

சரவணபவனின் ஈழநாட்டுக் குறம் அவரின் இலங்கை பற்றிய தேசியச் சிந்தனையின் பிறிதொரு பிரதிபலிப்பாக விளங்குகிறது.

“செந்தமிழுஞ் சிங்களமு மாயவிரு தோழி
சேவைசெய்யும் இராசகன்னி ஈழமெங்கள் தேயம்
இந்தியரெம் அக்கைமக்கள் என்றனைக்கும் அம்மை
வந்தனையல் லாதெமக்குச் சிந்தனைவே நில்லை”

என்ற பாடலில் இ ஃகையின் தேசியமொழிகளான தமிழும் சிங்களமும் பெறும் முக்கியத்துறைத்தை அழகாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

மரபுதீயான சில இலக்கிய வடிவங்களுடாகப் புதுமைநாட்டமும், சமகாலச் சிந்தனையணர்வும் கொண்ட புலவர்கள் சிலர், பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து புதுவகை இலக்கியங்களைப் படைக்க முற்பட்டனர். இத்தகைய புலவர்களுக்கு முன்னோடியாகக் கொள்ளத்தக்கவர், வரகவிசன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராசர் (1780 – 1851) ஆவர். காலத்தின் தேவைக்கேற்ப, அந்தியர் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட கலாசார, சமூக முரண்பாடுகளையும் எனிமையான முறையில் பாடியுள்ளார். தேசியச் சிந்தனையை உள்ளடக்கியனவாக அவரது பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தேசிய ரீதியிலான சிந்தனைகள் ஆழ, அகலம் பெற்று வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. தேசிய ரீதியிலான இலக்கியச் சிந்தனை, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தைத் தனியாக இனங்காட்டத் தொடங்கியது. இத்தகைய தேசியரீதியான சிந்தனை வளர்ச்சியுடன் மண்வாசனை கமழும் இலக்கியங்கள் படைக்கப்படத் தொடங்கியதைக் காணலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்களிலேயே இதற்கான ஊற்றினைக் கண்டுகொள்ளமுடிகின்றது.

1940 களிலிருந்து பிரக்ஞஞ்சூர்வமாகத் தேசியம், மண்வாசனை முதலான கருத்துகள் வளர்த்துக்கப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. 1950 களில் இவை முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டுடன் இணைவதைக் காணலாம்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் நீண்டகாலமாகத் தேசியச் சிந்தனைகள் இடம் பெற்று வந்துள்ளமையை யாழ்ப்பானத் தமிழ் மன்னர் காலம் முதலாக நோக்க முடிகிறது. இலங்கையின் நவீன இலக்கியங்களும் தேசியச் சிந்தனைகளைப் பிரதிபலிக்கும் முறையில் படைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

அதேவேளை, இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து பேரினவாதச் சிந்தனை கொண்ட அரசியல்வாதிகளின் செயற்பாடுகளினால், தமிழ்த் தேசிய உணர்வு அரசியல் ரீதியாகவும், உளவியில்ரீதியாகவும் வளர்த்தொடங்கியுள்ளது. இன்றையநிலையில் அது தவிர்க்கவியலாததாகவும் விளங்குகிறது. இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட வளர்ச்சிநிலையாகவும் அது விளங்குகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

இருப்பரன், க. (2009) திருக்கரைசைப் புராணம், கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

கந்தையா. வி. சி. (1968) கண்ணகி வழக்குரை, காரைதீவு: காரைதீவு இந்துசமய விருத்திச் சங்கம்.

சதாசிவம், ஆ. (தொகுப்பு) (1966) ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், கொழும்பு: சாகித்திய மண்டலம்.

சிவத்தம்பி, கா. (1978) ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், சென்னை: தமிழ்ப் புத்தகாலயம்.

சிவலிங்கராஜா, எஸ். (2009) ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி (மூன்றாம் பதிப்பு), கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

நடராசா, க. செ. (2008) ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி (இரண்டாம் பதிப்பு மீளச்சு), கொழும்பு : குமரன் புத்தக நிலையம்.

நடராசா,கு. ஓ. ஊ. (1970) ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வரலாறு, கொழும்பு: அரசு வெளியீடு.

பத்மநாதன், சி. (பதிப்பு) (1995) தட்சணைகலாசபுராணம் (பகுதி 1) கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

மனோகரன்,துரை. (பதிப்பு) (1996) கதிரைமலைப்பள்ளு, கொழும்பு: இந்துசமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம்.

மனோகரன்,துரை. (1997) இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, கண்டி: கலைவாணி புத்தக நிலையம்.

மனோகரன், துரை. (1999) பள்ளு இலக்கியமும் பாமரர் வாழ்வியலும், கொழும்பு: இந்துசமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம்.

மனோகரன்,துரை. (2004) சமுத்து இலக்கிய தரிசனம்,பேராதனை.

வேலுப்பிள்ளை, ஆ. (2009) சமுத்துப் பழைய இலக்கியங்கள் வரலாற்றுத் தேடல், கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, சே. வெ. (பதிப்பு) (1956) பநாளை விநாயகர் பள்ளு, மூன்றாம் பதிப்பு, சென்னை.

- என் பெற்ற தாயைக் கெடுத்தவனை
- என் தாய் தடுத்தால் விட்டுவிடுவேன்
- என் தாயினும் மேலான தமிழூக் கெடுத்தவனை – பெற்ற தாய் தடுத்தாலும் விடமாட்டேன்.

- பாரதிதாசன்

ஆயிரம் இடைநிலைப் பாடசாலைகளை மீளமைக்கும் தேசிய நிகழ்ச்சித்திட்டமும் அதற்கான பாடசாலைத் தலைமைத்துவமும்

எஸ். முரளிதூரன்
பணிப்பாளர் -தமிழ் பாடசாலைகள்
இணைப்பாளர் - ஜனாதிபதி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்
கல்வி அமைச்சு

காலத்துக்குக் காலம் கல்வி சீர்திருத்தங்கள் சிலவற்றை நமது நாட்டில் மேற்கொண்டிருந்தாலும் அதற்கேற்றவாறாக பாடசாலைகளை மீளமைப்பது நடைபெற்றுள்ளதா என்பது தொடர்பில் விவாதிக்க வேண்டிய அபிப்பிராயங்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சந்தர்ப்பத்திலே ‘மகிந்த சிந்தனை முன்னோக்கு பார்வையில்’ உத்தேசிக்கப்பட்ட 2010ம் ஆண்டு முதல் திட்டமிடப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஆயிரம் இடைநிலைப் பாடசாலைகளும் ஐயாயிரம் ஆறும்பெரும் பாடசாலைகளும் மீளமைக்கப்படும் தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினுடோக இலங்கையின் பாடசாலைத் தொகுதிக்குள் கல்விசார்பில் அடிப்படை வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தும் எதிர்பார்ப்புள்ளது.

பிரதேச மட்டங்களில் பாடசாலைகளுக்கிடையில் நிலவும் வளப்பகிரவில் அசமத்துவம், கல்வியில் குறைந்த அடைவு மட்டம் மற்றும் நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளுக்கு மாணவர்களை ஈர்த்தெடுப்பதன்காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சுகாதார மற்றும் போசாக்குப் பிரச்சனைகள், நகர்ப்புறப் பாடசாலைகள் அதிக மாணவர் தொகையைக்கொண்டிருப்பதால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்கு மிகவும் செயற்சாத்தியமான தீர்வினைப் பெற்றுக் கொடுப்பதோடு, பிரதேச மட்டங்களில் சம வாய்ப்பினை உறுதி செய்து கொண்டு, அனைத்து பிள்ளைகளும் பண்புசார்கல்வி வாய்ப்புக்குள் நுழைவதற்கான மாணவர்களின் உரிமைகளை நிர்ணயிப்படுத்தி கொள்வதும், அந்தப்புறவுமான கற்கும் செயற்பாட்டில் ஈடுபோக்கு அவர்களுக்குத் தேவையான சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் பாடசாலைகளை நிர்மாணிக்க வேண்டிய அதிக பட்ச தேவைப்பாடு இலங்கையின் பாடசாலைக் கல்வித்துறையில் ஏற்பட்டுள்ளது. அதனால் பண்புத்தரத்தில் நிறைவு கொண்ட கற்கும் வாய்ப்பின் ஊடாக உச்ச அடைவு மட்டத்தை பெற்றுக் கொண்டு எதிர்கால அறிவுமையை இலங்கை மற்றும் சர்வதேச மட்டத்தில் சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடிய பிள்ளைகளை உருவாக்கும் தேசிய நிகழ்ச்சிநிரல் மேற்கூறிய நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினுடோக நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

பாடசாலை மீளமைக்கும் வேலைத்திட்டத்தின் ஊடாக எதிர்பார்க்கப்படுவது உட்கட்டமைப்பு பெளதிக் வசதிகளை வழங்குவது மட்டுமல்லது, அதற்கு மேலாகச் சென்று பாடசாலை சமூகத்தின் நடத்தையில் மாற்றுத்தை ஏற்படுத்தி விளைதிறன் மிக்க பாடசாலை ஒன்றை உருவாக்குவதாகும். நடத்தைசார் வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தும் போது அறிவு மீது நம்பிக்கையையும் விழுமிய மற்றும் ஒழுகலாறுகள் தொடர்பில் அக்கறையும் கொள்ள வேண்டியதாயுள்ளது. பாடசாலையூடாக சமூகத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் பிள்ளை எதிர்கால உலகமயமான சமூகத்தில் எதிர்நோக்க வேண்டிய சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடிய திறமைகளோடு வலுவூட்டுவது பாடசாலைத் தொகுதி ஊடாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த இலக்கினை இலகுவாக அடைந்து கொள்ள முடியாது. அதை மேற்கொள்ள தேவையான சட்டத்திட்டங்கள் மற்றும் நெறிமுறைகளின் ஒட்டுமொத்தங்களை மேலிருந்து கீழ் நோக்கி பிரயோகிப்பதனூடாக எதிர்பார்ப்பை நெருங்க முடியாது. சகல பாடசாலைகளும் தனித்துவமுடையவையாக இருப்பதால் அப்பாடசாலைகளின் எதிர்பார்ப்புகளின் பலனை பெற்றுக்கொள்வ தென்பது பாடசாலையின் தலைமைத்துவத்தினதும் சமூகத்தினதும் படைப்பாற்றல் கொண்ட செயற்பாடுகளில் தங்கியுள்ளது.

எதிர்பார்ப்புகளும் இலக்குகளும் :

- இலங்கையை எதிர்கால அறிவுக்கேந்திரமாக்குவதற்கு மனித மூலதன அடிப்படையை உருவாக்குவதற்கான தரமான இடைநிலைப் பாடசாலைத் தொகுதியை மீளமைப்புச் செய்துல்
- தேசிய மற்றும் சர்வதேச தொழிற் சந்தைக்கு ஏற்புடைய தொடர்பாடல், தலைமைத்துவம், முயற்சியான்மை ஆகிய மென்திறன்களோடு கூடிய இன்றைய இலங்கைப் பிரஜைகளை உருவாக்குதல்
- மாகாணங்களுக்கிடையான மற்றும் மாகாணங்களுக்குள்ளான மற்றும் பாடசாலைகளுக்கு இடையான கல்வியின் பண்புத்தரத்தில் காணப்படும் அசமத்துவம் தொடர்பான இடைவெளியை இழிவளவாக்குவதும் மாணவர்களின் அடைவை மேம்படுத்தலும்
- கவர்ச்சியுடன் கூடிய கற்கும் வாய்ப்புகளை உறுதி செய்து கொள்ளல்
- உயர் மட்ட தரமான கல்விக்கான நிர்வாக முகாமைத்துவ மற்றும் கற்பிக்கும் திறன் பிரயோகம் மற்றும் தர நிர்ணயங்களை உறுதி செய்து கொள்ளல்.

- முடப்படுவதற்கான அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகிய கடின மற்றும் வாய்ப்பற்ற பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ள பாடசாலைகள் தொடர்பாக விசேட பாடசாலைகள் தொடர்பாக விசேட கவனம் செலுத்துவதாடாக கல்வி வளப் பயன்பாட்டைத் மேம்படுத்துவதோடு அதனுடைய பொருளாதார மற்றும் சமூக பெறுபேற்றினை மேம்படுத்தல்
- சாதகமான மனப்பாங்கு மற்றும் மாணிட விழுமியங்களோடு கூடிய சந்ததியை உருவாக்குவதோடு இயல்பு நிலை மற்றும் விசேட திறன்கள் கொண்ட மாணவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான முறைமைகளை உருவாக்குதல்
- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடசாலைகளிற்குத் தேவையான மனித, பெளதிக, உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நிதி வளங்களை வழங்குவதனுடைய கவர்ச்சி யானதும் பயனுள்ளதுமான பாடசாலை வலையமைப்பை உருவாக்குவதும் அவற்றிற்கான ஊட்டலுக்கான ஆரம்பபாடசாலைகளைக் கொண்ட வலையமைப்பை விருத்தி செய்தல்
- இலவசக்கல்வியையும் கட்டாயக்கல்வியையும் உறுதிப்படுத்துமாறு அனைத்துப்பிள்ளைகளுக்கும் சமமான கல்வி வாய்ப்பை வழங்குவதும் உயர் மட்டத்தில் வளப்பயன்பாட்டினைப் பூர்வமாக செய்தலும்

எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகளும் பெறுபேறுகளும் :

எதிர் கால இலங்கையை அறிவுக்கேந்திரமாக விருத்திசெய்யும் இலக்கை உறுதி செய்து கொள்ளும் வாறாக மேற்கொள்ளப்படும் இந்த தேசியமட்ட நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினுடைய கீழ்க்கண்ட விளைவுகளும் பெறுபேறுகளும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட உத்தேசிக்கப்படுகிறது.

- பண்புத்தரமான ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைக்கல்விக்காக அனைத்து பிள்ளைகளுக்கும் சமவாய்ப்புடன் கூடிய சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்குதல்
- உயர் மட்டத்திலான தரமான கல்விக்குத் தேவையான நிர்வாக முகாமைத்துவ மற்றும் கற்பித்தல் திறன்களை பிரயோகிக்கும் மற்றும் தரநிர்ணயத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளல்.
- அனைத்துப் பாடத்துறையிலும் மாணவர்கள் நுழைவதற்கான கல்வி வாய்ப்பினை அதிகரித்தல்

- மூடப்படுவதற்கான அச்சுறுத்தலுடன் கூடிய கஷ்ட பிரதேச மற்றும் வாய்ப்பற்ற பாடசாலைகள் தொடர்பில் விழேட கவனம் செலுத்து வதனுடாக கல்வி வள பயனிட்டத்தை மேம்படுத்துவதோடு அதனுடாக பொருளாதாரமற்றும் சமூகவிளைபேரினை மேம்படுத்தல்.
- சாதக மனப்பாங்கு மற்றும் மனித விழுமியங்களில் நிறைவான சந்ததியை உருவாக்குதலும் இயல்பான மற்றும் விசேட தேவையடைய மாணவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான முறைமையை உருவாக்குதல்.
- பாடசாலைக்கு மாணவர்களை அனுமதிப்பது தொடர்பாக சமகாலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஊழல் மற்றும் துட்பிரயோகங்களை ஒழித்து நிருவாகத்தை வெளிப் படைத் தன் மையோடும் வகைக்கூறும் தன் மையோடும் நடாத்திச்செல்லல்.
- பாடசாலைகளையும் பாடசாலை சமூகங்களையும் பிணைத்து சமூகமாமன்றமாக வலுப்படுத்தி தேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு துணைசெய்தல்.

செயல்படுத்தும் முறைமை

இந்நிகழ்ச்சித்திட்டம் கல்வி அமைச்சு அனைத்து மாகாண சபைகள் மாகாணகல்வி அமைச்சுகள் மற்றும் மாகாண கல்வித்தினைக்களாங்கள் ஏனைய அனைத்து தேசிய கல்வி தாபனங்களையும் ஒன்றினைத்து செயற்படுவதனுடாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும். இந்ததேசியவேலைத்திட்டமானது 2012-2016 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்டகாலகட்டத்தினுள் செயற்படுத்தப்படுவதோடு படிப்படியாக நாட்டின் சுகல பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளையும் தழுவக்கூடியதாக தெரிவுசெய்யப்படும் இடைநிலைப்பாடசாலைகளையும் மற்றும் ஊட்டற் பாடசாலைகளையும் அபிவிருத்திசெய்யும்.

1000 இடைநிலைப்பாடசாலைகளை அபிவிருத்திசெய்யும் தேசிய நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் நாட்டின் அனைத்து பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளையும் தழுவக்கூடியதாக 1000 இடைநிலைப்பாடசாலைகளை மகிந்தோதய தொழிலாளர்களுக்கு கூடம் இரண்டு கட்டிட அமைப்பு மாநிரிக்கமைய அமைக்கப்படும். அத்தொழிலாளர்களுக்கு கூடம் கணினி அலகு, கணிதவியற் கூடம், மொழிப்பயில் கூடம் மற்றும் “நனச்” தொழிற் கல்வி அலகு என்பவற்றோடு கூடியதாக இருக்கும். மேலும் தேவையான பாடசாலைக்கு க.பொ.த(சா.த)மற்றும் உயர்தர விஞ்ஞான கூடங்களும் இதன் கீழ் அமைக்கப்படும். இடைநிலைப் பாடசாலையில்

“நனச்” தொலைக்கல்வி அலகினை அமைப்பதோடு இதனுடைக் பாடத்துறைகளில் நிபுணத்துவமும் அனுபவமும் கொண்ட ஆசிரியர்களின் ஆற்றல்களை கண்ட பிரதேசமாணவர்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த அலகுக்காக நவீன தொழினுட்ப உபகரணங்கள் பெற்றுக்கொடுக்கப்படும். மேலும் இவ்வளங்கள் தேவையான ஏணைய பாடசாலைகளுக்கும் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்புகள் செய்து கொடுக்கப்படும். மேலும் பாடசாலையை விட்டு விலகிச்சென்ற மாணவர்களுக்கு சலுகைக் கட்டண அடிப்படையில் மஹிந்தோதய தொழினுட்பவியற் கூடத்தில் அமைந்துள்ள தகவல் தொழினுட்ப கூடத்தையும் மொழிப்பயில் கூடத்தையும் பயன்படுத்தி தகவல் தொழினுட்பத்தையும் மொழி அறிவையும் பெற்றுக் கொடுக்கும் வேலைத்திட்டங்களை பாடசாலை மட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

கல்வித்துறைசார் அபிவிருத்திச் சட்டகமும் நிகழ்ச்சித்திட்டமும் (2012-2016) இந்நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வகையில் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கான நிதி முதலீடு அரசின் திரட்டுநிதியம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான சர்வதேச பங்கேற்பாளர்கள் ஊடாக கிடைக்கப்பெறும். அவற்றில் உலகவங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, ஐக்கிய நாட்டு சிறுவர் அபிவிருத்தி நிதியம் (UNICEF), அவுஸ்ரேலிய உதவி (AusAID), கொரிய அரசின் உதவி (KOICA), ஜேர்மனிய அரசு உதவி (GIZ), ஐப்பானிய சர்வதேச ஒத்துறைப்பு முகவராண்மை (JICA) என்பன முக்கியமானவை. கல்வித்துறைசார் அபிவிருத்திச் சட்டகம் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் (2012-2016) இனங்காணப்பட்ட வேலைத்திட்டங்களுக்கு ஏற்படுத்தைன நடுத்தரக்கால சட்டகத்தினுள் அடையவேண்டிய இலக்குகளும் பெறுபேறுகளும் தெளிவான வகையில் இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

பாடசாலைத் தலைமைத்துவம்

பாடசாலை மீளமைப்பு திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கு பாடசாலை தலைமைத்துவத்தின் வகிபாகம் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். பாடசாலை பணிக்குமுனினரின் இயல்லாவு விருத்தி மற்றும் மனிதவள் அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதோடு, படைப்பாற்றல் தலைமைத்துவ திறன்களிலும் அம்சங்களிலும் கூடியதாக பாடசாலை அதிப்ரகங்கம் பாடசாலை பணிக்குமுனினரும் பாடசாலையில் சேவையாற்ற வேண்டும். இதற்காக அவர்களை பல்வேறு பயிற்சி வேலைத்திட்டங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதைப்போல பாடசாலை சமூகம் பாடசாலை கல்வி அபிவிருத்திக்காக அதிகமாக உதவிகளை வழங்குவதோடு, பாடசாலையானது பொறுப்பாண்மை சார்ந்த நிறுவனமாக வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

எல்லா அதிகரகளிடமும் தெளிவான இலக்கும் படைப்பாற்றலோடு யதார்த்தத்தை புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ப அடையவேண்டிய எதிர்கால இலக்கை எல்லோருக்கும் தொடர்பாடல் ஊடாக தெரிவிக்கும் ஆழ்றல் இருக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இலக்கை ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் உணர்த்தி அதனை நடைமுறைபடுத்தும் போது அனைவரினதும் ஒருமித்த பங்களிப்பினை பெற்றுக்கொள்ள இந்த அதிபர்கள் வெற்றியடைய வேண்டும். ஆசிரியர்களினதும் மாணவர்களினதும் உணர்வுகள் மற்றும் தேவைகள் குறித்து அனுதாபத்துடன் நோக்கி அவற்றை புரிந்து கொள்ளவும் எப்போதும் அவர்களுக்கு நெருக்கமாக இருந்து விருப்புக்குரியவராக செயற்பட்டு, கடமையில் அவர்கள் காட்டும் அர்பணிப்பும் அதிபர்களை பாடசாலை சமூகத்தில் கெளரவத்துக்கு பாத்திரமுள்ளவர்களாக்கும். அதிபர் பாடசாலையின் தலைவராக திகழ்வது அவருக்கு கிடைத்த நியமனக்கடித்தால் மட்டுமல்ல அவரிடம் இருக்கும் தலைமைத்துவ குணயியல்புகள் காரணமாகவே. இந்த குணவியல்புகள் பயிற்சி, அனுபவம் மற்றும் அர்ப்பணிப்புடன் வளர்த்துக்கொள்ளபட வேண்டும். இதற்காக பல சந்தர்ப்பங்கள் பாடசாலை எழுச்சி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் (SI) ஊடாக பெற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

அதன் போது அபிவிருத்தி அனுசரணை செய்ய பாடசாலை அபிவிருத்திக்குழு (SDC) மற்றும் பாடசாலை முகாமைத்துவ குழு (SMC) நியமிக்கப்பட்டுள்ளதோடு, அவர்களின் உச்ச உதவிகளை பெற்றுக்கொண்டு பாடசாலையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது எதிர்பார்ப்பாகும். பாடசாலை அபிவிருத்தியின் போது அதிபரினால் மேற்கொள்ளப்படும் போதனா தலைமைத்துவம் மிகவும் முக்கியமானதொன்றாகும். ஆசிரியர்களுக்கு அவர்களின் கற்பித்தல் செயற்பாட்டினை உரியவாறு திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்த தேவையான வழிகாட்டல்கள் அதிபர்களால் பெற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும். இதற்காக பாடசாலை மட்ட ஆசிரியர் அபிவிருத்தி (SBTD) வேலைத்திட்டம் வெகுவாக பங்களிக்கின்றது. பாடசாலையிலுள்ள சிறந்த ஆசிரியர்கள் அனுபவம் குறைந்த ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சிகளை வழங்குவதோடு அயல் பாடசாலைகளோடு இணக்கப்பூர்வமாக செயற்பட்டு மானுட வளங்களை பொதுவாக அபிருத்திக்கு பயன் கொள்வதற்கும் இந்த வேலைத்திட்டம் உதவி செய்கிறது. பாடசாலைக்குள் நல்லாளுகை மற்றும் சேவை வழங்குதலை வலுவுள்ளதாக பேணிக்கொள்வதற்கு அதிபர் தலைமையிலான பாடசாலை அபிவிருத்திக்குழு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

பாடசாலை மேம்பாட்டு வேலைத்திட்டம் தொடர்பாக அதிபர்களிடம் இருக்க வேண்டிய விசேட தேர்ச்சி திறன்கள் சில இனங்காணப்பட்டுள்ளன. (World Bank & Ministry of Education 2012)

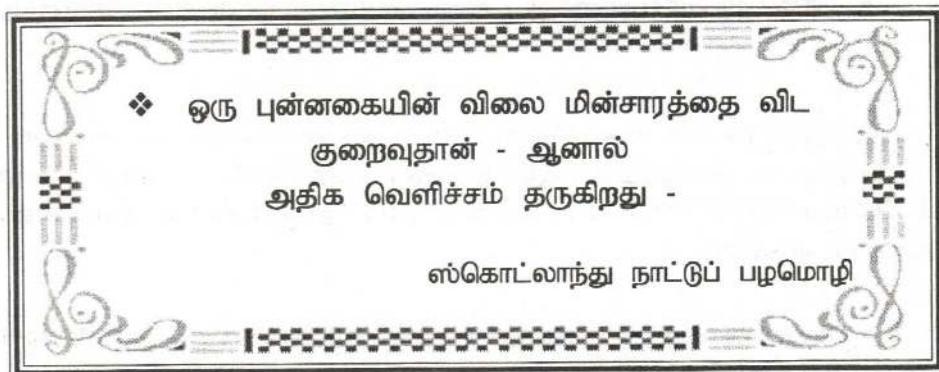
- பாடசாலை அபிவிருத்தி குழுவுக்கு வழிகாட்டலும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தலும்
- பாடசாலை முகாமைத்துவ தொடர்பில் உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கமளித்து முகாமைத்துவம் செய்தல்
- பாடசாலை அபிவிருத்தி மற்றும் முகாமைத்துவ குழுவின் உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கமளித்து முகாமைத்துவம் செய்தல்
- அக்குழுவின் திட்டமிடுதல் நிர்வாகம் மற்றும் நிதி நடவடிக்கைகளின் போது ஆலோசனைகளை பெற் றுக் கொள்வதோடு அந்நடவடிக்கைகளை கண்காணித்தல்
- குழு மனப்பாங்கை உருவாக்கி சிறந்த தொடர்பாடலை ஏற்படுத்தி கொள்ளும் தேர்ச்சித்திறன்
- முரண் பாடு தீர்வுகளுக்கு கலந்துரையாடல்களை பயன்கொள்ளும் தேர்ச்சித்திறன்.

பல்வேறு நாடுகளில் கல்வி கொள்கையை ஆக்குபவர்களால் பாடசாலைமட்ட முகாமைத்துவம் தொடர்பாக பல்வேறு மதிப்பீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. (Kellashan (World Bank – FTI Secretariat 2011) அவர்களினால் இனங்காணப்பட்டவை வருமாறு:

- பாடசாலை மட்ட முகாமைத்துவம் ஐனநாயகமானதாக இருக்க வேண்டும். அனைவரினதும் அர்ப்பணிப்பு உயர்மட்டத்தில் காணப்பட வேண்டும்.
- பிரதேச தேவைகளை இனங்கண்டு அதற்கேற்ப துலங்குவதற்காக ஆற்றல்களைப்பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
- சிறந்த தொடர்பாடலூடாக ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும்.
- பாடசாலை மற்றும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் வகை கூறவேண்டும் என்பதை தெளிவாக்க வேண்டும்.
- தனிநப்பர் தீர்மானத்துக்கு பதிலாக குழுவாக தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்படுவதோடு அதற்கான வாய்ப்புக்கள் வழங்க வேண்டும்.
- பாடசாலை சமூகத்தை வாண்மையுள்ளதாக மாற்ற வேண்டும்.

- மாணவர்களை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கும் கல்வி பண்டிசார் விருத்தியை மேற்கொள்வதற்கும் பயன்படுத்த வேண்டும்.
- முகாமைத்துவ நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதாக பாடசாலை சமூகம் வலுப்பட வேண்டும்

ஆகவே நம் நாட்டின் வருங்கால பரம்பரையின் வெற்றிகரமான வாழ்வுக்கு வளமுட்டும் ஆயிரம் இடைநிலைப் பாடசாலைகளை மீளமைக்கும் தேசிய நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்கு ஏற்ற பாடசாலைத்தலைமைத்துவத்தை வலுப்படுத்த முனைவோமாக.

ஸம்த்து இலக்கிய வரலாற்றில் இருவம்மிசம்

கலாநிதி ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகம்.

‘யாழ்ப்பாணம் ஒரு சிறு நூலையேனும் செய்குநரில்லாத தேசம்’ எனக்கூறிய நரசிங்கபுர வீராசாமி முதலியாருக்கு நல்லறிவுச்சடர் கொனுத்திய ஆறுமுகநாவலர், ஸம்த்துப் படைப்பாற்றல் வளத்தை எடுத்துக்காட்டிய நூல் வரிசையில் ஹோமாத்திரிகந்பம் எனும் நூலை அடுத்து இரண்டாவதாக விளங்குவது இருவம்மிசமே ஆகும். மஹாவித்துவான் என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்ற அரசுகேசரியால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் யாழ்ப்பாணத்து ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தோற்றும்பெற்றது.

ஸம்த்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை, ஸம்த்துப் புதந்தேவனாரிலிருந்து தொடங்குவது மரபு. எனினும் அவர் காலம் முதலாக கி.பி. 13 ஆம் நாற்றாண்டுக் காலம் வரை அவ்விலக்கிய வரலாறு தொடர்ந்தமைக்கான நாற்சான்றுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே இடையீடினரித் தொடரும் இலக்கிய வரலாற்றின் அழம்பமையமாகவும், சோதிடம், வைத்தியம், தலவரலாறு முதலியன குறித்த நூல்கள் பல தோற்றும் பெற்ற காலமாகவும் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்தையே கொள்ளமுடிகிறது. இக்கால கட்டத்திலே செகராசசேகரமாலை போன்ற சோதிடநூல்களும், செகராசசேகரம், பரராசசேகரம் போன்ற வைத்தியநூல்களும் தோற்றும் பெற்றன. இலக்கிய நூல்களாகக் கொள்ளமுடியாத செய்யுட் தொகுப்புகளாக விளங்கிய இவற்றின் தோற்று காலத்தை அண்மித்தே தலபுராணமான ததினை கைலாச பூராணம், நாட்டாரிலக்கியச் சார்புநூலான கண்ணகி வழக்குரை முதலியன. அக்கால ஸம்த்தவரின் இலக்கியவளத்தைப் புலப்படுத்த வல்லனவாகத் தோற்றும் கொண்டன. இத்தகையதோர் இலக்கியச்சுழல் நிலவிய காலப்பகுதியிலேயே அரசுகேசரியின் இருவம்மிசம் படைப்பாக்கம் பெற்றது.

II

இருவம்மிசம் காவியத்தின் ஆசிரியரான அரசுகேசரி யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் மரபினர் என்பது பரவலாக

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். எனினும், இவர் எவ்வறவு முறையில் அரசு வம்சத்தவராகிறார் என்பது குறித்த கருத்து முரண்பாடுகள் தொடர்ந்து கொண்டுள்ளன. கி.பி 1591ஆம் ஆண்டு முதல் 1616 ஆம் ஆண்டு வரை யாழ்ப்பாணத்தை அரசாண்ட எட்டாவது பரராசுசேகர மன்னனின் சகோதரரே அரசுகேசரியென போர்த்துக்கேய வரலாற்றாசிரியர் குவேரோஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை நூலோ கவிஞரை எட்டாவது பரராசுசேகரனின் மருகர் என்கிறது. ‘பரநிருபசிங்கத்தின் மைத்துனனும் பரராசுசேகரன் மருமகனுமாகிய அரசுகேசரியென்பவன் இருகுவம்ச மென்னும் நூலை வட மொழியிலிருந்து மொழி பெயர்த்துப் புராண நடையாகப்பாடி திருவாரூரிலே கொண்டுபோய் அரங்கேற்றிப் பெருங் கீர்த்தியடைந்தான்’ என்கிறது யாழ்ப்பாண வைபவமாலை.

இதன்படி அரசுகேசரியின் காலம் பதினெண்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியாக அல்லது பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பமாக இருந்தல் வேண்டும். ‘தமிழ்ப் பலவர் சரித்திரம்’ எழுதிய குமாரசுவாமிப் புலவரோ அரசுகேசரியைப் பதினெண்தாம் நூற்றாண்டவர் என்கிறார். அரசுகேசரி வரலாறு குறித்துக் கூறும் கணேசையர் கவிஞர் காலம் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் பிற்பகுதி என்பர். பரராசுசேகரன் எனும் பட்டப்பெயரைக் கொண்டிருந்த புவிராஜ பண்டாரத்தின் மருமகன் கா கோ என்றும் அவனுடைய தம்பி எதிர்மன்னசிங்கன் என்றும் எதிர்மன்னசிங்கனின் இன்னோர் தமையன் அரசுகேரி என்றும் எடுத்துக்காட்டும் ஞானப்பிரகாசர், குவேரோஸ் கூற்றுப்படி கவிஞரின் காலம் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் நிறைவும், பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமும் என்பர். இதனைப் பின்வந்த வரலாற்றாய்வாளர் பலரும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

III

அரசுகேசரியின் இருகுவம்மிசம் காவியத்தின் மூலம் வடமொழியில் காளிதாச மகாகவியால் எழுதப்பட்ட இருகுவம்மிசமே ஆகும். வடமொழியில் பஞ்ச மஹா காவியங்களுள் ஒன்றான இருகுவம்சம் 19 சருக்கங்களையும் 1569 செய்யுட்களையும் உடையது.

திலீபன், இரகு, அயன், தசரதன், இராமன், குசன் முதலிய 29 இரவிகுல மன்னர்தம் வரலாற்றைச் சொல்லுவது.

அரசுகேசரியாரின் தமிழ்க்காவியமோ, பொதுக்காண்டம், சிறப்புக்காண்டம், பொதுச்சிறப்புக்காண்டம் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது

இனுபத்தாறு படலங்களையும் 2444 பாடல்களையும் உடையது. இன்று கிடைக்கும் பிரதிகளின்படி இக்காவிய உள்ளீடுகளைப் பின்வருமாறு காட்டலாம்.

காப்பு	-	1
பாயிரம்	-	9

பொதுக்காண்டம்

ஆற்றுப்படலம்	-	26
நாட்டுப்படலம்	-	64
நகரப்படலம்	-	75
அரசியற்படலம்	-	22
குறைக்காறுபடலம்	-	74
தேனுவந்தனப்படலம்	-	122
இருக்குற்பத்திப்படலம்	-	59
யாகப்படலம்	-	105
திக்குவிசயப்படலம்	-	277
அயனுதயப்படலம்	-	55
அயனெழுச்சிப்படலம்	-	139
மாலையீட்டுப்படலம்	-	129
கடிமணப்படலம்	-	85
மீட்சிப்படலம்	-	121
இருக்கதியறுபடலம்	-	47
இந்துமதி பிறப்புநீங்குபடலம்	-	96

சிறப்புக்காண்டம்

தசரதன் சாபமேற்றுப்படலம்	-	125
திருவவதாரப்படலம்	-	56
சீதைவனம்புகுபடலம்	-	157
இலவணன்வதைப்படலம்	-	108
சம்புகன் வதைப்படலம்	-	53
அவதார நீங்குபடலம்	-	71

பொதுச்சிறப்புக்காண்டம்

குசன் அயோத்திசெல்படலம்	-	108
வாகுவலயப்படலம்	-	104
முடிகுட்டுப்படலம்	-	123
குலமுறைப்படலம்	-	33

காவியப் பொருண்மையைப் பொறுத்தரை மூல காவியத்தை அப்படியே அரசுகேசரியார் முழுமையும் பின்பற்றி விடவில்லை. வடமொழிக் காவியத்தின் இடையில் இராமன் சரித்திரம் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருப்பது போல தமிழ்க்காவியத்தில் கூறப்படவில்லை. இவ்வாரே, 19 ஆம் சருக்கம் கூறும் அக்கினி வர்மன் வரலாறு தமிழ்க் காவியத்தில் இல்லை.

தசரத குமாரனாகிய இராமனுடைய சரிதம் தமிழ் இரகுவம்மிசத்திலே கூறப்படாமைக்கான காரணத்தை நூலாசிரியரே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொற்றாமரை மாணாழியாது பொலியு மார்ப
வெற்றாழு மேனி ரகுராம சரிதை யாவுங்
கற்றார் கவியின் பெரிதாங் தமிழ்க் கம்பநாட
ஞுந்றாங் குரைத்தா ஞுரையாதன வோதுகிற்பாம்.

எனும் பாடலில் கவிஞர் கூறியிருப்பதன்படி, கவியிற் பெரிய கம்பநாடன் இராமனின் சரிதத்தை மிகச் சிறப்பாக, இராமாயணம் என்னும் பெயரில் பாடி வெளிப்படுத்தியிருப்பதனால் மீன் அக்கதையைக் கவிதையாகச் செய்ய கவிஞர் விரும்பவில்லை என்பது புலனாகிறது. இதிலிருந்து கம்பாமாயணம் குறித்த கவிஞரின் நிறைவுணர்ச்சியும் அதனை மேவி இராமகதையைப் பாடிவிட முடியாது என்னும் யதார்த்தச் சிந்தனையும் வெளிப்படுகின்றன.

வடமொழிக் காவியத்தின் பத்தொன்பதாவது சருக்கம் கூறும் ஒழுக்கங் குறைந்த அக்கினி வர்மனின் வரலாற்றை அசுரகேசரியாரின் தமிழ்க்காவியத்துள் காணமுடியாமைக்கான காரணத்தை உறுதிபட அறிந்துகொள்ள இயலவில்லை. இப்பகுதியைக் கவிஞர் தமிழ்ப் படுத்தினாரென்றும், இல்லையென்றும் இரு வேறு கருத்துகள் உள். நிறைவுப் படலமாக இன்று கிடைக்கப்பெறுகின்ற குலமுறைப் படலத்தின் இறுதிப்பாடலாக அமைந்திருக்கும்,

கலைப்படா நின்றவிக்கு வாகுவின் மரபின் காட்சித்
தலைப்படா நின்ற வேந்தர் தம்பெருந் தகைய நீதி
வலைப்படா னாகி நல்லோ ரநிவெனும் வாய்மை தன்னு
ணிலைப்படா விவங்றன் வெய்ய நீர்மையை நிகழ்த்து கிற்பாம்

பாடலில், ‘நிகழ்த்துகிற்பாம்’ எனக் கவிஞர் குறிப்பிட்டிருப்பதனால் காவியம் இந்தளவில் முற்றுப் பெறவில்லை எனும் கருத்தை க.செ. நடராசா முன்வைத்துள்ளார்.

“இந்நாலில் குலமுறைப் படலத்திற்குப் பின்னுள்ள சரித்திரங்களும் அக்காலத்தில் இவரால் மொழிபெயர்த்துப் பாடப்பட்டன என்பது கர்ண பாரம்பரியம். ‘நல்லோ ரநிவெனும் வாய்மை தன்னு ணிலைப்படா விவங்றன் வெய்ய நீர்மையை

நிகழ்த்துகிறபாம்’ என்னும் குலமுறைப் படலத்திறுதிச் செய்யுளானும் அ. துண்டன்பது துணியப்படும். அகப்பட்ட பிரதிகளான்றினுங் காணப்படாமையாற் பிற்காலத்திற் சிதைந்தன போலும்.”

எனகிறார் இருவம்மிசத்தின் முதற் பதிப்பாசிரியர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலவிள்ளை. இதனை ஏற்றுக்கொண்டால், வடமொழி மூலநால் கூறும் கதைப்பகுதி அனைத்தையும் பாடும் விருப்புக்கொண்டிருந்துள்ள கவிஞர் பாடி நிறைவு செய்த நிறைவுப் பகுதியாகிய அக்கினிவர்மன் காவியப்பகுதி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கு வருதல் முடியும்.

இருவம்மிசம் முதலிய பெருநால்கள் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தோற்றம் பெற்றமைக்கு அக்கால அரசியல் மற்றும் கல்விச் சூழலே காரணமாயிருந்ததென்பது தெளிவு. இம்மன்னர் காலத்தில் இலக்கியப்படைப் பாக்கத்திற்குரிய உன்னத கல்விப்புறச்சுழல் முன் எப்பொழுதும் இல்லாதபடிக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் விளங்கியிருந்தது. கவிஞர்கள், அறிஞர்களுக்கு ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் மிகவும் ஆதரவளித்துள்ளனர். யானை, பொறுப்பந்தம், காசு, பொன், கெண்டிகை முதலியவற்றைத் தகுதியறிந்து மன்னர் தம்மை நாடிவந்த புலவர்களுக்கு வழங்கி வந்துள்ளனர். இதனால் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் பல புலவர் பெருமக்கள் யாழ்ப்பாணத்தை நாடி வந்துள்ளனர். இவ்வாறு கவிஞர்கள் சங்கமிக்கின்ற கல்வியில் சூழல் அக்காலத்தில் ஈழத்துத் தமிழ்ப்பகுதிகளில் விளங்கியிருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

14ஆம் நூற்றாண்டளவில் தலைசிறந்த அறிஞர் பலர் பெருநால்கள் பலவற்றை மாணாக்கர்களுக்குக் கந்பித்து வந்தமையையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ‘வேதமும் உபநிடதமும் சிவாகமபுராணம் முதல்விரிநால் யாவும் சோதிடமும் மந்திரமும் உணர்ந்து உணராதவர் தெளியச் சொல்லவல்லோன்’ என்று போற்றப்படுகின்ற சைவராசபண்டிதர் பல ஆழ்றல்மிக்க மாணாக்கர்களை உருவாக்கியிருந்துள்ளார். இவ்வாறான கல்விச்சுழற் காலத்தில், ஆதரவுமிக்க அரசர்களும் அமைதியானமுறையில் நாட்டை நிர்வகித்து வந்தமையால், ஓரளவுக்கு தமிழ்நாட்டுச் சோழராட்சியை ஞாபகப்படுத்தும் புறச்சுழல் அப்போது ஈழத்தில் நிலவியது. இவ்விணைப்பின் செழுமையான திரட்சியாகவே கைலாசபுராணம் முதலிய நால்களின் தோற்றுத்தைக் கொள்ளமுடிகிறது. எவ்வாறு சோழராட்சிக்குப் பின்னான குழப்பமிகுந்த நாயக்கராட்சி காலத்தில் படைப்புகள் இருண்மையையும் கடுமையையும் நோக்கி நகர்ந்தனவோ அவ்வாறே ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிக்கால முடிவுப்பகுதிக் குழப்பங்களின் மத்தியில் தோன்றிய இருவம்மிசமும் அமைந்ததெனக் கொள்ளலாம். இதற்கு அக்காலத் தமிழ்நாட்டு இலக்கியப்போக்கின் தாக்கமும் மிக முக்கியமான காரணமாக இருந்திருக்கிறது.

இவ்விடத்தில், பெருநூல் இயற்றப் புகுந்த அரசுகேசரியார் ஏன் வடமொழிக் காவியத்தைத் தழுவி நூல் செய்ய முனைந்தாரெனவும், குறிப்பாக இருவம்சத்தை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தாரெனவும் அக்கால சமூக, அரசியல் மற்றும் இலக்கியப் பின்புலத்தில் சிந்திப்பது பயனுள்ளதாகும்.

கதைகளை வடமொழியிலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்ட இராமாயணம், பாரதம் முதலிய தமிழ்க் காப்பியங்களின் வழியில் கவிஞர் தமது நூலை ஆக்கத் திட்டமிட்டிருக்கலாம். அக்கால சமூத்து, தமிழகத்துக் கல்விச் சூழலில் வடமொழியும் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. குறிப்பாக, ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வடமொழி நூல்களை தமிழாக்குகின்ற பெருவழக்குக் காணப்பட்டுள்ளது. செகராசசேகரன் வடமொழிச் சோதிடத்தைத் தமிழில் நூல்செய்யுமாறு பணித்ததனால் சோமசர்மா செகராசசேகர மாலையைப் பாடினார். வடமொழி ஆயர்வேத ஏட்டுப்பிரதிகளை இந்தியாவிலிருந்து பெறுவித்து அவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்தும் முயற்சிக்கு மன்னர்கள் உதவி வழங்கியுள்ளனர். மேலும் அரசுகேசரி போன்று மன்னர் வம்சத்தைச் சார்ந்த செகராசசேகரன் தமிழிலும் வடமொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கியதோடு தென்கயிலாய மான்மியத்தை (சிலர் மச்சகேச்சுரப் புராணம் என்பர்) கைலாசபுராணம் எனத் தமிழ்ப்படுத்தினான். ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் அரண்மனையில் வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள் முதலிய பல்வகை நூல்களின் ஒப்பீட்டுப் பிரதிகள் சேர்க்கப்பட்டு இருமொழிப்பயிற்சியாளர்களால் அவை ஆராயப்பட்டன. மேலும், ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் குல மன்னர்கள் பலருக்கும் வடமொழிப்பயிற்சி இருந்தனர்களும். (பத்மநாதன், சி., 2004) இவ்வாறு அரசுகேசரி உருவாகிய அப்போதைய சமூத்துச் சூழலில் வடமொழி நூல்களைப் பெயர்த்துத் தமிழில் பாடுகின்ற பெருவழக்கு காணப்பட்டுள்ளது. இதைப்போற்றி வந்த மன்னர் பரம்பரையில் வந்தவராதலால் அரசுகேசரியையும் இது பாதித்திருக்குமென்னாம்.

இவ்வாறே, அக்கால - விஜயநகர நாயக்கர் காலத் - தமிழகத்திலும் வடமொழியைப் போற்றிப் பேணுகிற தன்மை காணப்பட்டது. இம்மன்னர் தமது தாய் மொழியாகிய தெலுங்கையும் தமிழையும் வடமொழியையும் சம அளவுக்குப் போற்றி வளர்த்தனர். இவ்வேளையில் திருநெல்வேலிப் பகுதியில் சிற்றரசர்கள் போல ஒதுக்கிவாழ்ந்து ஆட்சிபூர்ந்து வந்த பாண்டிய மன்னர்களும் பெரிதும் இலக்கியப்பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்தனரென்பதும் கருத்தக்கது. குறிப்பாக அதி வீரராம பாண்டியன், கூர்ம புராணம், இலிங்க புராணம், காசி கண்டம், வாடு சங்கிதை, மதனக் கேவை, நைடதம் ஆகிய நூல்களை / பகுதிகளைத் தமிழ்ப்படுத்தியமை இவ்விடத்தில் ஞாபகம் கொள்ளத்தக்கது. தமது கல்விப் பராயத்தைப் பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டிற் களித்த அரசுகேசரியாருக்கு இத்தகைய பின்புலத்தின் தாக்கமும் இருந்திருக்குமென எதிர்பார்ப்பதிலே தவறில்லை.

இருவம்மிசம், குமாரசம்பவம், மேகதூதம், ருதுசம்ஹாரம் முதலிய நூல்களை படைத்த மஹாகவி காளிதாசர் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்தவர் என்று ஆய்வாளர்கள் இன்று தெரிவிக்கின்றனர். வடமொழி இலக்கியவுலகில் பெருஞ் செல்வாக்குச் செலுத்திய இருவம்மிசம், குமாரசம்பவம் முதலிய காவியங்களுக்கான மீளமூச்சி பதினான்காம், பதினெண்தாம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்டதாக வடமொழி இலக்கிய வரலாறு குறித்து எழுதிய பலரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதற்குப் பிரதான காரணம் அம் மகாகாவியங்களுக்கு, மல்லிநாதர் என்பார் எழுதிய உரைகளேயாம். அவரது நுட்பஞ்செறி உரையினால் காளிதாச மகாகவியின் காவியங்கள் அதி உன்னத இலக்கியஸ்தானத்தில் வைத்துப் போற்றப்படலாயின. இவ்வாறு மல்லிநாதருடைய காலத்தையொட்டி முதலில் வடமொழி சிறப்புற்றிருந்த பகுதிகளிலும் பின் தென்பிராந்தியங்களிலும் இருவம்மிசம் முதலியன மீளக் கொண்டாப்பட்ட நிலையை அடைந்திருக்க வேண்டும். இத்தகைய காலச்சுழலில் காவியம்பாடும் விருப்புக்கொண்டிருந்த அரசுகேசரியாரை இருவம்மிசத்தின் மீளமூச்சி வசப்படுத்திற்று எனக் கொள்ளமுடியும்.

இருவம்மிசத்திலே பாண்டிய நாட்டுத் தொடர்புடைய பரம்பரையினரான அரசுகேசரியாருக்குப் பற்று ஏற்படுவதற்கு, இக்காவியத்தில் பாண்டியர் விதந்தெடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளமை காரணமாக இருந்திருக்கலாமென ஆய்வாளர் கூறியுள்ளனர். எனினும் இவ்வாறு கொள்வதும் நேரியதாக அமையாதனவே கருத முடிகிறது. வடமொழிக் காவியத்தில் பாண்டியரை விதந்துகூறும் பகுதியை மொழி பெயர்க்கும்போது இத்தகைய விருப்புடையவராக அரசுகேசரியார் இருந்திருந்தால் மூலநூலை விடவும் தமது நூலில் பாண்டியரை அதிகமாகச் சிறப்பித்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு இல்லையென்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. வடமொழிக் காவியத்தில் ஆறாவது சருக்கத்தில் இந்துமதி சுயம்வரம் பற்றிக் கூறுமிடத்து, சுயம்வரத்திற்கு வருகை தந்திருந்த பாண்டிய மன்னன் குறித்து காளிதாசர் பின்வருமாறு புகழ்ந்திருக்கக் காணலாம்.

“கழுத்தில் முத்துமாலைகளைத் தரித்து உடலில் சிவந்த சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டிருக்கும் இப்பாண்டிய மன்னன் இளங்குரியனின் செந்நிறக் கதிர்கள் பட்டுத்தாழ்வரை சிவந்து, அருவிகளுடன் விளங்கும் இமயமலைபோல் இருக்கிறார்.

விந்தியமலை உயர்ந்து வளர்ந்தபோது அதை வளரவொட்டாமல் தடுத்த வரும், கடல்நீரை மிச்சமின்றிக் குடித்தவருமான அகல்ஸ்த்யர், பாண்டிய மன்னரை அவப்ருதல் ஸ்நானமுடிவில் அன்பினாலே நீர் ஸெளக்ரயமாக ஸ்நானத்தைச் செய்து முடித்தீரா எனக் கேட்கிறார்.

“தான் இல்லாத பொழுது ஜனஸ்தானத்தைப் பாண்டியர் எதிர்த்து அழித்து விடுவாரோ என்று பயந்து ராவணன், பரமசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்து ‘பிரம்மசிரஸ்’ என்ற அஸ்திரத்தைப் பெற்றுள்ள பாண்டியருடன் சமாதானஞ்செய்துகொண்டு இந்திரலோகத்தை வெற்றி கொள்ளச் சென்றான்.”

“தென் திசைக்குச் சமுத்திரம், ரத்தினங்கள் பதித்துள்ள ஒட்டியாணம் போலுமுள்ளது. அதுதென் திசையை, நற்குலத்தில் தோன்றிய இவர் முறைப்படி ஆண்டு வருகிறார். ஆகவே நீ இவ்வரசரைக் கலியாணம் செய்து கொண்டால் ஏற்கனவே இவருக்கு மனைவியாயுள்ள பூமியிடனும் தென்திசையுடனும் சேர்ந்து நீயும் இவருக்கு மனைவியாகலாம்.”

இவ்வாறு தொடர்ந்து ஆறு சுலோகங்களில் மூலநாலில் பாண்டிய மன்னனதும் அவன் குலத்தவரதும் சிறப்புகள் கூறப்பட்டிருக்கிற பொழுதும், மொழிபெயர்த்த அரசுகேசரியாரோ சுயம்வரத்திற்கு வந்திருந்த (அயனைத் தவிர்ந்த) மற்றைய மன்னர்களுக்குப் பாடியுள்ளது போல இப்பாண்டியனுக்கும் ஒரு பாடலையே அமைத்துள்ளார். “சிவபிரானது கண்டத்தில் புகாத அமிரதத்தை ஒத்த சொல்லாகிய கடல் விளங்குகின்ற தமிழ்ப்பாலையினது செல்வச் சிறப்பை உள்ளவன் சேடனால் துதிக்கப்படும் புத்தி நுட்பத்தை உடையவன் அகவமேத யாகம் செய்துள்ளவன் தேவர்களும் மதிக்கும் திருவாலவாய் என்னும் நகரத்தையுடையவன் இப்பாண்டிய அரசன்” என்கிறது அரசுகேசரியார் பாடல்.

ஆய்வாளர்கள் சொல்லியுள்ளது போன்று பாண்டியரின் தொடர்பு பற்றியே பாண்டியரை ஒரளவு சிறப்பிக்கும் இருகுவம்மிசத்தை பாட அரசுகேசரியார் முற்பட்டவராய் இருந்திருந்தால், வடமொழிக் காவியத்தை விடவும் பாடலின் தொகையாலும் புகழ்ச்சிப் பொருண்மையாலும் தமது காவியத்தில் பாண்டியரை அவர் பாராட்டியிருத்தல் வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு அவர் பாடவில்லை. ஆறு சுலோகங்களில் காளிதாசர் சிறப்பிக்கும் பாண்டியர் பெருமையை, அரசுகேசரியார் ஒரு பாடலிலையே பாடி மற்றைய மன்னர் வரிசையிலையே அமைத்துச் செல்கிறார். இதனால், இருகுவம்மிசத்தைப் பாண்டியர் தொடர்புபற்றி அரசுகேசரியார் பாடப்புகுந்தார் என்று கொள்வது பொருத்தப்படுடையதாக இல்லை.

இருகுவம்மிசத்தை வடமொழியிலிருந்து தமிழாக்கும்படி கேட்டது பரராசுசேகரணானால் அவ்வாறு கூறியதன் பின்னணியில் ஏதேனும் சிறப்புக் காரணம் இருக்க வேண்டுமெனக் கருதும் ஆ. வேலுப்பிள்ளை தெரிவித்துள்ள காரணங்களுள் பின்வருவன முக்கியமானவை.

1. பாண்டியர் மேலாதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டுத் தனியாட்சி செலுத்தவிழைந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் தமது குலத்திற்கு தெய்வீக உரிமைத் தொடர்பு கற்பிக்க முனைந்தமை.
2. இரகுவம்மிச வரலாற்றுச் செய்திகளுக்கும் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளது குல வரலாற்றுச் செய்திகளுக்குமிடையில் சில ஒப்புமைகளைக் கண்ட பரராஜசேகரன், இவ்வரலாறு எதிர்கால மன்னர்க்கு வழிகாட்டியாக விளங்க வேண்டுமெனக் கருதியமை.

இவற்றுள் முதற்காரணம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதே. இதனாலேதான் போலும் செகராசசேகரமாலையின் சிறப்புப் பாயிரத்தில்,

பூசனை செய்யி ஸீரெனக் கருணை புரிந்தவர் தங்களி லிருவர் காசினி தாங்கும் பாதிவரங் கொடுத்துக் கமழ்செழுந் துளபமா லிகையு மாசறு சுருதி யாரிய வேந்தென் நணிமணிப் பட்டமுங் கொடுத்து தேசறு குடைய மொற்றையும் வெற்றித் திகழ்விடைத் துவசமு நல்க.

என இராமரே இராமேஸ்வரத்தைப் பூசிக்கவென நியமித்தோருள் இருவருக்கு குரியவேந்துப் பட்டம் கட்டினார் எனும் கதை கூறப்பட்டுள்ளது. இது ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் தமது குலத்துக்குத் தெய்வீகத் தொடர்பைக் கற்பிக்கத் தொடங்கியமைக்குச் சான்றாகிறது.

ஆனால், குரியவேந்தரது வரலாற்றின் தொடக்கப்பகுதியை நோக்கியே இரகுவம்மிசத்தைப் பாடுமொறு பரராசசேகரன் தூண்டினான் எனும் இரண்டாவது எடுகோள் அத்துணைப் பொருத்தமானதாகப் படவில்லை. ‘அவனுடைய தந்தை திலீபன் முனிவர் ஆச்சிரமத்திலே மந்தை மேய்ப்பவனாக இருந்தான் என்னும்போது, இருகு, திக்குவிசயன் செய்த சக்கரவர்த்தியாக மாறியது எத்தகைய உயர்ச்சி என்பது புலப்படும். 13 ஆம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதியிலே படைத் தலைவராக இலங்கைக்கு வந்த ஆரியச்சக்கரவர்த்தி குலம் பதினான்காம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலே சுதந்திரத் தனியரசு நடத்தத் தொடங்கிவிட்டது’ என்கிறார் ஆ. வேலுப்பிள்ளை. ஆனால் தமது புத்திரப் பேற்றுக்காகத் திலீபன் முனிவரது ஆச்சிரமத்தில் காமதேனுப்பசவின் கன்றாகிய நந்தினியை ஆதரித்து மேய்த்தானே தவிர அவனும் உண்மையில் பெருமன்னனே என்பதைக் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

எனவே, இவ்வகையில் பொருத்தப்பாடு காண்பதிலும் பார்க்க ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளது கல்வி, கலை நடவடிக்கைகள் மற்றும் போர் வெற்றிகள் ஆகியவற்றோடு இயையக்காண்பதே பொருத்தமிக்கதாகிறது. ‘ரகு என்பது கூர்மதி

கலைக்கடலையும் பகைக்கடலையும் கடக்கவல்லவன் என்னுங் காரணம் பற்றி வந்த பெயர். இலக் - கடத்தல், உ - ஒரு பெயர் விகுதி. லகரம் ஒற்றுமைபற்றி ரகரமாய் இருக என நின்றது.' என குமாரசாமிப் புலவர் கூறியுள்ள குறிப்பு இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கது. இவ்விரு சிறப்புகளும் இருக முதலிய மன்றரிடத்து விளங்கியதுபோல, ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் பலரிடமும் விளங்கியிருந்தன. பகைவரை அடக்கிப் பல வெற்றிகளைப் பெற்ற அதேவேளை கவிதைக் கலையில் வல்லவர்களாகவும் அவர்கள் விளங்கிப் பெருநால்கள் ஆக்கியனித்தனர் என்பதும், இதனால், இயைபுகருதி இருகவும்மிசத்தின் கதையை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் குலத்தில் வந்த அரசுகேசரி பாடும் ஊக்கம் பெற்றிருக்கலாமென்பதும் கருத்தக்கனவே.

மேலும், இச்சக்கரவர்த்திகள் தம்மைச் சூரியகுலத் தோன்றல்களாகக் காணவேண்டிய தேவையொன்றும் அக்காலத்தில் இருந்தது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. சரசுவதிமாலை நூற்பாயிரம் 'கதிரவன் மரபில் வந்தோன் பாமாலை குடு மீளிப் பராக்கிரம வாகு பூபன்'என நாலாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனை சூரியகுலத்தவனாகப் போற்றுகிறது. எனவே, யாழ்ப்பாணத்தில் அரசோச்சிய ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் தம்மையும் சூரியகுல மன்றங்களாக இனங்காணபதில் விருப்புக் கொண்டிருந்துள்ளனர். இதன் ஒரு நிறைவாக்கமே இருகவும்மிசத்தின் தோற்றுமெனலாம். காவியத்தில் காணப்படும்

பார்த்திபர் தமக்கு நேரோன் ழோழிவறா பகரிற் பாரிற்
பார்த்திப னிகர்ப்ப தல்லான் மற்றுண்டோ பணியு மன்ன
பார்த்திபர் நிகர்ப்பர் கங்கை யாரியன் பதுமத் தாள்சேர்
பார்த்திப ரினையன் னானைப் பார்த்திப னிகர்ப்ப னன்றே.

காணப்படும் பாடலில், பரராசுகேரனை இருக ஓப்பான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது சூரிய குலத்தவரோடு ஆரிய குலவேந்தர்களை மிகவும் நெருக்கமாக்கி இணைக்கும் ஒர் உத்தியாகக் கவிஞராற் கையாளப்பட்டுள்ளது.

இருகவும்மிச காவியத்தைத் தமிழாக்கும்படி கூறியது பரராசுகேரன்தான் எனக்கொள்வதும் ஆய்வுக்குரியதே.

இன்ன காதை யியன்ற விரும்பொருட்
உன்னு செஞ்சொற் றுகடபு தூய நூல்
பன்னு செஞ்சொற் பரராச சேகர
மன்ன னின்ப மனங்கொள வாய்ந்ததே.

என்பது அரசுகேசரியின் கூற்று. ஆசிரியர் கூற்றுப்படி பரராசுகேரன் அனுவதித்தான் என்பதே தெரியவருகிறது. இதற்கு நேரடியாகப் பொருள்

காண்பதாயின் அரங்கேற்றத்தின்போது முன்னிலையில் வீற்றிருந்த பரராச்சேகர மன்னன் இந்நூலை ஏற்றுக்கொண்டான் என்றே கொள்ள முடியும். ‘பன்னு செஞ்சொல் பரராச்சேகர மன்னன் இன்பம் மனங்கொள வாய்ந்தது - ஸொல்லுகின்ற செஞ்சொற்களையுடைய நூலை அறிந்த பரராச்சேகர மகாராசன் இன்பத்தோடு அங்கீரித்தலால் சிறப்புற்றது’ என்றே கணேசையர் பொருள் கண்டிருப்பதும் கருத்தக்கது. ஆனால் நூல் அரங்கேற்றம் இடம்பெற்றது தஞ்சாவூர் இரகுநாத நாயக்கர் அரசசபை என்று கருதப்படுவதனால் பரராச்சேகரன் அரங்கேற்றத்தின் போது நேரிருந்து கேட்டு அனுவதித்தான் என்பது பொருத்தமில்லையென கசெ. நடராசா போன்றோர் கருதுவர். இதனால் அவர்கள் நூல் செய்யும்படி கோரியவனே பரராச்சேகரன் எனப் பொருள் காண்பர். எனினும் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி கள் காலத்தில் நல்லூரில் கல்விமாண்கள் சபை கூட்டப்பட்டமையாலும், அச்சபையிலும் இரகுவம்மிசம் அரங்கேற்றப்பெற்றதென அறிஞர் சிலர் கூறியுள்ளமையாலும் (இளங்குமரனார், இரா., 2005) நல்லூர் அரங்கேற்றத்தின் போது பரராச்சேகர மன்னன் உடனிருந்து கேட்டு நூலை அங்கீரித்தான் எனக் கொள்வதே பொருத்தமானதாகும்.

அடுத்து, அரசுகேசரியாரின் கவித்துவம் குறித்து நோக்குதல் அவசியமானது. ‘செந்தமிழ்க் காப்பியங்களுள்ளே, சென்னோக்குப் பொருணோக்குத் தொடை நோக்கு முதலியவற்றாற் சிறந்து விளங்குவது கம்பராற் செய்யப்பட்ட இராமவதாரமான்றுமே என்பது அறிஞர் யாவர்க்கும் ஒப்பு முழுந்த தொன்றேயாம். அதனோடுத்துச் சிறப்பு வாய்ந்தது இந்த இரகுவம்மிசமே’ என்கிறார் கணேசையர். கம்பராமாயணத்திற்கு அடுத்த வரிசைக் காப்பியங்களுள் அரசுகேசரியாரின் இரகுவம்மிசத்தை வைப்பது குறித்த அபிப்பிராய் பேதங்கள் நிச்சயம் இருக்கும். நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் மற்றும் பெரியபூராணம் முதலிய காப்பியங்களை விட முதன்மை வழங்குவதும் அவற்றோடு ஒப்பக் கொள்ளுவதும் ஆய்வுக்குரியனவே.

சமத்து அறிஞர்கள் குறித்து பெருமிதங் கொள்ளும் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை இரகுவம்மிசம் செய்த அரசுகேசரியாரை இனித்த கவிதைகள் தந்த கவித்துவ சாமர்த்தியங் கொண்டோர் வரிசையில் வைக்கவில்லை என்பது அவதானத்துக்குரியது.

‘சபாபதி நாவலரும் அரசுகேசரி போலவே ஒரு மகா வித்துவான். இந்தப் பெரிய மகாவித்துவான்களைப் புலவர் வரிசையில் எடுத்துச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. கவித்துவ சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவர்களால் இனித்த கவிகள் செய்தவர்களையே புலவர் வரிசையில் வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வித்துவான்களைப் பற்றிச் சொல்லுதற்கு வேறொரு வித்துவ வரிசையை வைத்துக்கொள்ளலாம்.’

என்கிறார் பண்டிதமணி. இவர் கூற்றுப்படி இரகுவம்மிசம் அத்துணைக் கவித்துவ முக்கியத்துவம் உடையதன்று.

எனினும், இரகுவம்மிசப் பாடல்களிற் கணிசமானவை கவித்துவம்மிக்கன வாகக் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. வடமொழி இரகுவம்மிசத்தில் காணப்படாது தமிழ்க் காவியத்திற் காணப்படும் ஆற்றுப்படலம், நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம் ஆகியவற்றில் அரசுகேசரியாரின் கவித்துவ உள்ளதை தரிசித்தல் சாலும். உதாரணமாக ஒரு பாடலைக் காணலாம்.

பச்சடைப் பதுமத் தாதி பாங்குறப் பாய்காற் பாணி
நிச்சய மருத்துச் செய்ய நீலங்க ணோக்கி நெக்க
வச்சில தேரை வாய்விட் டாந்றமெல் ஸணையினாய
கச்சப வெரிந்மீ தேறிக் கம்புகுல் கழிக்கு மாதோ.

இப்பாடலில், சங்கு கருவொன்றை ஈனும் காட்சியினைக் காட்டப்படுகும் கவிஞர், இதற்கு கர்ப்பணித்தாயின் மருத்துவமனைப் பிரசவக் காட்சியை உருவகம் செய்துள்ளார். ‘சங்கு, பசிய இலைகளையுடைய தாமரை மலராகிய தாதி பக்கத்தில் பொருந்த, பாய்கின்ற கால்வாயிலுள்ள நீர் உண்மையாக மருத்துவஞ் செய்ய, நீலங்கள் பார்த்து மனம்நெகிழி, அங்குள்ள சில தேரைகள் வாய்விட்டுப் புலம்ப மெல்லிய அணைபோலக் கிடக்கின்ற ஆழமையின் முதுகில்மேல் ஏறிக் கருவை ஈனும்’ எனும் காட்சிச் சித்திரிப்பு அரசுகேசரியாரின் கற்பணையாற்றலை வெளிப்படுத்துகிறது.

இத்தகைய கவித்துவச்சிறப்பைக் காளிதாசனின் காவியத்திற் காணப்படாத ஆற்றுப்படலம் முதலியவற்றிலேதான் காணமுடிகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. பெரும்பாலும் உவமைகள் முதலிய அணிகளை மூலகாவியத்தின் வழிநின்று அவ்வாறே கவிஞர் பயன்படுத்தியிருக்கின்ற போதும் சில இடங்களில் காளிதாசனுக்கு வேறுபட்டு நடந்திருக்கவும் அவ்விடங்களிலும் கவித்துவத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கவும் காணலாம். உதாரணமாக இரகு கதியறுப்படலத்தில் தனது மகனான அயனுக்கு அரசாட்சியை வழங்கியதன் பின்பான இரகுவின் அறிவுரைப்பகுதியை எடுத்துக்காட்டலாம். மூலகாவியத்திற் காணப்படாதபோதும் அரசுரிமை பெற்ற புதிய மன்னாகிய அயனுக்கு, இரகு சிறந்த அறிவுரைகள் வழங்கும் பகுதியை அரசுகேசரி அமைத்தமைக்கு அரசாளும் வம்சத்தில் உதித்து அரசநீதி போன்றவற்றை அரசுகேசரி அறிந்திருந்தமையும், கம்பராமாயணத்தில் இராமனுக்கு வசிட்டன் அறிவுரை வழங்கிய பகுதி முதலியவற்றைக் கற்றறிந்திருந்தமையும் காரணங்களாகலாம். எவ்வாறாயினும் இவ்விடத்தும் அரசுகேசரியாரின் கவித்துவம் புலப்படுகிறது என்பது பின்வரும் பாடல்களால் நிரூபணமாகிறது.

நந்தன வளர்த்தி நன்னர் நல்லறச் சிவைக ணுன்றித்
தந்திர முதல வாறு தடம்பணைப் போக்கி நீதிச்
செந்தளி ரீன்று சாம முதலிய சிறந்த நான்கு
பைந்தரு மூன்று சித்திப் பலநனி பயக்கு மன்றே.

அங்கமோ ரேழு மங்க மானனந் தூதர் வேய்கள்
செங்கணாய்ந் தடக்க றானே தெறப்படா வரணஞ் சீர்சால்
பங்கமின் மதியே பற்றும் படையென வுணர்ந்து கோடி
துங்கவெங் கரட வேழச் சுடர்மணி முடியி னார்க்கே.

வடமொழிக் காவியத்தின் வழிநின்று பெரும்பான்மையும் செல்லும் கவிஞர் இடையிடை மூலநாலில் காட்டப்படாத காட்சிகளையும் விடயங்களையும் வெளிப்படுத்தியிருப்பதன் மூலம் தமது தனித்துவமான கவித்துவத்தை வாசகர்கட்கு உணர்த்த விழைந்துள்ளார் எனலாம். இதற்கு மாலையீட்டுப் படலம் மிகச்சிறந்த உதாரணமாகும்.

தாம் இப்படலத்தில் கூறுவதற்கென எடுத்துக்கொண்ட சுயம்வர மணத்தின் சாயலை முன்னமே இயற்கைக் காட்சிகளில் தற்குறிப்பேற்றமாய்க் கவிஞர் அமைத்துக்காட்டும் பாடல்கள், அவருடைய கற்பணையாற்றலை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. இந்துமதியின் சுயம்வரக் காட்சியில் இடம்பெறும் மன்னர் அறிமுகம் போன்றவற்றைக் காளிதாசன் வழிநின்று கூறும் அரசுகேசரியார் காட்டும் இவ்வியற்கைக் காட்சியை காளிதாசனின் மூலத்தில் காணமுடிய வில்லை. எனவே, இப்பகுதி அரசுகேசரியாரின் சொந்தக் கைவண்ணத்தைக் காட்டவல்ல இடமாகிறது.

சுயம்வரம் நடக்கும் அன்றைக்கு மணப்பெண்ணாய் அத்தேசத்துப் பெருவீதி அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். கஸ்தூரி கலந்த நீரில் குளித்து, மாலை, பொற்கொடிக, கலவைச்சாந்து ஆகியவற்றையும் ஆடை, ஆபரணங்கள் பலவற்றையும் அந்த மணப்பெண் அணிந்திருக்கிறாள். பசிய வாழைகளே அம்மணப்பெண்ணின் தொடைகள். பொற்கொடிகளே அவளது கைகள். நீண்ட கழுகே அவள் கழுத்து, மணி பதித்த நிறைகுடங்களே முலைகள். கோபுரவாசலே புகழப்படும் முகம். மாடங்கள் மீது படிந்துள்ள மேகங்களே அவளின் கூந்தல்.

கலவைச் சாந்தையும் ஆபரணங்களையும் பொடிகளையும் இரத்தினங்களையும் பிறவற்றையும் ஏந்தி நிற்கின்றனவும் இசை ஓலிப்பனவுமாகிய சின்னங்கிறு வீதிகளொல்லாம் இப்பெருவீதி மணப்பெண்ணின் தோழிகளாய் அவளைத் தழுவி அழைத்து வருகின்றன.

இவ்வேளையில் பொற்கொடிகள் பூசி மண அலங்காரத்தோடு குரியனாகிய மணமகன் திருமண மண்டபத்திற்கு வர வேதியர்கள் மந்திரம் ஒத்த தொடங்கினர். சங்கு ஆரவாரித்து ஒலித்தன. விளங்கும் மாணிக்கமாகிய அக்கினிக்கு முன்னால் மெல்ல மணப்பெண்ணின் கரத்தை மணமகன் தீண்ட, அங்கு கூழின்ற பெண்கள் சிவிறி நீராய்ப் பன்னீரத் தெளித்து ஆனந்தித்தார்கள்.

இவ்வாறு அன்று அதிகாலை, மக்கள் தமது நகரை அலங்கரித்துப் பொடிகளும் நீரும் தூவி, நிறைகுடம் வைத்து சுயம்வரத்திற்கு வருவோரை வரவேற்கப் புரிந்த ஆயத்தச்செயற்பாடுகளை, வீதிப்பெண்ணைக் கரம் பற்றிய சூரிய மணமகனின் திருமண நடவடிக்கைகளாய் காட்சிப்படுத்தும் பின்வரும் பாடல்கள் அரசுகேசரியாரின் கற்பனையாற்றலைக் காட்ட வல்லன.

தண்ணூறு நானநீர் படிந்து தாமமுஞ்
சண்ணமுங் கலவையுந் துதைந்து குழ்துகில்
வண்ணவான் கலன்பல புனைந்த மாமணப்
பெண்ணெனப் பொலிந்தது பெரிய வீதியே.

வரம்பில் விலைமணிக் கலிங்கம் வவ்விய
வரம்மையொண் குறங்குபொன் னணிந்த நீள்கொடி
கரம்புது மணியணிக் கவின்கொள் கந்தர
நிரம்புமுத் தரும்பிய நெடிய பூதமே.

தமது ஆறாவது சர்க்கத்தில் காளிதாசர் கூறியள் இந்துமதி சுயம்வரப் பகுதியை அரசுகேசரியார் மாலையீட்டுப் படலமாகக் காவியத்தில் அமைத்துத் தந்துள்ளார். மூலத்தில், அயன் சுயம்வர மண்டபத்திற்குச் செல்லுகின்ற காட்சி விபரித்துச் சொல்லப்படாமல் வெறுமனே ஒரேயொரு சூலோகத்தில் மட்டும் கூறப்பட்டுள்ளது. கம்பராமாயணம் முதலிய பாரகாவியங்களில் உலாவியற் படலம் முதலியன தலைமக்களது உலாவைச் சிறப்பித்திருப்பதையும், தமது சமகாலத்தில் இறைவர் உள்ளிட்ட நாயகர்களை சிறப்பித்துப் பாடும் உலாப் பிரபந்தங்கள் தனியே தோற்றும் பெறத் தொடங்கிபிருப்பதையும் அவதானித்திருக்க வல்ல அரசுகேசரியார் மூலத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்படாதபோதும் அயன் சுயம்வர மண்டபத்தை அடைவதை ஓர் உலாவாக கவித்துவத்தோடு சித்திரிக்கப் புகுந்துள்ளார்.

புல்லப் போன புணர்ப்பாதைக்
கொல்லப் போன குழைச்சோதி
செல்லப் போமி னெனச்சேணிற்
சொல்லப் போன தொடைக்கானம்.

சுயம்வர மண்டபத்திற்குச் செல்லவரும் அயனை காணவெனவும் தழுவ வெனவும் இளம்பெண்கள் உள்ளிட்ட பலரும் வீதியெங்கும் நிறைந்திருப்பதான காட்சியை உயர்வு நவிற்சியாய்க் காட்டுகிறார் கவிஞர். இவ்வாறு நெருங்கி மிதிபட்டுவரும் மக்களை நெறிப்படுத்தவென ஒழுங்கமைப்புப் பணிகளைச் செய்கின்ற இரு சேவகர்களைத் தமது கற்பணையில் கவிஞர் காட்டும் காட்சியைத் தரும் இப்பாடல், எனிமையான நடையிலும் கவித்துவத்தை வெளிப்படுத்த வல்லவர் அரசுகேசரியார் என்பதை நிருபிக்க வல்லது. “அயனைத் தழுவப்போன குழ்ச்சியடையவர்களாகிய மகளிரை அவனுடைய குண்டலத்தில் எழுந்த ஓளி கொல்லச் சென்றது போலச் சென்றது. அவனுடைய மாலையினின்றும் எழுந்த மணமானது தூரப்போங்கள் என்று தூரத்திலே சொல்லப்போவது போலச் சென்றது” எனப்பொருள்படும் இப்பாடலில் மக்களை விலத்தும் இரு பணியாளர்களாக அரசரின் குண்டலாளியும், மார்புமாலையின் வாசமும் தற்குறிப்பேற்ற அணியாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதன்மூலம், மானுடப் பணியாளர்கள் சென்று விலத்த முடியாத அளவுக்கு மக்கள் கூட்டம் நிரம்பியிருந்தது என்பது குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகிறது. எனினும் இந்த அளவில் இக்கவிதையின் பொருண்மை நின்றுவிடுமாயின் அது போதுமானதல்ல. ஒரு காவிய ஆக்கக்ரத்தா இதற்கப்பாலும் மேலெழவெல்ல ஆற்றல் உடையவனாய் இருத்தல் அவசியம்.

குண்டலத்தின் ஓளி, மாலையின் வாசம் ஆகிய இரண்டினுள்ளும் ஓளியின் விரைவு கருதி அதன் செயற்பாடு முன்னே வைக்கப்பட்டது. மேலும் அயனை அணைத்து அவன் மார்பைத் தழுவ முன்வரும் மகளிர்களை கொல்லுமாலவுக்குக் கோபித்து கோபாளி வீசும் குண்டலங்கள், இவ்வாறு கோபிப்பதற்கான அடிப்படை இதுநாள் வரை அவன் மார்பைச் சேர்முடியாது நாம் தொங்கிக்கொண்டுள்ளோமே என்னும் ஆற்றாமையால் விளைந்தது. இங்கு ஓளியினதும் வாசத்தினதும் செயற்பாடுகளைக் கூறும் கொல்லப்போன, சொல்லப்போன என்பவற்றின் து விகுதியைக் கெடுத்துக் கவிஞர் பயணபடுத்தியிருப்பது, அவற்றின் பணி விரைவில் முடிந்து விடாதபடிக்கு முடிவிலியாய் மக்கள் தொடர்ந்து வந்தார்கள் என்பதையும், முன்னே விலக்கப்பட்டவர்கள் கூட இவற்றின் கட்டளையையும் மீறி, மீண்டும் மீண்டும் அயனை நெருங்கி வந்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பதையும் சுட்டிநிற்கின்றது.

இவ்வாறான இரசனை வாசிப்புக்கும் மேலாக, இந்த உலாவியற் காட்சியூடு மனிதர் இயல்பையும் மறைமுகமாகக் கவிஞர் குறிப்பிட்டுச் செல்லும் பாங்கு பாராட்டுக்குரியது. பார்வைக்கு மட்டும் வெளித்தோற்றுத்தால் மகிழ்ச்சி தரத்தக்க குண்டலத்தின் ஓளியையும், தோற்றுத்தால் பார்வைக்கு மகிழ்ச்சியையும் நாற்றுத்தால் வாசனையையும் தந்தவண்ணம் உள்ளீடாகத் தேனையும் கொண்டுள்ள மாலையின் வாசத்தையும் கூறவென எடுத்துக்கொண்டது மானுட கூர்மதி

இயல்பையும் சுட்டுவதற்காகத்தான். குண்டலத்தின் சோதியோ நெருங்கி வருவாரை அனைவர் முன்னிலையிலும் கொல்வதற்காகக் கடுங்கோபத்துடன் போகின்றது. அதன் செய்கையில் நனிநாகரிகம் வெளிப்படவில்லை. வெறுமே புழச்சிறப்புகளை மாத்திரம் கொண்டு அகவளர்ச்சி இல்லாதார் செய்கையும் இவ்வாறானதே. ஆனால் புறமும் அகமும் சிறந்திருக்கின்ற மாலையோ, நெருங்கி வருவார்களை அனைவர் முன்னிலையிலும் கொல்வதுபோலக் கோபிக்காது, தூர் அழைத்துச்சென்று தன்மையாகச் சொல்லித் தடுக்கின்றன. இவ்வாறே அகமும் சிறக்கும் மானுடர்கள் மற்றவர்க்கு அறிவெழுத்தும்போது, தனிமையில் தன்மையாகச் சொல்வர் என்னும் குறிப்பும் கவிஞரால் பொதித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு, சித்திரிப்புத் திறன் கொண்டிருந்துள்ள அரசுகேசரியாது காவியம் பெரும் பிரபலம் உறாமைக்கும் பொதுமக்கள் அறிமுகத்திற்கு வாராமைக்கும் உரிய காரணம் காவியத்தின் நடையிறுக்கமேயாகும். கம்பராமாயணத்தை அடுத்தவரிசையில் இருகுவம்மிசத்தை வைக்கும் கணேசையர் கூட, ‘கடினமான சொற்பிரயோகங்களை உடைமையானும் வடமொழி நூலைப் பெயர்த்துப் பாடினமையானும் கற்றோர்க்கன்றி மற்றோர்க்குணர்ந்து சுவைத்தல் கூடாதாயிற்று’ எனக்கூறியிருக்கக் காணலாம். மூலநூலின் ஆசிரியரான மகாகவி காளிதாசர் சாதாரணரும் புரிந்துகொள்ளத் தக்க வைதற்ப்பநடையைக் கையாளுவதிற் சிறந்திருந்தமை கண்டும், தாம் பெரிதும் பின்பற்றிய கம்பராமாயணத்தின் பல பாடல்கள் இறுக்கமின்றி எனியநடையில் அமைந்திருக்கக் கண்டும் தாமியற்றிய காவயத்தை எனிமையான நடையிலே அமைக்க அரசுகேசரி தவறியுள்ளார். இவர் காவியம் மடக்கு முதலிய கடுமையான அணிகள் நிறைந்து புரிவதற்கு அரியநடையில் தோன்றியமைக்கு அக்காலத் தமிழக இலக்கியச்சுழலே முதற்காரணமாக அமைந்திருக்க வேண்டும். தமது நூல் அறிஞர்க்குரியதேயன்றி சாதாரண பொதுமக்களுக்கு உரித்தான்தல்ல எனும் தெளிவோடேயே கவிஞர் காவியம் புனைந்திருப்பதை அவர் வாயிலாகவே அறியலாம். ‘அறி யகத்தை வெல் அற்புதர்ச் சேரின், “கற்ற சிந்தையர்ச் சேரின்” எனத் தொடங்கும் பாயிரப் பாடல்கள் இதனை நிருபிக்கின்றன.

‘கற்றார் கவியின் பெரிதாம் தமிழ்க் கம்பநாடன்’ எனக் கம்பரைப் போற்றியுள்ள அரசுகேசரி தமது காவியத்தின் பல பகுதிகளைக் கம்பர் காட்டியவழியில் நடாத்தியுள்ளாரென்பது தெளிவு. ஒருவகையில் இருகுவம்மிசக் காவியம் குட்டி இராமாயணம் எனக் கூறுத்தக்கதாக ஆ.வேலுப்பிள்ளை குறிப்பிட்டிருப்பதாவது, அத்துணை தூரம் கம்பராமாயணச் செல்வாக்கு இருகுவம்மிசத்தில் பதிந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது. மேலும், அரசுகேசரியார் சிலப்பதிகாரப் பயிற்சியும் சங்கநூற் பயிற்சியும் மிக்கவர் என்பதும் காவியப்

பகுதிகளாலே தெரியவருகிறது. பழந்தமிழ் நூல்களில் கவிஞருக்கு இருந்த ஈடுபட்டைஇருவம்மிச மேற்கோள்கள் மூலம் ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தில் கணேசையர் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது

இவந்தோடு அரசுகேசரியாரிடத்துப் பெரியபுராணப் பாதிப்பும் இருந்திருக்கலாமோ வென என்னத் தோன்றுகிறது. செகராச்சேகரன் பாடிய கைலாசபூராணத்தில் பெரியபுராணத்தின் செல்வாக்கு உண்டென்பதோடு கோணேசர் கல்வெட்டு முதலிய நூல்களும் பெரிய பூராணத்தின் தாக்கத்திற்குச் சிறிதளவாவது உள்ளாகியிருந்தன என்பது இங்கே கருதத்தக்கது (பத்மநாதன், சி., ப.318). இவ்வாறு தமது குலத்து முன்னோரும், தமது நேரமுற்கால / சமகால இலக்கியகர்த்தர்களும் பெரியபுராணத்தால் கவரப்பட்டிருந்தமை போலவே அரசுகேசரியாரும் கவரப்பட்டிருக்கலாம். தனியொரு தன்னிகரில்லாத தலைவரைப் பாடாது பல தலைவர்களைப் பாடிய பெரியபுராணம் தமிழுலகத்தில் நிலைபேற்றைந்து புகழ்பெற்று விளங்கியமையைக் கண்ணுற்ற அரசுகேசரியார் தாழும் பல அரசர்களைக் கதை நாயகர்களாகப் போற்றும் காவியத்தைப் பாட முன்வந்தார் எனக்கொள்வதும் நேரியதே. இவர் பெரியபுராணத் தாக்கத்திற்கு ஆளானவர் என்பதற்கு தொடக்கக் காப்புச் செய்யுளே சான்றாக வல்லது. ‘உலகம் யாவையும்’ என கம்பராமாயணத்தைப் போன்று செய்யுளைத் தொடங்கும் அரசுகேசரி, ‘வாழ்த்தி வணங்குவாம்’ எனும் பெரியபுராணக் காப்புச் செய்யுளைப் போன்று ‘அருட்கடன் மூழ்குவாம்’ என முடித்திருப்பது நினையத்தக்கது.

- யாருமே உதவாக்கரை இல்லை – அவர்கள் நேரத்தை வீணாக்காமல் இருக்கும் வரை

எச். மார்த்தா

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறுவர் பாடல்களின் செல்நெறி

- வடபுலத்தை மையப்படுத்திய ஒரு பார்வை -

ச. லீசன்,

M.A. (Tamil), M.Ed., SLTES - III

விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் சிறுவர் இலக்கியத்திற்குக் காலம் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது கடினமானது. இலக்கியத் தோற்றுத்திற்காகக் கூறப்படும் காரணங்களையே சிறுவர் இலக்கியத்தின் தோற்றுத்திற்கான காரணங்களாகவும் குறிப்பிடுவோ. வாய்மொழி மரபின் செல்வாக்கு சிறுவர் பாடல்களின் எழுச்சிக்கு அடிநாதமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

சிறுவர்களுக்காகப் பெரியவர்கள் பாடும் வாய்மொழிப் பாடல்களையும் சிறுவர்கள் கூடிக்குலாவி விளையாடும் போது தாமாகப் பாடும் பாடல்களையும் நாட்டுப்பழப் பாடல்களில் தாராளமாகக் காணலாம். சமூக பொருளாதார பண்பாட்டு மாற்றங்களினால் சிறுவர் பாடல்களுள் பல மறைந்துவிட்டன எனப் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா கூட்டிக்காட்டுகின்றார்.

தாய்மார்கள் குழந்தைகளை மகிழ்வைக்க,

“அம்புலி மாமா வா வா வா
அழகழ சொக்கா வா வா வா”

என்று பாடும் வாய்மொழி மரபு இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் காணமுடிகின்றது.

சிறுவர் இலக்கியம் என்ற எண்ணக்கரு சிறுவர்களுக்காக எழுதிய பாடல்கள், கதைகள் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் இதே வேளை சிறுவர்கள் படைக்கும் இலக்கியங்களையும் குறிக்கும். பெரும்பாலும் சிறுவர்கள் கூடிக்குலாவி விளையாடும்போது பாடல்கள் பாடும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இப்பாடல்களைப் பெரியவர்கள் இயற்றினார்களா? அல்லது சிறுவர்கள் இயற்றினார்களா? என்பது ஆய்விற்குரியது. இயல்பாக வாய்மொழியாக எழுந்து இவை வழக்கத்தில் உள்ளன.

குழந்தை, மழலை, பிள்ளை, சிறுவர் என்ற சொற்களுக்கிடையே சிறுசிறு பேதங்கள் காணப்பட்டாலும் இக்கட்டுரையில் சிறுவர் பாடல்கள், குழந்தைப் பாடல்கள் என்ற மொழிப் பிரயோகங்கள் ஒரே பொருளிலேயே நோக்கப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தின் வடமராட்சிப் பிரதேசத்திலேயே பெருமளவான குழந்தைப் பாடல்கள் காணப்படுவதாகப் பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா குறிப்பிடுகின்றார். வகைமாதிரிக்காகப் பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

ஒன்று இரண்டு மூன்று நாலு
ஜந்தாம் நம்ப ரெடி
ஜந்தாம் நம்பர் வீட்டுக்குள்ளே
நங்குப் பெட்டி யெடி
நங்குப் பெட்டியைத் தீறக்கப் போனா
சிங்கக் குட்டி யெடி
சிங்கக் குட்டியைப் பிடிக்கப் போனா
சீறிப் பாயு தெடி

இங்கு ஒருவித ஒசை ஒழுங்கு காணப்படுகின்றது. இங்கு இலக்கங்களை அறிமுகம் செய்யும் பண்பு பாடலுள் பொதிந்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றும் பிரபலமாகப் பாடப்படும் சிறுவர்பாடல்

நெய் நெய் நெய்
அரைப் போத்தல் நெய்
அத்தான் வந்து
சொன்ன தெல்லாம்
பொய் பொய் பொய்
நெத்தியிலே நீலப்பொட்டு
வைய் வைய் வைய்

இப்பாடலில் நெய், பொய், வைய் (வை) என்ற ஒத்த ஒசைச் சொற்கள் வழங்கப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது.

சிறுவர்கள் விளையாடும் கிராமிய விளையாட்டுக்களில் ஒழித்து விளையாடுதல் முக்கியமானது. ஒருவருடைய கண்ணை மற்றையவர் பொத்திக் கொண்டு பின்வருமாறு பாடுவார்கள்

இவடம் எவடம்?
புங்கடி புளியடி
புங்கடி புளியடி
எங்கடி போறாய்?

இவ்வாறு வாய்மொழி மரபில் உலாவந்த பாடல்கள் எழுத்திலக்கிய மரபில் இணையும் வாய்ப்பு உருவானது. ஆயினும் வாய்மொழி மரபு எழுத்திலக்கியத்தினுள் புகுந்த மரபு மாற்றும் குறித்து விரிவான ஆய்வுகள் செய்யப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

பொதுவாக ஒரு வயது தொடக்கம் ஜந்து வயது வரை பாலப்பருவம் என்றும் ஆறு வயது தொடக்கம் பன்னிரண்டு வயது வரை குழந்தைப் பருவம் என்றும் பதின்மூன்று வயதுக்கு மேல் இருபது வயது வரை குமரப் பருவம் என்றும் குறிப்பிடும் வழக்கம் உள்ளது. ஆயினும் இது குறித்த கருத்து வேற்றுமைகளும் உள்ளன.

சிறுவர் இலக்கிய வரலாற்றில் இலங்கைக்குச் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு. சிறுவர் பாடல்கள் என்ற உணர்வோடு முதன்முதலில் குழந்தைப் பாடற்றோகுதி ஒன்று 1918 ஆம் ஆண்டு ச.வைத்தியநாதர் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ‘தமிழ்ப்பாலபோதினி’ என்ற பெயரில் இப்பாடற் தொகுதி வெளிவந்தது. இக்குழந்தைப் பாடற்றோகுதி பற்றிக் கனக. செந்திநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“தமிழ்நாடு, குழந்தை இலக்கியம் - முக்கியமாகக் கவிதைகள் பற்றிச் சிற்றிக்கும் முன்பே ஈழத்தில் இது தோன்றி வளர்த் தொடங்கிவிட்டது. பல பாடல் தொகுதிகளை ஈழத்துச் சான்றோர் தொகுத்து வெளியிட்டு நமக்கு வழிகாட்டியிருக்கின்றார்கள். 1918 ஆம் ஆண்டிலே வித்தியாதிகாரிகளின் விருப்பத்தின்படியும் அனுமதிப்படியும் இலங்கை அரசாட்சியரின் பிரதான முதலியாராகிய ச.வைத்தியநாதரால் தமிழ்ப்பாலபோதினி என்ற குழந்தைப் பாடல்களின் அபிநியப் பாடல் தொகுதியொன்று தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு இத்தறையில் கால் எடுத்து வைக்க எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பே ஈழம் முயற்சித்துள்ளது பெருமைப்படத்தக்கதாகும்.”

1935 ஆம் ஆண்டு க.ச. அருணாந்தி என்பவர் பிள்ளைப்பாட்டு என்றும் பாடற்றோகுதியை வெளியிட்டுள்ளார். இது வடஇலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்க வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. தமிழாசிரியர்களிடையே குழந்தைப் பாடற் போட்டி ஒன்றை நடாத்தி பரிசுக்குரியவையாகத் தோங்கெடுக்கப்பட்ட பாடல்களே பிள்ளைப்பாட்டு என்ற நூலில் வெளியிடப்பட்டன.

குழந்தைகளின் இயல்புகள், குழல், விருப்பு முதலியவற்றோடு அவர்களுக்கு நற்போதனையையும் வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை இதன் தொகுப்பாசிரியர் கொண்டிருந்தார். கல்வியாளனாகவும் உளவியல் கற்றவனாகவும் விஞ்ஞான அறிவுடையவராகவும் திகழ்ந்த அருணகிரி இப்பாடற் தொகுதி பற்றிக் குறிப்பிடுவது இலங்கையில் சிறுவர் பாடல்களின் செல்நெறியை அறிவதற்கு அவசியமானதாகும்.

“யாம் பாலர்களைப் பயிற்றுங்கால் அவர்களது உள்ளிலை விருப்பு வெறுப்புக்கள் ஆற்றல்கள் ஆகியன பொருட்படுத்தப்படாது மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன. பாலர்களது இயற்கைக்குப் பொருந்த அவர்களை நன்கு வளர்ச்சி பெறச் செய்யாததனால் அவர்களது இக்கால சீவியம் பங்கமுறுவதன்றி அவ்விதமே

அவர் பிற்கால சீவியமும் பங்கமுறைம் என்பது ஒளநூல் ஆராய்ச்சி வழியாகவும் அனுபவ வாயிலாகவும் யாம் அறிந்துள்ள பேருண்மையாகும். பாலையையும் நற்போதனைகளையும் சிறுபராயத்தில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தானம், இராகம், அபிநயம் முதலியவற்றில் பாலர்களுக்குப் பெரிய விருப்பம் உண்டென்றும் தங்கள் சீவியத்தோடு சம்பந்தப்படாத வியங்களை அவர் மனம் நாடாதென்றும் உணர்ந்ததிலே அவ்வாசிரியரின் முயற்சியால் பெறப்படும் பயன், எதிர் நோக்குடைய இருவர் ஒரு வழிச் செல்ல முயல்வதனால் பெறப்படும் பயனை ஒக்கும் என்ப”

குழந்தைகளின் உளாநிலைகளைக் கருத்திற்கொண்டு இப்பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அருணந்தியின் பிள்ளைப்பாட்டுத் தொகுதியைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் பல சிறுவர் பாடல்கள் வெளிவந்தன. சிறுவர் இலக்கியம் என்றாலே சிறுவர் பாடல்கள் தான் எனக் கருதும் மனப்பாங்கு சமூகத்தில் வேறான்றத் தொடங்கியது. சிறுவர் பாடல்கள் எழுதியோருள் பலர் தொழில்சார் நிலையில் ஆசிரியர்களாக அல்லது கல்விப் புலத்துடன் தொடர்புடைய தொழில் ஆற்றுவர்களாக விளங்கினர். வேந்தனார், கவிஞர் மு. செல்லையா, மாழ்ப்பாணன், மயிலங்கூடலூர் பி.நடராஜன் (ஆடவிறை), பா.சத்தியசீலன், இ.நாகராஜன், கல்வயல் வே.குமாரசாமி, த. துரைசிங்கம் போன்றோர் இங்கு சுட்டிக்காட்டத் தக்கவர்கள்.

சிறுவர்களுக்கான பாடலை இயற்றுவது இலகுவான காரியமாகத் தென்படலாம். ஆனால் சிறுவர் உளவியலை அறிந்து அவர்களது உளவயதிற் கேற்ப எழுதப்படும் பாடல்களே சமூகத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. அந்த வகையில் சிறுவர்பாடல்கள் வெளிப்படுத்த முயலும் சில செய்திகளை நோக்குவோம்.

கதைகளைக் கூறுதல்

உரைநடையில் கூறப்படும் கதைகளை கவிதை வடிவிலே அமைத்துக் கூறும் மரபு ஒன்று சிறுவர் பாடல்களில் காணப்படுகின்றது. வகை மாதிரிக்காக பிள்ளைப்பாட்டு’ தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கரவெட்டி க.சின்னத்தம்பி இயற்றிய பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

தேசங்கு சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு
சென்ற தொரு சீமான்
சென்ற தொரு சீமான்
செத்தது போற் கிடந்த தொரு
சிறு குரங்கைக் கண்டான்
சிறு குரங்கைக் கண்டான்

உறவுமுறைகளைக் கூறுவன

சிறுவர் பாடல்களில் உறவுமுறைகளைப் பற்றிய பாடல்கள் குழந்தைகளின் உள்ளிலையுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன. அப்பா, அம்மா, மாமன், மாமி, பாட்டன், பாட்டி, அண்ணன், அக்கா முதலான உறவுகளைக் குறித்தனவாகவும் குடும்ப ஒற்றுமையை வலியுறுத்துவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக கோப்பாய் சிவம் எழுதிய பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்

‘எங்களது குடும்பம் ஒரு
இனிய குடும்பம்
தங்கமான குடும்பம் அது
நல்ல குடும்பம்

அப்பா தினமும் வேலை செய்து
உழைத்து வருகிறார்
அம்மா எம்மை அன்புடனே
வளர்த்து வருகிறார்

அண்ணா என்னைப் பலஇடமும்
அழைத்துச் செல்கிறார்
அக்கா என்னை அலங்கரித்து
ஆனந்தம் கொள்கிறாள்

இப்பாடலில் உள்ள உழைத்து, அலங்கரித்து, ஆனந்தம் என்ற சொற்கள் பின்னைகளால் விளங்கிக் கொள்ளப்படுவதற்குக் கடினமானவையாக இருப்பதையும் இங்கு கட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

எளிமையான சந்தநயம்

குழந்தைப் பாடல்கள் எளிமையான சந்தநயம் கொண்டனவாக அமைக்கப்படுகின்றன. சொல், பொருள், என்பவற்றில் எளிமைத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக வித்துவான் வேந்தனாரின் ‘அம்மா’ என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம்

காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஏற்றி
கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா
பாலைக் காய்ச்சி சீனிபோட்டுப்
பருகத் தந்த அம்மா

புழுதி துடைத்து நீரும் ஆட்டிப்
பூவஞ் குட்டும் அம்மா
அழுது விழுந்த போதும் என்னை
அணைத்துத் தாங்கும் அம்மா

அள்ளிப் பொருளைக் கொட்டிச் சிந்தி
அழிவு செய்த போதும்
பிள்ளைக் குணத்தில் செய்தா ணன்று
பொறுத்துக் கொள்ளும் அம்மா

அறிவியல் சார்ந்த செய்திகளைக் கூறுவன்

அறிவியல் சார்ந்த செய்திகளைக் கூறும் சிறுவர் பாடல்கள் பெரியவர்களால் வரவேற்கப்படுகின்றன. இவை சிறுவர்கள் விரும்பும் வகையில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.

எடுத்துக் காட்டாகத் தில்லைச் சிவனின் செய்ம்மதி என்ற கவிதை அறிவியற் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

உலகம் சிறுபெட்டிக்குள்ளே
ஒடுங்கிப் போச்சது
உருண ஒரு ‘கவிட்சப்’ போட
உலகம் தெரியது

சிங்கப் பூரின் கட்டிடங்கள்
எட்டிப் பார்க்குது
சிங்கம் புலி யானை எல்லாம்
வீட்டில் வருகுது

அண்ணன் சீமை நாட்டில்நின்று
நேரே பேசுநார்
வண்ணச் சோலை சின்னத்திரையில்
வந்து போகுது

செய்ம்திகள் வானில் சுற்று
வலம் வருகுதாம்
செய்திகளை உலகம் எங்கும்
ஒளி பரப்புதாம்

சிறுவர் பாடல்களில் பேச்சு மொழி வெற்றி பெறும் திறத்தையும் மேற்கண்ட பாடலுடாக நோக்க முடிகின்றது.

சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாக எதிர்கொள்ளப்படும் பிரச்சினைகள்

சிறுவர் இலக்கியம் விசாலித்த பரப்பைக் கொண்டிருக்கின்றது. இலங்கையின் வெவ்வேறு பாகங்களுக்குச் சொந்தமான பாடல்கள் குறித்த மண்வாசத்துடன் வெளிவருவது இயல்பானதே. இன்று சிறுவர் பாடற் தொகுப்புக்கள் பல வெளி வந்துள்ள போதிலும் சில பாடல்களே சமூக அங்கீராத்தைப் பெற்றுள்ளன. சிறுவர் இலக்கியங்கள் என்ற வரிசையில் சிறுவர் கதைகள், சிறுவர் நாடகங்கள் என்பன அமைந்துள்ள போதிலும் சிறுவர் பாடல்களே சிறுவர் இலக்கியம் என்ற துறையில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன.

பெரும்பாலான சிறுவர் பாடல்கள் குழந்தை உளவியலுக்கு அமைவானவையாக அமைந்திருக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக் காணப்படுகின்றது. குழந்தை உளவியல் பற்றிய ஆழமான அறிவைப் பெற்றிருக்காவிடினும் சிறுவர் பாடல்களை எழுதுபவர்கள் ஓரளவுக்காவது குழந்தை உளவிலைத் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

சிறுவர் பாடல்களில் பெரும்பாலானவை மோனைச் சிறப்பையே முதன்மைப் படுத்துகின்றன. எதுகைச் சிறப்புக் குறித்து இவை அதிகம் கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் சந்த நயங்கள் சிறப்பாக அமைவதற்கு எதுகைச் சிறப்பு அவசியமானது. பெரும்பாலான சிறுவர் பாடல்கள் இசையோடு பாடமுடியாதுள்ளமையை இங்கு சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

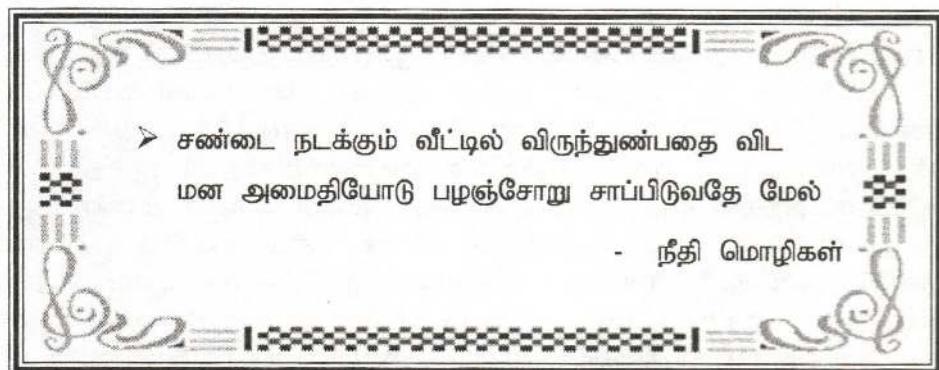
சிறுவர் பாடல்கள் புதிய புதிய உள்ளடக்கங்களை நோக்கிப் பயணிக்க வேண்டும். பாலாசிரியர்களிற் பலர் கூறியது கூறல் முறைமையையே கையாண்டு வருகின்றனர். இதே போல வெளிப்பாட்டு முறைமையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும். பெரும்பாலான பாடல்கள் “பச்சைக் கிளியே பறந்து வா”, நிலா நிலா ஓடி வா” என்ற ஒழுங்கில் அமைந்த வெளிப்பாட்டு முறைமையைக் கொண்டிருக்கின்றன.

பாடல்களில் இலக்கண வழுக்கள் இடம்பெறுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். கதைப் பாடல்கள் எழுதுவோர் பெரும்பாலும் பழைய கதைகளையே கையாண்டுள்ளனர். அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் புதிய கதைகள் உள்ளாங்கப்படுவது அவசியமானதாகும்.

தற்காலத்தில் காட்சித் தொகுப்புக்களுடன் பாடல்களை ஆக்கும் பண்பு மலிந்துவிட்டது. இலத்திரனியல் தொழில்நுட்பத்தின் பங்களிப்புடன் இவை முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. எனவே அறிவியல் சார்ந்த தொழில்நுட்பம் சார்ந்த உணர்வுத் தொற்றுக்கையைச் சிறுவர் மனங்களில் விதைப்பது இன்று இலக்குவாகியுள்ளது. இதற்கேற்றாற்போல் இன்றைய சிறுவர் பாடல்களின் உருவும் உள்ளடக்கம் என்பனவும் மாற்றங்களைக் காண்பது நலம் பயப்பதாக அமையும்.

உதவியன

01. அருட்சோதி ஆ., அருள் அமுதம் (நினைவு மலர்), வத்ரி 2003
02. இரத்தினம். த., (தொகுப்பு) அம்மா தெய்வம் - குழந்தைப்பாடல்கள், இனுவில் 2005
03. குமாரசாமி வே., பாப்பாப்பா, அறிவழகு பதிப்பகம், சாவகச்சேரி, 1984
04. சிவலிங்கராஜா. எஸ். குழந்தை இலக்கிம், தமிழியற் கட்டுரைகள், சுப்பிரமணிம் புத்தக சாலை, யாழ்ப்பாணம், 1982
05. மனோன்மணி ச., சமுத்துக் தமிழ் இலக்கியத்தில் குழந்தைக் கவிதைகள், ஞானம் சஞ்சிகை, நூறாவது இதழ். 2008
06. யோகராஜா. செ., சமுத்துச் சிறுவர் இலக்கியக் களஞ்சியம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு 2007

எமது வரலாறு எழுதுமுறைக்கான

புதிய பார்வை

ந. இரவீந்திரன்

தேசியம் என்பதை எமது வரலாற்றுச் சூழலில் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது என்பதிலே அடிப்படையான பிரச்சனை உள்ளது. முதலாளித்துவம் தோன்றிய நிலையில் அதற்கான சந்தைத் தேவையில் இருந்தே தேசியம் தோற்றும் பெற்றது என்ற கருத்தில் எனக்கு மாறுபட்டகருத்து இல்லை. சாதியச் சமூகமான எமக்கு சாதியிலேயே தேசியத்தின் முந்திய வடிவம் இருந்தாள்து என்றதும், அப்படியென்றால் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பிலேயே தேசியம் இருந்ததாகக் கூறுகிறீர்களா எனக் கேள்வி எழுப்பப் படுகிறது. சாதிமுறை நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கானது என்ற புரிதலிலிருந்து எழும் இக்கேள்வி இன்னுமொரு அடிப்படையான பிரச்சனை குறித்தும் பேசுவது அவசியம் என உணர்த்தியது. இவைதவிர உப விடயங்களாக விவாதிக்கவேண்டிய அம்சங்களும் உள்ளதால் தொடர்ந்து உரையாடுவோம்.

சாதிமுறையை உச்சமாகப் பயன்படுத்தி அதீமான ஆட்மர் வளர்ச்சிகளில் நிலப்பிரபுத்துவம் திழைத்தது மெய்யாயினும், சாதி நிலப்பிரபுத்துவத்தினால் தோற்றுவிக்கபட்ட அமைப்பு அல்ல என்பதை மார்க்கிய ஆய்வியல் ஏற்கனவே வெளிப்படுத்திவிட்டது. சாதியம் குறித்த ஆய்வில் கேசவனின் பங்களிப்பு கவனிப்புக்குரியது. இனமரபுக் குழுக்கள் சாதிகளானது குறித்து அவர் பேசியுள்ளார் ஆயினும், அவரும் நிலப்பிரபுத்துவதுக்குரிய சாதியக் கருத்தியலை மட்டுமே கவனத்தில் எடுத்ததால், ஏற்றத்தாழ்வு முறை தோன்றி நிலப்பிரபுத்து வத்துக்கு முன்னதாக இருந்ததைச் சாதியத்துக்கான முன் வடிவமாயே கருதினார். இதன்போக, முழுமையான முதலாளித்துவ வளர்ச்சியில் சாதிமுறை ஒழியும் எனக்கூறினார். இன்று அரை-நிலப்பிரபுத்துவம் மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவத்தின் மிக்க சொச்சம் காணப்படுவதாலேயே சாதியுணர்வு நீடிக்கிறது என்பார்.

அவர்சரியாக எடுத்துக்காட்டியது போன்றும், முன்னதாகக் கார்ல் மார்க்சே கூறியிருந்தவாறும் இனமரபுக் குழு சாதியானது என்றவகையில் விவசாய வாய்ப்புடன் முன்னேறிய மருத்துவத்தினை கிழார்களாகிப் பின்னாலே நிலப்பிரபுத்துவ வளர்ச்சியை எட்டத்தக்க சாதியான போது ஏனைய வென்றுடக்கப்பட்ட தினைகளுக்குரிய இனமரபுக் குழுக்கள் இடைநிலை மற்றும் ஓடுக்கப்பட்ட சாதிகளாகப்பட்டன. இவ்வாறு ஆன ஆரம்ப காலத்திலேயே சாதியத்துக்கான முதல் கருத்தியல் வடிவம் தோன்றிவிட்டது. அதுவே ரிக்வேத இறுதிக் கட்டத்தில் தோன்றிய வருணக் கோட்பாடு (பிரஹஸ்பதியின் தலையிலிருந்து பிராமணனும்,

தோன்களிலிருந்து சத்திரியனும், தொடையிலிருந்து வைசியனும், பாதத்திலிருந்து சூத்திரனும் தோன்றினர் என்பது) தொடர்ந்த வளர்ச்சியில் பின்னர் வென்றுடக் கப்பட்டவர்கள் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்ட அவர்ணர்களான ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் (தலித் சாதிகள்) எமது வரலாற்று அரங்கில் பிரவேசித்தனர். கிழார்களின் இந்த முதல் வெற்றிக்கட்டத்துடன் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு வாழ்முறையை ஏற்படையதாக்கும் பிராமணரும் விவசாயச் சாதியுடன் சொத்துகளுக்குரிய ஆனும் சாதியாக்கப்பட்டனர். இதனாடு வளர்ச்சியற்ற வணிக ஆதிக்கம் அரசு ஏற்புக் குரியதாக இருக்கவேண்டியிருந்தபோது பிரமணர் ஆதிக்கம் தகர்க்கப்பட வேண்டியிருந்த வரலாற்றுக் கட்டம் தோன்றியது அத்தேவையை நிறைவாக்கும் வண்ணம் சமண பெள்த எழுச்சி சாத்தியமானது. இப்புதிய மதங்கள் பிராமணர் புனிதமான சாதியினர் என்பதை அகற்றிய அதேவேளை சாதி வாழ்முறையை அங்கீரிக்க வேண்டியிருந்தது. சாதி எனும் சொல்லே பெளத்தத்துக்குரிய பாளிச் சொல் என்பது தற்செயலானது அல்ல. தொடர் வளர்ச்சியில் இந்துமதம் ஊடாக மீண்டும் பிராமணர் ஆதிக்கம்பெற்ற நிலப்பிரபுத்துவக்கட்டத்தில் உண்மையில் வர்ணக் கோட்பாடு விளக்கக் கடுமையான நிலையில் சாதி என்பதே நிலைபேற்றைந்தது(ஆயினும், வர்ணக் கோட்பாடு வாயிலாக சாதியை விளக்க மனு ஸ்மிருதி முயன்றது கவனிப்புக்குரியது).

இந்த மாற்றக்கட்டமான கி.பி. நாலாம் நூற்றாண்டு முக்கியத்துவம் மிக்க ஒரு காலப் பகுதி. இந்த எல்லையில் முன்னர் வணிக ஆதிக்கம் நிலவியது பின்னர் நிலப்பிரபுத்துவம் மேலாண்மைபெற்று, கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் நிலப்பிரபுத்துவ சமூகம் நிலைபேறான ஆதிக்க அமைப்பாகியிருந்தது. இந்தமாற்றத்தில் மதங்களின் கருத்தியலில் ஏற்படும் மாற்றம் மாறுகின்ற அமைப்புக்கான ஏற்பினை சமூகத்தில் சாத்தியப்படுத்துவதாக அமையும். மனுதர்ம சாஸ்திரம், வாத்ஸாயனரின் காமகூத்திரம், பகவத்கீத ஆகியன இத்தகைய நிலப்பிரபுத்துவ மாற்றத்துக்கான பண்பாட்டுப் புரட்சியின் கருத்தியல் வெளிப்பாட்டுப் படைப்பாக்கங்களாகும். இவற்றின் வாயிலாகவே பிராமண மதம் புதிய இனக் குழுக்களை உள்ளீர்த்து, முழுமுதற் கடவுள் கோட்பாட்டுடனான இந்துமதம் தோற்றும்பெற ஏதுவாயிற்று. இதற்குமன்னர் எந்தக் கடவுளும் இத்தகைய பரம்பொருள் அல்ல. பெளத்தத்திலும் இக்கட்டத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு ஏற்றதாக அதன் கருத்தியல் மாற்றம் ஏற்பட்டபோது மகாயான பெளத்தம் தோன்றி, புத்தரை ஒரு முழுமுதற் கடவுள் ஆக்கிக் கொண்டது.

இவ்வகையில் இந்துமத வடிவம்போல புத்தர் முழுமுதற்கடவுளாக ஏனைய பரிவாரத் தெய்வங்களோடு பவனிவரும் காட்சிகளை சீன, யப்பான் போன்ற நாடுகளின் பெளத்ததில் காணவியலும் ஆம், சமகாலத்தில் தோன்றிய இந்து மதத்துக்குப் பல கருத்தியல்களை வழங்கிய மகாயான பெளத்தமே கிழக்காசி

யாவில் பரவியது என்பது கவனிப்புக்குரியது. முன்னதாக இலங்கையில் தேரவாத (புத்தரின் மூலக் கோட்பாட்டைப் பேணி வைத்திருக்கிறோம் எனும் பிரிவு) பெளத்தம் சிங்கள மன்னரின் செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்த போதிலும் இக்கட்டத்தில் மகாயான பெளத்தம் இலங்கையில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. பின்னர் மீண்டும் ஆதிக்கத்தைப் பெற்ற தேரவாத பெளத்தம் மகாவும்சத்தினாடாக மகாயான பெளத்தத்திற்கெதிரான வலிய கருத்தியல் போராட்டத்தை நடாத்தியது. மகாயான பெளத்தப் பரவுகையில் தமிழ்ப் பெளத்தத்துக்கு கணிசமான பங்குண்டு. தமிழகத்திலிருந்து அவ்வாறு மகாயான பெளத்தத்தைச் சீனாவுக்குக் கொண்டுபோய்ப் பரவியதன் பேரில் நம்ம தமிழர் சீனா, யப்பான் போன்ற நாடுகளில் வழிபடப்படுவது பற்றி இன்று விசேஷமாக சொல்லத்தேவையில்லை சினிமாவிலும் ஏழாம் அறிவாகிவிட்டாரே!

இவ்வாறு இலங்கை மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற வைத்ததில் (முன்னர் தேரவாத பெளத்தம் ஏற்கனவே சொன்னவாறு அரசரிடமும் ஆதிக்கத்தூரப் பினரிடமுமே மட்டுப்பட்டிருந்தது) மகாயான பெளத்தம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை மறுக்கும் தேவை மகாவும்சத்துக்கிருந்தது தமிழகத்தினாடாக பெளத்தம் பரவியதைச் சொன்னால் மாகாயான பெளத்தத்தின் பங்களிப்பை ஏற்றுதாகிவிடும் என்பதால், தமிழ் நாட்டினாடாக வந்து யாழிப்பாணத்தின் கரையில் இறங்கி நடைபவனியாக வந்த மகிந்த தேரரை பறந்துவந்து மிகிந்தலையில் இறங்கியதாகக் காட்டவேண்டியதாக உள்ளது. என்னதான் மகாயான பெளத்தத்துக்கு எதிராக “விட்டுக்கொடுக்காத” போராட்டத்தை தேரவாத பெளத்தம் மேற்கொண்டபோதிலும், அதனால் முழுமுதற்கடவுளாக்கக்கப்பட்ட புத்தரைப் பாடிப் பரவுவதன்றி வேறு மார்க்கம் இருக்கவில்லை இவ்வகையில் நிலப்பிரபுத்துவ மதமாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தேரவாத பெளத்தத்துக்கு மாறிய சமூகச் சூழலில் இருந்தது என்பது கவனிப்புக்குரியது.

இந்தப் பெளத்தம் மற்றப்பல விடயங்களில் மகாயான பெளத்தத்தை நிராகரித்தபோதிலும், முழுமுதட் கடவுளாக நடைமுறையில் புத்தரை ஏற்கவேண்டியிருந்தது ஏன்? இலங்கையில் ஆதிக்கச் சாதியான கொவியா ஏனைய சாதிகளைத் தனது ஆளுகைக்குள் கட்டுப்படுத்தும் வகையிலேயே இவ்வாறு முழுமுதற்கடவுள் கோட்பாட்டை வரிக்க வேண்டியிருந்தது. பதினைந்து நூற்றாண்டுகளின் பின் வணிகத்தில் முதன் முதலாக சிங்களச் சமூகம் நூழைவதில் கரவா சாதி முன்கை எடுப்பதுவரை இந்தக் கருத்தியல் சோதனைக் குள்ளாகாது இருக்க முடிந்தது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்த மாற்றம் உட்பட அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை வேண்டிய நிலையும் இருந்த போது இலங்கையின் பெளத்தம் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை முன்னெடுக்க வேண்டியிருந்தது. இந்து மதமும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இவ்வகையில் கருத்தியல் மாற்றத்துக்குள்ளாகும் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை முன்னெடுத்தது. தயானந்த சரஸ்வதி, ராஜா ராம் மோகன் ராய், இராமகிருஸ்ன பரமகம்சர்,

விவேகானந்தர் என வட இந்திய ஆளுமைகள் போல இராமலிங்க வள்ளலார், நாராயணகுரு, ஜூயங்காளி போன்றோர் தமிழக மறுமலர்ச்சியில் தாக்கம் செலுத்தினர். ஆதிக்க சாதி மேலாண்மையை நிலைநிறுத்த முன்னிறுத்தப்பட்ட பரம்பொருளுக்கு மாறாக வெல்வேறுவகையில் தமக்கேயான வழி முறைகளில் இவர்கள் தமக்கான இயக்கத்தை முன்னெடுத்தனர். அரம்பத்தில் பெருங் கடவுளரைப் புதிய உள்ளடக்கத்துடன் பாடிய வள்ளலார் பின்னர் கடவுள் என்பதை அத்தகைய வடிவங்களிலிருந்து முற்றிலும் விடுவித்துக்கொண்டு சுத்த சமரச சன்மார்க்க அடிப்படையிலேயே அருட்பெருஞ்சோதியை வழிபாட்டுக்குரியதாய் முன்வைத்தார். நாராயண குருவின் போராட்டம் இன்னொருவகையில் அமைந்து ஆதிக்கசாதிக் கடவுள் என்பதைத் தகர்த்தது. தீண்டாமைக் கொடுமையை அப்போது அனுபவித்த நாடார் சாதியினர் பல்வேறு போராட்டங்கள் வாயிலாக வர்ணத்தளத்தில் அசைவியக்கம் பெற்று வளர்ச்சியை எட்டுவதில் நாராயண குருவின் போராட்டம் வலுமைக்க ஆன்மீகத்தளப் பங்களிப்பாயிருந்தது. ஆதிக்க சாதியினர் பிரதிட்டை செய்ய முடிந்த சிவனைத் தீண்டாமைக்குட்பட்டிருந்த தான் வழிபடுவதை எவர் தடுக்க இயலும் என்ற துணிவோடு சிவனைப் பிரதிட்டை செய்தார் எதிர்ப்புத் தெரிவித்த ஆதிக்க சாதியினருக்கு, “நீங்கள் உங்கள் சாதிச் சிவனை வழிபடலாம், நான் என் சாதிச் சிவனைப் பிரதிட்டை செய்திருக்கிறேன்” எனப் பதிலிறுத்தார் நாராயணகுரு. சிவன் ஆதிக்கப்பீட்டதைத் தகர்த்துக்கொண்டு ஜனநாயகப் பண்பைப் பெறவேண்டி இருந்த சமூக மாற்றங்களைக் காலகட்டத்தின் ஆன்மீக ஆளுமையாக இவ்வகையில் நாராயணகுரு திகழ்ந்தார்.

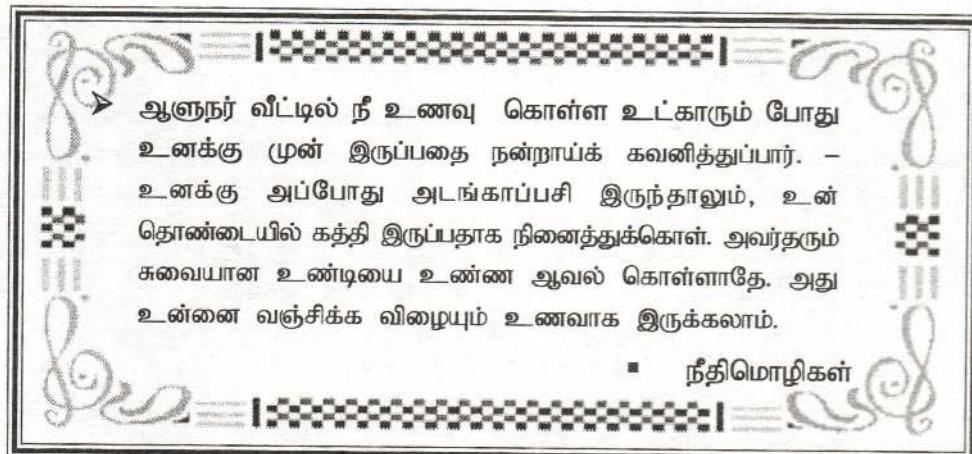
முன்னதாக பிராமணரும் வெள்ளளரும் மட்டுமே பிரதிஸ்டை செய்ய வல்லவராக இருந்த சிவன் ஆதிக்க சாதிப் பரம்பொருளாவர். இவரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட சிறுதெய்வங்கள் அடுத்தநிலைக்கான சாதிகளின் இருப்பை உணர்த்துவர். “சிறு தெய்வம்” என்பதில் குழப்பம் உள்ளது. நாட்டார் தெய்வங்களை அவ்வாறு கருதுவது கோட்பாட்டு ரீதியில் தவறு. பெருந்தெய்வங்கள் எனப்படுவோரையே எவர் பரம்பொருள் எவரெல்லாம் சிறுதெய்வங்கள் எனப்பகுக்க இயலும் சைவருக்கு சிவன் பரம்பொருளாக இருக்கும்போது, விஸ்னு-சக்தி-முருகன் என்போர் சிறு தெய்வங்களாவர். வைனவர்களுக்கு விஸ்னு முழுமுதற் கடவுளாக இருக்கும்போது சிவன்-சக்தி-முருகன் ஆகியோர் அவரால் இயக்க வல்ல அடுத்த நிலைச் சிறுதெய்வங்களாவர். நாட்டார்-வழிபாட்டுக்கான கிராமியத் தெய்வகள் இந்தப் போட்டிக்குள் வர அவசியமற்ற முந்திய வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாக இருப்பர். பரம்பொருள்-சிறுதெய்வங்கள் என்ற “பெருந்தெய்வங்கள்” எல்லாம் நிலப்பிரபுத்துவ விழுமியங்களுக்கு ஆட்பட்டு பிராமணப் பூசை புனஸ்காரங்களையும் “சைவப் படையால்கள்” உட்பட்ட புனிதங்களையும் கோருவன் கிராமியத் தெய்வங்களோ முந்திய இனமரபு வாழ்முறையின் தொடர்ச்சியான நெருக்கத்தை வழிபடும்

மக்களோடு கொண்டிருப்பன. தான் உண்ணும் இறைச்சி, மீன் மற்றும் குடித்து மகிழும் கள்ளுச் சாராயம், சுருட்டு என்பவற்றைப் படையலாக வைப்பதீல் இந்தக் குல தெய்வங்கள் மகிழும் என்ற நெருக்கத்துடன் கிராமியத் தெய்வ வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந்தக் கிராமியக் கடவுளர்கள் சாதிகளுக்கானது, சாதிகளுக்குள்ளும் குலத் தொடர்ச்சியினருக்கானது எனத்தனித்துவத்துடன் அமைவன ("பெருந்தெய்வம்" என்பவரும் சாதி அடையாளம் கடந்தவரல்ல அதுதான் ஆதிக்க சாதியினர் மட்டுமே பரம்பொருளைப் பிரதிஸ்டை செய்ய இயலும் என்பதிலேயே வெளிப்பட்டதே). ஆக, இந்து சமயம் என்பது சாதிகளின் சமயம் ஆகும். ஒவ்வொரு சாதிக்குமான தனிச் சமயப்பின்பற்றலோடு. ஆதிக்க சாதிப் பரம்பொருளுக்கு ஆட்பட்டு அவை இயங்கின. இந்த சமாதான-சகவாற்று செமிட்டிக் மதங்களான யூத-கிருஸ்தவம்-இஸ்லாம் என்பவற்றிலிருந்து அடிப்படையான வேறுபாட்டை உடையது. செமிட்டிக் மதங்கள் வர்க்க சமூக வாழ் முறையின் வெளிப்பாடு என்கிறவகையில், இனமரபுக்குமுக்களுக்கான கடவுளர்கள் இல்லாதாக்கப்பட்டன. எது சாதியச் சமூகத்தில் சாதிகளின் சமயமாக இந்து சமயம் அமைந்தமை பிரத்தியேக வரலாற்றுப் போக்கின் வெளிப்பாடு.

வர்க்கப் பிளவறாது. இனமரபுக்குமு மேலாண்மையோடு சுரண்டல் சாத்தியப்பட்ட எது வரலாறு எழுத முறையை வர்க்கபிளவற்ற ஜோப்பியப் பாணியில் எழுதுவதின் பேராக தோற்ற மயக்கங்கள் மலிந்துபோடுள்ளன. எது சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்வதிலும், மாற்றத்துக்கான மார்க்கத்தை வகுப்பதிலும் இடர்ப்பட வேண்டியுள்ளது. இகருத்தை எந்தத் தயக்கத்துக்கும் இடமளிக்காமலே நிராகரித்து விடுகிற நன்பர்களும் உள்ளனர். எம்மிடம்தான் முழுமையான விஞ்ஞானபூர்வமான மார்க்சியக் கண்ணோட்டம் இருக்கிறதே - அதன் வழி வர்க்கங்களை ஆய்வதும், பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையில் அணிசேர்க்கக்கூடிய வர்க்கங்களை ஜக்கியப்படுத்த வேண்டியதுந்தானே உடனடிப் பணி! அதற்கு அமைவாக இன்றைய ஜனநாயக வாய்ப்பு ஆளும் சாதிக்கு இருந்த முழுமுதற்கடவுளின் அனுக்கிரகத்தைத் தகர்த்து, அனைத்து சாதிகளிலிருந்தும் முதலாளிகள் உட்பட அனைத்து வர்க்கங்களையும் சாத்தியப் படுத்தி விட்டதே, இனிச் சாதிபற்றிப் பார்க்க என்ன இருக்கிறது, வர்க்கத்தைப் பார்த்தால் போதாதா எனக் கேள்விகளை அடுக்குவர். இனி சாதி பற்றிப் பேசினால் தலித்தியவாதம் தானா? மார்க்சியப் பார்வையில் இன்றைய சாதி இயங்குமாறினைக் காண இயலாதா? முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் பூரணப்பட்டாலும் சாதி இருக்கத்தான் போகிறது. சாதி அரசியல் இயங்கத்தான் போகிறது என்றால், அது பின் நவீனத்துவக் கண்ணோட்டமாகுமா?

இந்திய மதங்களின் சிறப்புப் பண்பினால் அவை சமூக மாற்றக் கருவிகளாயிருக்கவில்லை சமூக அமைப்பில் இருந்த வேறுபட்ட பண்புக்களே

அதன் அமைப்பு வேறுபாடுகளை மதச்சிந்தனை மாற்றங்களுடாக நிகழ்த்தியாக வேண்டிய இயக்கப் போக்கை வலியுறுத்தியது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறின், சாதிய ரீதியிலான சமூக ஒடுக்குமுறையை உடைய இந்தியச் சமூக முறை, அத்தகைய சமூகக் குழுக்களின் அதிகார மாற்றியமைத்தலை அவற்றின் பண்பாட்டுத் தளத்தில் தாக்குதலை நிகழ்த்துவதன் வாயிலாகவே சாத்தியப்படுத்த வல்லதாக இருந்தது. வர்க்கப் பிளவுறாத, தேசிய ஒடுக்குமுறையை ஒத்த சமூக ஒடுக்குமுறையான சாதிச் சுரண்டலையுடைய எமது சமூக அமைப்பு மாற்றங்கள் பண்பாட்டுப் புரட்சி வடிவங்கொண்டவை என்ற புரிதலின்மையால் மார்க்சிய இயக்க வளர்ச்சியில் இடர்ப்பாடு இன்னமும் நிலவுகின்றது. எமது சமூக அமைப்பின் பிரத்தியேகத் தன்மைகுறித்த புரிதலுக்கான தொடக்கத்தை மார்க்கள் தொட்டுக்காட்டியபோதிலும் அன்றைய ஜேரோப்பியப் புரட்சி குறித்த ஆய்வுக்கு தனது உழைப்பை செலுத்த வேண்டியிருந்ததால் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியை அவரால் முன்னெடுக்க இயலாது போயிற்று. மார்க்கள் சொல்லாத எந்தப் பாதையிலும் போகப் போவதில்லை என்பதற்கு மார்க்சியம் ஒன்றும் மதப் புனித நூல்ஸ்ஸ. மார்க்சியச் சிந்தனை முறை கால-தேச நிலைகளை அவற்றுக்குரிய வகையில் புரிதல் கொள்ள வழிப்படுத்தி, அதை மக்கள் விடுதலைத் திசையில் மாற்ற ஆற்றுப்படுத்துவதாகும். மாற்றங்களை அதன் திசை வழியே புரிதல்கொள்ள முயல்வோம் எமது அர்த்தங்கொள்ளலுக்கு ஏற்றதாக புறநிலை அமைவதில்லை. அது எவ்வகையில் உள்ளது என்பதை விளக்குவதாயும், எவ்வாறு மாற்றுவது சாத்தியம் என்பதையுமே மார்க்சியம் கற்றுத்தருகிறது. மதம் வகித்த பங்குப் பாத்திரம் குறித்த மார்க்சின் தேடல் பண்பாட்டுப் புரட்சி பற்றிய ஆய்வுக்கு எம்மை இட்டுச்செல்லும்.

ஆனந்த விட்டில் நீ உணவு கொள்ள உட்காரும் போது
 உனக்கு முன் இருப்பதை நன்றாய்க் கவனித்துப்பார். –
 உனக்கு அப்போது அடங்காப்பசி இருந்தாலும், உன்
 தொண்டையில் கத்தி இருப்பதாக நினைத்துக்கொள். அவர்தரும்
 சுவையான உண்டியை உண்ண ஆவல் கொள்ளாதே. அது
 உன்னை வஞ்சிக்க விழையும் உணவாக இருக்கலாம்.

▪ நீதிமொழிகள்

மலையக நாட்டர் இலக்கியம்

மரபும் மாற்றமும்

லெனின் மதிவானம்

பிரதி ஆணையாளர்

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம் - கல்வி அமைச்சு

ஒவ்வொரு மொழியிலும் எழுத்து இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னர் வாய்மொழி பாடல்களும் கதைகளும் தோன்றுத் தொடங்கி விட்டன. அவ்விலக்கியத் தொகுதியானது வாழ்க்கை அனுபவங்களை நேரடியாக எடுத்துக் கூறுகின்றவையாகவும் சில வேளைகளில் அவ்வனுபவங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்ட புராண இதிகாச கதைகளாக- கூத்துக்களாகப் பல வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. எழுத்திலக்கியமானது நாட்டார் இலக்கியத்திலிருந்து தோன்றியதொன்று என்ற போதினும் அது தோன்றி வளர்ச்சி அடைந்த பின்னர் நாட்டார் இலக்கியத்திலிருந்து பிரிந்து விட்டது. அதேவேளை எழுத்திலக்கியம் தேக்கம் பெற்ற காலங்களிலெல்லாம் நாட்டார் இலக்கியத்தின் துணையுடனேயே ஜீவ சக்தி பெற்று வளர்ச்சி அடைந்தது. அந்தவகையில் மனித குலத்தின் தலை சிறந்த படைப்புகள் யாவும் சாதாரண மக்கள் சாரிகளால் உருவாக்கப்பட்ட வையாகும். தனியொருவரின் உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கும் கலைப்படைப்பை விட, கூட்டுப் படைப்பு இலக்கிய நயம் கொண்டதாக மட்டுமன்று நமது மக்களின் மனதில் நெடுநாள் நின்று நிலைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பதுடன் சமூகப் புரட்சியைத் தூண்டும் சக்தியாகவும் அமைந்திருக்கும் என்பது சமூக நியதி. இத்தகைய சிறப்புகளை கொண்டதாக நாட்டார் பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

நாட்டார் இலக்கியம் பற்றி நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்கள் பல கோணங்களில் வரையறை செய்துள்ளனர். அவற்றினைத் தொகுத்து நோக்கி பின்வரும் விடயங்களை நாட்டார் இலக்கியத்தின் பொதுப் பண்புகளாக எடுத்துக் கூறலாம்:

கூட்டுப் படைப்பாக அமைந்தது,
பரம்பரை பரம்பரையாகக் கையளிக்கப்படுவது,
ஆசிரியர் பெயரில்லாதது,
இலக்கண வரையறைக்குட்படாதது,
பேச்சு வழக்கிலானது,
வாய்மொழியாகப் பரவுவது,
எழுதப்படாதது,
அச்சிடப்படாதது,
பல்வேறு வடிவங்களாகத் திரிபடைவது,
குறித்த மக்கள் குழுவினரால் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவது,

இவ்விடத்தில் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்க முக்கிய விடயம் ஒன்றுள்ளது. அதாவது மிக அண்மைக் காலம் வரை நாட்டார் இலக்கியம் “எழுதப் படாதது”, “அச்சிடப்படாதது” எனத் தமிழக மற்றும் இலங்கை நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்கள் கருதினர். இது தவறான புரிதல் என்பதை வரலாற்றுடிப்படையில் சில நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். இத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் புரிந்த பேராசிரியர் நா. வானமாமலை இது விடயத்தில் தெளிவானதோர் நிலைப்பாட்டினையே கொண்டிருந்தார். இவ்விடத்தில் அவரது பின்வரும் கூற்று கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்:

“ஒரு நாட்டுப்பாடல் எப்படி உருவாகிறது? தொழில் களங்களில் ஒரு பாட்டை பல்ல உருவாக்கலாம். ஏற்றும், நடுகை முதலிய தொழில் பாடல்கள் தொழிலாளர்து பொதுவான உணர்ச்சியால் இசையாகி வெளிப்படுவன. அதுவல்லாமல் ஒரு சமூக நிகழ்ச்சியை வர்ணிக்கவும், சிக்கலான கதையமைப்பை யுடைய கதையைப் பாடலாகப் பாடவும் இந்த முறை உதவாது. சிவகாசிக் கலகத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இத்தொகுப்பிலே நாலைந்து பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் இரண்டில் எழுதியவர் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எழுதப் பட்டால், எழுதியவர் பெயர் தெரிவதால் மட்டும் அது நாட்டுப்பாடல் தன்மையை இழந்து விடாது.”

இரத்தினச் சுருக்கமான இவ் வரிகளை நோக்குகின்ற போது ஓர் உண்மை வெளிப்படுகின்றது. அதாவது நாட்டார் இலக்கியம் என்பதே ஒரு நிகழ்வின் மீது பொது மக்கள் கொண்டிருக்கின்ற உணர்வினைப் பிரதிப்பலிப்பதாகவே அமைந்துள்ளன. எழுதப்பட்ட இலக்கியம் மக்களின் உணர்வுடன் சம்பந்தப்பட்டு நாட்டார் பண்பாட்டு மதிப்புகளுக்கேற்ப அது பரவுமாயின் அது நாட்டார் இலக்கியமாகும். மலையக்க் கூத்துகளில் பாடப்படுகின்ற பெரும்பாலான பாடல்கள் அச்சிடப்பட்டு நூல்களாக (உதாரணமாக, காமன் கூத்துப் பாடல்களில் பெரும் பாலானவை நவரத்தின ஓப்பாரி என்ற தொகுப்பில் அடங்கியவையாகும்) வெளிவந்தவையாகும். எனவே நாட்டார் இலக்கியத்தின் பொதுத் தன்மை என்பது அதன் படைப்பில் இல்லை. அதன் பரவுந் தன்மையிலே தங்கியிருக்கின்றது என்பதை நாட்டார் இலக்கியத்தை நுண்ணயத்துடன் நோக்குபவர்களால் உணர முடியும். இவ்விடத்தில் ஓர் உதாரணத்தை நோக்குவோம் :

“தண்டுக்கலா தோட்டத்திலே
திண்டு முண்டு கணக்கப்பிள்ளை
துண்டு துண்டா வெட்டிட்டாங்க
யாரோ தாங்க
கண்ட துண்டமாக போச்சிங்க
கழுத்து முண்டம்
கைலாசம் சேர்ந்திருச்சிங்க”

இப்பாடல் ஹட்டன் பகுதியில் அமைந்துள்ள தண்டுகலா என்ற தோட்டத்தில் இப்பெற்ற சம்பவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுந்த பாடலாகும். இப்பாடல் ஜீல் கல்த்தான் என்பால் எழுதப்பட்டுள்ளது. மலையக மக்களிடையே இப்பாடல் செல்வாக்குப் பெற்று பரவியிருக்கின்றது. இப்பாடலை சாதாரண தோட்டத் தொழிலாளர்கள் யாரைக் கேட்டாலும் பாடிக் காட்டுவர். ஆனால் அம்மக்களுக்கு பாடியவர் பெயர் தெரியாது. பாடலின் வடிவம், மெட்டு என்பன நாட்டார் பாடல் வடிவத்திலே அமைந்திருப்பதை அறியலாம். எனவே இப்பாடல் மலையக நாட்டார் பாடல் என்ற தகுதியைப் பெறுகின்றது.

நாட்டார் இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தின் ஓர் அம்சம். கலையாக்க மரபுகள், விழுமியங்கள் என்பனவற்றின் களஞ்சியமாகவும் உள்ளன. ஆகவே மனிதன் படைக்கும் ஏனைய பொருட்களைப் போலவே நாட்டார் இலக்கியமும் கால, தேச வர்த்தமானங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டது. சமுதாய மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப நாட்டார் இலக்கியமும் மாற்றமடைகின்றது. இம் மாறுதலை பிரதிப்பலிக்கும் வகையில் புதிய சிந்தனைகளும் உணர்ச்சிப் போக்குகளும் தோன்றுகின்றன. எழுத்தறிவற்ற பாமர மக்களிடையே வாய்மொழியாகப் பரவிய இலக்கியத் தொகுதியே நாட்டார் இலக்கியம் எனத் தவறாக கருதுவோரும் உளர். அத்தகைய பார்வை கொண்டிருந்த சில ஆய்வாளர்கள் எழுத்தறிவு குறிப்பிடத்தக்களவு வளர்ச்சி பெற்ற புதிய சூழலில் தோன்றிய பாடல்களை, கதைகளை நாட்டார் இலக்கியமாக ஏற்கத் தவறினர். மலையக நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வுகளில் இத்தகைய தவறான பார்வை மலிந்து கிடக்கின்றது.

மலையக நாட்டார் இலக்கியத்தில் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. சில சமயங்களில் சில நாட்டார் பாடல்கள் கதைகள் வழக் கொழிந்து சென்றிருள்ளன. உதாரணமாக இன்று மலையகத்தில் ஒப்பாரி பாடல்களும் நலுங்குப் பாடல்களும் மறைந்து வருகின்றன. பல இடங்களில் ஒப்பாரி வைத்தல் என்ற நிகழ்வு “கூலிக்கு மாரடித்தல்” என்ற நிலையில் காணப்படுகின்றது. இந்நிலையில் சில நாட்டார் பாடல்களும் கதைப்பாடல்களும், கூத்துகளும் மறைகின்றன என்பதற்காக, அவை முழுமையாக மறைகின்றன என நாம் ஒப்பாரி வைக்க வேண்டியதில்லை. மலையகத்தில் இப்போக்கில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதை மு. சிவலிங்கத்தின் “மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்” என்ற தொகுப்பு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இத் தொகுப்பில் எழுதப்பட்டு பின் மலையக நாட்டார் பாடல் தகுதியைப் பெற்ற சில பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் தொண்ணாறுக்கு பின் எழுத்துலகில் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட லெனின் மதிவானம் தனது எழுத்துக்களில் தொடர்ந்து இப்பார்வையை வலியுறுத்தி வந்துள்ளமையும் இவ்விடத்தில் நினைவு கூறுத்தக்கது.

நாட்டார் இலக்கியம் தொடர்பில் இன்னொரு தவறான புரிதலும் காணப்படுகின்றது. அதாவது நாட்டார் பாடல்கள் வாய்மொழித் தொடர்பு பட்டவையெனவும் அவற்றை எழுத்து வடிவிற்குக் கொண்டு வருகின்றபோது அதன் பண்பை இழந்து விடுகின்றது எனவும் கருத்தாடல்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. மலையக மக்களின் கல்வித் தகுதியை எடுத்து நோக்குகின்றபோது எழுத்தறிவு மட்டம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்த எழுத்தறிவு மட்டத்தில் இந்த நிலையை நினைத்துப்பார்த்திருக்கக் கூட முடியாது. இந்நிலையில் மலையக மக்களின் நாட்டார் பாடல்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கக் கூடிய வசதியோ வாய்ப்போ கிடைத்திருக்காது. மேலும் மலையக நாட்டார் பாடல்களை ஏட்டிற்குக் கொண்டு வருகின்ற முயற்சிகள் மிகவும் அரிதாகவே காணப்பட்டது. இவ்வாறான சூழலில் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை மலையகமக்களிடையே வாய்மொழியாகக் காணப்பட்ட நாட்டார் பாடல்கள் சிலவற்றினைத் தொகுத்து வெளியிட்டமை இத்துறையில் மிக முக்கியமான சாதனையாக அமைந்தது. சி.வி.க்குப் பின்னர் இத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் இடம்பெறவில்லை என்றே கூறுவேண்டும். இருப்பினும் மு.சிவலிங்கத்தின் மலையக நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு பயனுள்ள முயற்சியாகக் காணப்படுகின்றது. இவை தவிர மலையக நாட்டுப்புறவியல் குறித்த பாடல்கள், கதைகள் மற்றும் அது தொடர்பான ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டு வருவதில் பேராசிரியர்கள் ந.வேல்முருகு, க. அருணாசலம், கலாநிதிகள் துரை. மனோகரன், காரை. எஸ். சுந்தரம்பிள்ளை திருவாளர்கள் ஏ.பி.எம். கோமஸ், சாரல் நாடன், அந்தனி ஜீவா, வ.செல்வராஜா, ச.முரளிதரன், பெ.வெங்கடராமன், கோணேஸ்வரன், திருமதிகள். அம்பிகை வேல்முருகு, ஆர்.ஜோதிமலர், சோபனாதேவி முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

11

மலையக மக்கள் தென்னிந்திய தமிழ் கிராமப் பின்னணியைத் தமக்குத் தாய்கமாகக் கொண்டவர்கள் என்ற போதினும் இலங்கையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட பெருந்தோட்டப் பயிர்க் கெய்கை முறையின் கீழான புதிய சூழல், உற்பத்தி முறை, உற்பத்தி உறவு என்பனவற்றுக்கேற்றவகையில் ஒரு பரந்துபட்ட தொழிலாள வர்க்கமாக மாற்றப்பட்டனர். தென்னிந்தியாவில் பாடப்பட்ட நாட்டார் பாடல்கள் எவ்வாறு இலங்கையின் பெருந்தோட்டச் சூழலுக்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றமடைந்தது என்பதைப் பின்வரும் பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தென்னிந்தியாவில்.

ஏத்தமடி தேவிகுளம்
எறக்கமடி முணாறு
தூரமடி ஞநனாக்காடு
தொடந்துவாடி நடந்துபோவோம்

எனப் பாடப்பட்ட பாடல் இலங்கையில்.

ஏத்தமழி பெத்துராக
இறக்கமழி ராசாத்தோட்டம்
தூரமழி தொப்பித் தோட்டம்
தொடந்துவாடி நடந்து போவோம்.

என மாற்றமடைந்துள்ளது.

தென்னிந்தியாவில்.

ஒட்டவரத பாருங்கடி
ஒட்ட ஒசந்து வரத பாருங்கடி
ஒட்ட மேலே நம்மையா முதலாளி
ஒசந்த சம்பளம் கேளுங்கடி

என பாடப்பட்ட பாடல் இலங்கையில்.

குதிரவரத பாருங்கடி
குதிர குணிஞ்சி வரத பாருங்கடி
குதிர மேலே நம்மையா கங்காணி
கும்பிட்டு சம்பளம் கேளுங்கடி

என மாற்றமடைந்துள்ளது.

மேற்குறித்த பாடல்கள் தென்னிந்திய வாழ்கையைப் பிரதிப்பலிப்பதாக மாத்திரமன்று புதிய சூழ்நிலைக்கேற்ப அவர்களது வாழ்முறைகள் மாற்றமடைந்து உள்ளதைக் காட்டுகின்றது. இவ் வாழ் நிலை மாற்றம் என்பது மேல்வாரியானதொன்றாக அல்லாமல் அடிப்படையான மாற்றமாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றது. தென்னிந்தியாவில் நிலவுடைமை சமூகவமைப்பில் விசாயிகளாகக் கட்டுண்டு கிடந்த மக்கள் நிலம் பற்றிய சிந்தனையுடன் இருந்தனர். இதனைப் பின்வரும் பாடல் வரிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன:

ஊரான ஊரிழந்தேன்
ஒத்தப்பனை தோப்பிழந்தேன்
பேரான கண்டியிலே
பெத்த தாய நாமறந்தேன்.

பாதையிலே வீடிருக்க
பழனிச் சம்பா சோறிருக்க
எருமே தயிரிருக்க
ஏன்டி வந்தே கண்டிச் சீமை

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இவ்வரிகள் தாயக நினைவுகளை மீட்பதாக மட்டுமன்றி தமது உடமை குறித்த சிந்தனையையும், நிலம் குறித்த சிந்தனையையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. ஆனால் இலங்கையின் பெருந்தோட்டத் துறையில் இம்மக்கள் உடமைகள் ஏதும் அற்ற அதே சமயம் தமது உழைப்பை சுதந்திரமாக விற்கக் கூடிய புதியதோர் பாட்டாளி வர்க்கமாக மாற்றுமடைந் துள்ளனர். இதனை மலையக நாட்டார் பாடல்கள் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இவ்விடத்தில் பிறிதொரு விடயம் பற்றியும் நோக்க வேண்டியுள்ளது. மலையகத்தில் ஆரம்பத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை பருவகாலப் பயிர்ச்செய்கையாக அமைந்தமையினால் மலையகத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமக்கு வேலையில்லாத காலங்களில் இந்தியாவிற்குச் சென்று வந்தனர். தேயிலை உற்பத்தி தொடங்கிய பின்னர் இந்நிலைமை மாற்றுமடைந்தாலும் 1957 இல் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்த இலங்கையின் குடியகல்வு அலுவலகம் மூடப்படும் வரையில் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவிற்குப் போய் வந்து கொண்டிருந்தனர் என்பதை பி.ர. காதர் தமது ஆய்வுகளில் பதிவாக்கியிருக்கின்றார். இந்நிலையில் இக்காலங்களில் மலையக மக்களிடையே தமது இருப்பு மற்றும் தேசியம் குறித்த சிந்தனை ஆரம்ப நிலையிலிருப்பதைக் காணலாம்.

பிறந்த மண்ணைத் துறந்து புகுந்த மண்ணில் தம் வாழ்வை அமைத்த போது அவர்களின் உணர்வுகள் இவ்வாறு பிரவாகம் கொண்டன.

“குனி அடிச்ச மலை
கோப்பிக் கன்னு போட்ட மலை
அண்ணனைத் தோத்தமலை
அந்தா தெரியுதடி

எண்ணிக் குழி வெட்டி
இடுப்பொடிஞ்சி நிக்கயிலே
வெட்டு வெட்டு எங்கிறானே
வேலை யத்த கங்காணி
அந்தமுனா தோட்டமினு
ஆசையாத் தானிருந்தேன்
ஒர மூட்டத் தூக்கச் சொல்லி
ஓதைக்கிறாரே கண்டாக்கையா

காலையிலே நெர புடிச்சு
காட்டுத் தொங்க போய் முடிச்சு
கூட நெறயலையே- இந்தக்
குனபய தோட்டத்திலே

கல்லாறு தோட்டத்திலே
கண்டாக்கையா பொல்லாதவன்
மொட்ட புஞ்குதின்னு
முணாள விரட்டி புட்டான்

கோனக்கோன மலையேறி
கோப்பிப் பழம் பறிக்கையிலே
ஒரு பழம் தப்பிச்சினு
ஒதைச்சான்ய்யா சின்ன தொரை

போன்ற பாடல் வரிகள் ஒரு முதலாளித்துவ சமூகமைப்பில் மலையகத் தொழிலாளர்கள் தம் உழைப்பை சுதந்திரமாக விற்கக் கூடிய பாட்டாளி வர்க்கமாக எவ்வாறு மாற்றமடைந்தார்கள் என்பதனையும், அம் மக்களின் மீதான உழைப்புச் சரண்டலையும் இழப்புகளையும் வேதனையோடு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இப்பாடல்களில் அவர்களோடு நேரடி தொடர்பு கொண்டிருந்த பெரியாங் கங்காணி, கங்காணி, கணக்கப்பிள்ளை, கண்டக்டர், துரை(தோட்ட நிர்வாகி) ஆகியோர் பற்றியும் அவர்களிடையே ஏற்படுகின்ற முரண்பாடுகள் பற்றிய அம்சங்களே முனைப்பற்றுக் காணப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது மலையக நாட்டார் பாடல்கள் மலையக மண்ணின் தனித்துவங்களை உள்வாங்கி தனித் துறையாகவே விளங்குகின்றது.

இவ்வாறாக, தமது துன்ப துயரங்களைப் பாடிய அம்மக்கள் தமது ஓடுக்கு முறைகளுக்கு எதிராகத் தமது போர்க் குணத்தையும் வெளிக்காட்டத் தவறவில்லை. பின்வரும் பாடல்கள் இதற்குத் தக்க எடுத்துக் காட்டுகளாகும்.

கங்காணி கங்காணி
கருத்தச்சட்டை கங்காணி
நாலு ஆளு வரலேன்னா
நக்கிப் போவான் கங்காணி

கங்காணின்னா கங்காணி
கறுப்புச் சட்டை கங்காணி
சஞ்சிகையிலே கூட்டி வந்து
சாகடிக்கும் கங்காணி

ஆனை வாரத பாருங்கடி
 ஆனை அசைந்து வரதபாருங்கடி
 ஆனை மேலே வர சின்னத்தொரய
 அதட்டி சம்பளம் கேளுங்கடி

போன்ற பாடல்கள் தம்மை ஈவிரக்கமற்ற வகையில் கொடுமைப்படுத்திய நிர்வாக அநிகாரிகள் பற்றிய பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. தங்களை ஒடுக்கி, உழைப்பைச் சுரண்டுகின்ற ஆதிக்க வர்க்கத்தினரை விழர்சித்தும் பகடி செய்தும் இம்மக்களிடையே புழங்கும் பழமொழிகள், பாடல்கள், மரபுக்கதைகள் சிறுவர் விளையாட்டுகள் என்பனவற்றையும் மலையக நாட்டாரிலக்கியத்தில் காண முடிகின்றது. இத்தகைய அடித்தள மக்களின் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற எள்ளல் உணர்வுகளையும் கலக குரல்களையும் நலிந்தோர் ஆயுதம், என்பார் ஆய்வாளர் அ.இருதயராஜ்.

மலையக நாட்டார் பாடல்களை கூர்ந்து நோக்குகின்ற போது ஒருண்மை புலனாகாமற் போகாது. இம்மக்கள் எங்கிருந்தோ வந்து தயாராக இருந்த பொருளாதாரத்தை கபளீகரம் செய்து கொண்டவரல்லர். மாறாக தமது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் இம்மண்ணுக்குத் தாரைவார்த்து இப் பூமியைப் பசுமை நிறை சோலைகளாக்கினர். ஒரு புறமான சுரண்டலும் மறுபுறமான ஒடுக்குமுறைகளும் இம்மக்கள் இம்மண்ணுக்குரியவர்கள் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது. இந்தப் பின்னணியில் எழுந்த தேசிய உணர்வுகளையும் நாம் மேற்குறித்த நாட்டார் பாடல்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. எடுத்துக் காட்டாகப் பின்வரும் பாடலில் இவ்வணர்வு வளர்ச்சி பெற்று வருவதனைக் காணலாம்:

“கூனியடிச்ச மலை
 கோப்பிக் கன்று போட்ட மலை
 அண்ணனைத் தோத்த மலை
 அந்தா தெரியுதடி”

இப்பாடல் வரிகள் குறித்து மலையகப் பெரும் கவி சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் உணர்வுகள் இவ்வாறு பிரவாகம் கொள்கின்றது: “காடுகளை அழித்து புதிய மலைகளை உருவாக்கும் போது சாவு என்பது சர்வ சகஜமானது. மலையகத்தின் ஒவ்வொருவரும் நிச்சயம் சிரம் தாழ்த்தி மரியாதை செலுத்த தக்க யாரோ ஒரு தங்கையின் அண்ணனைத் தோத்த மலைகளாகத் தானிருக்கும். மலையகத்தின் மலைகள் மீது உங்களுக்கு ஏற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தால் உங்கள் காலடிகளைக் கவனமாக எடுத்து வையுங்கள். ஏனெனில் அவை அண்ணனைத் தோத்த மலைகள்”. (மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் ப. 96)

இவ்வாறு மலையகம் என்பது தமது உழைப்பால்; உயிர்த் தியாகத்தால் உருவானது என்ற உணர்வின் பின்னையில் தாம் இம்மண்ணுக்குரியர்கள் என்ற பிரக்ஞா உருவாகி வந்திருப்பதை மலையக நாட்டார் பாடல்கள் சிறப்பாகவே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

*****

நாட்டார் இலக்கியம் என்பது உழைக்கும் மக்கள் திரளினரின் படைப்பு என்பதற்காக அவற்றில் இடம் பெறுகின்ற அனைத்து அம்சங்களும் கலகக்குரலாகவோ அல்லது எதிர்க் கதையாடல்களாகவோ கொள்ள வேண்டியதில்லை. கிராமப்புறத்தை அல்லது தோட்டப்புறத்தை இன்பலோகமாக காணுவதும், அங்கு முரண்பாடுகள் இல்லையெனப் பார்ப்பதும் ஒருவித “உல்லாச பிரயாணிகள்” மனோபாவமாகும். அவ்வாழ்க்கையை உள்ளின்று பார்ப்பவர்களுக்கு அங்கும் குது, களவு, பொறுமை, சமரசம் முதலிய மனோபாவங்கள் நிறைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். இவ்வாழ்க்கையின் அடியாகத் தோன்றுகின்ற நாட்டார் இலக்கியத்திலும் இவ்வம்சம் விரவிக் கிடக்கும். கதைப்பாடல்களில் இப்போக்கு முனைப்புற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

“கட்டபோம்மு, கான்சாகிபு, முத்துப்பட்டன், காத்தவராயன், குலசேகர பாண்டியன் போன்றோர் மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்து முரண்பட்டு மடிந்து நாட்டார் மனத்தில் இடம் பெற்றுவிட்ட வீரத்தியாகிகள் ஆவர். கட்டபொம்முவும் கான்சாகிபும் வெள்ளை மேலாதிக்கத்தையும், பட்டனும் காத்தவராயனும் நிலப்பிரபுத்து வத்தையும், குலசேகரன் கண்ணிய மேலாதிக்கத்தையும் எதிர்த்து மடிந்தார்கள். இவர்களது வீரத்தையும் தியாகத்தையும் வெகுவாகப் புகழ்கின்ற கதைப் பாடல்கள், இவர்கள் எதிர்த்து நின்ற மேலாதிக்கங்களைக் கடுமையாகச் சாடாதது குறிப்பிடத்தக்கது. சொல்லப் போனால் சில சமயங்களில் இவ்வீரர்களுக்குச் சமமாக இம் மேலாதிக்கங்களும் புகழப்பட்டிருக்கின்றன என்பதே உண்மை. கண்டவர் நெஞ்சு திடுக்கிடும் தோக்கலவார் குலப் பாத்திபனாகிய கட்டபொம்முவின் வீரத்தைப் போற்றும் கதைப் பாடல்தான் சென்னையிலுள்ள மேலான துரைமார்களையும் பணிவுடன் புகழ்கின்றது. கட்டபொம்முவின் கதையைச் சொல்லுகிற கதைப்பாடல்கள் எதுவுமே வெள்ளையர்களின் கொடுமையான சுரண்டலை எங்குமே சுட்டிக்காட்டவில்லை.” (மார்க்ஸ்.ஆ, 1991, மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும், பொன்னி புத்தகமையம், சென்னை.பக். 116,117.)

மலையகத்தில் கதைப்பாடலாகக் காணப்படுகின்ற மதுரைவீரன் கதை இதற்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும். தாழ்த்தப்பட்ட சக்கிலியர் சாதியினரான மதுரைவீரன் நாயக்க மன்னனின் மகள் பொம்மியை காதலித்து சிறைப் பிடிக்கின்றான். பொம்மியின் தந்தையும் அவர்களது உறவினர்களும் மதுரைவீரனை எதிர்த்துப் போரிட்டு மடிகின்றனர். மதுரைவீரன் திருமலைநாயக்களிடம்

பணியாற்றும் போது நாயக்க மன்னனின் அந்தப்புர மகளிருள் ஒருத்தியான வெள்ளையம்மாளை சிறையெடுக்க முனைந்த போது மன்னனால் பிடிக்கப்பட்டு மாறுகை மாறுகால் வாங்கப்பெற்றான் எனக் கதை அமைந்துள்ளது. அதே கதை பின்வருமாறு உயர் வர்க்கச் சார்பில் மறுவாசிப்புச் செய்யப்பட்டு மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது.

மதுரைவீரன் காசி அரசனின் மகன் என்றும் விதிவசமாக சக்கிலியர்களால் வளர்க்கப்பட்டான் எனவும் பிற்காலத்தில் கதை மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஓர் உயர்சாதிப் பெண்ணை உயர்வர்க்க ஆடவன் ஒருவன் தான் காதலிக்கவோ மணக்கவோ முடியும் எனும் சாதிய வர்க்க தர்மத்தைப் பாதுக்காப்பதற்காக இக்கதை இவ்வாறு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இறுதியாக அவனைத் தெய்வமாக உயர்த்துவதும் இத்தகைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் என்பதனையும் அறிய முடிகின்றது. இன்னொருபுத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர் ஒருவர் மக்கள் மத்தியில் உயர் செல்வாக்கு பெறுகின்ற போது அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது தமது சாதிக்குரியவராக வர்க்கத்தினருக்குரியவராக மாற்றியமைக்கின்ற நிலையினையும் நாம் இங்கு காணக்கூடிதாக உள்ளது. இவ்வாறே மலையகத்தில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற கூத்துக்கலையான காமன் கூத்தில் சிவனுக்கு எதிரான(மாயவரை தம்மோடு இணைந்த கடவுளாக கொண்டிருப்பினும்) பாடல்களும் உணர்வுகளும்(சில சமயங்களில் சிவன் கஞ்சா குடித்து மயக்க நிலையில் இருப்பதாகவும் சித்திரிக்கப்படுகின்றது) முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தாலும் இறுதியாக சிவனை யாராலும் வெல்ல முடியாது என்ற சைவ மேலாதிக்கம் வெற்றி பெறுவதனை அவதானிக்கலாம்.

இவ்விடத்தில், நாட்டார் பாடல்களுடன் கதைப்பாடல்களை ஓப்பு நோக்கு கின்ற போது ஓர் உண்மை வெளிப்படுவதனை அவதானிக்கலாம். கதைப் பாடல்களில் தான் அதிகமாகச் சமரசப் போக்குகள் முனைப்புற்றிருக்கின்றன. கதைப்பாடல்களைப் படைப்பவர் யார், அதன் நுகர்வோர் யார், என நோக்குகின்ற போது சமூகத்தில் உயர் நிலையிலுள்ளன அல்லது உயர்நிலையிலுள்ளவர்களை அன்றிப் பிழைக்கின்றவர்களாலுமே இப்பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஓய்விலிருந்தும் யோசிப்பதிலிருந்தும் உருவான இக்கதைப்பாடல்களில் தனிமனித ஆழ்றல்களை மட்டுமே குவித்துக்காட்டுகின்ற செவ்வியல் மரபின் தாக்கத்தையும் அதிகமாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பாடலாசிரியருக்கும் நுகர்வோருக்கும் இடையிலான தொடர்பும் இங்கு செல்வாக்குச் செலுத்துவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. நாட்டார் பாடல்கள் உழைக்கும் குழலில் பாடப்படுவதால் அவற்றில் குழலின் நேரடியான தாக்கம் இருப்பதனால் சமரசப் போக்குகள் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. உழைப்பிலிருந்து பிறந்த இந்தப் பாடல்கள் தங்களது ஒட்டு மொத்தமான சமூகத்தின் கூட்டுச்செயற்பாடாக - அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாக- அனைவருக்கும் சம வாய்ப்பு அளிப்பதாக அமைந்துள்ளமை

அதன் பலமாகும். இருப்பினும் அவற்றிலும் சமரசப் போக்குகள் இல்லை என்று கூறுவதற்கில்லை. எடுத்துக் காட்டாக கங்காணி, கணக்கபிள்ளை சின்னத்துரை முதலானோர் பற்றிய பாடல்களில் இப்பண்பினை அவதானிக்க கூடியதாக இருக்கின்றது. சில பாடல்களை நோக்குவோம்!

திண்ணையத் திண்ணையை கூட்டுங்கடி- அந்த
தெருவு திண்ணையை கூட்டுங்கடி
நம்மையா கங்காணி சாஞ்சிருக்கிற
சருகை திண்ணையை கூட்டுங்கடி

பாகை படந்ததை பாருங்கடி- அது
பத்திப் படந்ததைப் பாருங்கடி
பாகை விதைபோல நம்மையா கங்காணி
பல்லு வரிசையைப் பாருங்கடி

ஆற்றிதான் வங்களாவாம்
அறுவதடி பூந்தோட்டம்
பூஞ்செடிக்கு தண்ணிபோடும்
புண்ணியரே என் பொறப்பு

சாமித் தொரை பங்களாவில்
தாராவும் கோழியும் மேயுதாம்
தோட்டத்தை சுத்தி பூஞ்செடியாம்
சுத்தி வளைஞ்ச பாருங்கடி

பொட்டுப் பொட்டா கையெழுத்தாம்
போண் பதிச்ச பேணாவாம்
ஆதரிச்ச பேரு போடும்
நம்மையா கணக்கபிள்ளை

தம்மை இழிவாக நோக்கி அவர்களின் உழைப்பை சுரண்டுகின்ற இதர வர்க்கங்களுடன் இம்க்கள் சமரசம் செய்து கொள்கின்ற பண்பினை நாட்டார் பாடல்களில் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

எழுத்திலக்கியமோ கல்வெட்டு ஆதாரமோ கிடைக்கப் பெறாத நிலையில் அவற்றினைத் தேடி ஆராய்வதற்கும்- தமது இருப்பினை நிலைநிறுத்துவதற்கும் நாட்டார் இலக்கியம் குறித்த தேடல், ஆய்வு என்பன அவசியமாகக் காணப்பட்டன. நவீன காலத்தில் நாட்டார் இலக்கியத்தின் ஊடாக சமூக வரலாற்றைத்

தேவெதற்கு பதிலாக உழைக்கும் மக்களின் சமூகமாற்றப் போராட்டத்தின் ஒர் அங்கமாக நாட்டார் இலக்கிய சேகரிப்பு ஆய்வு முயற்சிகள் நடை பெறுகின்றன. அம் முயற்சி இரு தளங்களில் இடம்பெற்று வருவதனைக் காணலாம்.

நாஜி ஜேர்மனியில் ஹிட்லர் மக்களிடையே இனத்தூய்மையை வளர்க்கவும் அதனாடாக மக்களை ஆரிய இனவெறியர்களாக மாற்றுவதற்கும் ஏற்ற சாதனமாக நாட்டாரியலை துணையாக்கிக் கொண்டான். இவ்வாறே ஆதிக்க அரசியல் சக்திகள், நாட்டார் வழக்காறுகளில் செல்லியல் கூறுகளை இணைத்து அதன் ஆஸ்மாவை சிதைக்கின்றது. தமிழ் நாட்டை பொறுத்தளவில் நாட்டார் வழிபாட்டு முறைகளில் மத அடிப்படைவாத அரசியலின் ஊடுருவல் திட்டமிட்டு நடத்தப்படுகிறது. நாட்டார் தெய்வங்கள் பிறப்பு மாற்றம் செய்யப்பட்டு அவை வடமாழியாக்கம் பெறுகின்றன. பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த நாட்டார் வழிபாட்டு முறைகள் ஒழிக்கப்பட்டு ஒரேவகையான நிறுவன சமய வழிபாட்டு முறை திட்டமிட்டு அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. (சிவசப்பிர மணியம். ஆ-2005, நாட்டார் வழக்காற்றியல் அரசியல், கங்கு வெளியீடு, சென்னை, ப. 58.)

இதற்கு மாறாக, சோவியத் இரசியாவில் நாட்டார் இலக்கியத்தின் சமூக பயன்பாடு என்பது வேறுவிதமாக அமைந்திருந்தது. வர்க்கமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கான போராட்டத்தில் நாட்டார் இலக்கியத்தைத் துணையாகக் கொண்டனர். நாட்டார் இலக்கியத்தில் காணப்பட்ட தொழிலாளர் விவசாயிகளின் எழுச்சிகளையும் போராட்டங்களையும் கவனத்திலெலுடுத்தனர். உழைக்கும் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கான போராட்டங்களை முன்னெடுக்கின்ற போது அம் மக்களின் விருப்பு, வெறுப்பு, அவர் தம் உறுதிப்பாடு, போராட்டங்கள், எழுச்சிகள் முதலியன பற்றிய தேடல்கள் அவசியமாகும். இதனை நாட்டாரியலில் இருந்தே தேடினர். மக்களின் எதிர்க் குரலையும் எதிர்த்து இயங்கும் மரபையும் வெளிப்படுத்தும் நாட்டார் இலக்கியங்களை சமூகமாற்றப் போராட்டத்தில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற சிந்தனை முன்வைக்கப்பட்டது.

நவீன் காலத்திலும் நாட்டார் இலக்கியம் என்பது தமது சமூக வர்க்கத் தேவைகளுக்கு ஏற்றவகையில் மறுவாசிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. பின்நவீனத்துவவாதிகள் உழைக்கும் மக்களின் நலன்களுக்கு எதிரான வகையில் நாட்டார் இலக்கியத்தை மறுவாசிப்புச் செய்துள்ளனர். இவர்களின் ஆய்வுகளில் தலித்தியம், பெண்ணியம், தேசியம் (குறுந்தேசிய வாதம்) முதலிய போக்குகள் பிரதானப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மறு புறத்தில், பொது மக்கள் சார்பான கண்ணோட்டத்தில் நாட்டார் இலக்கியத் தொகுதி மறு வாசிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்கலாம். பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம், பிரளயனின் உபகதை நாடகம் முதலியவற்றை இங்கு உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

அவ்வகையில் நாட்டார் இலக்கியத் தொகுதியை அரசியல் தளத்தில் பயன்படுத்துகின்ற போக்கு 19 மூம் நூற்றுண்டிலிருந்தே இடம்பெற்று வந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். அப்போக்கு முனைப்படைந்து இன்று உலகளவில் முக்கியத்துவம் பெற்று வருவகின்றது. நாட்டார் விளையாட்டுகள் எவ்வாறு அரசியலுக்கு(பிலிப்பைனஸ் நாட்டின் சர்வதீகாரியாகத் திகழ்ந்த மார்கோஸ் என்பருக்கு எதிராக அவனால் கொல்லப்பட்ட தளபதி அக்வினோவின் மனவிகோரி அக்வினோ அதிபர் தேர்தலில் போட்டியிட்ட போது)பயன்படுகின்றது என்பதற்கு 1980 களில் பிலிப்பைனஸ் நாட்டில் இடம் பெற்ற தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் நாட்டார் விளையாட்டுகளில் ஒன்றான சேவல் சண்டையை எவ்வாறு தமக்குச் சார்பாக தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதைப் பின்வரும் உதாரணம் மூலமாக அறியலாம்.

“இரண்டு நிஜமான கோழிகளை மோத விடுவதற்குப் பதிலாக அக்வினோ மாதிரி முகமுடி அணிந்த சேவல், மார்க்கோ முகமுடி அணிந்த இன்னொரு சேவல் என்ற இரண்டு மனித உருவங்களை மோத விட்டார்கள். இந்தச் சண்டைக்கு நடுவராக இருந்து தீர்ப்பு வழங்குபவராக அப்போது அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகவிருந்த ரெனால்ட் ரீகனின் முகமுடி அணிந்த இன்னொருவர். நாடகமாக மாற்றப்பட்ட இவ்விளையாட்டை மக்கள் ஆர்வமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சுற்றிலும் அக்வினோ வென்றாலும் தீர்ப்பு மார்க்கோஸிற்குச் சாதகமாக வழங்கப்படுகிறது. மக்கள் வெளியில் இருந்து கூச்சலிடுகிறார்கள். ஆனால் ரீகன் திருந்துவதாயில்லை. திரும்பவும் அடுத்த சுற்றில் அக்வினோ தான் வெல்கிறார். ஆனால் தீர்ப்பு மார்க்கோஸிற்குச் சாதமாக வழங்கப்படுகின்றது. திரும்பவும் மக்கள் கூச்சலிடுகிறார்கள். ரீகன் திருந்துவதாய் இல்லை. அடுத்தும் இது போல் பாதகமான தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிற சமயத்தில் ஆடுகளத்தில் புகுந்து ரீகனை தூக்கிப் போட்டு விட்டு மக்கள் தீர்ப்பு வழங்குகின்ற பொறுப்பினைக் கையில் எடுக்கிறார்கள். நாடகமும் நாட்டார் விளையாட்டும் இங்கு மக்கள் பங்கேற்பினை உருவாக்கியது. நாட்டில் அந்தந்த ஊரில் ஒரே நாளில் பலவிதமான குழுக்கள் இதனைச் செய்ததால் மக்களை வாக்களிக்கும் முன் சிந்திக்கின்ற நிலைக்குக் கொண்டு போய் விட்டது. இதற்குப் பின்புலத்தில் இருந்த இயக்கத்தின் பெயர் ‘நுவுய’ (Philippines Educational Theatre Association). (மு.கு நா.பக்.41இ42.)

மலையக நாட்டார் பாடல்களை ஊன்றிக் கவனிக்கின்ற போது ஓர் உண்மை தெளிவாகத் தெரிய வரும். நாட்டாரியல் ஆராய்ச்சிக்கே உரிய சில சிறப்பு நெறிமுறைகள் இருப்பினும் ஏனைய துறைகளில் பயின்றுவரும் ஆய்வுநெறிகளும் அனுகுமுறைகளும் தவிர்க்கவியலாதவாறு அதற்குப் பொருத்தமானவையாக அமைந்து காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக மலையக மக்களின் வரலாறு தொடர்பான நம்பகமான சான்றுகள் இல்லாத போது அல்லது தெரியாத

காலகட்டத்தில்- சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பொதுவாக மலையக நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு முயற்சிகளும் அவற்றிக்கு விளக்கமளிப்பதுமே தேவையாக இருந்தது. அவ்வாறாக நாட்டார் பாடல்களுக்கு விவரண விளக்கம் அளிப்பது கூட மொத்தப்பெரும் சாதனையாக அமைந்து காணப்பட்டதில் வியப்பொன்றுமில்லை. அதற்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் மலையக மக்களின் வரலாற்றை அறிவதில் -அது தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதிலும் மலையக நாட்டார் இயல் ஆய்வாளர்கள் முக்கிய கவனமெடுத்து வந்துள்ளனர். அவ்வகையில் மலையக மக்களின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் தேடிப் பெறுவதில் இவ்விலக்கியத் தொகுதி முக்கியமான ஆவணமாகத் திகழ்ந்துள்ளது.

தற்காலத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வானது பண்பாட்டுக் கலசமாகப் பாதுகாக்கின்ற அல்லது இரசனை வழி மதிப்பீடுகளாகவோ, வரலாற்றைத் தேடும் ஆய்வு முயற்சிகளாகவோ அல்லாமல், சமுமாற்றத்திற்கான போராட்டத்தில் அதன் பயன்பாடு குறித்த ஆய்வுகளாகவே அவை வளர்ந்துள்ளன. “நாட்டார் இயல் ஆய்வு சேகரிப்பு என்பது வெறும் ஏட்டுச் சுரக்காயாக அல்லாமல் ஏகாதிப்பத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டமாக அது திகழ வேண்டும்” என்பார் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி. அந்தகைய இயங்காற்றலைச் சாத்தியப்படுத்து வதற்கான நாட்டாரியல் தேடலே காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. உழைக்கும் மக்களின் பண்பாட்டுக் கருவுலமாக இருக்கும் நாட்டார் வழக்காற்றியலே குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் உற்பத்தி முறை, உற்பத்தி உறவு அதனடியாக எழுகின்ற வர்க்க முரண்பாடுகளையும் கருத்தோட்டங்களையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. வர்க்க உணர்வுடன் தான் வரலாறு எழுதப்படுகின்றது என்பது மார்க்சியத்தின் அடிப்படை. அவ்வகையில் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் வரலாறும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாறாகவே முகிழ்ந்து வந்துள்ளதை வரலாறு எமக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. இத்தகைய சூழலில் வெளிப்படுகின்ற நாட்டார் பாடல்கள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் கலகக்குரலையோ சமரசத்தையோ வெளிப்படுத்தி நிற்கும். சமுகமாற்றத்திற்கான இயக்கங்கள், புத்தி ஜீவிகள் நாட்டார் இலக்கியத்தில் காணப்படும் பலத்தை மட்டும் கருத்திற் கொண்டு செயற்படுவது பின்னடைவிற்கும் பலவீனத்தை மாத்திரம் கவனத்திலெடுத்துச் செயற்படுவது விரக்தத்திக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதைக் கடந்தகால அனுபவங்கள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. இவற்றினை நாட்டார் இலக்கியத் தொகுதி யதார்த்தமாகவே பிரதிப்பலித்து நிற்கின்றது. அந்தவகையில் நாட்டார் இலக்கியம் கடந்தகாலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற கண்ணாடியாக மாத்திரமன்று நிகழ் காலத்தின் உரத்த குரலாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றது. இன்னொரு புத்தில் வர்க்க மோதலின் பிரதிப்பலிப்பாகவும் ஆயுதமாகவும் திகழ்கின்றது. இந்த பின்புலத்தில் மலையக நாட்டார் பாடல்களின் சேகரிப்பும் ஆய்வுகளும் இடம்பெற வேண்டும்.

மலையக நாட்டார் இலக்கியம் குறித்து நோக்குகின்றபோது அவ்விலக்கியத் தொகுதி மலையக மக்களின் வாழ்க்கையையும் கலாசார, பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டதொரு துறையாகக் காணப்படுகின்றது. மலையகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நாட்டார் இலக்கியத்தில் இத்தகைய முயற்சிகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் நாட்டார் பாடல்களை மாற்றும் செய்தும், மாற்றும் செய்யாமலும் புதிய பாடல்களை நாட்டார் இசையில் சில முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சி. சிவசேகரம் மலையக நாட்டார் இலக்கிய வாடிவ மெட்டினைப் பயன்படுத்தி பின்வரும் கவிதையை எழுதியுள்ளார்:

கும்மியடி தோழி கும்மியடி- மலை
நாடு விழித்தெழுக் கும்மியடி
நம்மை உறுஞ்சி கொழுத்திட்ட அட்டைகள்
காலில் நசித்திடக் கும்மியடி

கொழுந்து கிள்ளிய கைகளிற் செங்கொடி
கொள்ளள ஒளிதரக் கும்மியடி
அழுது வற்றிய கண்களிலே சினம்
அனல் எழுப்பிடக் கும்மியடி

பள்ளிப்படிப்புக்கும் பட்டம் பதவிக்கும்
பிள்ளைகட்குத் தரம் இல்லையென்றார்
கள்ளத் தனங்களைக் கண்டுகொண்டா யெங்கள்
கல்வியுரிமைக்குக் கும்மியடி

கூடுகள் போல் லயன் காம்பராச் சீவியம்
கலி அடிமைக்குப் போதுமென்றார்
வீடு வளவுகள் வீதிகள் தோட்டங்கள்
வேண்டுமெமக்கென்று கும்மியடி

இப்பாடல் வரிகளில் மலையக நாட்டார் இலக்கியத்தின் தாக்கம் காணப்படுவதனைக் காணலாம். இத்தகுதியை மாத்திரம் கொண்டு இதனை நாட்டார் பாடல்களாகக் கொள்ள முடியாது. இப்பாடல் மலையக மக்களிடையே பரவி நாட்டார் இலக்கியத் தன்மையைப் பெறுமாயின் அவற்றை நாட்டார் பாடலாகக் கொள்ள முடியும்.

முடிவுரை

மலையக நாட்டார் வழக்காற்றியல் நீரோட்டமானது அரசியல், சமூக, பொருளாதார நோக்கில் ஆய்வு செய்யப்படல் வேண்டும். ஆய்வுத் தேடல் மூலமாக கிடைக்கின்ற முடிவுகள் பொதுமைப்படுத்தப்படல் வேண்டும். நாட்டார் இலக்கியத்தில் உழைக்கும் மக்களின் கலக்குரல் சற்றுத் தூக்கலாக வெளிப்படும். இதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு அவ்விலக்கியத் தொகுதியில் சமரசப் போக்குகள் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியதில்லை. நாட்டார் இலக்கியத்திலும் சமரசங்கள், மௌனங்கள், குறிப்பிட்ட கால கட்ட கருத்து நிலைகளில் உருவாகும் ஆதிக்கக் கருத்துக்கள் என்பன இடம்பெறும். இவற்றினையும் கவனத்திலெடுத்துக் கொள்ளல் அவசியம்.

பொருள், சுற்றும், இளமை முதலியவற்றில் ‘கர்வம்’ கொள்ளக் கூடாது. காலம் ஒரு கணத்தில் எல்லாவற்றையும் கொண்டு சென்றுவிடும். அதனால் மறைகின்ற அனைத்தையும் விட்டு இறைவனின் மீது சிந்தனையை செலுத்துங்கள்

• ஆதி சங்கரர்.

சிறுக்கதை

சூடேறும் பாறைகள்

இரா. சட்கோபன்

பொதுவா தனிம என்னை வாட்டுறப்பெல்லாம் அந்தப் பெரிய பாறாங் கல்லுக்கு மேலதான் நா ஏறி இருப்பேன். அங்கிருந்து பாத்தா சுத்து வட்டாரத்தில் உள்ள பத்துத் தோட்டங்களும் தெரியும். எங்க தோட்டத்திலேயே ரொம்ப ஒசரமான ஒரு எடத்துல அது கம்பீரமா ஒரு பாறைக்குள்ளு போல நிமிர்ந்து நிற்கும். பாறைக்கு நடுவுல இருந்த நீம்பல்ல காட்டு மரம் ஒன்னு ரொம்ப அடர்த்தியா கிளை பரப்பி நெழல் தர்றதால உச்சி வெயில்ல கூட அந்தப் பாற சூடேறாது. அந்தக் காட்டு மரத்தோட பேர எத்தனையோ பேர்கிட்ட கேட்டிட்டேன், இன்னும் கண்டுபிடிக்க முடியல்.

இஸ்கல் லீவு வட்டு மூன்று வாரம் முடியப் போவது. திங்கக் கெழும் இஸ்கலுக்கு போவனும். ஆனா எப்படி போவப் போயேன்னு எனக்கு புரியல். எல்லா பெரச்சினைகளுக்கும் காரணம் இந்த இஸ்கல் ரிப்போட்ட அப்பாக்கிட்ட காட்டி சைன் வாங்க முடியாம் போனதுதா.

இஸ்கல் லீவு உட்டதுமே “எங்கடா ஓ ரிப்போட்டு” அப்பான்னு அப்பா கேட்டாரு. நா இன்னும் தரல்லன்னு பொய் சொல்லிப்புட்டேன்.

என்னா பெரச்சனன்னா வகுப்புல எப்போதுமே ஒன்னாம் புள்ளைல இருந்து ஜுந்தாம் புள்ளைக்குள்ளார நா வந்தாருவே. இந்த மொற என்னைய பதினாறாம் புள்ளைக்கு தள்ளிப் புட்டாங்க. நா பதினாறாம் புள்ளையா வந்திருக்கிற விசயம் அப்பாவுக்கு தெரிஞ்சா முதுகுத் தோல உறிச்சி உப்புக் கண்டம் போட்டுவாரு.

அவுரு சொல்ற மாதிரியிம் முதுகுத் தோல உறிச்சி உப்புக்கண்டம் எல்லா போட முடியாதுன்னு எனக்குந் தெரிய. ஆனா அவரு தோட்டத்து வேலியில இருக்கிற நேரான சப்பாத்து செடி கம்ப வெட்டி கைப்பிடியெல்லா வச்சி சீவி காய வச்சி கட்டலுக்கடியில சொருகி வச்சிருப்பாரு. அந்தக் கம்பு முதுகுல பதம் பாக்குறதும் உப்புக் கண்டம் போடுறதும் ஒன்னுதான்.

நா அந்த பாறமேல குந்திக்கிள்ளு கண்ணத்தில கைவச்சிக்கிட்டு கப்பல் கவுந்தது மாதிரி யோசிச்சிட்டு இருக்கையிலதா அந்த ரெண்டு கரிச்சாங் குருவிகளும் வந்து மரத்தில இருந்தாங்க. கரிச்சாங்குருவிங்கன்னா எனக்கு

ரொம்பப் பிடிக்கும். ஏன்னா அவங்க மாத்திரந்தான் நாம கொடுக்கிற கொரலுக்கு எதிர்க்கொரல் குடுப்பாங்க. நம்மளோட பேசவாங்க.

கிச்சி.. கிச்சிக்கிச்சி... கிச்சுகிச்சி... கிச்சுகிச்சி
கிச்சி... கிச்சி கிச்சி கிச்சி... கிச்சி... கிச்சி...
கிச்சுக் கிச்சி கிச்சுக்கிச்சி... கிச்சி...
கிச்சி... கிச்சி... கிச்சி... கிச்சி... கிச்சி...

இந்த நான் வரிகள நல்லா கவனிச்சிங்கன்னா “கிச்சி.. கிச்சி...” அப்பாற்கிறதுக்கு மேலாக ஒவ்வொரு வரியிலயும் நெறைய வித்தியாசம் இருப்பது வெளங்கும். கவனிக்காம ரோட்ல் போறவங்களுக்கு இந்தக் குருவிப் பாசை காட்டுக் கத்தலாகத்தா தோனும். ஆனா காது கொடுத்து கேட்டா அதன் இசை, தொனி, ராகம், தாளம் இம்மி பிசகாம கேக்கும். ஏதோ அர்த்தம் புரியிறது போலவும் இருக்கும். நா அதோட கதைய கேட்டு நெறயத்தவரசிச்சிருக்கேன்.

நா இந்த கரிச்சாங் குருவிகளோட நெறைய தடவ பேசி இருக்கேன். அதுங்களோட பேசறதுல இருக்கிற மகிழ்ச்சி பேசனவங்களுக்கு மட்டுந்தாந் தெரியும். அவங்களோட பேசறதுன்னா விசிலடிக்க தெரிஞ்சிருக்கணும். விசில் பாச தான் அவங்களுக்கு வெளங்கும். ஏன், மைனாங்களுக்கிட்ட கூட விசில் பாசையில பேசலாம். அதுவும் “பூ மைனாங்கிற” நாகனவாய் பறவ விசில் பாசைக்கு நல்லாவே காது கொடுத்து கேட்கும். பயப்படாம கிட்ட வந்து எதையெல்லாமோ பேசும்.

* * *

நா இந்த முனுவாரமா சரியா வெளையாடவே இல்ல. இந்தக் கல்லு மேல வந்து குந்திக்கிட்டு கரிச்சாங் குருவியோடுயும், மைனாக்களோடுயும் பேச நேணக்கிறேன். முடியல. இந்த ரிப்போட் வெவகாரம் தலைக்குள் புகுந்துகிட்டு பயமுறுத்திக்கிட்டே இருக்கு.

நா வகுப்புல ஒன்னாவுதுல இருந்து ஜங்சாவது எடத்துக்குள் வந்துருவேன்னு சொன்னத வைச்ச நா நல்லா படிக்கிற பொடியன் அப்பணன்னு நீங்கள்லாம் தப்பா நெனச்சிற கூடாது. ஏன்னா எனக்கு படிக்கிறதுல கொஞ்சங் கூட விருப்பம் இல்ல. படிக்கிறதுங்கிறது பாவக்கா சாப்பிடுற மாதிரி கசக்கும். எனக்கு வெளையாடுதான் பிடிக்கும். விட்டா முழு நானும் விளையாடுவோம். ஆனா வட மாட்டாங்க. பாதியில இழுத்துக்கிட்டு போயி “இவந்தான் லீடர்னு” செமத்தியா மொத்துவாங்க. நா அதுக்கெல்லா கலங்கினதே கிடையாது. பெரிய வங்கன்னா சின்ன பொடியங்கள் அடிக்கணும்னு நெனச்சிக்கிட்டிருக்காங்க.....

எங்க வீட்டு மத்தவங்க எல்லாம் விழுந்து விழுந்து படிப்பாங்க. அவங்க தான் எனக்கு எமங்க. தம்பி, தங்கச்சி, அண்ணா, எங்க முத்த ஆக்காவோட முனு புள்ளைங்க எல்லா ஒரே வீட்டு இருந்து இஸ்கலுக்கு போவோம். அவங்கல்லாம் நல்ல மார்க் வாங்கும் போது ஒனக்கு ஏந்டா மார்க் கொறையுதுன்னு அடிப்பாங்க. அதனால் வகுப்புல ஒன்னாவது ரெண்டாவது புள்ளையா வாரதுக்கு நா ஒரு டெக்குனிக்கு வைச்சிருந்தே. அந்த டெக்னிக்கு என்னான்னு தெரிஞ்சா நீங்க கூட ஆச்சரியப்படுவீங்க.

நா ஒன்னாங்கிளாஸ் ரெண்டாம் கிளாஸ் படிக்கிறப்ப இருந்தே சித்திர பாடத்தில் நாறு மார்க் வாங் கிருவே. நா நல்லா சித்திரம் வரைபவன்னு பேர்வாங்கிட்டே. இப்ப எட்டாங் கிளாஸ் வரைக்கும் அது தொடருது. அதுபோல “கைப்பணி”ன்னு ஒரு பாடம் இருந்துச்ச. அதுவும் எனக்கு கைவந்த கல. சின்னதா பஸ், லொறி, கார், மாட்டு வண்டி இப்படி எல்லா செஞ்சி செஞ்சி கூட்டாளிங்களுக்கெல்லா கொடுப்பேன்.

வீசன செமன் டின்ன வெட்டி தட்டையாக்குனா தங்கத் தகடு போல தகதகன்னு இருக்கும். அதுல ரெட்டை மயில்கள் ரெட்டைக் கிளிகள், அப்பொறும வேற வேற டிசைன் னெல்லா போட்டு அப்பா மெசின் தைக்கிறதுக்கு வைச்சிருக்கிற கத்திரிக்கோல களவா எடுத்து அழகா வெட்டி நண்பங்க வீடுகளுக்கெல்லாம் குடுத்துருவே. இப்ப கூட நெறைய பேர் வீட்டு செவத்துல இந்த மாதிரி ஜோடனை எல்லாம் தொங்கிக் கிட்டும் ஜோலிச்சுக்கிட்டுந்தான் இருக்கு. சில நேரம் அது கறன் பிடிச்சி இருந்ததும் கழட்டி வீசிப் புடுவாங்க. அப்பதா எனக்கு மனக வருத்தமா இருக்கும். இப்படிதா ஒரு மாதிரி “கைப்பணி” பாடத்தில யும் நாறு மாக்ஸ் வாங்கிருவன்.

எங்க தோட்டத்த சுத்தி சில சிங்கள கிராமங்க இருந்ததால எங்களோட வெளையாட சிங்கள பொடியங்களும் வருவாங்க. அவங்களோட சிங்களத்துல பேசி பேசி எனக்குள் சிங்கள பாழையும் கொஞ்சம் வளந்துருச்சி. எங்க இஸ்கல்ல முதியான்சேங்கிற சிங்கள மாஸ்டர் இருந்தாரு. அவரு சிங்கள பாடம் எடுக்கிற போது பாடப் புத்தகத்தை என்னிடம் கொடுத்து என்னத் தான் வாசிக்கச் சொல்லுவாரு. நானும் கூட சிங்கள பாடத்தில கொஞ்சம் அதிகமா கரிசனை காட்றது எனக்கே தெரிஞ்சது.

“ஹூட்ட இஸ்கோல பட்டங் கன்னா தவச, எஹி மா யன்னட்ட பொஹோம கெமத்தி” (நாளைக்கு இஸ்கல் ஆரம்பிக்கும் நாள். எனக்கு அங்கு போறதவிட சந்தோசம் வேறு கிடையாது...) இது நாளாம் வகுப்புல நான் படித்த சிங்கள பாடத்தின் வரிகள். இப்பவுங் கூட அது எனக்கு ஞாபகம் இருக்குன்னா பாத்துக்குங்களே. அது நால சிங்கள மாஸ்டர் எனக்கு நாறு மாக்ஸ் போடுவார் கிறதுல உங்களுக்கு சந்தேகம் வர காரணமிருக்காதுன்னு நெனைக்கிறேன்.

இதுதான் நா வகுப்புல ஒன்றாம் புள்ளி, ரெண்டாம் புள்ளி வார டெக்குனிக்கு. இந்த முனு பாடத்தில வேற எந்த பயலு நாறு மாக்ஸ் வாங்க மாட்டானுக. அவங்க எல்லா கணிதம், விஞ்ஞானம் பாடங்களதான் முக்கி, முக்கி படிப்பாங்க. அதுல கூட ஆகக் கூடுதலா வாங்குனா அறுபதுக்கு மேல போகாது. நானு கூட மத்த பாடங்கல்லயும் நாப்பது மாக்ஸ் எப்படியாவது வாங்கிடுவே.

எனக்கு கொஞ்சம் கூட புடிக்காத பாடம்னா கணக்குதான். கணக்கு மாஸ்டர் படிப்பிக்கிறது ஒன்னுமே வெளங்காது. ஆனா தாட்டு பூட்டுனு படிப்புச்சுட்டு பத்து கணக்குப் போட்டுட்டு நாளைக்கு செஞ்சுக்கிட்டு வாங்கன்னு போயிருவாறு. எனக்கு அப்பவே பாதி உசறு போயிரும். எப்படியாவது மத்த பயலுங்கக்கிட்ட கெஞ்சி கூத்தாடி கொப்பியடிச்சிக்கிட்டு போனா அது கணக்கு மாஸ்டர் கண்டு பிடிச்சிருவாரு. அவரு கேக்கிற ரெண்டு கேள்விக்கு எங்க கிட்ட பதிலு இருக்காது. நாங்க முழியோ முழியோன்னு முழிக்கிறத பாத்துபெரம்ப எடுப்பாரு.

நாங்க ஒரு ஏழெட்டு பேரு எந்த நாளும் அவருகிட்ட அடிவாங்குவோ. அவரு கையில அடிக்க மாட்டாரு. எல்லாரையும் வரிசையா நிக்க வைச்ச செவத்து பக்கம் திரும்பச் சொல்லி பின்னால தட்டத்துல முனு அடி அடிப்பாரு. குண்டிச்சத பிஞ்சிற்ற மாதிரி இருக்கும். அதுனால கணக்கு பாடம் இருக்கிற நாள்ல ரெண்டு கால் சட்ட போட்டுக்கிட்டு வருவோம். மேலதிக பாதுகாப்பா தடிச்ச கொப்பி புத்தக மட்டைய கிழிச்சுட்டு கால் சட்டைக்கு உள்ளார சொருகி மேல சட்டய போட்டுருவோம். மட்டையோட கொப்பிய சொருகுனா அடிக்கிறப்ப “மர்னு” சத்தங் கேட்கும். மாஸ்டரு கண்டு பிடிச்சுருவாரு.

* * *

கரிச்சாங்குருவி பாட்ட நிறுத்தி ரொம்ப நேரமாச்ச. அது எப்போ தனது பாட்ட நிறுத்திச்சின்னு எனக்குத் தெரியாது. ஏங் கவல எனக்கு, யாருக்கிட்ட போயி இதச் சொல்றது. சூரியன் உச்சிக்குப் போக போக எம் மண்டையும் சூடாகிக்கிட்டே போவது.

இந்த ரிப்போர்டு வெசயத்த சொல்ல வந்து எதையெதையோ சொல்லிக் கிப்டிருக்கே, இல்ல, விசயம் இதுதான். எங்க இஸ்கலுக்கு கைப்பணி பாடத்துக்கு புதுசா ஒரு மாஸ்டர் வந்தாரு. அவருக்கு இன்னமும் எங்களப் பத்தியெல்லாம் சரியா வெவரம் தெரியாது. அப்படி இருக்கும் போதுதா இந்த ஆண்டு இறுதிப் பர்ட்சை வந்துச்சி. நானுங் கூட எல்லாரும் மாதிரி வழக்கம் போலதான் பர்ட்சை எழுதினே. ஆனா இந்த கைப்பணி பாடத்துக்கு பர்ட்சை ஒன்னும் எழுதுறது இல்ல. ஏதாவது ஒரு கைப்பணிப் பொருள் வீட்டல இருந்து செஞ்சிக்கிட்டு வரும்படி மாஸ்டரு சொல்லுவாரு. நாங்களும் நாங்க விரும்பினத செஞ்சிக்கிட்டுப் போவம். அதப்பாத்துட்டு மாஸ்டர் மாக்ஸ் போடுவாரு.

இந்த முறை நா ரொம்ப மெனக்கெட்டு வேலைப்பாடுகளைல்லாம் வச்சி ஒரு அழகான அலுமாரி செஞ்சி எடுத்துக்கிட்டு போனே. மாஸ்ட்டரு எல்லாரும் செஞ்சிக்கிட்டு வந்த கைப்பணிப் பொருள்கள் எல்லாம் ஓவ்வொன்னா எடுத்து யாருதுன்னு கேட்டு கேட்டு மாக்ஸ் போட்டுக்கிட்டே வந்தாரு. என்னோட அலுமாரியை அவரு தொட்டுத் தடவி எடுத்த போது எனக்கு தலைய பிச்சக்கிட்டு போற மாதிரி சந்தோசமா இருந்திச்சி.

பொறுகு அத கையில எடுத்து பெரட்டிப் பெரட்டி பாத்தாரு. யாரு செஞ்சக் கிட்டு வந்ததுன்னு கேட்டாரு. எல்லாப் பயலுகளுக்கும் தெரியும் அத நான்தான் செஞ்சேன்னு. நா, நாந்தா செஞ்சே அப்பிங்கிறதுக்கு அடையாளமா எந்திருச்சி நின்னே. கிட்ட வரச் சொன்னாரு. பாராட்டப் போரார்னு நெனச்சி நானும் துள்ளிக் குதிச்சு மானாட்டம் போனே.

நா சிரிச்சக்கிட்டே ஏதோ விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்ப செஞ்சுப் புட்ட செருக்கோடவும் ஆணவத்தோடவும் அவரு பக்கத்தில போய் நின்னே. புது மாஸ்டர் என்னைய புரிஞ்சிக்கிட்டார்னு நெனைச்சே. எல்லா பயலுகளையும் எளக்காரமா ஒரு பார்வை பார்த்தேன்.

ஆனா, அதென்னா அவரு கண்ணுல நெருப்பெரியிற மாதிரி கோவம்ல தெரியது. நா சுதாரிச்சி நிமிர்றதுக்கெடையில கண்ணத்துல பளார்னு ஒரு அறை விழுந்துருச்சி. நா ஆசை ஆசையா மெனக்கெட்டு செஞ்சிக்கிட்டு வந்திருந்த அலுமாரி தூரத்தில் போய் விழுந்து ரெண்டா ஒடைஞ்சி என்னப் பாத்து சிரிச்சக்குது

மாஸ்டர் என தோளப் புடிச்சி உலுப்பினாரு. ஏன்டா... வெறும் பயலே....! கைப்பணி பொருள் ஒன்னைய செஞ்சக்கிட்டு வரச் சொன்னா... ஓங்கப்பன செய்யச் சொல்லி வாங்கிட்டு வந்திருக்கிற... போ... ஒனக்கு மாக்ஸ்சே கெடையாதுன்னட்டாரு..."

அன்னைக்குத்தா ஒலைகம் மறுபுறமா சுத்துரது எனக்கு தெரிஞ்சுச்சு. நா கண்ணீர் விட்டு அழுதே. எல்லா பயலுகளும் என் மீது அனுதாப பட்டாங்க. மாஸ்டரத் தவிர. அவரு நென்சாரு அடிச்சதால வலி தாங்காம அழுவுரேன்னு. ஆனா எம் மனசல விழுந்த அடியாருக்கும் தெரியல்.

ஏங்கப்பா எத்தனை முறை என்ன அடிச்சிருக்காரு. முதுகு பிஞ்ச போற அளவு அடிச்சிருப்பாரு. அப்பவும் நா அழுதுருக்கேன். அது ஏ ஒடம்புல உழுந்த அடி. அதுக்காக நான் மனசால வருத்தப்பட்டது கெடையாது. அப்படியே வருத்தப்பட்டாலும் அம்மா வந்து அப்பாக்கிட்டருந்து "ஏங்க... சின்ன பயல போட்டு இப்புடி அடிக்கிறீங்கன் இழுத்துக்கிட்டுப் போய் கட்டி அணைத்து

தடவுன ஓடன் எல்லா வலியும் ஒடிப் போயிரும். ஆனா இந்த மாஸ்டர் அடிச்ச அடிய மறக்கேலாது. ஏ உச்சு இருக்கு வரைக்கு மறக்கேலாது.

பொறுகு மாஸ்டர் எனக்கு கைப்பணி பாடத்துக்கு முப்பது மாக்ஸ்தான் போட்டாரு. அதனால் எனக்கு சேர வேண்டிய எழுபது மாக்ஸ் இல்லாம் போச்சி. என்னைய பதினாறாம் புள்ளைக்கு தள்ளிப்புட்டாங்க.

என்னதான் மரம் நெழல் தந்தாலும் பாறை சூடாகிறத அதால் தடுக்க முடியல. சூரியன் உச்சிக்கு வரும் போது பாற மட்டுமா சூடாகுது. ஒலகமே சூடாகுதலும் ஏ சின்ன மண்டைக்கு புரிஞ்ச போது அதுக்கு மேலெழும் அந்த பாற மேல ஒக்காந்திருக்க எம்மனசு விரும்பல.

நா பாறையில் இருந்து எறங்கி கீழே வந்தே. எந்தப் பக்கமா எந்த எடத்துக்கு போறதுன்னு கூட நெணக்க முடியாம குட்டிப் போட்ட நாய் போல அங்கேயு இங்கேயும் கொஞ்ச நேரம் அலைஞ்சேன். இந்த விசயத்தை எந்த பயலுகிட்டியும் சொல்ல முடியாமலிருக்கிறதுதான் என்னோட தவிப்பு. என்னோட அண்ணாந் தம்பிக்கிட்ட கூட சொல்ல முடியாது. அவிங்க அப்பாக்கிட்ட காட்டிக் குடுத்திருவானுங்க. பொறுகு முதுகுத் தோல உரிக்கிறே... உப்புக்கண்டம் போடுமேன்னு அவுரு கெளம்பிடுவாரு.

நா என்ன செய்யப் போயே...?

நா என்ன செய்யப் போயே...?

எம் மனசு இந்தக் கேள்விய திரும்பத் திரும்ப கேட்டுக்கிட்டிருந்திச்சி. ஒரே ஒரு வழிய தவிர எனக்கு இந்த இக்கட்டில இருந்து தப்பறதுக்கு வேற மார்க்கமே இல்லைனு எம் மனசுக்கு தோன்றுது.

ரிப்போட்டல் அப்பாவோட சைன நாமலே போட்ற வேண்டியதுதான். இப்படி நென்சப்பவே ஓடம்புக்கு கொஞ்சம் நடுக்கமாத்தான் இருந்திச்சி. தப்பு செய்யப் போறமேன்னு. ஆனா அப்படியெல்லாம் பாத்தா வேலைக்கு ஆவாதுன்னு யோசிச்சி ஒரு முடிவுக்கு வந்தாட்டே

எங்கப்பா கையெழுத்த போடுது ஒன்னும் கஷ்டமில்ல. அவுரு ச. மு. சு. ராமசாமின்னு அச்சா எழுதியிருப்பாரு. ஏந்கனவே ரிப்போட்டல் அவுரு கையெழுத்து இருக்கு. அத பாத்து அப்பிடியே எழுதிடலாம். பாறைக்குன்று வெயில்ல சூடேறி தகிச்சுக்கிட்டிருந்துச்ச. இனிமே அது நாலு மணிக்குப் பொறுத்தான் குளிர்வடையு. கரிச்சான் குருவிகளையோ, மைனாக்களையோ கண்ணுக்கெட்ற தூரம் வரை காண முடியல. நா வீட்டை நோக்கித்தா போய்க்கிட்டிருக்கேணாங்கிறது கால்களுக்கு மட்டுந்தான் தெரியும்.

இது வெற்றியை விழைவோர் பக்கம்

“வெற்றி” – உன் தலையையும்

“தோல்வி” – உன் இதயத்தையும்

தழுவாதிருக்கட்டும்

திருமதி பத்மா பத்மநாதன்

க. மலைமகள் இந்து மத்திய கல்லூரி

தெல்தோட்டை

எமது செயற்பாடுகள் யாவும் வெற்றியை இலக்காகக் கொண்டவையே. மனிதர்கள் நாம் யாரும் தோல்வியை விரும்புவதில்லை. ஆனால் நாம் ஒவ்வொருவரும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் வெற்றியையும் தோல்வியையும் மாறி மாறி அனுபவித்துக்கொண்டோன் இருக்கின்றோம். வாழ்க்கையில் ஒரு தடவையாவது தோல் வியடையாத மனிதனும் ஒரு தடவையாவது வெற்றியடையாத மனிதனும் இவ்வுலகில் இல்லை.

எனவே பரீட்சையானால் என்ன? விளையாட்டானால் என்ன? பேச்சு, பாட்டு, நடிப்பு என்று பல்வேறு செயற்பாடுகளிலும் சிலரது வெற்றிக்கும் பலரது தோல்விக்கும் காரணம் என்ன? எனச் சிந்தித்துப்பார்த்தால் விடை கிடைத்துவிடும். நாம் ஒரு காரியத்தில் வெற்றி பெற வேண்டுமாயின் முதலில் திட்டமிடவேண்டும். அதாவது குறித்த காரியத்தை எப்படி, எவ்வாறு, எக்காலத்துக்குள் அக்காரியத்தை முடிக்க வேண்டும் எனத் திட்டமிடவேண்டும் மேலும் இத்திட்டத்தை நாம் முன்கூட்டியே திட்டமிட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு போட்டி நிகழ்ச்சியில் பங்கு பற்ற இருக்கின்றோம் என்றால் அதற்கான முன்னாயத்தமும் பயிற்சியும் செய்தலே திட்டமிடல் எனலாம். அதை இந்த நேரத்தில் அதாவது போட்டிக்கு முதல் நாளோ அல்லது ஓரிரு நாட்களுக்கு முன்னரோ பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்தால் அது திட்டமற்ற நிலையையும், அதுவே தோல்வியின் படிக்கல்லாகவும் அமையும் என்பது வெள்ளிடைமலை. அடுத்து குறித்த செயலில் நான் வெற்றியடைவேன் என்ற தன்னம்பிக்கை இருக்க வேண்டும் தன்னம்பிக்கையே பொன்னம்பிக்கை ஆகும். இதுவே வெற்றியின் இரகசியம் என்பதை எம் சிந்தையில் கொள்வோம்.

தன்னம்பிக்கை மட்டும் வெற்றியை தந்துவிடுமா என்ன? தன்னம்பிக்கையோடு விடாமுயற்சியையும் துணைக்கு அமைத்தால் தான் வெற்றிகிண்ணத்தை எம்மால் கவீகரிக்க முடியும். பரீட்சைக்கு முதல் நாள் படித்துவிட்டு சிறந்த பெறுபேற்றை

பெற முடியுமா? அப் பர்ட்சையை இலக்காக வைத்து தொடர்ச்சியான பயிற்சியும் விடாமுயற்சியும் செய்தால்தான் பர்ட்சையில் நாம் எதிர்பார்க்கும் வெற்றிகிட்டும். இவற்றை விட ஒற்றுமையும் ஒத்துழைப்பும் வெற்றியின் வாசற்படிகள் ஆகின்றன.பிள்ளை பர்ட்சைக்கு படிக்கும் போது வீட்டிலுள்ளோர் தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் முழுகிலிடாஸல் இருப்பதும் ஒருவகை ஒத்துழைப்பே. இது போலவே ஒரு முயற்சியும் வெற்றிடைய ஒற்றுமையுடன் செயற்படவேண்டும்.ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு அதுவே வெற்றி வாழ்வு.ஒற்றுமை நீங்கின் தோல்வியே வாழ்வாகிவிடும்.விளையானால் என்ன? நமது பர்ட்சையானால் என்ன? எதை எடுத்தாலும் பிற்க தயவின்றி நாம் எந்த ஒரு காரியத்திலும் இருங்க முடியாது.எனவே ஒரு செயலின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாவது ஒற்றுமையே என்பதை நாம் நீதர்சனமாகவும் காணலாம் என்பது சாலும்.

தவிர ஒரு காரியத்தைப் பிறகு செய்யலாம்.நாளை பார்ப்போம் என்று ஒத்திப்போடுவதும் தோல்விக்கு வழிவகுக்கும். எனவே வெற்றி என்ற இலக்கை அடைய விரும்புவோர் எக்காரியத்தையும் நாளை செய்யலாம் என்று ஒத்திப்போடுவதை விடுத்து நன்றே செய் அதை இன்றே செய் என்ற தாரக மந்திரத்தைக் கைக்கொண்டு செயற்பட்டால் வெற்றி நிச்சயம்.

அடுத்து ஒரு காரியம் பற்றிய நேர்ச்சிந்தனையை வளர்க்க வேண்டும். ஒரு செயலை ஆரம்பிக்கும் போதே இக் காரியம் தோல்வி அடைந்து விடுமோ? பர்ட்சையில் சிறந்த பெறுபேறு வராதோ?என்ற சிந்தனைகள் எதிர்சிந்தனை களாகும்.எனவே நோக்கத்தின் வெற்றியை இலக்காகக் கொள்ளுபவர்கள் நேர்ச்சிந்தனையை வளர்க்க வேண்டும். மேலும் ஒரு செயலை விழையும் போது பல்வேறு தடைகள் ஏற்படலாம்.சாதாரண தலைவரி, தடிமன், சோம்பல் நாளை பார்க்கலாம் என்பதெல்லாம் ஒரு தடையே. இத் தடை ஏன் ஏற்பட்டது காரணம் என்ன? என ஆராய்ந்து தீர்வு காண வேண்டும். இது மட்டுமன்றி கூடவே

**எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு**

என்ற வள்ளுவர் வாய் மொழிக்கிணங்க தேடல் அமைய வேண்டும். இத் தேடல் தடைகளைத் தகர்த்து வெற்றி இலக்கை நோக்கி நகர வழி வழிவகுக்கும். இதை விட பிற்க கூறுவதை சொலி மடுத்தலும் வெற்றியின் படிக்கற்களாக அமையும். “யார் சொல்வது சரி என்பதல்ல எது சரி” என்பதே முக்கியமானது என்பதை சிந்தையில் கொண்டு பிற்க கூறுவதைக் கேட்டு பின் மெய்ப்பொருள் பற்றி ஆய்ந்து குறித்த காரியத்தில் இருங்கினால் வெற்றி நிச்சயம்.

மேலும் ஒரு தடைவ வெற்றி கிடைத்ததும் எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற ஆணவத்தை தலையில் சுமந்தால் அடுத்தடுத்து வருவது தோல்விகளே. எனவே எப்பொழுதும் ஆணவத்தை தவிர்த்து பணிவடன் பணியாற்றுதல் வெற்றியின் வாசற்படிகளை எமக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும்.நாம் பெற்ற தோல்விகளைக் கண்டு துவண்டு விடாமல் அத் தோல்விகளை எமக்கு ஒரு பாடமாகவும் ஓர் அனுபவமாகவும் எடுத்துக் கொண்டு நேர்மையாக உழைத்த போதும் தோல்வி கிட்டினால் அதுவும் அடுத்த வெற்றிக்கான அத்திபாரம் எனக் கொண்டு செயற்பட்டால் வெற்றி எம் பக்கம்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக காலமே வாழ்க்கையின் கருப்பொருளாகும். எனவே கடந்து போன கால நேரத்தை பற்றிக் கவலைப்படுவதை விடுத்து இனி வரும் காலத்தையாவது திட்டமிட்டு தன்னம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியும் கொண்டு ஒத்திப் போடாது தடைகளை தவிர்த்து ஒந்றுமையுடன் செயற்பட்டால் வெற்றி நிச்சயம்.

“தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” என்கிறது புறநானூறு. இதனைப்படையில் உனது வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் நீயே காரண கர்த்தாவாகின்றாய்.அதாவது உனது செயலே நீ ஆவாய். நீ செயற்கரிய செயலை செய்தால் சாதாரணமானது. ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றால் ஒன்றுமற்றவன். நீ எவ்வாறு ஆக விரும்புகிறாய்? நட.....நாளை மட்டும் அல்ல

இன்றும் நம்முடையதுதான் நட.....

வெற்றி தேவதை உன்னடைய விலாசத்தை

விசாரிக்க தொடங்கும் வரை நட.....

பாதங்கள் நடக்க தயாராக இருக்கின்றன

பாதைகள் மறுப்புச் சொல்லப் போவதில்லை

நெய்யாய் திரியாய் நீ மாறினால்

தோல்வியும் உனக்கு தூண்டுகோலாகும்.....

பழந்தமிழ்ப் புலவர்

சிறப்பியல்புகள்

- திருமதி தாமோதரம்

நடசத்திரங்களுக்கு மத்தியிலே ஒளி வீசும் குளிர் நிலவு போல சங்கப் புலவர்கள் தமிழர் வாழ்க்கைக்கு தனிப்பெருமை சேர்த்த வாற்றைச்சங்க இலக்கியங்கள் சான்றுபகர்கின்றன. சான்றோர் செந்நாப் புலவர் என்று வழங்கப்பட்ட சங்கப் புலவர்கள் உள்ளதை உள்ளவாறு எடுத்துக் கூறும் பான்மையும் புகழுக்குரிய ஒருவனை அன்றிப் பிறராற் பாடாத தின்மையும் உள்ளுந் தேறும் உவகையளிக்கற்பாலது. இவர்தம் சிறப்பியல்புகள் பற்றி புறநானுாறு கூறும் சில செய்திகளை அறிந்து கொள்வோம்.

பழந்தமிழ்ப் புலவர் மானமே பெரிதென நினைத்து வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் இன்றியமையாத சிறப்பினை வழங்கக் கூடிய பொருட்களாக இருந்தாலும் அவற்றை அடைவதற்கென பழிச்செயல் செய்யவேண்டுமெனக் கூறின் அப்பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சி அதனை செய்ய மாட்டார்கள். உலகத்தையே ஈடாக கொடுத்தாலும் அதற்கு ஈடாக பழிச்சொல் வருவதாக இருந்தால் அதனை பெற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதனை

உண்டா ஸம்ம இவ்வுலகம்.....
என்ற புறநாற்று பாடலில்
புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினும் கொள்ளவர் அயர்விலர்.....
என்ற வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

பெற்ற தாய் பசியோடிருக்க அதனை பார்த்து கொண்டிருக்குமளவுக்கு வறுமையுற்றிருந்த போதும் பழிச்செயல் செய்து தாயை பாதுகாக்க மாட்டார்கள். இவ்வாறு தாயையே பாதுகாக்காதவர் மனைவி மக்களைப் பாதுகாக்கவேண்டி பழிச்செயல் செய்வார்களா? பசியால் உயிர்விட வேண்டிய அளவு வந்துற்ற போதும் இளிவந்த செயல் செய்ய மாட்டார்கள். இதற்கு எடுத்துகாட்டாக புலவர் மருதனிளகநாகனார் திகழ்கின்றார். இவர் மிக்க வருமையுற்று மனைவி மக்களோடு நாடு பெயர்ந்து போகின்றார். வீட்டிலுள்ள தடுமுடடுச் சாமான்களைத் தலையிலும் தோளிலுமாகச் சுயந்து கொண்டு போகின்றார். மெல்லியல் வாய்ந்த

மனைவி நடக்க மாட்டாது தள்ளாடி அடியெடுத்து வருகிறவள் இடையே கிடக்கும் மலைமீது அடி வருந்தும் படி நெடிது நேரம் ஏறி வருகிறார். அந் நிலையில் ஒரு பொய் கூறுவாராயின் பெருஞ் செல்வம் கிடைக்கப் பெறுவார் என்பதை வெர் அறிகின்றார். ஆயினும் பொய் கூற அவர் அனம் ஒருப்படவில்லை. அதனால் மேலே நடக்கின்றார். அப்பொழுது அவர்

“வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறேன். மெய் கூறுவல் என்று கூறுகிறார். அவரே மருதனிளகநாகனார்.

புலவரென்பார் பொருள் பெறுவதற்காக இல்லாததைக் கூறுகிறவர் என்று பலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசரையும் செல்வரையும் புகழ்ந்து அவரிடம் உள்ள பொருளை பறிப்பதே புலவர் தொழில் எனக் சிலர் நினைக்கின்றார்கள். ஒன்றுங் கொடாதவனைப் பாரியென்றோ ஓரியென்றோ புகழ்வதும் வீரமற்ற கோழையை விற்ள வீமனென்றோ, வில் விஜயனென்றோ புணைவதும் புலவர் தம் இயல்பு என நினைப்பதுண்டு. இது தவறு என்பதற்கு எடுத்து காட்டாக வன்பரணர் எனும் புலவர் அவ்வாறு வாழ்ந்தவர் அல்ல என்பது

“பீடில் மன்னன் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்தல்
எய்யா தாகின்று எஞ்சிறு செந்நாவே”

அவர் கூறியவற்றால் விளங்கும் பெருமையில்லாத மன்னராட் புகழ்ப்பட்டும் பொருள் தரப்படும் நோக்கத்தால் அவர் செய்யாத செயல்களைச் செய்தனர் எனப் பேசி, அவர்பால் இல்லாத குணங்களை உடையவர் என வியந்து கூறுவதை அப்புலவர் நா அறிந்தில்து எனக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு வன்பரன் போன்று வாய்மை அறும் பேணி வாழ்ந்த தமிழ் புலவர் பலர்.

அக்கால புலவர்கள் திருப்தி உடையவர்களாக வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என அறிய முடிகின்றது. எத்துணைப் பொருள் பெற்றானும் மேலும் மேலும் திரட்ட வேண்டும் என்ற அவாவுடையாரைப்போல் அல்லாமல் பெற்றதைக் கொண்டு மகிழ்ந்தும் பிறகுக்கு வழங்கியும் வாழ்ந்தவர் என அறிய முடிகின்றது.

பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்றும் இருத்தி
ஓம்பாது உண்டு கூம்பாது வீசி

வாழ்ந்தவர்களாகவே காணப்பட்டார்கள். பொருளை நிரம்ப பெற்ற புலவர் ஒருவர் தம் மனையாட்டியை நோக்கி, “நாம் நன்றாக வாழ வேண்டும் என்று நினைத்து பூட்டி வைக்காமல், யாருக்கு கொடுக்கலாம் என என்னோடு கலந்து ஆலோசியாமல் நீயும் எல்லோருக்கும் கொடுப்பாயாக: நானும் கொடுப்பேன் என்று கூறுகின்றார்.

இன்னொர்க்கு என்னாது என்னாருக்கு என்னொருஞ் குழாது
வல்லாங்கு வாழ்வது எனாது நீயும்
எல்லோருக்குமாங் கொடுமதி மனை இழவோய்

என்று பொருந்த்திரனார் தன் மனைவியிடன் கூறியதாக ஒரு பாட்டுக் கூறும் சங்க புலவர்களாற் பாடப்படும் இன்னொரு சிறப்பியல்பு செய்ந்னறி அறிதல் தமக்கு உதவி செய்த ஒருவனது பரம்பரையில் வந்தவரை பெரிதும் விரும்பி பார்ட்டும் இயல்புடையவராய்ப் பலர் வாழ்ந்தார்கள் எடுத்துக்காட்டாக பெருந்தலைச் சாந்தனாரைக் கூறலாம் அவர் முன்னொரு நாள் கண்டிரக்கோப் பெருந்தள்ளி வீட்டிற்குச் சென்ற போது அவர் மனைவி அப்புலவருக்கு கைப்பனமும் பொருஞும் கொடுத்து உதவினார். அதை நினைவுகூர்ந்து பெருந்தள்ளி மரபில் வந்த இனங்கண்டிரக்கோ விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது அவனை அனைத்துப் போற்றினார் அப்புலவர் என்பதிலிருந்து அவர் நல்லியல்பு விளங்கும்.

“ஆய்”என வள்ளல் முடமோசியார் என்ற புலவருக்குப் பற்பல கொடைகள் கொத்துள்ளான் ஆதலால் அவள்குடியை வாழ்த்த நினைத்தார் புலவர் அந்நேரத்தில் வடதிசையிலுள்ள இமயமலையைப் போலத் தென்திசையில் வள்ளல் “ஆய்” குடிமக்களை காக்கிறான் என்று கூறுகிறார். “ஆய்” என்ற வள்ளல் முன்னால் வைத்து என்னாத் தகுந்த தகுதி உடையவனை இமயத்தின் பின்னால் வைத்து செய்தேன் எனக் கருதி மிகவும் உளைந்தார் முன்னால் எண்ணப்பட வேண்டியவனைக் காரணமாக என் நெஞ்சு அமிழ்ந்திப் போவதாக என்றார் அவனை முதலில் புகழும் சொற்கள் காதில் விழாமல் இமயத்தை புகழ்ந்த சொல் காதில் கேட்டமையால் காதுகள் துர்ந்து போகட்டும் என்றார். மக்கள் வாழும் ஊரிலுள்ள கிணறு ஆயின் அது மீண்டும் தோண்டப்படலாம் பாரில் உள்ள கிணறு தோண்டப்படுவது ஒழிவது போலவே என் செவிப்புலன் அறவே ஒழியட்டும் என்றார்.இவ்வாறு அவர் கூறியதற்கும் காரணம் அவருக்கு ‘ஆய்’ இன் இடத்தில் காணப்பட்ட செய்ந்னறி அறிதல் ஆகும்.இது பொதுவாக சங்கபுலவர்கள் எல்லோரிடத்திலும் காணப்பட்ட சிறப்பியல்பாகும்.

அக்காலப் புலவர்களிற் பலர் முயற்சியுடையாராய் வாழ வேண்டும் என்றும் நினைத்தார்கள். நன் முயற்சி என்ற உயரிய குறிக்கோள் இல்லாதவரை வெறுத்தார்கள்.அதனால்தான் ஆலத்தார் கிழார் எனும் பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போல’என வெறுத்துரைத்தனர். நல்ல குறிக்கோள் இல்லாதவனுடைய உடம்பு பொலிவற்றுப் புல்லென்று இருத்தலைப் போல என உவமையாக வழங்க வேண்டும் என்றால், உயரிய குறிக்கோள் உடையவராக மக்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணைப் பெரிய அளவு புலவரிடம் குடி கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

மேலும் முயற்சி எடுங்கால் உயரிய பொருள்களின் பொருட்டு அல்லது எடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் உடையவராய் புலவர் பலர் காணப்பட்டனர். ஆதலால்தான் ஒரு புலவர் யானையை வேட்டையாடச் செல்கின்றவன் சில வேளைகளில் யானையையும் பெறுதல் கூடும்.காடை கவுதாரி முதலிய சிறு பறவைகளை நாடிப் போகின்றவர் சில வேளைகளில் அப்பறவைகளைக் காட்டி பெறாமல் வற்றே திரும்பும் கடமே ஆதலில் உயர்ந்த பொருட்களிடத்தே விருப்பம் வைக்க வேண்டும் என்று கருத்துப்பட

யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே
குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே.
என்றார். இக்கருத்திலேயே போய்யாமொழிப் புலவரும்
உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளால் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்ந்து”
என்கிறார்

செய்யக் கருதுவதை உயர்ந்ததாதக என்னி அ.து ஏதாவது காரணத்தாற் கிடைக்கப்பெறாது போய்விட்டாலும் மக்கள் பழிக்கப்பட மாட்டார் என்பதே கருத்து விண்ணிடத்துக் குறிவைத்துச் சுடுகிறவன் தவறினாலும் மரத்திடத்துக் குறி வைத்து சுடுகிறவனை விட உயர்மாகவே சுடுவான் ஆதலால் உள்ளத்தில் தள்ளச்சி வேண்டாம். என ஜோர்ஜ் ஹெப்ர (George Herbert) என்பவர் கூறியுள்ளார் ஈண்டு ஒப்புநோக்கித்துக்கது.

கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த இனிது
எனும் திருக்குரஞும் அக் கருத்தாலேயே
எழுந்தது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது
எலி போன்று சிறு முயற்சி உடையாரை அகழ்ந்தும்
புலி போன்ற பெரு முயற்சி உடையாரை புகழ்ந்தும்

விளை பதச் சீரிடம் நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டு அனளை மல்க வைக்கும்
எலிமுயன் றனையராகி....
எனக் குறிப்பிடுகிறார் புலவர்.

மேலும் செந்நாப் புலவர்கள் எல்லோரும் பாரி பாரி என்று அவனையே புகழ்கின்றார்களே வழங்குவது பாரி ஒருவன் அல்லனே இங்கு மகாபாரியும் உள்ளதன்றோ என்று பாரியை இகழ்வது போலபழ புகழ்கின்றமை நயக்கத் தக்கது.

பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி
ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன
மாரியும் உண்டு ஈண்டு
உலகு புரப்பதுவே.

இதே வேளை புலவர்கள் வறியவர்களாகவே பேசப்படுகிறார்கள் என்பதற்காக தயிழ்ப் புலவர்கள் அனைவரும் வறுமையில் வாடியவர்கள் என என்னுவது தவணு. அக்கால புலவர்களிற் பலர் வெவ்வேறு தொழில் செய்து பெரும்பொருள் படைத்தவர்களாகவும் இருந்திருகிறார்கள். கூலவணிகன் சீத்தலைச் சாந்தனார் அறுவை வணிகன் நல்வேட்டனார் மருத்துவர் தாமோதரனார் கொல்லின் அழிசி எழுந்தனர் சேந்தன். புமனார். கணக்கயர் தத்தனார் முதலிய புலவர்தம் பெயரே அவர்தம் தொழிற் திறுத்தைக் காட்டுக்

இவ்வாறு பழந்தமிழ்ப் புலவர் சிறப்பியல்புகள் புறநானூற்றில் பலவாறு பேசப்படுமாறு நயக்கத்தக்கவை இவர்தம் சிறப்பியல்புகள் நாம் எம் சிந்தையிலே கொண்டு செயற்படுவது உலகம் உய்ய வழிவகுக்கும்.

> கடவுள் நம்முடைய குற்றங்களை மன்னிக்கலாம்.
ஆணால் நம்முடைய நரம்பு மண்டலம் அவ்வாறு
மன்னிப்பதில்லை. எனவே கவலைப்படாதவரை
உங்கள் நரம்பு மண்டலம் தெளிவாக இருக்கும்.
உங்களை சாதிக்க வைப்பது நரம்பு மண்டலமே.

- வில்லியம்ஸ் ஜேம்ஸ்

தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சை முடிவுகள் மாணவர்களின் மனோரநிலையில் பரதப்ரியை ஏற்படுத்துகின்றதா?

அட்டாளைச்சேனை எஸ்.எல். மன்குர் -
ஆசிரிய ஆலோசகர், அக்கரைப்பற்று

தரம் ஜந்து மாணவர்களின் பரீட்சை பெறுபேறு வெளியானதைக் கேள்வியுற்றதும் ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய மாணவர்களில் எத்தனைபேர் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதைக் கண்டறிய வெப்தளங்களின் முன்னே, கைபேசியின் உதவியுடன் தேடிக் கொண்டு மாணவர்களைப் பட்டியல் படுத்திக் கொண்டனர். மாணவர்களும் தங்களுடைய பெயரும் உள்ளதா என்பதை அறியும் ஆவலில் ஆசிரியரின் முன்னே காத்துக் கிடந்து முடிவுகளை அறிந்து கொண்டனர். முடிவுகள் சரியாக அமைந்தவர்கள் சந்தோஷமாகக் காணப்பட ஓரிடு புள்ளிகளால் தெரிவு செய்யப்படாத அந்த பெண்கள் கல்லூரி மாணவிகள் தங்களை மறந்து ஒவைன் அழுத்தொடங்கினர். சுமார் 35க்கும் மேற்பட்ட அந்த வகுப்பிலுள்ள 5 மாணவர்கள் மாத்திரமே தெரிவு செய்யப்பட்ட நிலையில் வகுப்பே சோகமயமாகியது. வகுப்பாசிரியருக்கு எதுவுமே செய்ய முடியாதநிலையில் ஆறுதல் கூறிக் கொண்டிருந்தார். அவரது கண்களிலும் கண்ணர்...

ஆம், பெரிய எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருந்த பெற்றோர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஏன் அதிபர்களுக்கும் ஒரு சர்க்கரைப்பொங்கலாக வெளிவந்திருந்தது தரம் ஜந்து புலமைப்பரிசில் பரீட்சையின் முடிவுகள். அந்த முடிவுகள் சிலருக்கு சர்க்கரைப் பொங்கல். பலருக்கு அது கசப்பான பொங்கள். ஆரம்பக்கல்வி வகுப்பில் கற்றவற்றைக் கொண்டு, தரம் ஜந்து வகுப்பில் கல்வியிலும் மாணவர்களின் புலமையை பரீட்சிப்பதற்காக நடாத்தப்படுகின்ற ஒரு பரீட்சை தேசியமட்டீதியில் அரசினால் நடாத்தப்படுகின்ற தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையாகும். குறிப்பாக கூறப்போனால் தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சை என்பது குறைந்த பொருளாதார வருமானத்தைக் கொண்ட குடும்பப்பிள்ளைகளுக்கு பண உதவி வழங்கி, அவர்களைக் கல்வியின்பால் ஊக்குவிப்பதற்காக கடந்த 1940ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலவசக் கல்வியின் தந்தை என வர்ணிக்கப்படுகின்ற திருவாளர் சி.டபிள்யூ.டபிள்யூ. கன்னங்கரா அவர்களால் இந்த நாட்டில் கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் ஊடாக அக்காலத்திலிருந்த பிரதான பாடசாலைகளாகக் காணப்பட்ட மத்திய மற்றும் இடைநிலைப்

பாடசாலைகளில் பின்தங்கிய பிரதேசத்து மாணவர்களை அனுமதித்து அவர்களும் சிறந்த கல்வியைப் பெறுவதற்காக இந்நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் இத்திட்டத்தின் நோக்கம் காலம் செல்லசெல்ல கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திசைதிருப்பட்டு உயர்தரத்து மக்களின் பிள்ளைகளும் பிரபலமான பாடசாலைகளில் கற்பதற்குரிய பரீட்சையாக இது மாற்றங்காணத் தொடங்கியது. இதனால் இப்பீட்சை உயர்தர மற்றும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரையும் சார்ந்து, தங்களிடையே வர்க்க அந்தஸ்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற நிலைமைக்கு இட்டுச் சென்றது. மீண்டும் அதன் திசை மாற்றுக்கண்டு அனைத்து மக்களினதும் அந்தஸ்தஸ்தை நிர்ணயிக்கின்ற ஒரு பரீட்சையாக ஒவ்வொரு பெற்றோரையும் மாற்றங்காணசெய்து, இன்று பாடசாலைகளை மதிப்பிடுகின்ற ஒரு சுட்டியாகவும் பாடசாலைக்குப் பாடசாலை, குடும்பத்துக்கு குடும்பம், வீட்டுக்கு வீடு சவால் விடக்கூடிய ஒரு பலமிக்க போட்டிப்பரீட்சையாக மாற்றங்கண்டு, தாய்மார்களின் பரீட்சையாக திசை மாறிச் சென்று, ஆரம்பித்த தடமே அற்றுப்போன நிலையில் இன்று தரம் ஜந்து புலமைப்பரிசில் பரீட்சையின் முடிவுகள் அரசு மட்டத்திலும் பேசப்படுகின்றனவுக்கு ஒரு புதாகரத்தைப் பெற்றுள்ளது.

வருடந்தோறும் ஆகஸ்ட் மாதம் வந்துவிட்டால் பிள்ளைகள் தரம் ஜந்து பரீட்சை சம்பந்தமான எதிர்பார்ப்புக்களுடன் எழுதப்படுகின்ற பரீட்சைக்கு ஊடகங்களும் பிரபலத்தைக் கொடுத்து மேலும் வலுவூட்டுகின்றன. அனைத்து ஊடகங்களும் இப்பீட்சைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. பிள்ளைகளின் எதிர்பார்ப்புக்களைவிட அந்தப் பெற்றோர், பாடசாலை, கல்விக்காரியாலங்கள் என்பனவும் அதிக எதிர்பார்ப்புடன் மாணவர்களைத் தயார் செய்யத் தொடங்கி இருவுகல் பாராது மாணவர்களை இயந்திரம்போல இயங்கச்செய்து, பரீட்சையை எழுதச் செய்கின்றனர். எழுதிய அடுத்தகணத் திலிருந்து சுதந் திரம் கிடைத்தவர்கள்போல அந்த மாணவர்கள் படிப்புக்கு முழுக்குப்போடுவதாக உணர்கின்றனர். எந்தநோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் எதுவுமின்றி வேறொரு திசையில் நகர்கின்ற உணர்வு இன்று ஏற்பட்டுள்ளதை நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

இருப்பினும் சில மாற்றங்களையும் கூறத்தான்வேண்டும். அக்காலத்திலிருந்த பாடசாலைகளின் கட்டமைப்புக்கள் வேறு இன்றுள்ள பாடசாலைகளின் கட்டமைப்புக்கள்வேறு. இன்று கிராமத்திலுள்ள எந்தப் பாடசாலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் இலங்கையிலுள்ள பெரிய பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படுகின்ற அதே வளத்துடன் சிறிய கிராமத்துப் பாடசாலைகளிலும் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஒரே வகையான ஆசிரியர், ஒரேவகையான பயிற்சி, ஒரேசமத்துடன் பாடசாலைகளின் பார்வை மற்றும் மதிப்பீடுகள், மாணவர்களது கணிப்பீடுகள், கற்றல்முறைகள், கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்கள், கட்டிடவசதி, போக்குவரத்து வசதிகள், ஒரேவகையான கலைத்திட்டம் என்று

எதனை எடுத்துக் கொண்டாலும் நாட்டிலுள்ள சுமார் 9700க்கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகளிலும் ஒரேசீரானவாறு கற்றுல் கற்பித்தல்கள் நடைபெறுகின்றன. இதன் காரணமாக அக்காலச் சூழல் இன்றில்லை. இருந்தாலும் பெற்றோர்களும், மாணவர்களைப் பயிற்றுவிக்கின்ற ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், கற்கின்ற பாடசாலையின் அதிப்ரகள், குறிப்பாக சமூகம் இந்த மாணவர்களின் பரீட்சையின் முடிவுகளை பாரிய ஏதிர்ப்பார்ப்புடனே நோக்குகின்றனர்.

வழைமொன்று இம்முறை(2013) நடைபெற்ற 5ஆம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சை முடிவுகளின் பிரகாரம் தோற்றிய மாணவர்களில் 70 வீதமான மாணவர்கள் சித்தியடைந்துள்ளதாக கல்வி அமைச்ச தெரிவித்துள்ளது. இதன்படி நாடு முழுவதும் பரீட்சைக்கு தோற்றியவர்களில் 2,23,908 மாணவர்கள் சித்தியடைந்துள்ளனர். கடந்த ஒகஸ்ட் 25ஆம் திங்கதி நடைபெற்ற தரம் 05ஆம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் 3 இலட்சத்து 29 ஆயிரத்து 725 மாணவர்கள் தோற்றியிருந்தனர். நாடுதழுவிய ரீதியில் மாணவர்கள் பெற்ற புள்ளிகளின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வெட்டுப்புள்ளியாக 156- 151வரையில் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வேறுபட்டுக் காணப்பட்ட நிலையில் இன்று பரீட்சை முடிவுகள் பலவிதமான பேச்சால்களை இப்பரீட்சை தோற்றுவித்து வருவதை கற்றுநிந்தவர்களும்கூட அறிந்து கொள்ள முயற்சிக்காமை மாணவர்களின் உளநல்த்தில் பாரிய பாதிப்பினை மாணவர்களிடம் ஏற்படுத்திவருவதை அறியாமல் இருப்பதுதான் விசித்திரமாகும்.

அதேவேளை இந்தப் பரீட்சையின் முடிவுகள் மாணவர்களின் உளநல்த்தை கடுமையாக பாதிக்கச்செய்கின்றன என்கிற ஜயப்பாடுகளும் கடந்த காலத்தில் பல்வேறு அறிஞர்களின் கூற்றுக்கள் ஊடாக எடுத்தாளப்பட்டபோதிலும் பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும் மாணவர்களின் உளத்தை அறியாது கற்றுக் கொள்வதற்கான ஆர்வத்தை ஊட்டியே வருகின்றனர். அதாவது இப்பரீட்சையின் மூலம் ஆதாயத்தை நோக்காகக் கொண்டுள்ள சிலர் இதனை ஒரு பணங்கறக்கும் பரீட்சையாகவே கருதுகின்றனர். மாணவர்களின் உளவைது தொடர்பாக அறிந்து அந்த வயதிற்குரிய, வயது மட்டத்திற்கான வினாக்கள் வினவப்பாடமை, பாரிய தேர் பிரச்சினையைத் தோற்றுவித்துள்ளதாகவும் கூறப்படுகின்றது. உளவியலாளர்களான பினே, சிமோன் இணைந்து உருவாக்கிய நியமப்படுத்தப்பட்ட நுண்மதிக் கேர்வானது பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது என்கின்றனர். 1. போதனைக் கட்டடங்களை விளங்கிக் கொள்கின்ற ஆற்றல். 2. தருக்க வழிப்பட்ட தீர்ப்புக்களைக் கூறுகின்ற திறன்கள். 3. பல்தரப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாணுகின்ற ஆற்றல். போன்றனவாகும்.

இந்த அடிப்படைகளைப் பின்பற்றியதாக இப்பரீட்சை நடைபெறுகின்றனவா? என்பது ஒருபுறமிருக்க இப்பரீட்சை தொடர்பாக மேலும் உள்ரீதியாக

பார்க்கின்றபோது அறிஞர் பியாஜேயின் பிள்ளையின் அறிவுப் படிமுறைகள் தொடர்பான விளக்கங்களும் நுண்மதியுடனான குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி உள்தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்ற இப்பருவப் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கப்படுகின்ற விளக்கங்கள் தொடர்பாக நிறையவே கருத்துக்கள் எழுந்துள்ள நிலையில் இப்பரிட்சையின் சில விளக்கங்கள் பத்து தொடக்கம் பதினொரு வயதுக் குழந்தைகளுக்கு அதீத உள்ரீதியான அழுத்தங்களை வழங்குகின்றன என்பதையும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த மீறல்கள்தான் நாம் மேலேகூறிய மாணவர்களின் ஒப்பாரி ஒசைக்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம் என்பது எமது கருத்தாகும். மாணவர்கள் உள்ரீதியாக பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதற்கு கடந்தகால அறிக்கைகள் பலவற்றையும் நாம் பார்க்க வேண்டு உள்ளது.

இப்பரிட்சை எழுதும் வயதுப்பிள்ளைகள் உள்ரீதியாகப் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதற்கு கடந்தகாலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் தெளிவாக எம்முன்னே இருக்கின்றன. அந்தவகையில் பெற்றோர்களின் அபிலாணஷைகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றபோது அக்குழந்தை மன அழுத்தக் காரணிகளான தலைவலி, பார்வைமாங்குதல், தலைசுற்றல், நாட்பட்ட வயிற்றுவலி, தசைவலி, முர்ச்சையடைத்தல், முச்சுத்தினாறல், தூக்கமின்மை போன்ற பல காரணிகள் இம்மாணவர்களிடம் காணப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். இந்த நிலைமையிலும் அந்தப்பிள்ளை பரிட்சையில் தோல்வியடைந்ததாக மற்றைய மாணவர்களால் கிண்டல் செய்யப்படுகின்ற போது அல்லது அந்தப் பாடசாலையில், வீட்டில், சமுதாயத்தில் தோல்வியடைந்த மனப்பாங்குடன் நோக்கப்படுகின்றபோது அந்தப் பிள்ளைகள் வியின்மீதான அக்கரையை இல்லாமலாக்கச் செய்யும் என்பதே யதார்த்தமாகும்.

இதனைத் தவிர்ப்பதற்காக அரசினால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள 70 புள்ளி களுக்கு மேல் பெற்றவர்களுக்கு சான்றிதழ் தீவாக அமைந்திருந்தாலும் பாடசாலைகளில் உயர்புள்ளிகளைப் பெற்றவர்களுக்காக பாடசாலைகளின் மதில்களின்மேல் காட்சிப்படுத்தபடுகின்ற பெரியளவிலான மாணவர்களின் புகைப்பட கட்டவுட்டுக்கள்(பெனர்) பாரிய உள்ரீதியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முனையலாம். அதேவேளை ஒரு பாடசாலையில் தரம் 5ல் கல்விபயிலும் சுமார் 150மாணவர்களில் வெறும் 30மாணவர்களை மாத்திரம் உயர்புள்ளிகளை (154க்குமேல்)பெற்றுமைக்காக பாராட்டப்படுகின்ற செயற்பாடுகளிலும் மாற்றத்தை உள்வாங்கி, குறைவான அதாவது 70 புள்ளிகளைப் பெற்றவர்களும் பரிட்சையில் சித்தியடைந்தவர்களாகக் கருதி பாராட்டப்படுகின்றபோது அழுகின்ற அந்தப்பிஞ்சுகளின் உள்ளமும் சற்று ஆழுதல்ஸடையும்.

அதேவேளை தரம் 5 வகுப்பு மாணவர்களுக்காக தயார்படுத்துகின்ற முறைகளிலும் பாரியளவு மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் உட்பட பெற்றோர்களும் முக்கிய பங்கினை வகிக்கவேண்டும். பண்த்தை பிரதானமாகக் கொண்டுள்ள சிலர் இப்பீட்சையை உயர்தரப்பீட்சைக்கு கொடுக்காத முக்கியத்துவத்தை பெற்றோர்கள் மத்தியில் விதைப்பதன் காரணமாகத்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாக பல ஏழைப் பெற்றோர்கள் கவலை தெரிவிக்கின்றனர். போட்டியிடப்படையில் தெரிவாகும் நிலையில் மாலைநேர வகுப்புக்களுக்காக அதிக பண்த்தை வாரியிறைக்கின்ற நிலையில் வெறும் பாடசாலைக் கல்வியை முழுமையாக நம்பியிருக்கின்ற நிலையில் பாடசாலையில் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களை நம்பமறுத்து தனியார் வகுப்புக்களில் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர் அல்லாத ஆசிரியர்களாக தங்களை உருவகப்படுத்தியுள்ள தனிநபர்களை அதிகம் நம்பிக்கை கொள்கின்ற ஒரு முறையும் சில கிராமப்புறங்களில் மாத்திரமன்றி நகரப்புறங்களிலும் தனிநபரின் வகுப்புக்களுக்கு மாணவர்கள் இரவு 10.00மணிவரையும் கற்பதாகக் கூறுகின்றனர். இது உண்மையான கற்றல் அல்ல. இது அந்தப் பிள்ளையை நெட்டுருப்பண்ணப்படுகின்றார்கள் என்பதை எத்தனை வீதமான பெற்றோர்கள் அறிந்துள்ளனர்.

இவ்வாறு பாடசாலையின் கலைத்திட்டத்திற்குப்பட்ட தரம் 1 – 5 வரையான ஆசிரியர் அறிவுரைப்பு வழிகாட்டி நூலிலுள்ள விடயங்களை முழுமையான முறையில் தரம் 1இலிருந்து 5வரையான வகுப்புக்களில் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் சரியான திட்டமிடலுடன் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் / தரத்திலும் உரியவாறு மாணவர்கள் தயார்படுத்தப்படுவார்களானால் இந்த ஒப்பாரி ஒசையிடுகின்ற, உளர்தியான பாதிப்புக்களுக்கு உள்ளாகின்ற மாணவர்களின் தொகையை குறைவடையச்செய்யலாம். எனவேதான், பாடசாலைக் கல்வியில் நம்பிக்கை கொண்டு ஒவ்வொரு பிள்ளையின் பெற்றோரும் அதிக பண்த்தை செலவு செய்து அந்தப் பிள்ளையின் மன அழுத்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற செயற்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டு குறைந்த பணத்தில் கலைத்திட்டத்திற்கு அமைவாக பயிற்சிகளை மேற்கொள்கின்ற, ஆரம்பக்கல்வியில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களிடம், உண்மையாக பிள்ளைகளில் அன்புசெலுத்தி கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலுடன் இந்தப் பரிசையை எதிர்கொள்கின்ற மாணவச் சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் திடசங்கற்பம் பூணவேண்டுமென்பதே எம் அவா!

அம்ரத்தியா அனையாள்ஸ்

அருள்திரு. முத்தையா செல்வராசா B.Th, B.D, M.Th
இலங்கை மெதாடில் திருச்சபை
விரிவுரையாளர்: புதிய ஏற்பாடு
உரையாடல் மற்றும் ஆய்வுக்கான ஒருமைப்பாட்டியக்கம்
smuthiah_cts@yahoo.com

இலங்கையின் தலை நகராய்த் திகழ்ந்த கொழும்பு மாநகரின் மிகப்பெரிய மகப்பேற்று மருத்துவ மனையான டி சொய்சாவில் என் தாயார் என்னை தாயன்போடு இறக்கி வைத்தார். சுவரின் நாள்காட்டி 28. 03. 1953 என காலம் காட்டி நின்றது. ‘செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே...’ என்றானே புரட்சிக்கவி பாரதி, அச்செம்மொழியே இன்பத்தேணாய் என் தாய் வழியே என் காதில் ஒலித்தது. அத்துடன் இணைந்து தாதியர் பேசிய சகோதர மொழியும், மருத்துவர் அவர்கள் வட்டத்தில் பேசிக்கொண்ட ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளும் என் காதில் நுழைந்தன. நான் பன்மொழிப்பேசும் ஓர் பல்லினச் சமூகத்தில் பிறந்திருக்கிறேன் என்பதனை புரிந்து கொண்டேன். இலங்கையின் எல்லா சமயத்தையும் சேர்ந்த தாய்மார் மகப்பேற்றுக்காக வந்திருந்தமையானது, நான் பிறந்த நாடு ஓர் பல்சமய நாடு என்பதனை என் முச்சில் கலக்கச் செய்திருந்தது. நான் பிறந்த நாடு, ஓர் பல்லினம் சார்ந்த, பல்சமயம் சார்ந்த நாடு என்னும் பேருண்மையை காலவோட்டம் தரும் அழுத்தம் காரணமாக மாற்றிக்கொள்ள முடியாது.

நான் 1949இம் ஆண்டுக்குப் பிறகு பிறந்ததால் ‘தேசப்பிதா அமரர் டி. எஸ் சேனநாயக’ 1949 இல் முதலாம் சுதந்திர நாடாஞ்சுற்றுத்தில் இந்திய வம்சாவழி மக்கள் தொட்பாக நிறைவேற்றியிருந்த ‘வாக்குரிமை பறிப்புச்சட்டம்’ என்னையும் மருத்துவமனைத் தொட்டிலிலேயே பாதித்திருந்தது. எனவே பிற்காலத்தில் மதிப்பிற்குரிய குடியரசுத் தலைவர் பிரேமதாச அவர்கள் நாடற்றோர் சார்பாக இயற்றியச் சட்டத்திற்காக நான் நன்றி சொல்ல முன் வரவில்லை. இவ்வரிமை பறிப்பின் மூலம் ஏனைய இலங்கை வாழ் சமூகத்தவருடன் ஒப்பிடும்போது இந்திய வம்சவழி மக்கள் ஒரு ஜம்பது ஆண்டுகள் கல்வி, உயர்கல்வி, பொருளாதாரம், நிலவுரிமை, வியாபாரம் மற்றும் அரசு தொழில் ஆகிய அனைத்து துறைகளிலும் பின்தங்கிப்போனதுடன் பிறப்பு சான்றிதழ், கடவுச்சீட்டு போன்ற ஆவணங்களைப் பெறுதல் மற்றும் தேர்தலில் வாக்களித்தல் அல்லது போட்டியிடுதல் போன்ற உரிமைகளையும் இழுந்தனர். இவற்றிற்கு இழப்பீடு (Reparation) செய்வது யார்?

என் கனவு நமது சமூகம் வீழ்ந்த நிலையிலிருந்து எழுந்திருக்க வேண்டுமென்பதே. என் தந்தை ஓர் ஒய்வுபெற்ற அரசு ஊழியர். அதேவேளை மிகுந்த மக்களன்பு கொண்டவர். அவர்தான் எனக்கு மகாத்மா. வேறு எவரையும் மகாத்மா என அழைக்க என் மனம் ஒப்பவில்லை. என் சிறு வயதிலேயே எனக்கு பெரியாரை குறித்து சொல்லி தந்திருந்தார். என்ன கொழும்பில் ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்க வழி செய்தார். தொடக்கத்தில் தடுமாறித்தானே பின்பு தாவிக்குதிக்க வேண்டும். நானும் அப்படித்தான்.

நாராயன்பிட்டி, கொழும்பு 5, இதுதான் என் பிறப்பிடம். நான் வாழ்ந்த குழல் கோடிக் கணக்கில் கொட்டிக் கொடுத்தாலும் எவருக்கும் இலகுவில் கிட்டாது. எங்கு திரும்பினும் இந்திய வம்சவழி மக்களின் உழைப்பின் பெருமையே கண்ணுக்கு எட்டிய வரை தெரிந்தது. இராமசாமி தோட்டம். ஏறத்தாழ ஒரு நூறு வாடகை வீடுகளுக்கு ஜானகிராமன் சொந்தக்காரராக இருந்தார். சொந்தமாக கார் வைத்திருந்தார். கொடுக்கல் வாங்கல் செய்ய பணியாட்களை அமர்த்தி சொந்தக் கட்டிடத்தில் அலுவலகமும் வைத்திருந்தார். வெள்ளைக்காரர்கள் தங்களின் வகை வகையான கார்களில் வந்து தாங்கள் விரும்பிய மேலைநாட்டுப் பூக்களை வாங்கிச் செல்ல மிகப்பெரிய பூந்தோட்டம் வைத்திருந்தார்.

இப்பூந்தோட்டத்திற்குள் வாகனங்கள் உள்ளே செல்லவும் வெளியேறவும் தனித்தனியாக (உள், வெளி) என இரு செம்மணி இயற்கை வீதிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அதுபோலவே கோயில் வழிபாட்டிற்கு கொண்டு செல்ல மற்றும் பூக்கடைகளில் பூமாலை கட்ட, தனியே மிகப்பெரும் நிலப்பரப்பில் மல்லிகைத் தோட்டமும் இருந்தது. இவற்றில் இன வேறுபாடு இன்றி மக்கள் நாள் கூலிக்கு வேலை செய்தார்கள். இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கூலி உழைப்பின் கரண்டலுக்கு அப்பாறப்பட்டாக இருந்ததா என சொல்லக்கூடிய ஆய்வு நோக்கம் அன்று மாணவப் பருவத்திலிருந்த எனக்கு இருக்கவில்லை. இவ்விரு மஸர் தோட்டங்களுக்கும் நீர் இறைக்க சதுர வடிவில் பெரும் கிணறு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதிலிருந்து மிகப்பெரிய சால் மூலம் இரட்டை மாடு பூட்டி நீர் இறைக்கும் முறை நடைமுறையில் இருந்தது. இவ்விதம் நீர் இறைக்கும் முறையை கமலா என அழைப்பார்கள். அந்நீர் ‘ப’ வடிவில் அமைக்கப்பட்ட (சுமார் 25 அடி அகலம் இட மற்றும் வலப் புறங்களில் சம அளவில் ஏறத்தாழ 30 அடி நீளம் கொண்டதான்) பெரும் தொட்டியில் நீர் நிரப்பப்பட்டு பெருங்குழாய் (சுமார் 2 அடி விட்டம்) வழியாக நான்கு அல்லது ஐந்து மைல் தூரம் நீர் வழங்கும் தொழில்நுட்பம் (Primitive Technology) அன்றைய கால கட்டத்தில் நடைமுறையில் இருந்தது. ஆளில்லா விமானம் போன்று கமலா இறைப்பவர் இல்லாவிட்டாலும் நுகத்தில் பூட்டப்பட்ட இரட்டைக் காளைகள் திரும்பிப்பாராமல் பின்நோக்கிச் சென்று, வடங்களால் பிணைக்கப்பட்ட உருண்டைச்சாலை, இரும்பு உருளைகளின் வழியாக கிணற்றில் இறக்கி, நீர்

நிரம்பிய பின்பு முன் நோக்கி ஒரு 30 அடி நடந்து வருவதன் மூலம் சால் மூலம் இறைக்கப்படும் தண்ணீரை தொட்டியில் நிரப்பும். பள்ளிக்கூட விடுமுறையின்பொழுது அங்கிருந்த மிகப்பெரிய ஆல மரத்தடியில் அமர்ந்து இதனை பார்ப்பதே ஒரு தனியழகு. நம் மக்கள் நுகத்தில் பூட்டப்பட்ட தானியங்கி மாடுகள் போன்று மலையகத்தில் உழைத்து உருக்குலைந்து போவது இதன் மூலம் பிற்காலத்தில் எனக்கு புரிந்தது.

இப்பகுதியிலேயே பொதி உந்துகள் (லாரிகள்) மூலம் கொண்டு வந்து குவிக்கப்பட்ட களிமண் மூலம் பானை சட்டி செய்து, குளையில் சூட்டு எடுத்து, செந்திறப் பூச்சு செய்து சந்தைப்படுத்தும் தொழிற்சாலை இருந்தது. அன்று இதனை எவரும் தொழிற்சாலை என்று பெயர் கூறி அழைத்ததாக எனக்கு நினைவிலில்லை. ‘சட்டிப்பானை மடுவெம்’ என்பதே அதன் பெயர். அங்கு மண்ப்பாறை மாடு எனச் சொல்லப்படும் மிகவுயர்ந்த வெண்ணிற இரட்டைக் காலைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டிகள் மூலம் காலைகளுக்கு உணவு வழங்கவும் பின்பு குளையில் தீ மூட்டவும் தேவையான வைக்கோல் கொள்முதல் செய்து சேகரிக்கப்பட்டு மலையாய் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதன்பின்பு சந்தை படுத்துவதற்கு பானை சட்டிகளை ஏற்றிச் செல்வதையும், அதேபோன்று சீறு வியாபாரிகள் பணம் கொடுத்து கொள்முதல் செய்து கொண்டு போவதையும் கண்டிருக்கிறேன். இங்கு வேலை செய்த எல்லோரையும் அக்கா, அண்ணா, பாட்டி என அன்பாக அழைத்து மகிழ்ந்தது இன்றும் என உள்ளத்தில்பக்ஞமையாக உள்ளது. கைவினங்களாகிய (Artisans) இவர்கள் பானை சட்டி உட்பட்ட மட்பாண்டக் கலையை இந்திய மண்ணிலிருந்து கையோடு கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

நம் மனம் வெளுக்க சாமி துணை புரிவதுபோன்று துணி வெளுக்க உதவுவரே வண்ணான். வெள்ளைக்காராகளும் அவர்களின் மொழியை மற்றும் பண்பாட்டை தங்களுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களும் இவர்களை ‘டோபி’ (Dhoby) என அழைத்தனர். மலையகத்தில் முழுத் தோட்டத்திற்கும் துணி வெளுக்கவென ஒரு குடும்பத்தை பணியமர்த்துவது வழக்கம். இக்குடும்பத் தலைவரை தோட்டத்து மக்கள் ‘அப்பச்சி’ என அழைத்தனர். ‘வண்ணான்’ என்னும் பெயர் இப்பொழுது உதடுகளால் தீண்டத்தகாதச் சொல்லாகிவிட்டது. சாதியத்தை வேறுக்க தன் முழு வாழ் நாளையும் ஓப்படைப்புச் செய்த பகுத்தறிவுச் சிங்கம் பெரியாரே அதற்கு முன்னோடியாவார். முன்பு தமிழ் பாலர் வகுப்பு பத்தகத்தில் ‘வண்ணாத்திப்பூச்சி’ என்னும் சொல் வழக்கில் இருந்தது. இன்று அதற்கு ‘வண்ணத்துப்பூச்சி’ என பகுத்தறிவுப்பூச்சு கொடுத்திருக்கிறோம். ஆயினும் சாதியக்கொடுமையை நம்மால் வேறுக்க முடிகின்றதா

நாராயண்பிட்டி பகுதியில் சலவைத் தொழிலாளர் ஒரு மிகப் பெருஞ்சமூகமாக வாழ்ந்தது என் நினைவில் குடி கொண்டிருக்கிறது. நமது நாட்டில் ஆவணத்தில் கையெழுத்திட்டு அதன் மூலம் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட காலம் முதல் (1949) சிறிமாவோ அம்மையார்மீண்டும் ஆட்சியைப் (1970) பிடிக்கும் வரை தாக்குப் பிடித்து இலங்கையில் வாழ்ந்த வெள்ளைக்காரர்களின் துணிகள் முதல் யாருக்கெல்லாம் பணம் கொடுத்து துணி சலவை செய்துக் கொள்ளும் வசதி இருந்ததோ அவர்களின் துணிமணிகள் வரை இச் சலவைத் தொழிலாளர்களின் வீட்டில் மூடை மூடைகளாக மலைபோல் இருக்கும். சோமாலை, கனி, ஜயம்பெருமாள், குருவம்மா, பொன்னம்மா, காந்தி, ராஜேஸ்வரி இவை இச்சமூகத்தவர்கள் நடுவில் வழங்கப்பட்ட சரளமான பெயர்கள் ஆகும். அந்த அழுக்கு மூடைகள் மீது குதித்து விளையாடுவது எனக்கு எப்போதுமே ஒரு தனி இன்பத்தைத் தந்தது. “அவர்கள் என்னிடம் துணிமணிகள் ரொம்ப அழுக்காக்கிறாதப்பா என்பார்கள்”. அந்த ‘அழுக்கு’ குறித்த இன்பமான பட்டறிவைப் பகிர்ந்துக்கொள்வதை இன்றும் நான் இழுக்காகக் கருதுவதீல்லை. இவர்களுக்கு மிகப்பெரிய திறந்தவெளிக் கிணறு மற்றும் துணிகளை கொடிக் கம்பத்தில் கட்டியும் நிலத்தில் விரித்தும் உலர்த்துவதற்கு ஒரு சில ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட புற்றரை போன்ற வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் தங்கள் வரிசை வீடுகளுக்கு முன்னால் துணி வெளுக்க வெள்ளாவி அடுப்புகள் வைத்திருந்தார்கள். இவர்களுக்கென ‘சால்’ என்று பெயரிட்டழைத்த மிகப்பெரும் மண் பானைகள் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன, இவை இன்றும் என் உள்ளத்தின் பசுமரத்தாணிகள்.

இவர்களுக்கு அடுத்ததாக நம் கவனத்தை ஈர்க்கக் கூடியவர்கள், இந்திய வம் சவழியினரான கீரத் தோட்டம் வைத் திருந்தோராகும். நாராயண்பிட்டி, ஊருகொடவத்தை போன்ற பகுதிகளிலேயே கீரத்தோட்டம் பரவலாகக் காணப்பட்டது. பொன்னாங்கனிக் கீர, சிறுகீர, சாரணை கீர, பசளிக் கீர, முளைக்கீர, அகத்திக்கீர, கங்குன் கீர, அகத்திப்பூ என பலவகை கீர வகைகளை கைவண்டி மூலம் கொழும்பு மற்றும் கொழும்பின் புறநகர் எங்கும் விற்பனை செய்தனர். கீர விற்பனை மூலம் இந்திய வம்சவழி சமூகத்தினர் மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் ஊட்டச்சத்து வழங்கினர் எனலாம். இதனைப்போன்றே மிகப்பெரிய அளவில் பல்ஸ் பால் பண்ணை நடத்தி வந்தனர். இவர்களை பண்ணையார் என அழைத்தனர். பண்ணையார் என்னும் சொல் நிலவுடமையை குறிப்பிடாமல் பால் பண்ணை உரிமையாளர் என்னும் பொருள் கொண்டதாகவே அழைந்திருந்தது. இவர்கள் மிகவும் கடுமையான உழைப்பாளிகள். இவர்கள் உறங்குவது சிறிது நேரமேயாகும். இராமசாமி தோட்டத்தின் உரிமையாளர் மிகப்பெரிய பால் பண்ணை வைத்திருந்தார். எண்ணிக்கையில் நூற்றுக்கும் அதிகமான பசுக்கள், எநுமைகள் மற்றும் பல்வேறு வகையான ஆடுகள் பண்ணையில் இருந்தன. காது நீண்ட போயர் ஆடுகள்

அதிகமாக இருந்தன. சைக்கிள் வண்டியில் (சருளி வண்டி) முன் குறுக்குச் சட்டத்தில் போத்தல் வைப்பதற்கென தைக்கப்பட்ட கென்வஸ் பை தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். வலம் இடமென இரு பக்கங்களிலும் சுமார் 20 பால் நிரப்பிய போத்தல்கள் வைக்கலாம். வீடு வீடாக மாதக் கடைசியில் பணம் வகுலிக்கும் முறையில் பால் விநியோகம் செய்வார்கள். இந்திய வம்சவழியினர் நடத்திய அனைத்து சைவ உணவுகங்களுக்கும் இவர்களே பால் வழங்கினர். இதனுடன் இணைத்து பாலின் ஏனைய உற்பத்திகளான தயிர், மோர், மற்றும் நெய் போன்றவற்றையும் விற்பனை செய்தார்கள். சைவ உணவுகங்களில் ஊத்தப்பம், வெங்காயத் தோசை, மசாலா தோசை போன்று நெய் தோசையும் தயாரித்து வழங்கினர். பாற்பண்ணை மூலம் பெற்ற நெய் மூலமாகத்தான் சைவ உணவுகங்களில் நெய் சேர்க்கும் அனைத்து உணவுப் பொருட்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. அதேவேளை வெள்ளைக்காரர்களுக்கென ‘இலங்கை பால் சபை’ மற்றும் ‘எலி:பன்ட் அவுஸ்’ நிறுவனத்தினர் கடும் வியாபாரப் போட்டியுடன் மாத இறுதியில் பணம் வகுலிக்கும் முறையில் வாகனங்களின் மூலம் பால் விநியோகித்தனர். இவை கட்டைப் போத்தல்களில், போத்தலின் அகன்ற வாய் அலுமினிய அடைப்புகளால் அடைக்கப்பட்டு குளிருட்டியப் பால் வகையைச் சார்ந்ததாக இருந்தது.

இச்சிந்தனைக்கு ஓர் சிறிய இடைவெளி கொடுத்துவிட்டு, ஒரு எட்டு வைத்து மலையகம் என்னும் நமது தாய் வீட்டை சற்று எட்டிப்பார்த்துவிட்டு வருவோம் வாருங்கள். என் தந்தை பிறந்தது அட்டன் மாநகரைச் சார்ந்த குயில்வத்தை என்னும் ஒரு தேயிலை தோட்டத்தில் என்பதை பெருமையுடன் நினைத்துக் கொள்ளுகிறேன். அட்டன் என்பதனை தொப்பிக்காரன் தோட்டமர்யவ முடி) என அழைக்கும் ஒரு ஜீகமும் உண்டு. என் தாய் எட்டியாந்தோட்டை லெவன்ட் இறப்பர் தோட்டத்தில் பிறந்தவர். என் தாய் வழிப்பாட்டன் அவிஸ்சாவெலை உக்குவத்தையில் பிறந்தவர். எனவே அவர் வயதினர் அவரை உக்குவத்தை என அழைப்பதுண்டு. என் தாய் வழிப் பூட்டன் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் பிறந்தவர். அதனால்தானே என்னவோ பிற்காலத்தில் நான் கனவிலும் நினையா வண்ணம் என் பட்டப்படிப்புகள் அனைத்தையும் தூங்கா நகரம் என அழைக்கப்படும் மதுரையிலேயே கற்க நேர்ந்தது எனலாம். ஏறத்தாழ ஏழு ஆண்டுகள் மதுரையில் கல்வி தொடர்பாக செலவிட்டிருக்கிறேன். மதுரையில் நான் கல்வி கற்ற தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி’ அரசரடி என்னும் இடத்தில் அமைந்திருந்தது. எங்கள் கல்லூரியின் முன்பு ருஹர்என்னும் பெயரில் பெரியவொரு விளையாட்டுத் திடல் இருந்தது. இந்த திடலில்தான் மதுரை மாநகரமெங்கும் இருந்து இலங்கை செல்ல விரும்பிய தமிழ் மக்கள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு, அவர்களின் பெயர்கள் பதியப்பட்டது என்றும் அதனைத் தான் சிறுவாக இருந்தபொழுது கண்டதாவும் என் கல்லூரி முதல்வர். டாக்டர் கம்பர் மாணிக்கம் அவர்கள் ஒரு முறை என்னிடம் கூறினார். பெயர் பதிவுக்குப்

பின்பு அவர்களை லாரிகளில் ஏற்றி மதுரை ரயில்வே ஸ்டே'னுக்கு (தொடர்வண்டி சந்திப்பு) கொண்டு செல்வது வழக்கம் எனவும், அப்படி லாரிகளில் ஏற்றும்பொழுது வழியனுப்ப வந்த உறவினர்கள் பெருங் கூப்பாடிட்டு அழுது புலம்புவதை தான் சிறுவனாக இருந்தபொழுது கண்டதாகவும் அவர் என்னிடம் கூறினார். அதன் பின்பு அவர்கள் ரயில் மூலம் ராமேஸ்வரம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கிருந்து கப்பல் மூலம் தலை மன்னார் கொண்டு வரப்பட்டனர் என்பது நமக்கு நன்கு தெரிந்த வரலாறுதான். இதை ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை தொகுத்தளித்த ‘மலை நாட்டு மக்கள் பாடல்கள்’ இவ்விதம் கூறுகிறது:

“வண்டி வருகுதடி
வடமதுரை டேசனிலே
தந்தி வந்து பேசுதடி
தரும தொரை வாசலிலே

வாடையாடிக்குதடி
வடக்காத்து வீசுதடி
சென்னல் மணக்குதடி – நம்ம
சேந்து வந்த கப்பலிலே”

என் தந்தை வழிப்பாட்டனர் திருநெல்வேலி அம்பாசமுத்திரத்தில் பிறந்தவர். நான் கொழும்பில் பிறந்து வளர்ந்தவன். என்தாய் வழியில் என் தாய் மாமன்மாளில் ஒருவர்தான் எங்கள் பரம்பரையில் முதன் முதலாக அவிள்சாவெலை புளிது மரியாள் பள்ளியில் பத்தாம் வகுப்பு (SSLC) தேறியவர். பின்பு அவர் அலுத்தகம் என்னும் பகுதியில் ஒரு இறப்பர் தோட்டத்தில் கண்டக்டராக பணியமர்ந்தார். ஒரு நேரமையான தோட்டத் தொழிலாளியான என் தாத்தாவின் பரம்பரையில் இவர்தான் முதன்முதலாக சமூகப் பொருளாதார வாழ்வில் முதல் உயர் படி ஏறி எங்களுக்கு வழி காட்டியவராவார். அவர் வழியில் என்பொயிம்மா மகன் (அண்ணன்) முதன் முதலில் பன்னிரண்டாம் (HSC) வகுப்பு கற்று தேநினார். அவர் எட்டியாந்தோட்டையிலேயே ஒரு தோட்டத்தில் கணக்கப்பிள்ளையாக பணியமர்ந்தார். அதனை தொடர்ந்து எங்கள் பரம்பரையில் நான்தான் முதலாவது பட்டதாரி ஆனேன். இவை தனிமனித பெருமிதங்கள் அல்ல. இவ்வெற்றிகளுக்கு உரிமையாளர்கள் வியர்வையும் இரத்தமும் சிந்தி உழைத்த நமது பெற்றோர்களும் முன்னோர்களுமேயாகும். நான் என்றுமே என்னை தனி ஆளாகக் கருதுவதில்லை. எனவே நான் இங்கு கூற முனைவது சுய புராணம் அன்று. நம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உண்மையாகவும் நேரமையாகவும் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சமூகத்திற்கு நம்பிக்கையுட்டும் நந்செய்தியாகவே இவற்றை குறிப்பிடுகிறேன். இந்திய வம்சவழி மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் அடையும்

வெற்றிகளுக்குப் பின்புலமாக இருப்பது தனி மனித உழைப்பு மட்டுமல்ல, அவை தொடர் சங்கிலி போன்று நமது சமூகம் ஏற்று வந்த விழும்புண்களின் விளைச்சல் என்பதை எடுத்தியம்பவே இதனை இங்கு பதிவு செய்ய நினைத்தேன்.

எங்களுக்கு பள்ளிக்கூட விடுமுறை கிட்டியதும் எங்கள் தந்தை எங்களை எட்டியாந்தோட்டையில் என் தாயின் பிறந்த ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று விட்டுவிட்டு கொழும்பு திரும்பி விடுவார். பள்ளி விடுப்பின்போது தாய் வீடு செல்ல ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே தயாராகி விடுவோம். என் தந்தை சந்தைப்படுத்தும் தினைக்களத்தில் (Marketing Department) பணியாற்றினார். எனவே சலுகை விலையில் ஒரு மாதத்திற்குத் தேவையான அரிசி பருப்பு போன்ற அனைத்து உணவு பொருட்களும் கொள்வனவு செய்து, மூட்டையாகக் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு தோட்டத்திற்கு புறப்படுவோம். அப்பொழுது கொழும்பு திம்பிரிகஸ்யாய நகரில் Quicksaw என்னும் பெயரில் வாடகைக்கார் நிறுவனம் இருந்தது. அதில் ஒரு புதுக்காரில் ஏறி புறப்படுவோம். வழியில் தேநீர் அருந்த நிறுத்துவோம். வழி நெடுக இரு மருங்கிலும் மலையிலிருந்து வழியும் ஊற்று நீர், மூங்கில் பீலிகள் மூலம் குழாய்கள் போன்று வழிந்தோடும். அதனைக் கண்டவுடன் வண்டியிலிருந்து இறங்கி நீர் அருந்தி நனைந்துத் தோய்ந்து மகிழுவோம். மாசற்ற சுத்தமான நீர் வளம் நமது நாட்டின் சொத்தாக இருந்த காலமது. இப்பொழுது நமது நாட்டில் நீர் வளம் குன்றி வருவதுடன், மாசடைந்து, மீன் குஞ்சுகள், பேத்தைகள், ஆழமை, நீர்ப்பாம்பு போன்ற எந்த உயிரினினும் வாழ முடியாத அளவு நச்சுக்கு தன்மை நிறைந்ததாகி விட்டது. நுவரெலியா போன்ற இயற்கை வளம் கொழிக்கும் நகரில் கொலப்பு. விளையாடும் புந்தரையின் பச்சை பசுமையைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தப்படும் இரசாயனம் கலந்த தூள் மற்றும் தாவரப் பயிர்ச்செய்கைக்கென தோட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படும் உரம் மற்றும் உயர் நச்சுக்குதன்மை வாய்ந்த தெளிப்பான்கள் மழை காரணமாகவும் மற்றும் காய் வகைகள் மூடையாகக் கட்டியப் பின்பு நீரோடைகளிலிட்டு அலசப்படுவதனாலும் தண்ணீருடன் கலந்து நமது நீர் வளம் உயர் மாசடைந்து, மக்கள் அருந்த முடியாதவாறும் உயிரினங்கள் வாழ முடியாதவாறும் எப்பொழுதோ ‘வெளிவேரியாவாக’ மாறி விட்டதால், என் பிள்ளைப் பருவத்து பசுமை இன்றைய சந்ததியினருக்கு உரித்தாகவில்லை. இன்று நமது நாட்டு நீர் ஊற்றுகள் அனைத்தும் பண்ணாட்டு நிறுவனங்களுக்கு தாரை வார்க்கப்பட்டு, அவை சீசாக்களில் அடைக்கப்பட்டு நமக்கே விற்பனையாகின்றன. கல்வி கற்காத, நம் பாட்டன், பூட்டன் பீலி வைத்து இலவசமாகக் கொடுத்த மாசற்ற சுத்தமான தண்ணீருக்கு இன்று நாம் பணம் கொடுத்து அருந்துவதுதான் அறிவியல் மற்றும் கல்வியறிவின் வளர்ச்சியாவெனக் கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

என் தாயின் பிறந்த ஊரில் கண்ணாடி போன்று பெருக்கெடுத்து ஒடும் ஆற்றில்தான் நீந்தக் கற்றுக் கொண்டேன். அப்பயிற்சி இன்றைய சமுகத்து அவலங்களுக்கு எதிராகப் போராடி நீந்தவும் துணையாகவுள்ளது. தோட்டத்தில் காலையில் மக்கள் வேக வேகமாய் பிரட்டு கலைப்பதற்கு (Muster Break) ஒடுவதை பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். என் தாத்தா மாலையில் என்னை கடைக்கு அழைத்துச் சென்று வீட்டுக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கியப்பின்பு, எனக்கு என்ன வேண்டுமென கேட்பார். கொழும்பில் என் தந்தை பணியாற்றிய சந்தைபடுத்தும் திணைக்களத்தின் மூலமே இலங்கைக்கு அனைத்து பழ வகைகள், பால் மா வகைகள், பால் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் இதர உணவு வகைகள், போத்தல் மற்றும் குவளைகளில் அடைக்கப்பட்ட உணவு வகைகள், உடு துணிகள் அனைத்துமே இங்குமதி யாகும். அவை இத்திணைக்களம் மூலமே விநியோகிக்கப்படும். எனவே அவை என் வீட்டைக் கடந்து செல்லுவதில்லை என சருங்கக் கூறலாம். என் தாத்தா என்ன வேண்டுமெனக் கேட்கும்பொழுது நான் என்ன பதில் சொல்வது? இலங்கை சந்தைபடுத்தல் திணைக்களத்தில் காண முடியாத சில பொருட்கள் அங்கு நாட்டுத்தோட்ட கடையில் இருக்கும். ஆட்டுக்கால் தோற்றுத்தில் ‘விஸ்கிரிஞ்சா’ என்னும் நம் நாட்டு விசுகோத்து, விரல் போன்ற தோற்றுத்தில் நீண்ட இஞ்சு கலந்த விசுகோத்து மிட்டாய், சீனி கரைத்துப் பூசிய முட்டை விசுகோத்து, என் மனம் கவர்ந்த உணவு வகைகள்.

வரும் வழியில் தோட்டத்து சின்னதுரை, கண்டாக்கையா, விரைப்பாய் நடக்கும் கணக்குப்பிள்ளை இவர்களைக் கண்டால், என் தாத்தா தோளில் இருக்கும் துண்டை கையில் எடுத்துக்கொண்டு ‘சலாமுங்க’ என கூறி கையை நெற்றியில் வைத்து சல்யூட் அடிப்பார். தமிழ் சினிமாவில் நடப்பது போலிருக்கிறது என எண்ணவேண்டாம். நமது வாழ்வுச் சூழல்தான் சினிமாவுக்கு கதைக் கருவாகவும் காட்சியாகவும் கை கொடுத்து வருகிறது. அவர்கள் ஒருபோதும் பதில் வணக்கம் சொல்லுவதில்லை. என்னை விரைப்பாகப் பார்ப்பார்கள். லேட்டரஸ் உடை, லேட்டரஸ் டிசைன், லேட்டரஸ் காலனி எல்லாம் என்னிடம் என் தந்தை வழியில் வந்தவை. என் தாத்தா ஏன் சல்யூட் அடிக்க வேண்டும்? அதுதான் காலனித்துவம் நமக்கு சொத்தாக வைத்துப்போன கடைசித் தடம்.

இன்று Old Crooks என அழைக்கப்படும் பல கோடி ரூபாய் பெறுமதி வாய்ந்த, தொல்பொருள் பெறுமதி வாய்ந்த, கண்காட்சியகங்களில் வைக்கப் பட்டுள்ள பளபளப்பான வாகனங்கள்தான் அன்று மக்களின் போக்குவரத்து வாகனங்களாகப் பயன்பட்டன. அதில் ஏறிப் பயணிப்பது ஓர் பெரிய அனுபவத்தை தந்தது எனலாம். அரிசி மூட்டை, மாவு மூட்டை, தேங்காய் மற்றும் காய் கறி வகைகள் பயணிகளின் கால்களைச் சுற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கும், மக்கள் நேரத்திராக அமர்ந்திருப்பார்கள். ஒரு கூட்டு சமுதாய வாழ்வின் அமைப்பை அப்பயணத்தின் வாயிலாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மலையகத் தோட்டப்புற வாழ்வில் ஏவ்வொரு இல்லங்களிலும் தெலாப்பெட்டி எனவொரு பெரிய உறுதியான நான்கு கால்களைக் கொண்ட தெலாப்பெட்டி இருக்கும். அது ஏறத்தாழ மூன்று அடி நீளம் இரண்டு அடி அகலம் மூன்று அடி உயரம் கொண்டதாக இருக்கும். அத் தெலாப்பெட்டி நான்கு சம அளவு கொண்ட அறைகளாகப் பிரிக் கப்பட்டிருக்கும். அதன் மூடியும் தலைப்பகுதியிலிருந்து மேல்நோக்கியே திறக்கக்கூடிய அமைப்பில் இருப்பதோடு ஒரு பெரிய பூட்டு போடும் அளவில் இரும்பிலான கொண்டி போடப்பட்டிருக்கும். அந்த நான்கு அறைகளில் ஒரு அறையில் அரிசி, பருப்பு, சீனி, தேயிலை மற்றும் மாசி போன்ற பலசரக்குப் பொருட்களும், இன்னுமொரு அறையில் பணம், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நகைகளும், ஏனைய விலையுயர்ந்த பொருட்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். தீபாவளி, பொங்கல் மற்றும் சித்திரைப்பெருநாள் போன்ற பண்டிகைகள் வரும்பொழுது வாங்கப்படும் புத்தாடைகளும் இதனுல்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இத்தெலாப் பெட்டியின் சாவி தாத்தாவின் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

தீபாவளி அல்லது சித்திரை பெருநாள் பண்டிகைகள் வரும்பொழுது முழு குடும்பத்தினருக்கும் தேவையான உடைகளை தாத்தாவே கடைவீதிக்குச் (டவுன்) சென்று வாங்கி வந்து பண்டிகை நாள் வரை தெலா பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டி விடுவார். எனக்கும் என் உடன் பிறந்தவர்களுக்கும் எங்கள் தந்தை கொழும்பில் புதிய வரவிலிருந்து பண்டிகைக்கான உடைகள் தைத்துக் கொடுத்திருப்பார். ஆனாலும் எங்களுக்கு தாத்தா வாங்கி வைத்திருக்கும் உடைகளைப் பார்க்கவும் அவற்றை அணிந்துக் கொள்ளவும்தான் ஆர்வம் அதிகமாக இருக்கும். தாத்தா எங்கள் மீது அளவுகடந்த அன்புடையவராக இருந்தாலும் பண்டிகை நாளின் காலை வரை எங்களுக்கு வாங்கி வைத்த உடைகளை எங்களுக்கோ எங்கள் பெரிய கூட்டு குடும்பத்தில் வேறு எவருக்குமோ காண்பிக்க மாட்டார்.

பண்டிகை நாளன்று நாங்கள் எல்லோரும் குளித்துவிட்டு வந்து சாமி கும்பிட்டுவிட்டு வரிசையாக தாத்தா முன்பு வந்து இருந்து காலில் விழுந்து கும்பிட்டு உடைகளை வாங்கிக் கொள்வோம். என் பெரிய தாய் மாமன் முதன் முதலாக வந்து கும்பிடுவார். ஜம்பது வயதைக் கடந்த திருமணமாகியவரான அவருக்கும் பண்டிகைக்கு அணிய அவரின் தந்தை (என் தாத்தா) உடை வாங்குவது, சட்டையின் நிறுத்தைக் கூட தாத்தாவே தீர்மானிப்பதுதான் கூட்டுக் குடும்பத்தில் குடும்பத் தலைவருக்கு இருந்த (தந்தை வீடு) மதிப்பும் உரிமையாகும். இதுபோன்ற கட்டுப்பாடுகள் இந்திய வம்சாவழி குடும்பங்களில் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது.

நான் இலங்கையின் தலை நகரான கொழும்பில் பிறந்து வளர்ந்தவன் என்னும் வகையில், நமது இந்திய வம்சாவழியினர் இலங்கையின் பொருளாதாரத் தீற்கு வழங்கிய பங்களிப்பை எனது இளமைக்கால பட்டநிவாக இங்கு பதிவு செய்து வைக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கிலும், நமது சமுகத்தின் உழைப்பை நமது இளைய சந்ததியினர் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்னும் எண்ணத்திலும், நமது உழைப்புக்கு ஏற்ற மதிப்பும் உரிமையும் நமக்கு கிட்ட வேண்டும், அதுவே நமக்கு சரியான முகவரியைப் பெற்று கொடுக்குமெனவும் நினைத்தே இவற்றை பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

கொம்பனித்தெரு கொழும்பு இரண்டு என்னும் இடத்தில் மலே வீதி முனையில் கலைமகள் புத்தகச்சாலை இருந்தது. அனைத்து விதமான பாடப் புத்தகங்களும் கொண்ட முன்னணி புத்தகக்கடையாக அது விளங்கியது. பாலர் போதினி, உமா வாசகம், குடியில், அட்சரக் கணிதம், கேத்திரக் கணிதம் போன்ற இந்திய வெளியீடுகளும், Queen Primary, Radiant Way English with a Smile (By W.H.samaranayake), போன்ற ஆங்கில நூல்களும் இன்னும் பல நூல்களும் இங்குதான் விற்பனைக்கு இருந்தன. ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் புறக்கோட்டை எம். ஓ. குணசேனவிலும் விற்பனைக்கு இருந்தது.

அத்துடன் கொம்பனித்தெருவில் இரு மருங்கிலும் இருந்த இந்திய வம்சாவழியினரின் பெட்டிக்கடைகளில் (அங்காடிக்கடைகள்) குழுதம், ஆனந்த விகடன், கல்கி, குங்குமம், கல்கண்டு போன்ற சஞ்சிகைகளும், பேசும்படம் என்னும் முற்று முழுதாகச் சினிமா செய்தியைத் தாங்கி வெளிவந்த மாதச் சஞ்சிகையும், அதே போன்று பிற்காலத்தில் வெளியான பொம்மை மற்றும் குடும்ப வெளியீடான ராணி வார இதழ் இவை அனைத்தும் மெட்ராஸ் தருவிப்புகளாகும். கொழும்பு செட்டித் தெரு மற்றும் வெள்ளவத்தையிலும் இந்நூல்கள் பெருமளவில் விற்பனையாகின. அத்துடன் தினத்தந்தி, மாலை முரசு, போன்ற இந்திய தமிழ் நாளிதழ்களும் மற்றும் இந்திய தமிழ் சினிமாவின் முன்னணி நடிகர்களின் தனிச்சிறப்பு வார இதழ்களும் வெளிவந்தன. அதுபோன்றே நடிகர்களை மிகவும் தரக்குறைவாக எழுதியே வியாபாரம் நடத்திய இந்து நேசன் பத்திரிகை போன்றவையும் வெளிவந்தன.

அக்காலத்திலும் மக்கள் வாழ்வில் மிகப்பெரும் தாக்கம் ஏற்படுத்தியது இந்தியத் தமிழ் சினிமாவாகும். திருவாளர் செல்லமுத்து அவர்கள் யாழ்பாணம் மானிப்பாயைச் சேர்ந்தவர் என நினைக்கிறேன். இவர் சிலோன் தியேட்டர்ஸ் உரிமையாளர் என நினைவிருக்கிறது. இதைத்தவிர பல சினிமா கொட்டகை உரிமையாளராக இந்திய வம்சாவழியினர் இருந்தனர். ஜாக்போட் நாரரயணசாமி என ஒருவர் இருந்தார். அனைத்து சைவ உணவகங்களிலும் இல்லாமிய

அசைவ உணவகங்களிலும் இவர்தான் ஜாக்டபோட் இயந்திரங்களை வைத்திருந்தார். அத்துடன் சினிமா கொட்டகையும் வைத்திருந்தார். 1983ஆம் ஆண்டு கலவரத்தின்பொழுது பல சினிமா கொட்டகைகள் எரிந்து சாம்பலாகி விட்டன. இவ் விதம் எரிந்துபோன பல கொட்டகைகள் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்படவில்லை. தெகிவளை(?) பொல்லேன்கொட (நாரஹேன்பிட்டி) கல்பனா தியேட்டர், வெள்ளவத்தை சபையர் தியேட்டர் ஆகியனவற்றை குறிப்பிடலாம்.

ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கிங்ஸ்லி, பிலாஸா வெள்ளவத்தை, நவா கொம்பனித் தெரு ஆகிய கொட்டகைகளில் தமிழ் சினிமா மட்டுமே திரையிட்டார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட சினிமாவை ஒரே நேரத்தில் இம்முன்று கொட்டகைகளிலும் வெளியிடுவார்கள். எம். ஜி. ஆர் என்னும் மூன்றெழுத்து மந்திரம் தமிழகத்தை மட்டுமல்ல இலங்கையையும் ஆட்கொண்டிருந்தை அவரது சினிமா வெளியிடப் படும்பொழுது உணரலாம். முதல் பத்து நாட்கள் கொட்டகையை நெருங்கவே முடியாது. நானும் என் நண்பர்களும் முதல் நாள் முதல் காட்சி என்னும் வரிசையைச் சாந்தோராய் இருந்தோம். எங்க வீட்டுப் பிள்ளை, நம் நாடு போன்ற திரைப்படங்கள் கிங்ஸ்லி, பிலாஸா மற்றும் நவா ஆகிய கொட்டகைகளிலேயே வெளியிட்டார்கள். என் குடும்பத்தில் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனின் விசிறிகள் பலர் இருந்தார்கள். எனது முதலாவது திரைப்படம் சிவாஜியின் ‘தெய்வப்பிறவி’. வெள்ளவத்தை ரொக்ஸியில் குடும்பமாகச் சென்று பார்த்தோம். சினிமா குறித்து இதுதான் என் முதல் பட்டறிவு (அனுபவம்). என் தாய் சிவாஜியின் நடிப்பை நடிப்பென மறந்து கண்ணர்விட்டு அழுத்தை எண்ணி இன்றும் வியப்படைகிறேன். அதுதான் சிவாஜியின் சிறப்பு. சிவாஜின் விடிவெள்ளி, எம். ஜி. ஆரின் மன்னாதி மன்னன், கலங்கரை விளக்கம் போன்றவை மருதானை எல்பிஸ்டன் கொட்டகையில் வெளியிடப்பட்டன. எம். ஜி. ஆரின் ‘நல்லவன் வாழ்வான்’ மருதானை டவர் கொட்டகையில் திரையிடப்பட்டது. கெப்பிட்டல், சென்றல், செல்லமகால், கெய்டி பிற்காலத்தில் வந்த ஜெஸ்மா, சரோல் ஆகியன தமிழ் சினிமா திரையிடப்படும் கொட்டகைகள் ஆகும். மைலன் மிகப் பழைமையான கொட்டகையாகும்.

இவற்றையெல்லாம் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இவை தமிழரின் அதுவும் சிறப்பாக இந்தியத் தமிழரின் வரலாற்றில் அழிந்துப்போன செயல்பாடுகளின் தடங்கள். வீதியோரத்தில் இந்திய வம்சாவழியினர் மற்றும் இடையிடையே தமிழ் பேசும் நமது இல்லாமிய உடன்பிறப்புக்கள் அங்காடிக்கடைகள் வைத்திருந்தார்கள். வெற்றிலை இனிப்பு வகைகள், மற்றும் வாழைக்குலை சஞ்சிகைகள் விற்பனைக்கு இருக்கும். இவற்றில் 10 சதத்திற்கு தமிழ் சினிமா பாடல் புத்தகங்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். படத்தின் பெயர், வரிசையாக நடிகையரின் பெயர்கள், பாடலாசிரியர், பாடக பாடகியர் பெயர்கள்,

கதை, டைரக்சன் போன்ற விபரங்களுடன் படத்தில் இடம்பெற்ற அத்தனை பாடல்களும் இடம் பெற்றிருக்கும். கொழும்பில் இந்தியத் தமிழர்கள் எல்லோர் வீட்டிலும் அநேகமாக இப்பாடல் புத்தகங்கள் கட்டுக்கட்டாக இருக்கும். இருப்பினும் சினிமா நமக்கு உயிர் முச்சு அன்று, அது நம் கலை மற்றும் பண்பாட்டில் ஓர் சிறப்பம்சம் மட்டுமே. அன்று ‘பட்டுக்கோட்டை’ ‘மருதகாசி’ போன்றோர் பாடல்கள் மூலம் முன் வைத்த கருத்துகள் மற்றும் ‘மு. காமாச்சி சுந்தரத்தின்’ சொஞ்சவையை இன்றைய கவிப்பேரக்களால் எட்ட முடியவில்லை. கவியரசு கண்ணதாசனை மறுக்கவில்லை. ஆயினும் இதுதான் என் தரவரிசை.

அன்று நமது இந்தியத் தமிழர் இல்லங்களில் வாணொலிப்பெட்டி இருந்தது. பிலிப்ஸ், குருண்டிக் போன்றவை பேர்பெற்ற தயாரிப்புகளாகும். கொழும்பு ரெடி:ப்யூஸன் கம்பனி, பத்து ரூபாய் மாத வாடகைக்கு ரெடி:ப்யூஸன் இணைப்பு வழங்கி வந்தார்கள். A, B, C, D, E என ஐந்து அலை வரிசைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. காலை 5 மணியிலிருந்து இரவு 10 மணி வரை நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாகும். மயில்வாகனத்தின் ‘சைபால்’ களிம்பு விளம்பரம் இன்றும் மறுக்க முடியாது. அவர்: ‘சொநி, சிறங்கு, வேனல்கட்டி, புண், நாள்பட்ட புண் சுகம் பெற சைபால், இன்றே வாங்கி பயன் பெறுங்கள், ‘சைபால்’என்பார். காலை 6 மணி முதல் 9 மணி வரை கோபால் பல்பொடி விளம்பரம் செய்வார். எஸ்பிரின் விளம்பரம் செய்வார். முன்பு ஊதா நிற எஸ்பிரின் எல்லாப் பெட்டிக்கடைகளிலும் விற்பனைக்கு இருந்தது.

இன்னுமொரு இந்திய வம்சாவழி சமூகத்தவரை நான் கண்டிப்பாக சொல்லியே ஆக வேண்டும். இவர்கள் தங்கள் தாய் மொழியாக தெலுங்கு மொழியையே பேசினர். இவர்களை சோதர மொழி பேசுவார்கள் தமிழ் மக்கள் என்றே எப்பொழுதும் என்னியிருந்தனர். இது வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஏன் நானும் என் சிறு வயதில் அவர்கள் ஒரு தனி இனவழிச் சமூகம் என்பதனை அறியாதுதான் இருந்தேன். அப்படி சொல்லிக் கொடுத்து பிரிவினை என்னும் நஞ்சை வளர்க்கும் மனவளம் குன்றியோர் நமது சமூகத்தில் அன்று இருக்கவில்லை. இவர்கள் பரவலாக நகர சுத்திகரிப்பு பணியாளர்களாகவே இருந்தனர். குறைந்த கூலிக்கு செருப்பு தெத்தளர், ஒருங்கமைக்கப்பாத உழியர்களாகவே இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் (Unorganized Labourers). வாளி வைத்து பயன்படுத்தும் கழிப்பிடங்களே கொழும்பில் மக்கள் நிறைந்த இடங்களில் எங்கும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் காலையிலிருந்து அழுக்கு, குப்பை மற்றும் நாற்றத்திற்கு நடுவில் வாழ்வதனால்தானோ என்னவோ நன்பகலுக்கு மேல் கொட்டாஞ்சேனையில் இந்தியத் தமிழர் பெரும்பாலும் நடத்திய கள்ளுக்கடைகளில் முக்கால்வாசி அளவில் இருந்த பெரிய சிரட்டையில்

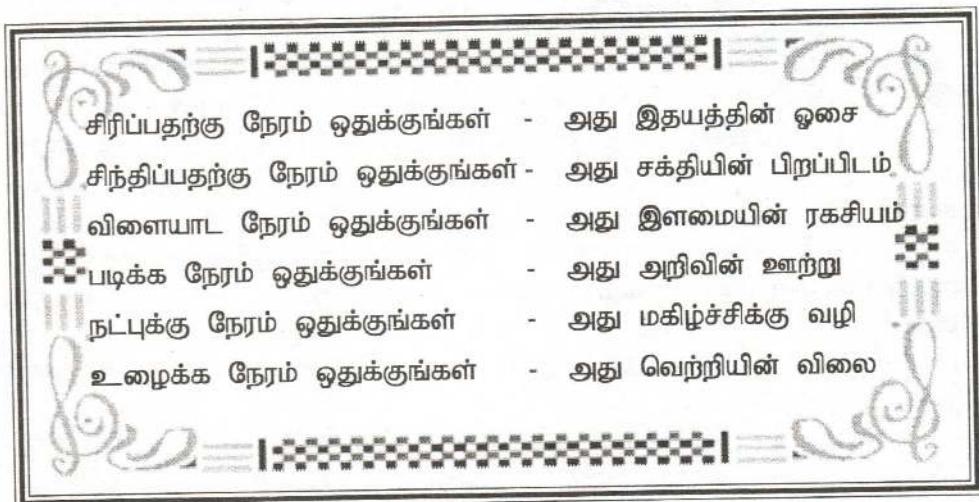
ஆண்களும் பெண்களுமாகக் கள் குடித்துக் கொண்டும், தர்க்கம் செய்துக் கொண்டும், இன்னும் சிலர் நிலை குலைந்து கீழே விழுந்து கிடப்பதையும் கண்டிருக்கிறேன்.

இலங்கையில் 1971 முதல் பஸ்வேறு உள்ளாட்டு போர்கள் நடைபெற்று பேரழிவைக் கொண்டு வந்தபொழுதெல்லாம், தொடர்ச்சியாக தமது உழைப்பின் மூலம் நமது நாட்டிற்கு வெளிநாட்டு வருமானத்தை (அந்நியநாட்டு செலாவணி - Foreign exchange) ஈட்டித் தந்தவர்கள் மலையகத்தவர்கள். நம் நாட்டின் டாலர் தேவையை சந்திக்க போதுமான அளவு டாலர் நாட்டில் புழக்கத்தில் இல்லாதபோதே, நமது ரூபாய் மதிப்பில் வீழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. அச்சரிவை தடுத்து நிறத்தவே அந்திய நாட்டு செலாவணி (அரசு சார்பில் உள்ள நிலையான டாலர் வைப்பு- Dollar in State Reserve) தேவைப்படும். இதில் மிகப்பெரும் பங்களிப்பாற்றி வருபவர்கள் நேரடியாகவே மலையகத் தொழிலார்களே. இருப்பினும் இவர்கள் யைம் என நாம் சொல்லிப் பழகிப்போன மிகக் குறைவான இடவசதி கொண்ட, வரிசையாக ஒன்றுக்கொன்று ஒட்டியதான் அமைப்புடன் கட்டப்பட்ட வீடுகளில், எண்ணிக்கையில் அதிகமான குடும்ப உறுப்பினர்கள் வாழும் அவல நிலை இன்றும் தொடருகின்றது. முதுகில் சமக்கும் தேயிலைக் கூடை, தலையில் சமக்கும் பால் வாளி இவைதான் நமது சமூகத்தின் சிலுவைகள். நம்மை அடிமைத் தனத்தில் வைத்து அச்சுறுத்துவதும் இச்சிலுவைகள்தான், நமக்கு நம்பிக்கையூட்டும் புனிதச் சின்னங்களுமாகும். வெய்யில் காய்ந்தால் தேயிலை தோட்டத்தில் வேலை இல்லை, மழை பெய்தால் இறப்பர் தோட்டத்தில் வேலை இல்லை. என் மலையக மக்களுக்கு (1998) நான் இயற்றியப் பாடல்:

“எங்க வானம் கருக்குதடி – கண்ணீரா
வான் மழையும் கொட்டுதடி
குளிருக்கு இதமா பருகும் தேநீரு – கண்ணீர்
வெதச்ச நாம இறைச்ச செந்நீரு.”

தேயிலையை வெண்ணில் கலந்தவுடனேயே இரத்தச் சிவப்பாக மாறுவது இயல்பாயினும், அவ்வியல்பான நிலைகூட நமக்கோர் பேருண்மையை ஈட்டிக் காட்டுகின்றது. அவ் இரத்தச் சிவப்பு என்பது மலையக மக்களின் கடும் உழைப்பு, அவர்கள் முகம் கொடுக்கும் கடினப்பாடு, சிந்தும் வியர்வை மற்றும் இரத்தம், அவர்கள் தொடர்ச்சியாக ஏழாற்றுப்பட்டு வரும் நிலை இவற்றையே தேயிலையின் சிவப்பு நிறம் எடுத்தியம்புகின்றது. அவர்களிடம் அறவிடப்படும் சந்தாப்பணமும் அவர்களின் இரத்தந்தான். தேநீர் பிறருக்கு சுவை, சுறுசுறுப்பு மற்றும் தெழுப்பத் தந்தாலும் தேயிலையின் இயல்பு கசப்பு தானே. அவர்களின் கசந்துப்போன வாழ்வின் வெளிப்பாடுதான் இச்சுவையாகும். தேநீரில் சந்று கூர்மதி

சர்க்கரை சேர்க்கும்பொழுது கசப்பு கட்டுப்பாட்டுக்கு வருவது போன்று, தேயிலை மற்றும் இறப்பதோட்ட மக்களின் வாழ்வில் இனிமை வந்துசேர இந்திய வம்சாவழியின் வசதி படைத்தோர், கற்றறிந்தோர், அத்துடன் அரசியல் மற்றும் சமயத் தலைவர்கள் இணைந்து உழைக்க முன்வருதல் வேண்டும். இது காலத்தின் கட்டாயமாகும். நமது தொலைக்கப்பட்ட முகவரியைத் தோண்டி எடுக்கப்படல் வேண்டும். அதற்கு முதன்மையான தேவை நமது சமுகத்தின் கூட்டுணர்வே ஆகும்.

 <p>சிரிப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள்</p>	<p>- அது இதயத்தின் ஓசை</p>
<p>சிந்திப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள்</p>	<p>- அது சக்தியின் பிறப்பிடம்</p>
<p>விளையாட நேரம் ஒதுக்குங்கள்</p>	<p>- அது இளமையின் ரகசியம்</p>
<p>படிக்க நேரம் ஒதுக்குங்கள்</p>	<p>- அது அறிவின் ஊற்று</p>
<p>நட்புக்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள்</p>	<p>- அது மகிழ்ச்சிக்கு வழி</p>
<p>உழைக்க நேரம் ஒதுக்குங்கள்</p>	<p>- அது வெற்றியின் விலை</p>

மொழியும்

*****

*****

ஊடகமும்

திரு. பரராஜுசிங்கம் இராஜேஸ்வரன்,
ஆசிரியர் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி
ஆசிரிய வளவாளர் தேசிய கல்வி நிறுவகம்
தொடர்பாடல் மற்றும் ஊடகக் கற்கை.

கட்டுரை சுருக்கம்

மொழியும் ஊடகமும் என்ற இக்கட்டுரை தலைப்பு மொழிக்கும் ஊடகப் பயன்பாட்டுக்கும் இடையிலான இடைவினைத் தொடர்பையும் பல்வேறு பரிமாணங்களை கொண்ட மொழியினதும் ஊடகத்தினதும் செயலாற்றுங்களை உசாவுவதாகவும் அமைகின்றது. கட்டுரையின் உள்ளடக்க போக்கு அறிமுகம், மொழி எண்ணக்கரு, ஊடகமொழி எண்ணக்கரு, மொழியும் ஊடகப் பயன்றிலைகள், மொழியும் வெகுசன ஊடக கையாளுகையும் ஊடக மொழியின பலம், பலவீனம், மட்டுப்பாடுகள் போன்ற உபதலைப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய முற்படுவதாக அமைகின்றது.

அறிமுகம்

ஊடக கருமங்களின் வினைத்திறனானதும் வினைத்திறனானதுமான செயற் பாடுகளுக்கு மொழி முதன்மை கருவியாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டதை தொடர் பாடல் வகையின் முக்கிய பரிமாணமான பத்திரிகைக் கலை அறிமுகப்படுத்தப் பட்ட வரலாறு நிகழ்வுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. அச்சுக்கலை கண்டுபிடிப்பு, கடதாசி அறிமுகங்களும் வெகுசன ஊடக பரிமாணத்திற்கு வித்தாக அமைந்தது. தொடர்பாடல் செயற்கூறுகளின் முக்கிய வகுதியாக ஊடகம் (I;zz*^) இடம்பெறுகின்றது. ஊடகம் என்பதற்கு செல்வழி, ஊடுகடத்தி என்று வேறுபெயர்களும் கூட்டப்படுகின்றன. ஊடகம் என்ற எண்ணக்கருவில் சைகை, குறியீடுகள், ஓலிகள், வாணைவி, பத்திரிகை, தொலைக் காட்சி என்பவற்றுடன் மொழியும் உள்ளடக்கப்படுகின்றது. தொடர்பாடல் ஊடகமாக மொழிப் பயன்பாடு முதன்மை பெறுவதையும் உணரக்கூடியதாக உள்ளது. மொழியின் புதிய பரிமாணமாக ஊடக மொழி பற்றிய சிந்தனை முன்னிலைப் படுத்தப்படுகின்றது.

மொழி எண்ணக்கரு

மொழி மனித வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய மிக உன்னத தொடர்பு கருவியாகும். மொழி என்பதற்கு குறித்த ஒரு மனிதன் அல்லது நபர் தனது கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் பகிர்தலும் புரிதலும் என அர்த்தப்படுத்தப்படுகின்றது. கருத்தை வெளியிட பயன்படுத்தப்படுகின்ற அதி சக்தி வாய்ந்த கருவியாகவும் சுட்டப்படுகின்றது. இருப்பினும் மொழிக்கான இறுதி வரையறையை திட்டமாக குறிப்பிட முடியாது. ஏனெனில் காலத்துக் காலம் அது மாற்றங்களுக்குப்பட்டு புதிய விடயங்களை உள்வாங்கி கொள்கின்ற இயல்பினை கொண்டமைவதனாகும். உலகில் ஒவ்வொரு நாகரிகங்களுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான மொழிகள் உருவாகியுள்ளன. மொழியின் வடிவத்திற்கு ஏற்ப உருவ எழுத்துக்கள், குறியீட்டு எழுத்துக்கள் என இரு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

மனிதன் தனது கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் பல்வேறு வகையில் வெளிப்படுத்துவதற்கான முறையைகள் காலா காலமாக பரீசித்துப் பார்க்கப்பட்டு அதன் பெறுபோக இன்றைய தொடர்பூடக மொழியை பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உருவாகியுள்ளன. ஒவி வடிவம், பேச்சு மொழியாகி பின்ற எழுத்து மொழியாகி எழுத்துரு வடிவம் நீண்ட காலம் மாற்றத்துக்குள்ளாகி இன்றும் நின்று விடாமல் புதிய புதிய அறிமுகங்களை உள்வாங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. மொழிக்கான அரிச்சுவடி அறிமுகம் அதன் முக்கிய நிகழ்வாக கூட அமைகின்றது.

சமகாலத்தில் இன்றும் பயன்பாட்டில் அதாவது வழக்கில் உள்ள தொடர்பாடல் மொழி உயிர்ப்பு மொழி என குறிப்பிடப்படுகிறது. மொழியை தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதனால் ஊட்டம் பெறுவதுடன் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகின்ற நிலைமையை அவதானிக்க முடிகிறது. பிரதான மொழியில் இருந்து பிரிந்து சென்றுள்ள துணை மொழி தொடர்பாடல் நிலைமைகளை அச்சமுகம் சார் அளவிலும் இனக்குழும அளவிலும் தொடர்பாடல் செயற்பாடுகளுக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மொழி விருத்தியடைகின்றது ஏற்படையாமை என்பது மொழி விருத்தி, ?????? ஏற்படுமை மொழி விருத்திக்கான தரங்காட்டியாக அமைகிறது. மொழியை ஊடகங்கள் ஏற்படையையற்ற விதத்தில் பயன்படுத்தவோ, மட்டுப்படுத்தவோ முடியாத நிலைமைகளை மொழி உரிமை அடிப்படையிலும் ஊடக ஒழுக்க நெறி தத்துவார்த்த அடிப்படையிலும் உணர்க்கூடியதாகவுள்ளது.

ஊடக மொழி எண்ணக்கரு

தொடர்பாடல் ஊடகமாக மொழி பற்றியும் தொடர்பூடக ஊடகமாக மொழி பற்றிய வகி பங்கு சிந்தனை முதன்மையான இடத்தை பெறுகின்றது. ஊடக மொழி என்பது கருத்து பரிமாற்றம் அல்லது புரிதலுக்கான வழியாக மொழி பயன்படுத்தப்படுவதை குறித்து நிற்கின்றது. தொடர்பாடல் சந்தர்ப்ப சூழமைவுகளுக்கு ஏற்ப மொழியை கையாளுதல் அடிப்படை எண்ணக்கருவாக அமைகின்றது.

தொடர்பாடலுக்கான மொழி தொடர்பூடகத்துக்கான மொழி அல்லது வெகுசன ஊடக மொழி என்ற அர்த்தங்களில் ஊடக மொழி எண்ணக்கரு தொடர்புப்பட்டமை கின்றது. தொழில்நுட்ப அறிமுகங்கள், மொழிப் பயன்பாடுகள் தொடர்பில் புதிய அறிமுகங்களை உருவாக்கியுள்ளன. ஊடக மொழி என்பதில் மொழியை ஆக்க ரீதியாக பயன்படுத்தல் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது. தொடர்பாடல் வகை நிலைக்கு ஏற்பவும் ஊடகக் கருவிகளின் தன்மைக்கு ஏற்பவும் மொழிப் பாவனை செல்வாக்குச் செலுத்துவதனால் ஊடக மொழி பற்றிய எண்ணக்கரு வலுப்பெறலாயின.

தொடர்பாடல் அடிப்படை கூறுகளில் ஊடகமாகிய செய்வழி அம்சங்களில் மொழியின் வகி பங்கு ஏனைய ஊடு கடத்திகளுக்கு ஆதாரமாகவும் வழி மூலமாகவும் அமைவதை உணர்க்கூடியதாக உள்ளது. அதேவேளை வெகுசன ஊடக தோற்றுத்திலும் அதன் பயன்பாட்டு நிலைகளான எழுத்துக் குறியீடு, பேச்சு மொழி, பேச்சும் எழுத்தும் இணைந்த மொழி என்ற அடிப்படையில் ஊடக மொழி எண்ணக்கரு விரிவுப்பட்டமைகின்றது.

மொழியும் ஊடகப்பயன் நிலைகளும்

வெகுசன ஊடகப் பயன் நிலைகள் என்ற அடிப்படையிலும் தொடர்பு ஊடகமான பயன்பாட்டு அடிப்படையிலும் மொழியின் ஊடகப் பயன் நிலைகளை தரம் பிரித்து நோக்க முடியும். தொடர்பாடுபவர் பெறுநிடையே தகவலை பரிமாற்றுவதிலும் பகிர்தலிலும் தெரிதலிலும் மொழி பயன்பாட்டின் தர நிலைப்பாடுகள், பிரயோக வலு நிலைகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. ஆக்கபூர்வமானதும் விளைத்திறனுள்ள மற்றும் விளைதிறனுள்ள தாக்க நிலைகளுக்கும் வெளிப்பாடுகளுக்கும் பெறுபேறுகளுக்கும் மொழியின் உள்ளாட்டுத்தன்மை வலுச் சேர்ப்பதாக அமைகின்றது.

தொடர்பு செயன் முறைகளின் போதும் ஊடக தேவைகளுக்காகவும் மொழியை பயன்படுத்துவதில் முன்கூட்டிய ஆயத்த நிலைகள் அடிப்படையாகின்றது. தொடர்பு இலக்குப் பிரிவினரை முங் கூட்டியே தீர்மானித்து அதற்கு

ஏற்ப மொழி பிரயோகங்களை தயார்ப்படுத்தல் பயனுறுதி மிக்க ஊடக மொழி பயன்பாடாக அமைய வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கும்.

பேச்சு
ஆற்றுகை
விவரணம்
உரை
பிரதியாக்கம்

என்ற அடிப்படையில் மொழியின் பயன் நிலைகளை முதன்மைப்படுத்தி நோக்க முடியும். தொடர்பாடலுக்காகவும் வானோலி ஊடக செயற்பாடு கருக்காகவும் பேச்சு என்ற வெளிப்பாட்டினை மொழியை ஒலிப்பதன் மூலம் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். அன்றாட கருமங்களின் போது கட்டளையிடல் அறிவித்தல் வேண்டுதல், தன் கூற்று போன்ற நிலைகளிலும் நபர்களிடையே இடைவினை உறவை பேணும் சூழ்நிலைகளை கட்டியெழுப்புவதற்கும் பேச்சு செயன் முறை உதவுகிறது. பேச்சின் உச்சரிப்பு, நடிப்பு, கோலம், கொற்றிலைகள் இணைவு பெறுவதனால் ஆற்றுகை ரீதியிலான காட்சிகள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. சமூகத் தொடர்பு நிலைகளின் போது கூடிய வீத தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் ஏறிவைக்குட்படுத்தவும் ஆற்று செயன்முறை வலுவுள்ளதாக உணர்ப்படுகின்றது.

மொழி ஊடாக பல்வேறு நிகழ்வுகளையும் அம்சங்களையும், தகவல்களையும், விவரிக்க முடியும். தொடர்புச் சந்தர்ப்பங்களிலும் ஊடக நிகழ்ச்சி அளிக்கையிலும் விபரண நுட்பம் கையாளப்படுகின்றது. குறித்த ஒரு விடயத்தை பல்வேறு பார்வை அனுகு முறையில் விவரணப்படுத்தவும் தனிப்பட்ட நோக்கும் கருத்துக்களையும் விவரணப்படுத்தவும் மொழி பிரதான இடத்தை பெறுகின்றது.

மொழி சார் சொற்களை ஒலிப்பதன் மூலம் தனியார் பணியாக உரை முன் வைக்கப்படுகின்றது. மொழியை ஆக்க ரீதியில் பயன்படுத்தி பிரயோகித்தல், உச்சரித்தல் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ற பேச்சு கோலம் அல்லது பேச்சு பாணி, வேகம், முன் வைப்பு முறைமைகளில் தனித்துவமான அனுகு முறைகளை வலுவூட்டல் மொழி சார் ஊடகப் பணியாக உள்ளடங்குகின்றது.

தொடர்புக்காகவும் ஊடக நிகழ்ச்சி அறிக்கைகளுக்காக மொழியை கொண்டு பிரதி எழுதுதல், குறித்த இலக்குடன் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. பிரதியாக்கம் குறித்த நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைய வேண்டும். தரமான பிரதியாக்கத்தில் அமைந்த ஊடக வெளிப்பாடுகள் தரமான பயனாளிகளை ஊக்குவிப்பதாகவும் மொழியை ஏற்படுத்த இயல்லை மேம்படுத்துவதாகவும் அமையும்.

மொழியும் வெகுசன ஊடக்கையாளுகையும்

மொழியின் இன்னொரு பரிமாணமாக வெகுசன ஊடக மொழி பயன்பாடுகள் முக்கியம் பெறுகின்றன. பல்வேறு வெகுசன ஊடகங்களான பத்திரிகைகள், வானோலி, தொலைக்காட்சி மற்றும் நவீன ஊடகங்களில் மொழியின் பிரயோக நிலைப்பாடுகள் தனித்துவமான வகையில் பயன்படுத்தப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தொழில்நுட்ப விருத்தி அறிமுகங்கள் மொழிப் பயன் பாட்டு நிலைகளில் புதிய வரவுகளை ஊக்குவித்துள்ளன. தொடர்பூடகங்களின் அறிமுகங்களுடன் அவற்றுக்கான மொழி கையாளுகை பற்றிய தேடல் இடம்பெறலாயின. அதேவேளை வெகுசன ஊடகத்தில் பிரயோகித்தும் பரிசீத்தும் பார்க்க முற்படலாயின.

வெகுசன ஊடகங்களின் மொழிப் பயன்பாட்டைப் பொறுத்தளவில் மக்கள் உணர்வுபூர்வமான செய்திகள், முன் வைப்புகளுக்கு அதிக ஆர்வங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் உள். இதன் நிமித்தம் மொழியை ஆக்கரீதியிலும் உணர்வுபூர்வமான வகையிலும் பயன்படுத்த வேண்டிய புறச்சூழலைவுகள் ஊடகங்களுக்கு உருவாகின. வெகுசன ஊடகங்களில் உருவாக்கக்கூடிய நடைமுறை சார் மட்டுப்பாடுகள், மொழிப் பாவனையில் செல்வாக்கு செலுத்துவனவாக அமைகின்றன. இத்தகைய பின்னணியில் ஊடக மொழி பற்றிய சிந்தனை வலுப்பெறலாயின.

வெகுசன ஊடகங்களுக்கும் ஊடக பயனாளிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பாடல், தொலைவு இடவமைவு மொழியின் பிரயோக நிலைகளின் வலுவினால் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. நேர்திரில் இடம்பெறக் கூடிய தொடர்பாடல் சந்தர்ப்பத்தின் போது பயன்படுத்தப்படுகின்ற மொழிக்கும் படர்க்கை நிலையில் அதாவது தொலைவு நிலையில் உள்ளவர்களுடன் தொடர்பாடு மொழிக்கும் இடையிலான தரநிலை வேறுபாடும் மொழி சார் அனுகு முறைகளும் வித்தியாசம் பெறுகின்றன.

அச்சு ஊடகங்களை பொறுத்த மட்டில் அதன் அமைப்பியல் இயல்பு நிலைக்கு ஏற்ப மொழிப்பயன்பாடு பயன்படுத்தப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அச்சு ஊடகங்களின் இட அளவு, பக்க அளவு, அவற்றின் தனித்துவமான உள்ளடக்க மற்றும் அமைப்பு முறைகளுக்கு ஏற்ப மொழியை பயன்படுத்த வேண்டிய நிலைமைகள் உண்டு. பத்திரிகைகளை பொறுத்த மட்டில் கவர்ச்சியாக மொழி மரபு ரீதியான பாவனைக்கு மாற்றமான மொழி சாதாரண பொதுமக்களுக்கான ஊடக மொழி இலக்குப்பிரிவினருக்கான மொழி என விரிவுபட்டமைகின்றது.

கேட்டல் சார் ஊடகமான வானோலியில் மொழியை செவிமடுத்தல் ஊடாகவே உள்வாங்க முடியும். வானோலி ஊடகப் பயனாளிகள் தாம் கூர்மதி—

கேட்டவற்றை மனதளவில் உருவகித்துக் கொள்கின்றனர். வாணைவி ஊடகத்தில் மொழி பயன்பாடு குறுகியதாகவும் மிக எளிமையானதாகவும், தேவையற்ற தரவுகள், தகவல்களை நீங்கியதாகவும், கவர்ச்சிகரமான பேச்சு வன்மையுள்ளதாகவும் சொற்களை உச்சரித்தல் நெருக்கத்தை உருவாக்குதல் நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்புதல் நிகழ்ச்சியின் தனித்துவ தன்மைகளுக்கு ஏற்ப மொழியை பயன்படுத்தல் அவசியமாகின்றது. வாணைவி ஊடக மொழிப் பாவனை, கேட்பவரின் உருவ ஆற்றலையும் கற்பனை ஆற்றலையும் மேம்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும். கேட்பவரின் அறிவு, அனுபவம், ரசனைத் தன்மைக்கு ஏற்பவே புலக்காட்சி உருவாக்கப்படுகின்றது.

கேட்டல், பார்த்தல், அசைவு இணைந்த ஊடகமான தொலைக்காட்சியில் காட்சியுடன் இணைந்ததாக மொழி தொடர்புபடுத்தப்பட்டு கருத்துக்கள் அளிக்கை செய்யப்படுகின்றன. எழுத்துப் பிரதியாக்கங்கள் மூலம் நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இது ஒர் ஆக்கத் தொழிற்பாட்டை கொண்டமைந்தது. நிகழ்ச்சிகளின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப மொழியை கையாளுதல், இடம்பெறுதல் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற முதன்மையாக அமைகின்றது. கட்டுலனாகும் வகையில் நிகழ்ச்சியை அளிக்கை செய்யவர் (முன் வைப்பந்தர்) தோன்றி மொழியை பிரதியாக்க அடிப்படையிலும் நேரலை ரீதியிலும், சந்தர்ப்பங்களை பொறுத்தும் பிரயோகிக்கக்கூடிய தேர்ச்சி நிலைகளும் திறன் தகவு நிலைகளும் அவசியமாகின்றது.

நவீன ஊடகங்களாக கணினி, செல்பேசி, இணையம் இன்று அதீத அளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஊடகங்களாக உருவாகியுள்ளன. நவீன சமூக அமைப்பின் பூர்ச்சும்நிலைகளின் அடிப்படையிலும் நேரம், இடம், செலவு, போட்டி, சமுதாய நிலைவரங்கள் மொழி பிரயோகங்களை குறுகிய நிலைமைகளுக்குட்படுத்தியுள்ளது. இவ் ஊடகங்களில் சர்வதேச மொழி அதிகளவில் பயன்பாட்டில் உள்ளதுடன் உள்ளார் தேசிய மொழிகளுக்கான மென்பொருள் பயன்பாடுகளும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. குறுஞ்சொல் (குழுகு) பயன்பாடு ஆங்கில எழுத்துக்களில் உள்ளாட்டு மொழிகளை எழுதும் போக்கு, பேச்சு வழக்கு பாணிகளின் அதிகரித்த பயன்பாடுகள், பிரதேச மொழி வழக்கு பயன்பாடுகள் என நவீன ஊடக மொழி பிரயோக நிலைகள் விரிவடைவதை உணர்க்கூடியதாகவுள்ளது.

இணைய மொழி அறிமுகங்கள் ஊடக மொழி என்ற எண்ணக்கருவின் மிகப் பிந்திய அறிமுகமாக காணப்படுகின்றது. இணைய மொழி மாந்திகள் அறிமுகமாகியுள்ளன. இணைய எழுத்தாளர்கள், இணைய வாசகர், இணைய பதிப்புக்கள், இணைய ஒலி, ஒளி பரப்புக்கள் என நவீன ஊடகங்கள் பேச்சு, காட்சி, எழுத்து என்ற ஒருங்கிணைப்பில் ஊடக மொழியை கையாளுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஊடக மொழியின் பலம், பலவீனம் மட்டுப்பாடுகள்

மொழி என்ற எண்ணக்கரு உணர்வுகள் எண்ணங்கள் பகிரதல் தெரிதலுடன் தொடர்புபட்டமைவதால் தொடர்பாடல் கருமங்களில் மொழி பயன்பாடு இடம் பெறுகின்ற பொழுது உணர்வு ரீதியான இடைவினைத் தொடர்பும் உயிரோட்டமான தொடர்பாடல் பினைப்பு ஏற்படவும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்துகின்றன. மனிதத்துவ வெளிப்பாடு வெளிக்கொணர்வதற்கு மொழி பலம் அளிப்பதாக அமைகின்றது. தொடர்பு இடைவெளியை நீக்கி உயிர்ப்பு நிலையை முகிழ்பு பெறச் செய்யவும் கருவிகளுக்கு உயிர்கூட்டவும் மொழி வலுச் சேர்ப்பதாக அமைகின்றது. ஆக்க ரீதியிலானதும் படைப்பாற்றல் ரீதியிலுமான வெளிப்பாடுகளை வெளிக்கொணரவும் மன நிலைகளில் விருப்புனர்வை தூண்டவும் ஊடகப் பயனாளிகளின் உணர்திறை மேம்படுத்தவும் கவனத்தை திசை திருப்பவும் மொழி பயன்பாடு உர முட்டுகின்றது.

தொடர்பு நிலைகளிலும் ஊடகக் கருமங்களிலும் பின்னடைவுகளையும் தடைகளையும் வினைத்திறனின்மையையும் உருவாக்குவதில் மொழி என்ற தொடர்பாடல் கூறும் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது. ஊடகமாக பயன்படுத்தப்படுகின்ற மொழி அனைவருக்கும் பொருத்தமற்றதாகவும் எல்லா மக்கள் குழுவினராலும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாததாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மொழியை புறக்கணிப்பதாகவும் பிழையான அர்த்தப்படுத்தல்களுக்கும் புரிதல்களுக்கும் உட்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

ஊடக மொழி பயன்பாட்டு நிலைகளில் ஊடகங்களின் இடம், கால அளவு (வான் நேரம்) ஆகியவற்றின் மட்டுப்பாடுகள், வாணொலி ஊடகத்தில் சுருக்கமான வகையில் நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்தல், தொலைக்காட்சியில் தேவையற்ற மொழிப்பயன்பாட்டை குறைத்தல், பண்பாட்டு புறச் சூழமைவுகள் ஊடகப் பயனாளிகளின் மொழி சார் அறிகை மட்டம், ஆனாலும் மட்டம், விமர்சனப் பாங்கு, காரணிகள் ஊடக மொழி பயன் நிலைகளின் மட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்துவனவாக அமைந்து விடுகின்றன.

உசாவியவை

1. குருசாமி, பா. மா. (1998) இதழியல் கலை.
2. சபாரத்தினம் த. (2009) பத்திரிகையியல் வழிகாட்டி இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனம்.
3. சுவடு (2011) 15ஆவது அகவை விசேட மலர் தினக்குரல் நிறுவனம்

தாயிப்பாசு

எம். எஸ். அமானுல்லா

ஆறுமுகம் மாஸ்டருக்கு தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. கிழக்கில் விடிவெள்ளி பூக்கு முன்னரே படுக்கையைச் சுற்றியெடுத்து அசவில் வைத்துவிட்டார். விடிவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் இருக்கும்? சுபஹ்த் தொழுகைக்கு அதான் ஒலிப்பதற்கு நீண்ட நேரம் இருக்கும்போல் தெரிகிறது.

மாதா கோவிலிருந்து திருந்தாதி ஒலிப்பதற்கும் நேரமிருக்கிறது. விடிந்ததோ இல்லையோ இன்றைக்கு ஒரு முடிவு எடுத்தாக வேண்டும். 44.90 இலக்கச் சுற்றுறிக்கைக்கு அமைவாக பென்சனில் போவதற்கு இன்று கடைசித் தினமாகும்.....

விளாத்தி மரத்தடியில் கட்டியிருந்த நிறைமாத பசு முனகும் ஒலி கேட்கிறது. ஈனப் போகிறதா? இரண்டாவது பிரசவம் குகன் சொல்லியிருந்தான் முதல் கண்ணு ஈன்ற இடத்திலேயேதான் பசுக்கள் அடுத்த பிரசவத்திற்கும் இடம் தேடும் என்று. நேற்றே அடையாளங்கள் தெரிந்தன. மடி இறங்கியிருந்தது வயிறு முன்னோக்கிச் சரிந்திருந்தது. கண் மடல்கள் சிவந்தது, அந்தரமான நிலையில் அரந்திக் கொண்டிருந்தது. முதற் சிக்கவ ஈன்ற வேலியோரத்து இலந்தை மரத்தடியை மோபபம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. நாளைக்குள் ஈன்றுவிடும் என்றுதான் அவரும் எதிர்பார்த்திருந்தார். பிரசவத்திற்குப் பின் இலகுவாக சமிபாடைவதற்கு வசதியாக கஞ்சி காய்ச்சவென கைக்குத்துப் புழுங்கல் அரிசியும் ஆழாக்கு சேமித்து வைத்திருந்தார். சுகப் பிரசம் என்றால் சுந்தோசம்தான்.

குகன் மதியம் வந்துவிடுவான். ‘அண்ணே என்ன முடிவு எடுத்த நீங்கள்?’ என்னு நிற்பான். அம்பது வயசு ஆணாலும் இன்டைக்கும் எனது தோள்மீது துவங்கும் பிள்ளை பால..... நான் சொன்னால் அது வேதம் என்பது போல ஒரு பணிவு..... சாந்தத்தின் கலியாணத்தை முடித்துவிட்டு போகச் சொல்லி, இன்னமும் அடம் பிடிக்கின்றான்.

ஆணாலும் கனடாவிலிருந்து கடிதத்திற்குமேல் கடிதம் காணாததற்கு சலாக்காவிலிருந்து டெலிபோன்.....”தனியாக இருந்து என்ன செய்யப் போகிறீர்கள், சொத்தெல்லாம் குகன் மாமாவிற்குப் பராமரிக்கக் கொடுத்துவிட்டு

எங்களோட இருங்கள் பேரனைக் கொஞ்சங்கள் டேப்பில் பாட்டுக் கேளுங்கள் உங்களுக்காகவே காயத்திரியின் வீணை பதிவு செய்து வைத்திருக்கின்றேன். இங்கேயும் சீசனுக்கு வித்துவான்களும் வந்து போகின்றார்கள். இங்கேயே வந்து விடுங்கள்”— மகளின் குரல் மாஸ்டரின் காதில் சன்னமாகப் பாய்கிறது.

கன்டாவிற்குச் சென்றுவிடுவோமா?

அவரால் முடிவெடுக்க முடியவில்லை. பிறந்த மணறைவிட்டு, இன பந்துக்களை விட்டு எப்படி வேறுத்துக் கொண்டு அந்நிய நாடொன்றில் சீவிக்க முடியும்?

பக்கத்து வீடிடில் எழுந்து விட்டார்கள் எம்.எஸ். இன் குரல் காற்றில் மிதந்து வருகின்றது. நாளை மீண்டும் இந்த உதய கீதம் ஒலிப்பதற்குள் குகனுக்கும் சாந்தத்திற்கும் ஒரு முடிவு சொல்லியாக வேண்டும்..... இன்றுடன் பென்சன் பேப்பரைக் கொடுத்துவிட்டு கன்டாவிற்குச் செல்வதா அல்லது இன்னமும் மீதமிருக்கும் ஐந்து வருட ஆசிரிய சேவையையும் இங்கேயே இருந்து தொடர்ந்து செய்வதா? என்று.....

கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தார். சீதளாக் காற்று முகத்தில் ஈட்டியாய் அறைந்து கொண்டு செல்கிறது. இலந்தை மரத்தடியில் ஊசலாட்டாம் கேட்கிறது. அப்போதுதான் ஈன்றிருந்த பச்சைக் கண்ணை தன் நாவால் நக்கி, உடல்வலி நீக்கிக் கொண்டிருந்தது தாய்ப்பசு. ‘தாயே தன் சுகம்’ என்பது போல தலை சாய்ந்து கண்களை இலேசாக விழித்து பூவுலகைப் பார்க்கப் பயந்த நிலையில் சிக..... சிவப்பும் வெள்ளையும் கலந்த நிறச் சேர்ப்பில் நெஞ்சை இழந்தவராக சிலிர்ப்பாய் நிமிர்ந்தார்.

ஒரு வயதுப் பேரனையும் தூக்கிக் கொண்டு மகனும் மருமகனும் கட்டுநாயக்காவிலிருந்து புறப்பட, பேரன் அழுங்குப் பிடியாக தனது தோளைப் பற்றிக் கொண்டு கண்க் கதுப்பில் ஈரம் சொட்ட முத்தமிட, அந்த நேரத்து பாசத்தில் உலகமில்லாம் மறந்து போக, தானும் அவர்களுடன் அதே விமானத்தில் பறந்து செல்ல மாட்டோமா என இரத்த பாசத்தில் துடிக்க..... இன்னும் அந்தக் காட்சி மனதில் நிழலாடுகிறது. இந்த ஒரு வருடத்தில் வளர்ந்திருப்பான். ‘ப்பா, ம்மா’ என்று அரற்றிக் கொண்டிருப்பான்.

தாய்ப் பச்சைக் கண்ணையும் பார்த்து மலைத்து நின்றவர் மனதில் மகனும் பேரனும் மாறி மாறி வந்து போனார்கள். ஒரே மகள் பொறியியலாளருடன் திருமணம் கன்டாவில் வேலை கார், வீடு..... வசதியாகத்தான் இருக்கிறாள். தான் மட்டும் இங்கு தனியாக வீட்டையும்,

வாத்தித் தொழிலையும் கட்டிக் கொண்டு..... மிகுதிக் காலத்தையும் இப்படித்தான் ஒட்ட வேண்டி வருமோ?

கன்று ஈன்ற பசுவுக்கு வேண்டிய சகல சிசுருட்டைகளையும் முடித்துக் கொண்டு, புனரங்கல் அரிசியில் மெல்லிசாக கஞ்சி காய்ச்சிக் கொடுத்தபோது, கன்று எழுவதும் விழுவதுமாகத் தன் காலிலேயே நிற்கப் பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. படலையில் சத்தம் குகன்.

“பெட்டைக் கன்றுதான். கஞ்சி கொடுத்திற்றன். நல்லதாகப் போயிற்றுது நீ வந்தது. கொஞ்ச நேரம் நின்று நீ இதைக் கவனிச்சிக் கொண்டாயெண்டாப் போதும் எங்கே, இவள் சாந்தம் வரவில்லையா? ”

“வரத்தான் வெளிக்கிட்டவள்.....”

“நேற்றெல்லாம் போட்டு நச்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள். இசைக் கல்லூரியில் படிக்கிற பிள்ளை. இசையைப் பத்திப் பேச இங்கே நான் மட்டும்தான் அவருக்கு ஒரே துணை. ஒரு கிழமையில் போயிடுவாள். கிழக்கு மாகாணக் கிராமிய இசை பற்றி ஆய்வுக்காகக் குறிப்புகள் தயாரிக்க வருவன் என்டவள்”

குட்டிகையான பெண். போன லீவுக்கு வந்தபோது சாஸ்த்திரிய சங்கீதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட திரைப்படம் ஒன்றைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருந்தாள். தெலுங்கு சாகித்தியங்களை அட்சர சுத்தமாகப் பாடிக் காண்பித்தாள். எல்லா வரிகளும் ஆரோகணத்திலேயே தொடங்கும் பாடலினைச் சாந்தம் அனுபவித்துப் பாடியபோது, குரல் இனிமையில் தன்னை மறந்து லயித்துப் போனார். பாடல் முடியக் கை தட்டினார்.

“மாமா நீங்கள் சயன்ஸ் படித்ததற்கு, சங்கீதமே படித்திருக்கலாம்”

“சாந்தம், சயன்ஸ் படிக்கவெண்டுதான் நான் பலாலிக்குப் போனன். விருப்பத்துக்குரிய பாடமாக சங்கீதம் எடுத்தன். நடேச ஜெயர் என்று விரிவுறையாளர் இசைக்கடல் அவர் குரல் இனிமையில் ஜக்கியப்பட்டுப் போனன். பாரதிதாசன் பாடலில்தான் தொடங்கினன். ஆனால் எல்லாப் பாடல்களையும் விருப்பத்தோடு அவரே பின்னணி பாடுவார். நவரச உச்ச பாவங்களை ஒலி வடிவில் பிரதிபலிக்கின்றபோது, அவரை நான் ஒரு மேதாவியாகவே கண்டேன்.” அவருக்கு பழைய நினைவுகள். கண்ணீர் முட்டியது. சாந்தம் கதையை மாற்றினாள்.

“சரி மாமா. சங்கீதம் படிச்சுக் கொண்டார்கள். ஆனா, விஞ்ஞானம் படுத்தீர்களோ?” படிச்சுக் கொண்டிருந்த பாடம்தானே, அதைப் படிக்காம வருவனா?”

சாந்தம், பேசுவதற்கு இடைவெளி விட்டான்.

“இந்த இருபத்தைந்து வருஷ ஆசிரியத் தொழில்ல ஒரே பாடசாலையில் விஞ்ஞான ஆசிரியனா நான் இருந்து வாரணெண்டா அதுக்கு என்ட கடின உழைப்புத்தான் காரணம். விஞ்ஞானத்தை நான் தினிக்கிறதில்லை. கதை மாத்ரி எனிமைப் படுத்தித்தான் படிப்பிப்பேன் பாடக் குறிப்பு தயாரிக்காம வகுப்புக்குப் போகமாட்டன். பாடத்திட்டம் முடிக்காம பிள்ளைகளை பர்ட்சைக்கு அனுப்பமாட்டன் இந்த ஊர்ல இப்ப இருக்கிற எனஜீனியர்ஸ், டொக்டர் எல்லாம் என்கிட்ட ஒல்லில் விஞ்ஞானம் படிச்சவங்கதான். எங்க கண்டாலும் எழும்பி நிப்பாங்க. அது எனக்கொரு கெளரவும். திருமணமோ, சடங்கோ எனக்குத்தான் முதல்ல சொல்றாங்க. அதுல எனக்குப் பரம திருப்தி. எந்தக் கூட்டத்திற்கு நான் போனாலும், யார் பேசுதெண்டாலும் எனக்கும் தனியாக வணக்கம் கூறித்தான் அப்புறம் பேசத் தொடங்குறாங்க. அது தொழில்ல எனக்குக் கிடைத்த பெரிய வெற்றி. நான் தொழில் மதிச்சன் தொழிலால் எனக்கு மதிப்பு வந்தது.” அவர் கண்களை இறுக முடிக கொண்டு எதையோ தீர்மானிக்கிறார்.

கண்டாவிலிருந்து மகள் வற்புறுத்தி எழுதியிருந்தாள். தனியாகவிலிருந்து கஷ்டப்பட வேண்டாம் பென்சன் பேப்பரைக் கொடுத்துவிட்டு இங்கு வந்து விடுங்கள் என்று. வரிக்குவரி எழுதியிருந்தாள். பென்சனுக்கும் சம்பளத்திற்கும் இடையில் ஆயிரம் ரூபா வித்தியாசமிருக்கும். அதற்காகவா அங்கேயே கிடந்து தனியாகக் கஷ்டப்படுகிறீங்கள்? என்னோடு கண்டாவிற்கு வந்து விடுங்கள் என்று பிடிவாதப்படுத்துகிறாள். உண்மையில் இந்த ஆயிரம் ரூபாவுக்காகத்தான் தொடர்ந்தும் வேலையில் ஓட்டிக் கொண்டு இருக்கிறேனா?.....

ஆசிரியத் தொழிலுக்கென்று ஒரு மதிப்பு கிடையாதா? குருகுலவாசக் கல்விகள் நடைபெற்ற காலத்தில், குருவுக்கு வேண்டிய சகல தொழும்புகளையும் செய்து தானே மாணவர்கள் கற்றுக் கொண்டார்கள்.....

இஸ்லாமிய வரலாற்று காலத்து நிகழ்ச்சி ஒன்று நினைவில் குமிழியிட்டுச் சென்றது. இமாம் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது அடிக்கடி எழுந்து நிற்க கண்ட அவரது மாணவர்கள் “ஏன் இமாம் அவர்களே, அடிக்கடி எழுந்து நிற்கிறீர்கள்” எனக கேட்டிருக்கிறார்கள். ‘இந்தப் பாதையில் ஒரு சிறுவன் அடிக்கடி சென்று கொண்டிருக்கிறான் அவனைக் கண்டுதான் நான் எழுந்து நிற்கிறேன்’

‘இந்தச் சிறுவனுக்காகவா நீங்கள் எழுந்து மரியாதை செய்கிறீர்கள்? ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே’

‘இந்தச் சிறுவன் யாராக இருக்குமென்று நினைக்கிறீர்கள்? இவன் எனது ஆசிரியரின் மகன் அல்லவா மகனுக்கு மரியாதை செய்யாவிட்டால் நான் எனது ஆசிரியருக்கு மரியாதை செய்யாதவனாகிவிடுவேனே என்றார் அந்த இமாம்.’

இந்த நிகழ்ச்சியை ஆறுமுகம் அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வார். ஓர் ஆசிரியருக்கு மாணவர்கள் செலுத்தக்கூடிய மரியாதைக்கு உச்சக் கட்ட உதாரணங்களில் ஒன்றாகவே அவர் இதனைக் கொள்வதுண்டு.

மாணசீகக் குருவான துரோணாச்சாரியாரின் கோரிக்கைக்காக ஏகலைவன் தனது கட்டை விரலை இழந்துகூட, குருவுக்கு வழங்கிய மதிப்பின் விளைவுதானே.....

பலாலியில் ஆறுமுகம் ஆசிரியர் பயிற்சி மாணவனாக இருந்தபோது, நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றைத் தனது வாலிப் நண்பர்களுடன் அடிக்கடி நினைவு கூறுவதுண்டு.

கலாசாலையில் தண்ணீர்க் கஷ்டம் நிலவுகின்ற நாட்களில், வெளியில் பெரியவர் ஒருவரின் பம்ப் செட்டை நாடிப் போவதுண்டு. முதியவரோ வழக்கறிஞர். கால் நடக்க முடியாமல் முட்டிவாதம் தண்ணீர் தருவதற்கு அவர் ஒரு வேடிக்கையான நிபந்தனை விதித்தார். சனி, ஞாயிறு தினங்களில் தன்னிடம் ஆங்கிலம் கற்றுக் கொள்ள வரவேண்டும் என்பார். ஆங்கில இலக்கண நூல்களைப் பரிச்சயப்படுத்தி உச்சரிப்பில் மாற்றகைளை நெறிப்படுத்திப் போதிப்பார். அதன் மூலம் ஆங்கிலப் புலமையை வளர்த்துக் கொண்டவர்கள் பலர். அவ்வாறு தனக்கும் ஆங்கிலக் கல்வியை இலவசமாக உண்டிய அந்த முதியவருக்கு தொடர்ந்தும் சிசுருட்சை செய்ய முடியவில்லையே என்று வருந்திய நாட்களும் உண்டு.

கனடாவுக்கு கடிதம் எழுத பேனையைத் தூக்கும் போதெல்லாம் முடிவெடுக்க முடியாமல் தவித்துப் போவார். இரவில் தூக்கம் வராது. தான் கண்போல காத்து வரும் இந்த ஆசிரியத் தொழிலை எப்படி உதறித் தள்ளிவிட்டுப் போக முடியும்?

‘என்ன சார், கனடாவுக்கா கடிதம்?’ பேனாவை மூடி வைத்துவிட்டு, முறுவலிப்பார்.

‘இந்தியாவிலிருந்து இசைக் கலைஞர் ஒருவர் சிம்போனி இசையமைக்க இங்கிலாந்து செல்கிறாராம். சிம்போனிக்கு தமிழ் என்ன சொல்லலாம்.’

‘பீத்தோவன் தான் சிம்பொனி இசையின் பிதா மகன். இசைத் துறையில் பல அரிய கண்டுபிடிப்புக்களைச் செய்துள்ளான். பீத்தோவனின் ஜந்தாவது சிம்பொனி வெளியீடுகூட மகளிடம் இருக்கிறது. கனடா வந்தால் கேட்டு மகிழலாம் என்று எழுதியிருக்கிறாள்.’

‘சிம்பொனிக்கு என்ன தமிழ் சொல்லலாம் என்று கேட்டனான்.’

‘தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழக வாழ்வியற் களஞ்சியத்தில் ‘பல்லியம்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது’

‘கனடாவிற்குப் போகப் போகிறீர்களா?’

‘இன்னும் முடிவெடுக்கவில்லை.’

***

குளித்து சாப்பிட்டுப் பாடசாலைக்குப் புறப்பட்டார்.

“குகன், மேற்குத் தெருவில் என்ன குழப்பம் என்ட நீ?”

“மேற்குத் தெருக்காரர், வயலில் இருந்து களப்பொலிய இரவு கொண்டு வந்திருக்கிறாங்கள். வண்டி குடை சாய்ந்து போட்டுது. வண்டிக்காரர் ஆக்களைக் கூட்டி வாற்றுக்காக திருப்பி களத்துக்குப் போயிருக்கிறார். வண்டியைத் தூக்கி நிறுத்த ஆக்களோட வந்து பார்த்தா, நெல் முடைகளக் காணல்ல. சந்தி மூலை வீட்டுக்காரர் படலைப் பக்கமா நெல் சிந்திக் கிடந்திருக்கு. அவர்ஸ சந்தேகம் வாய்ச் சண்டை வலுத்துப் போச்சு. ரெண்டு பக்கமும் சொந்தக்காரர் சேர்ந்திற்றாங்கள். அடிதடியிலதான் போகும்போல”

“இதுக்கெல்லாம் அடிதடிக்கிப் போறதேன்”

மாஸ்டர் பாடசாலைக்குச் சென்றுவிட்டார். இன்றைக்கு அதிபரோட் பேசி முடிவெடுக்க வேணும். பென்சன் பேப்பரைக் கொடுத்து விடுவோமா? இன்றுடன் 44/90 இறுதிநாள்..... இன்று முடிவெடுத்தே தீர் வேண்டும்.

தான் ஆசிரியத் தொழிலைவிட்டு வெறும் ஆளாகத் திரும்புவதை நினைத்துப் பார்க்கவே அவருக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது.

பென்சன் எடுத்துக் கொண்டு மகஞ்டன், கனடாவில் பேரனைக் கொஞ்சிக் கொண்டு நிம்மதியாகப் பாட்டுக் கேட்டுக் கொண்டு, பிக்கல் பிடுங்கல் இல்லாமல் கூர்மதி—————

(131)

- சுகமாகத்தான் இருக்கும்..... இப்படி ஒரு சுகத்தில் ஸயித்துக் கொண்டு நிம்மதியா இருக்க ஏன் அந்த முதிய வழக்கறிஞருக்கு முடியாமல் போய்விட்டது? கற்றுக் கொடுப்பதில் பெறும் ஆத்ம திருப்தியை அவர் சிலாகித்துக் கொண்டாவுக்குத் தன்னால் முடியாமல் போய்விட்டதா?.....

இன்னும் தன்னுடைய மரணத்திற்கு எத்தனையாண்டுகள் இருக்கும். அல்லது மாதங்களா..... இறுதிக் காலத்தை மகளோடும் பேரனோடும் கழித்து விடுவோமா?.....

மகள் புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் பண்ணிப் பண்ணிச் சொன்னாள். ‘நான் முதலில் போகிறேன். நீங்கள் பென்சன் ஏற்பாடெல்லாம் பண்ணி முடித்துவிட்டு பின்னால் வந்து விடவேணும். எனக்குத் தெரியும் நீங்கள் பிறந்த மண்ணை விட்டுப் புறப்பட மாட்டார்கள் என்று..... எனக்கு மட்டும் இந்த மண்ணில் ஆசையில்லையா? இந்த மண்ணை விட்டு நான் மட்டும் விருப்பத்தோடா இடம் மாறிச் செல்கிறேன்? எல்லாமே காலத்தின் தேவை. அவருக்கு அங்கே வேலை குழந்தை நான் அங்கு போகத்தான் வேண்டும். எனக்கு உங்களைவிட்டு போற கவலைதான்..... என்ன சொல்கிறீங்க.’

மகளை வாஞ்சையோடு பார்த்தார். அவரால் பேச முடியவில்லை. தொண்டை கட்டிக் கொண்டது. சிறிய கவர் ஓன்றில் முற்றத்து ஞோசாச் செடிக்கண்மை யிலுள்ள மண்ணை நிரப்பி, மகளின் கைகளில் தினித்து அவளது முகத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கத் தெம்பின்றி குனிந்தவரின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருக, மகளின் கண்களிலும் கண்ணீர் கரக்க, பேச்சற்ற சோகமொன்று அரங்கேறுவதை அந்த வேரடி மண் உணர்ச்சியிடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

‘நீ முதலில் போய்ச் சேர்மா, நான் பின்னால கடிதம் எழுதறன்’

***

இன்றுடன் 44/90 சுற்று நிருபம் முடியப் போகிறது. அதிபரோடு பேசி முடிவெடுக்க வேண்டும். அதிபரின் அறையை நாடிச் செல்கிறார்.

“சொல்லுங்கோ”

‘இன்று 44/90 இறுதிநாள். அதுதான் உங்களோடு பேசி முடிவெடுக்கலா மென்று வந்தநான்’

“ஓ அதுக்கென்ன. இதில் என்னோட பேசிறதுக்கு என்ன இருக்கு? பத்திரிமிருக்குனு நிரப்பித் தாங்கோவன்”

மாஸ்டர் இடிந்து போனார். அதிபர், தனது சேவையை தொடர்ந்தும் இங்கே ஆற்றும்படி தன்னை வந்திருத்தி கேட்டுக் கொள்வார் என்று எதிர்பார்த்தார். ஒரு காகிதத்தில் கையெழுத்து போடுவதன் மூலம் விலகிக் கொள்ளலாம் என்கிறாரோ..... எனது சேவையின் மதிப்பு இவ்வளவு தானா?.....

விலகிக் கொள்ளலாம் என்கிறாரா? அல்லது விலகிக் கொள்ளுங்கள் என்று சாடை காட்டுகிறாரா? கை நிறைய பத்திரங்களை அதிபரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார். பென்சன் பேப்பர் கொடுக்க வேண்டாம் என்று அதிபர் தன்னைக் கேட்டுக் கொள்ள மாட்டாரா? என அவர் உள்மனம் ஏங்கியது.....

“பத்திரங்களைக் கொண்டு போய் நிரப்பிக் கொண்டு வாங்கோ கையெழுத்தை மட்டும் எனக்கு முன்னால் போடுங்கோ”

மாஸ்டர் பத்திரங்களை சேர்த்து செஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டு வாசிக்சாலை அறையை நோக்கிச் சென்றார். “அவருக்கு மகளின் எண்ணம் வந்திட்டே இங்க அவருக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? மகளோடு கண்டாவுக்குப் போகப் போகிறார் பிள்ளைப் பாசம் யாரை விட்டது?”— என அதிபர் மனதிற்குள் கூறிக் கொண்டது அவரது காதில் விழ நியாயமில்லை.

முடிதுறந்து வெளியேறும் மன்னரின் ஆதங்கத்தோடு பத்திரங்களை நிரப்ப ஆயத்தமானார். கண்ணீர் மெல்லிசாகத் திரையிட்டது.

“மேற்குத் தெருப் பக்கம் ஏதோ பிரச்சினையாம். சனங்கள் அங்க இங்கெயண்டு சிதறி ஓடுதுகள்”— யாரோ நடைவாசலில் சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்கள். வாசிக்சாலையில் அமர்ந்திருந்த ஆசிரிய, மாணவர்கள் எல்லாம் வாசலுக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

பாடசாலை வாசலுக்கு நேரே அமைந்திருந்த நேர் ரோடு அது. இருபக்கங்களும் நெருக்கமான வீடுகளும் கடைகளுமாக தென்னம்பாளை விரிந்தது போல அழகு காட்டி நிற்கும் வீதியில், இன்று மக்கள் கூட்டம் அலைமோதி ஒடுவதை முதன் முதலாகக் கண்டார்.

தூரத்து வீடுகளில் இருந்து புகை எழும்பிக் கொண்டிருந்தது. பேரிரைச்சலோடு ஒடும் சனக் கூட்டத்தின் மத்தியில் இருந்து பெண்கள் அனாதரவான ஒலி மெல்லிதாகக் கேட்கிறது.

நிலைமை மோசமாகி விட்டிருக்க வேண்டும். காலையில் மேற்குத் தெருவில் ஏதோ குழப்பம் என்று கேள்விப்பட்டதுதான். ஆனால், அது இவ்வளவு தூரம் தீவிரமாக மாறும் என்பதை அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. சில முடை நெல் கூர்மதி

களவு போனதைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாதா? இவ்வளவு காலமும் கட்டுக் கோப்பாக இருந்த ஊர் ஒரு சின்னப் பிரச்சினைக்காக அமளிப்படுவதா?

மாணவர்களும் ஆசிரியர்களுமாக முன் மண்டபத்தில் கூடி விட்டார்கள். இளம் சிறார்கள் கலவரம் நிறைந்த விழிகளோடு, நீளமாகத் தெரியும் வீதியை வெறித்துப் பார்க்க தொடங்கினார்கள்.

தூரத்து வீடொன்று இளங் சிவப்புச் சுவாஸையோடு ஏரியும் காட்சி தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அதிபருக்கு கலவரம் பிடித்துக் கொண்டது. இந்தக் குழப்பம் எங்கே போய் நிற்கப் போகின்றது? மாணவர்களை எவ்வாறு வீடுகளுக்குப் பத்திரமாக அனுப்பி வைக்கப் போகின்றோம்?.....

கடைகளின் பலகைகள் உடைக்கப்பட்டு கீழே விழும் ஓசையும், கூரை, ஓடுகள் வெடித்துச் சிதறும் ஓலியும் பாடசாலையில் நின்றவர்களைக் கலக்கம் அடையச் செய்தது.

பாடசாலைக்கு அருகிலிருக்கும் பா.அ. சபை உறுப்பினர்கள் இருவர் வாசல் தாண்டி உள்ளே வருகின்றார்கள். அதிபரோடு மந்திராலோசனை செய்கின்றார்கள்.

பாடசாலை மாணவர்களைப் பத்திரமாக வீட்டுக்கு அனுப்பவதே இப்போது முன்னுள்ள பெரிய பிரச்சினையாகும். தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு என்ன கதி நடந்ததோ என்ற எண்ணத்திலும் சிலர் தேம்பத் தொடங்கினார்கள்.

கலவரம் கொஞ்சம் அடங்கியதும் பிள்ளைகளை வீடுகளுக்கு அனுப்புவது என முடிவாயிற்று. ஆனால் குழப்பம் ஓய்ந்தபாடில்லை. வதந்திகளும் சேர்ந்து குழ்நிலையின் இறுக்கத்தைப் பெரிதாக்கியது.

ஆறுமுகம் மாஸ்டர் பிரமை பிடித்தவர் போலானார். இந்த ஊருக்கு என்ன வந்தது.....? எப்படியோரு அன்புப் பிணைப்போடு வாழும் மக்கள் ஒரு சின்னப் பிரச்சினைக்காகவா இப்படி ஊரை இரண்டு படுத்துகிறார்கள்?

மதியம் திரும்பி பாடசாலை விடும் நேரமும் அண்மித்து விட்டது. ஆனால் கலவரம் நின்றபாடில்லை. பாடசாலையில் கொஞ்சம் பெற்றாரும் கூடி விட்டார்கள்.

செய்வதறியாது திகைத்து, அதிபர் கைகளைப் பிசைந்து கொண்டிருந்தார். “மூன்று மணி வரையும் பார்ப்போம். அதன் பிறகும் குழப்பம் அடங்கவில்லை என்றால் பெற்றார் தங்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை வந்து அழைத்துச் செல்லட்டும்”

அதிபர் சொன்னது போல முன்று மணி வாக்கில் பத்தம் தணிந்து, சூழ்நிலை சாதகமாகக் கணியத் தொடங்கியது. தீ நாக்குகள் அடங்கியிருந்தன. புகை மாத்திரம் மெல்லிய நூலிழையாக மேல் எழும்பிக் கொண்டிருந்தது.

அதிபர் வாசலுக்கு வந்தார்.

“வந்திருக்கிற பெற்றார் தங்கட பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு மெதுவாக வீட்ட போங்கோ. நிலமையைப் பார்த்து நான் மற்றவர்களையும் அனுப்புறன்”

வந்திருந்த பெற்றார் தாமதிக்கவில்லை. தனது தோனோடு சேர்த்து பிள்ளைகளை அணைத்துக் கொண்டு, மலங்க மலங்க விழித்தபடி அச்ட்டுத் தைரியம் ஒன்றை வரவழைத்துக் கொண்டு பாடசாலை வாசலைத் தாண்டி மேற்குத் தெருவை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

ஏனையவர்கள் கலவரத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பத்திரமாகப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டால், தாங்களும் கொஞ்சம் தாமதித்தாவது வீடு சென்றுவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை அவர்கள் முகத்தில் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

பத்து நிமிடம்.....

போன வேகத்தோடு பெற்றார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சேர்த்தனைத்துக் கொண்டு பாடசாலையை நோக்கி ஓடி வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

“என்ன பிரச்சினை..... என்ன பிரச்சினை.....”

“எங்களால் வீதியைக் கடக்க முடியல். இரண்டு பக்கங்களில் இருந்தும் கல் ஏறியிறார்கள். ரோட்டெல்லாம் கல்லும் புல்லுமாக கிடக்கிறது. திரும்பிட்டோம். எங்களுக்கெண்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் பிள்ளைகள்.....”

உறுப்பினர்கள் இருவருக்கும் ரோசம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

“நாங்களும் இந்த ஊர்தான். யாரு இங்க பிள்ளைகள் போறதத் தடுக்கிறது. நான் வாழுன் நீங்க என் பின்னாடி வாங்க. மிச்சத்த நான் பார்க்கிறேன்.”

அதிபர் சாந்தப்படுத்தினார். “ஊர் எண்டு பேச வேண்டாம். இது வேறொரு ஊரோட் உள்ள பிரச்சினையில்லை. ஊருக்குள்ளேயே வந்திட்ட பிரச்சினை.

கொஞ்சம் பொறுமையாக இருங்கள். நிதானமாகத்தான் முடிவெடுக்கணும். கொஞ்ச நேரம் பாத்துச் செய்வம்”

நேரம் நாலு மணியாகி வெயிலின் வெம்மை குறையத் தொடங்கியது. தெருக் கலவர நிலைமைகளைப் பேசிப் பேசி பசியையே மறந்திருந்தது பாடசாலை.

“என்ன ஆனாலும் சரி. இனி தாமிக்க இயலாது. பிள்ளைகளைத் தேடி பெற்றார் அவஸ்தைப்படப் போனாங்க. எங்களோட பிள்ளைகளை அனுப்புங்க. நாங்க அவர்களை வீடுகள்ள கொண்டுபோய் சேர்த்திட்டு வாறும்”

கொஞ்சமாக மாணவர்கள் சேர்த்து அவர்களுடன் வாசலைத் தாண்டி தெருவில் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினார்கள். குடை நிழலாய்க் குவிந்து, பறவைகளின் சரணாலயமாக, பாதசாரிகளின் குளிர்த்தருவாக நின்ற வீதியோரத்துப் புளிய மரக் கிளை ஒன்று வீதியைத் தடை செய்வதற்காக வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டிருக்க, அதனைத் தாண்டிச் செல்ல அவர்கள் செம்மண் சுற்றுப் பாதைக்குத் திரும்ப “யார்ரா அவர்கள் இந்தப் பக்கம் குழப்பத்துக்கு வாறுது?”— என்று அட்காசக் குரலைத் தொடர்ந்து விழுந்த கல்லெறிகளைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது சிதறியோடி மீண்டும் பாடசாலை வளவுக்கே அவர்கள் திரும்பிவர.....

மாஸ்டர் முகம் சிவந்து எழுந்தார்

“நான் கற்ற கல்வி நல்ல கல்வியாகவிருந்தால், நான் படிப்பிச்ச பாடம் நல்ல பாடமாக இருந்தால், நான் சரியாகத்தான் இங்கு கடமை செய்திருக்கிறேன் என்று நீங்கள் திருப்தியடைந்தால், நீங்கள் என்னோடு பின்னால் வாருங்கள். இறைவன் துணையோடு நான் உங்களை வீடு கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறேன்.”

மார்போடு கைகளைக் கட்டிக் கொண்டார். நெற்றியில் கற்றைகளாக விழுந்த வெண் முடிகளைப் பின்னால் ஒதுக்கிக் கொண்டார். நெஞ்சை நிமிர்த்தி பாடசாலை வாசலை நோக்கிக் கம்பீரமாக நடந்தார். அவர் முன்னே செல்ல, அவரது பழைய மாணவர்களாகிய இந்தப் பகுதி மக்கள் எப்படியும் கட்டுப்படுவார்கள் என்ற தைரியத்தில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களுமாய் அணி திரண்டது போல பின்னால் செல்லத் தொடங்கினார்.

வாசல் தாண்டி மேற்குத் தெருவில் இறங்கினார்கள்.

“நான்தான் ஆழுமுகம் மாஸ்டர் வருகிறேன். என்னுடைய பிள்ளைகளை அழைத்து வருகிறேன். உங்கள் சண்டைகளை நிறுத்துங்கள்ளு உங்கள்

கல்லெறிகளை நிறுத்துங்கள்ளு நீங்கள் எல்லோரும் என்னிடம் படித்தவர்கள் இப்போது படிக்கும் மாணவர்களை நான் பத்திரமாக வீடு கொண்டு சேர்க்க உதவுங்கள்” – கணீரென்ற குரவில் ஒரு மந்திரம் போல அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

“நான்தான் ஆறுமுகம் மாஸ்டர் வருகிறேன்.....”

வேறு எந்தச் சத்தமும் கேட்கவில்லை. மாணவாகளின் காலாடி ஒரைச மாத்திரம் பின்னணி இசை போல ‘தடக் தடக’கென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. மகுடிக்குக் கட்டுண்ட நாகம் போல கோஸ்டிக் கலவரங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் அடங்கிப் போனார்களா? அல்லது ஆறுமுகம் ஆசிரியர் மீது கொண்ட பாச்தாலா? அல்லது அவர் ஒரு நீண்டகால, கடமையுணர்வு கொண்ட ஆசிரியர் என்பதால் ஏற்பட்ட மதிப்பினாலா.....? ஆசிரியர்த் தொழிலின் மகத்துவமே அதுதானோ.....?

பிள்ளைகளைக் கூடுமானவரை வீட்டு வாசல்களிலேயே விட்டு விட்டு, முதுகை வாஞ்சையோடு தட்டிக் கொடுத்துவிட்டு வந்தார்.

கடைசி மாணவனையும் வீட்டில் சேர்த்துவிட்டு வீடு வந்து சேர்ந்தபோது பகலெல்லாம் வெம்மை காட்டி நின்ற சூரியன் செவ்வானத்துக்குள் மறையத் தொடங்கினான்.

படலையைத் திறந்தவுடன், மார்போடு அணைத்தபடி கொண்டு வந்திருந்த பென்சனுக்கான விண்ணப்பப் பத்திரங்களைக் கிழித்து எறிந்தார். ‘பீத்தோவனின் ஜந்தாவது சிம்போனி இசைத் தட்டை அனுப்பி வைக்கும்படி மகனுக்கு எழுத வேண்டும்.’

இலந்தை மரத்தின் கீழே, நான்கு பிஞ்சிக் கால்களும் பலத்துவிட்ட நிலையில், இளங்கன்று தாயின் மடியை தளிர் நாக்கால் தடவி பால் உறுஞ்சிக் கொண்டிருந்தது.

(யாவும் கற்பனை)

என் வரழ்வின் ஓரீயே.....

கவிதை ஆக்கம்
பிரிவு 05

முதலாம் இடத்தைப்பெற்ற கவிதை

காற்றில்லா தேசத்தில்
ஒளியில்லா இருட்டறையில்
நான் மட்டும் ஒற்றைபட பூவாய்
பத்து மாசங்கள் தனித்திருந்தேன்

தாயே! இருண்ட உன் கருவரை வானில்
பெளர்ணமி நிலவான என்னை
சுகமான சுமையாய் சுமந்து
உன் உயிரோடு போராடி எனக்கு உயிர் தந்தாய்!

உன் குருதி எனக்கு அமுதமானது!
என் மழலைச்சிரிப்பு எனக்கு அமுதமானது!
பிறக்கும் முன் சுமந்தாய் கருவில்
பிறந்த பின் சுமந்தாய் நெஞ்சினில்!

உன் பட்டுக் கரங்களால்
என்னை அள்ளி அணைக்கையில்
உன் அன்பு மழலையில்
நான் முழுதாய் நனைகிறேன்!

நான் பேசும் புரியாத வார்த்தைகளை
நீ மொழிபெயர்த்தாய்!
என் சின்னாங்கல்களை
நீ மெய் மறந்து ரசித்தாய்!

நான் நிலத்தில் தவழ்கையில்
 உன் நெஞ்சில்இன்ப அலைகள் மோதுகின்றன!
 நான் எட்டி வைக்கும் நடைகளில்
 உன் கனவுகளும் எட்டிப் பார்க்கிறது!

என் விழிகளில் ஒருதுளி நீர்கண்டால்
 உன் விழிகளில் கண்ணீர் பெருக்கெடுப்பதேனோ?
 நான் சோர்ந்து போனால்
 உன் ஆவி சோர்வது ஏனோ?

ஊரெல்லாம் உறங்கும் போது
 நீ மட்டும் எனக்காய் விழித்திருப்பாய்!
 தூக்கத்தில் மலரும் சிரிப்புக்களை
 உன் கண்களால் புகைப்படம் பிடிப்பாய்!

தாயே ! உன் பசி மறந்து
 உன் தாகம் மறந்து
 என் பசி தீர்த்தாய் !
 எனக்காகவே வாழ்ந்தாய்!

தாயாக தோழியாக ஆசானாக
 என் வாழ்க்கைப் பயணத்தில்
 பின் தொடரும் நிழலாக
 என்னை விட்டுப் பிரியவா வந்தாய்!

கோவிலுக்குச் செல்லவில்லை
 என் வீட்டில் செல்வம் இருப்பதால்!
 உன் போல் தெய்வம்
 நான் விண்ணுலகம் சென்றாலும் காணேன்!

உன் சொத்து நான்
 என் சொத்து நீ
 நம் உறவு அழிந்து போகும் உறவல்ல
 அழிந்தாலும் அழியாதது நம் உறவு!

தாயே இன்று என் நிலவுகள்
 அமாவாசையாகிப் போகின்றன
 நீ என் நெஞ்சில் ஏற்றிய தீபங்கள்
 தானாக அணைந்து போகின்றன!

என் வானில் தெரிந்த தாரகைகள்
எரிந்து அழிந்து போகின்றன.
என்னுடன் சிரித்த மலர்கள்
இன்று சிரிக்க மறுக்கின்றன!

என் இதயம் துடிக்க மறுக்கின்றது!
என் உயிர் ஊசலாய் ஆடுகிறது!
நான் எட்டி வைக்கும் நடைகள்
பின்னோக்கி நகர்கின்றன.

என் இதயத்தில் வாழ்ந்த
உன் நினைவுப் பூக்கள்
வாடி மடிகின்றன!
தாயே நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்ததால்!

தாயே உன் கல்லறையைக் காண வந்தேன்!
என் கண்ணீரால்!
உன் கல்லறை
சோகக் குளியல் குளிக்கின்றது!.

நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்தாலும்
உன் நினைவுகள் என்னை
என்றும் தாலாட்டும் !
உன் நினைவிலே என் காலம் ஒடும்!

என் இதயத்தில் கல்லெட்டாய் செதுக்குகிறேன்
உன் பாசம் கலந்த வதனத்தை
என் உயிரில் ஒவியமாய் தீட்டுகிறேன்!
உன் உருவங்களை!

நீ காட்டிய அன்பை வெல்ல
இப்பூவுலகில் ஏது ஆயுதம்?
நான் இன்னொரு ஜென்மம் பிறந்தால்
உன்னைத் தாயாகப் பெற வரம் கேட்பேன்!

கருமுகில்கள் சூழ்ந்த என் வாழ்வில்
குரியனாய் உதித்து முகில்களை விலக்கினாய்!
பிரிந்தும் பிரியாமல் என்னுடன் வாழும் தாயே!
நீ மட்டும் வாழ்வின் ஒளி விளக்கு!

கன்னித் தமிழே நீ வாழி!

பிரிவு 04

அகில இலங்கைகத்தமிழ் மொழித்தினப் போட்டியில் 1ஆம் இடத்தைப்
பெற்ற கவிதை

பாதம் இலக்கியம் பதிக்க
அதரத்தில் கற்பனை சிவக்க
முத்தமிழையும் ஆடையாய் போர்த்தி
கன்னித் தமிழ் தன் ஊர்வலத்தை
தொடங்கிய நாளிலிருந்து
தமிழ் தம் புகழ்
அலை, கடல் -மலை குன்றும்
இரவு, பகல்- இருள், ஒளி
எழுகடல், எழுவானம் என்பவற்றில்
அருங்கவிதையாய் நிதமும்
சிரிக்கக் கண்டிலார்
யாருமுண்டோ?

கொஞ்சிப் பேசும் இயற்றமிழாய்
அமுதெனப் பாடும் இசைத்தமிழாய்
கலை பல தரு நாடகத்தமிழாய்
கன்னித் தமிழ் தம் பெருமை
கடலில் அலையென உருண்டு
மனிதர் தம் மனதினில்
கற்பனையாய் உருப்பெற்று
மொழியெனும் வரம்பை
கடந்து- மானிடர் தம்
உயிர் ஒலியாய்
பல்வகை வாடவங்களில் உயிர்பெற்று
கன்னித் தமிழ் நீ வாழி!

உயிர் அனு மண்ணில் பிறப்புற்று
 பேசத் தொடங்கிய நாள் முதலாய்
     வாழ்வின் முற்றையும்
     மெய்ப்பிக்க நினைத்தவை
     செவ்வனே சீரிய கருத்துடன்
     கேட்போர் செவி குளிர்
     சொல்லி முடிக்க
 தமிழுக்கு நிகரான எம்மொழியும்
     வார்த்தைகளால் மெய்ப்பட்ட
     பொருளினால் உயிர்பெற்று
     தரணியில் வாழ்வுற்றனை
     கேட்போர் எவருமுண்டோ?

இயங்கும் உலகம்தனை
     இயக்கிவைக்கும்
     மக்கள்தெம் உயிரின்
     உணர்வொலியாய்
     கன்னித் தமிழ் ஓயாது
     காலத்தின் ஓட்டத்திலும்
     வற்றா நதியாய்
     செம்மையெனும் வழி நோக்கி
     நித்தம் பயணித்து
 விழாது சிகரத்தில் தடம் பதிக்க
     வழிவகைப்போம் நிச்சயமாய்
     கன்னித் தமிழ் நீ வாழி!

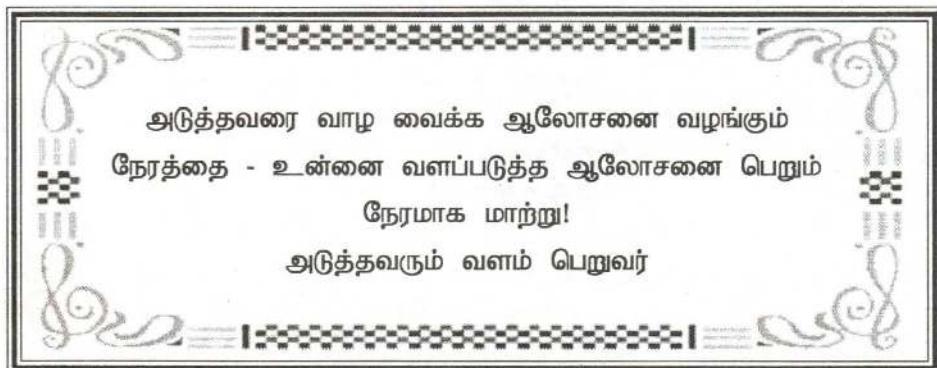
தமிழராம் நம் உயிர்
 தமிழுக்கே என்றுரைத்தோம்
     தமிழாரம் நம் உழைப்பு
     தமிழின் வாழ்வுக்கென
     உறுதி கொண்ட நாம்
     ஓடும் கன்னித் தமிழ் நதி
     சங்கமிக்கும் பெருங்கடல்
     வெற்றியின் படகாய்
     வீரமிகு சிம்மாசனமாய்
     என்றும் அழியாததாய்
     உயிருற்று நிலைக்க
     உறுதி புணுவோமாக

மறக்கும் மனிதர்
 சிலர் சிந்தை
 தாய் நம் மொழி மறந்து
 நாகரீக மோகத்தில்
 வேறு மொழி நாடிச் சென்றதனை
 எண்ணி —மனமே’
 நீ வருந்தாதே —சீரிய
 தமிழ் மொழி புகழிந்து
 வழி தவறிய மந்தைகளாய்
 வழி மாறிய மானிடர்
 ஆயர் வழி மீள்வதுறுதி
 தமிழ் தம் பெருமை உயர்வதுறுதி

அழியாப் பெருமையும்
 கழியாய் புகழும்
 சீரிய கருத்தும் கொண்ட
 கண்ணித் தமிழின்
 விழா உயர்ச்சி —என்றுமே
 கூனாத மலையாய்
 பொங்கும் கடலாய்
 ஒளிதரு நிலவாய்
 பயன்தரு தருவாய்
 சுடர் தரு விளக்காய்
 உதித்தெழுந்து — என்றும்
 கண்ணித் தமிழே நீ வாழி!

தமிழின் இனிமை சுவைப்பதில்
 பாமரர் பண்டிதர்
 ஏழை- பொருள்படைத்தோர்
 மேலோர்- கீழோர்
 எனும் பாகுபாடு
 ஏதுமுண்டோ?
 கண்ணித் தமிழ் தன்
 இன்பத்தை சுகிக்க
 சமாதானத்தினால்
 சமத்துவத்தை வளர்க்கும்
 வாழ்வுதனை உயர்த்தும்
 கண்ணித் தமிழே நீ வாழி!

மலை நிகர் தம் எழில்
 வாழ்த்திப்பாடு
 நெஞ்சமாம் கடல்கள் தோறும்
 அலையென உலவி ஒடி
 குதித்து விணையாடும்
 முத்தமிழின் மேன்மை
 பாரெங்கும் பரந்து
 புல்வெளியில் விரிந்து
 சுவாசத்தில் சங்கமிக்கும்
 தமிழரின் உயிர் ஓட்டமாய்
 தமிழ் தம் புகழ் பரப்ப
 கண்ணித் தமிழே நீ வாழி!

சிறுக்கை

திறவுகேரல்

— — — — — — — —

ஆக்கம் :

செல்வி : எஸ். வேதிகா
யா. அருணோதயாக் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.

மெஸ்லியகாற்று நிலவோடு பேசிக்கண்ணயரும் வேளையில் ஊரே உறக்கத்தில் ஆழந்திருக்க ஒர் உயிர் மட்டும் வாசித்துக் கொண்டிருந்தது தன் சோககீதம். அவள் தான் நிசா. கட்டிலில் உடல் படுத்திருக்க உயிர் உறக்கத்தைத் தழுவவில்லை.

அழகான பச்சைப் பசேலென்ற வயல்கள் சூழ்ந்த பிரதேசம் தான் வயந்தாடு என்ற கிராமம். சிறிய குடிசை வீடு அதுதான் அவளது வசந்த மாளிகை. அவளது தந்தை கூலி வேலை செய்துதான் அவளைப் படிக்க வைத்தார். பஞ்சம் என்ற சொல் பஞ்சாய்ப்பற்றாற்போல், வறுமை என்ற நிலையைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் நிசாவைப் படிக்கவைத்தார். ஆனால் விதி தன் விளையாட்டைக்காட்டியது. சந்தைக்குச் சென்ற அவளது தந்தையைக் காலன் பேருந்தாக வந்து தன்னோடு அழைத்துச் சென்றான்.

அவளது தந்தையின் இழப்பின் பின் .....அவளது கனவு, இலட்சியம் அனைத்தும் சுக்கு நூற்றாகிப் போவதை உணர்ந்தாள். ஆசைத்தந்தையின் இழப்பு ஒரு புறம், கனவுகள் கலைந்த சோகம் மறு புறம், நிசா என்ன செய்வதென்று அறியாது திகைத்தாள். இருந்தாலும் ஆருயிர்த் தந்தையின் ஆத்ம சாந்திக்காக தன் இலட்சியத்தை மீண்டும் கையிலெடுக்க எண்ணினாள். ஆனால் மறுகணமே அவரின் வறுமை நிலை அதற்குத் தடை போட்டது.

- “ நிசா என்னம்மா யோசிக்கிறாய்”
- “ ஆ..... ஒண்டுமில்லையம்மா”
- “ என்ன நிசா, ஏன் என்னட்ட மறைக்கிறாய்? எனக்குத் தெரியும். நீ டொக்ரா வரவேணும் என்டு ஆசைப்படுகிறாய். அது தானே?
- “ இல்லையம்மா அப்படியே நினைச்சாலும் அது நடக்குமோ?

“ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய் முடியும். முடியுமென்டு நெனைச்சா முடியாதது ஒன்றுமில்லை. நிறையப் பேரினர் வாழ்க்கையில் வந்த வெற்றிக்குக் காரணமே அவயளினர் அனுபவம் தானேநீ இப்ப உனர் அப்பா இறந்திட்டாரென்று, வறுமையென்டு இருந்திட்டா .....நீ தோத்திடுவாய்”

இவ்வாறு தாயின் குரல் நிசாவைத் தட்டியெழுப்பியது. இந்த அனுபவத்தையே தன் திறவுகோலாகக் கொண்டு உயிரியல் பிரிவைத்தேர்ந்தெடுத்தாள். அவளது தாய் தினமும் கூலிவேலை செய்து கிடைக்கும் பணத்தை சிறுகச் சிறுகச் சேமித்து அவளது படிப்பைக் கவனித்தாள்.

காலங்கள் யாருக்காகவும் காத்திருப்பதில்லை. விரைவில் உயர்தரப்பரீட்சை வந்தது. தனது ஆரூயிர்த்தந்தையை மனதிலும்,அருமை அம்மாவை கண்ணிலும் வைத்துப் பரீட்சை எழுதி முடித்தாள். பின்னர், பெறுபேற்றுக்காகக் காத்திருக்கும் காலங்களில் தன் தாயுடன் வேலைக்கு போக விரும்பினாள்.

“அம்மா.....”

“என்ன நிசா. என்ன விசயம்?

“அதில்லையம்மா நான் இப்ப :பற்யாத் தானே இருக்கிறன் நானும் உங்களோட வேலை செய்ய வரட்டுமோ?”

“ஜேயோ வேண்டாம்.....நீ வர வேண்டாம். நானேபோறன்”

“இல்லை அம்மா, நீங்கள் பாவம் எனக்காக எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறீங்கள், உங்களுக்கு உதவியா நான் வரக்கேக்கிறேன். பள்ளி அம்மா நானும் வாறன்.”

“வேண்டாம், அத நான் பாத்துக் கொள்ளுவன்றுன்னை நான் படிக்க வைப்பன், இப்ப நீ இரு, நான் போட்டு வாறன்” புறப்பட்டுவிட்டாள்.

தினமும் காலையில் சென்று இரவு தான் வருவாள்.தினமும் கிடைக்கும் சொங்ப காசையும் தன் மகளின் படிப்புக்காக சேமிக்கத்தொடங்கினாள் தினமும் ஒரு வேளாதான் உணவு உண்பாள், சில வேளாகளில் அதுவும் கிடையாது.

இவ்வாறிருக்கையில் உயர்தரப் பெறபேறு வந்தாயிற்று.நிசாவால் நம்பவே முடியவில்லை. மூன்று பாடங்களில் ‘ஏ’ தரச் சித்தி பெற்று அகில இலங்கை ரீதியில் இரண்டாவதாக வந்தாள். அவளது வெற்றியின் முதல் கதவு அனுபவம் என்ற திறவுகோல் திறக்கப்பட்டதை உணர்ந்து கொண்டாள். ஆனால் அவளால் தாயை விட்டுப் பிரிய மனமில்லை. அவளது மனதில் ஆயிரமாயிரம் எண்ண மின்னல்கள் மின்னி மறைந்தன. இநுந்தாலும் அவள் தனது மனதைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்றாள்.

அவளது தாய் தனது சோகத்தை வெளிக்காட்டாது அவளை மகிழ்வுடன் வழியனுப்பி வைத்தாள். நிசா அவளை விட்டுப் பிரிந்த நாளிலிருந்து மன வேதனையடைந்துதுடித்தாள்.ஆனாலும் தன் மகளை ஒரு நல்ல நிலைக்கு கொண்ட வர வேண்டும் என்று விரும்பினாள். ஆனாலும் அவளால் சரியாக வேலை செய்ய முடியவில்லை.அந்த நிலையில்கூட ஒருவாறாக நிசா இறுதியாண்டுக்குள் நுழைந்து விட்டாள். அந்த சமயத்தில் தான் மீண்டும் ஒரு புயல் நிசாவின் வாழ்வினுள் பிரவேசித்தது.செய்தியை அறிந்தவுடன் நிசா ஓடோடி வந்தாள்.அவளது தாயின் உடல் மூச்சுப் பேச்சற்றுக் கிடந்தது.

“அ..ம்...மா” எழும்பம்மா எழும்பு.எனக்காக இப்படிக் கஷ்டப்பட்ட இப்ப நான் டொக்ரரா வாறுதைப் பாக்காமல் போயிட்டியேம்மா.நீதானம்மா அனுபவத்தால் தான் முன்னேறலாமெண்டு சொல்லி என்னைப் படிக்கவைச்சனியள்.இப்ப என்னைத் தவிக்க விட்டுட்டமங்களே அம்மா”

நிசாவின் அழுகுரல் அந்த நிசப்தத்தைக் கலைத்தது. என்னண்டு இப்படி நடந்தது?”

“ஏதோ பக்கத்தில் நடக்கிற கட்டிட வேலையில் கல்லுடைக்க போறவா பாவம் பெரிய கல்லொண்ட விழுந்தது.... இப்படியாப் போச்சு”

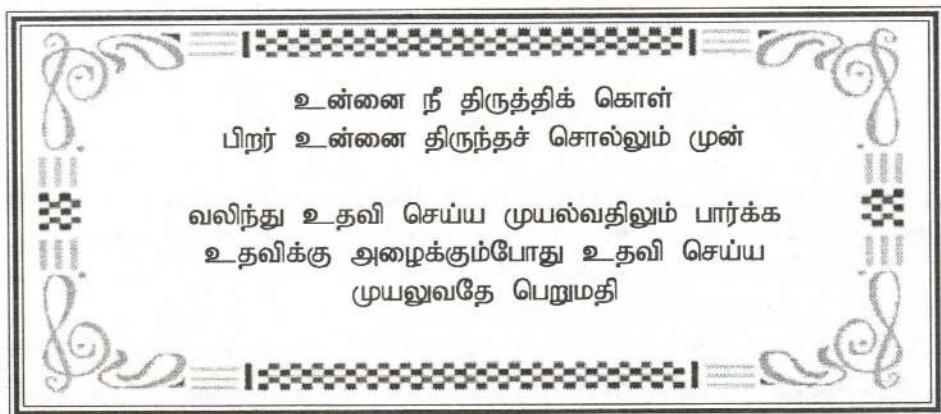
அப்போது தான் நிசாவுக்குப் புரிந்தது, தனது தாய் இப்படியொரு கஷ்டமான வேலைக்கு சென்றாள் என்பது. தனது தாயின் கஷ்டங்கள் கணப்பொழுதில் நிர்மூலமாகக்கப்பட்டுவிட்டதை எண்ணிப் புழுங்கினாள். தான் ஒரு வைத்தியராக வேண்டும் என்பதற்காக தன் தாயைக் கொன்ற பாவியாக எண்ணினாள். ஆனால் மறுகணம் அவளது மூளை அவளைத் தட்டி எழுப்பியது. அன்று தந்தையைஇழுந்தபோது அவளது தாய் கூறிய வார்த்தைகள் நினைவுக்கு வந்தன. இவ்வளவு காலமும் தன் தாய் தனக்காகத்தானே கஷ்டப்பட்டாள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டாள். மீண்டும் தன் படிப்பைத் தொடர ஆயத்தமானாள். படிப்பைத்தொடரும் அதே வேளை சிறு, சிறு வேலைகளைச் செய்து அதன் மூலம் கிடைத்த சிறிய தொகைப்பணத்தைத் தன் படிப்புக்காகச் சேகரித்தாள். ஒருவாறாகப் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை முடித்துவிட்டாள். இப்போது அவள் ஒரு வைத்தியராகப் பணிபுரிகிறாள்.

“நிங்....நிங்.....நிங்”

கடிகாரம் காலை ஜெந்து மணியைக் காட்டியது. இக்கடிகாரத்தின் அலாரம் ஒலி நிசாவை நிகழ்காலத்திற்குள் அழைத்து வந்தது.அவளது விழிகள் சுவரில் மாட்டியிருந்த பெற்றோரின் படங்களை நோக்கின. அவளது மனதில் மலிந்து கிடந்த எண்ணமின்னல்கள் மனதில் சுமந்து பிரசவித்த சிகவாகின.

நான் இண்டைக்கு டோக்டராக இருக்கிறதென்டா அது உங்களால் தான் ஆனா அதப்பார்க்க நீங்கள் இல்லை. ஆனா என்ற மனசுக்க அழியாமல் இருப்பீங்கள். இதுவும் ஒரு வாழ்க்கை அனுபவம் தான். ஆனா என்ற வாழ்க்கையில் இது எனக்கொரு படியாகவும் அமஞ்சிருக்கு”

அவளது கன்னத்தை கண்ணீர் கழுவ சுயநினைவு வந்தவளாய் எழுந்தாள். இப்போது நிசாவின் வாழ்க்கையில், வேரோடு பிடுங்கப்பட்ட அவளது வாழ்வின் உதிர்ந்து விட்ட துளிர்களும் அவளது அனுபவம் தான், சில வேளைகளில் உதிர்ந்து விடாத துளிர்களும் அவளது அனுபவம் தான்.

சமூக வரலாற்றில்

நாட்டார் இலக்கியங்கள்

2013 மார்ச் ஜினங்கைத்துமிழ் பொழுத்தனம் தோட்டாவள்
நாட்டார் இலக்கியங்கள்

M.C.R. பஜூர்

கா/ உள்வதுன் ஹஸனா மகா வித்தியாலயம்.

‘நாட்டிலக்கியம்’ என்பது ஒரு பரந்துபட்ட அம்சமென்றாம். நாட்டுப்புற மக்களுடைய பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் நம்பிக்கைகள், போன்றவற்றை ஆராயும் இயலே ‘நாட்டுப்புறவியல்’ என சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

நாட்டுமக்களுடைய மனதில் எழும் இன்ப துன்ப நிகழ்வுகள் மனதில் கரைப்பரண்டெடுமும்போது அவை பாடல்களாக வெளிவரும். இவை ஏட்டுக்கல்வி யில்லாத காலத்தில் எழுத்துக்கு வராதவர்களால் பெயர் அறியாதவர்களால் பாடப்பட்டனவானாகும். இவ்வாறு பாடப்பட்ட பாடல்கள் வாய்மொழிக்கவிதை என்றும் கட்டில்லாக் கவிதை, எழுதாக்கவிதை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்நாட்டார் இலக்கியம் கிராமத்து மக்களது உள்ளத்து உணர்வுகளை உயிராகக் கொண்டவை.

இந்நாட்டார் பாடல்களும் அதனுடன் சார்ந்த இலக்கிய வடிவங்களும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலங்களில் வசந்தன் கவித்திரட்டு எனும் நூலாக முதல்முதலில் வெளியிடப்பட்டு இன்றுவரை பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்நாட்டார் இலக்கியமானது மனிதனுடன் ஒன்றிப்பிறந்து வளர்வதாகவும் குழந்தை பிறந்தவுடன் தாலாட்டுப்பாட தொடங்கி விளையாட்டுப்பாட காதற்பாடல், வேடிக்கைப்பாடல் தொழிற்பாடல் முடிவடைவதையும் காணலாம். இவற்றோடு கதைப்பாடல்கள், விடுகதைகள், பழமொழிகள் போன்ற நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்களும் பொதிந்திருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றைத்தனித்தனியே நோக்குவோமேயானால் -

தாலாட்டுப்பாடல்கள்

குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த தாய் தன் குழந்தையை மற்றவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பொருட்டு விளாக்கள் எழுப்பி பாடல்களை அச்சமூக மக்கள் பாடியிருக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக,

“ஆராரோ ஆரிவரோ ஆரடித்துநீயமுதாய்
அடித்தாரைச் சொல்லி அமு
மாமன் அடித்தானோ
மகிழ்ந்தெடுக்கும் கையாலே
அண்ணன் அடித்தானோ
அணைத்தெடுக்கும் கையாலே”

கூறலாம். இங்கு அண்ணன் மாமன் போன்ற உறவுமுறைகளை குழந்தைக்குக் கூற்பித்து சமூக வரலாற்றில் இவ்விலக்கிய வடிவம் செல்வாக்குச் செலுத்தியதை நோக்க முடியும்.

விளையாட்டுப்பாடல்கள்

குழந்தைகளின் தேகாரோக்கியத்தைத் தூண்டும் வண்ணமான விளையாட்டுப் பாடல்களும் இந்நாட்டாரிலக்கியத்தில் இடம்பெற்றிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாக

“கீச்சு கீச்சு தம்பழம்
கீயா மயா தம்பழம்
மாச்சி மாச்சி தம்பழம்
மாயா மாயா தம்பழம்”

குறிப்பிடலாம்.

வேடிக்கைப் பாடல்கள்

இளைஞர்களின் பய சுபாவத்தை என்னி நலகயாடும் வண்ணம் அக்கால மக்கள் சிறந்த இசைநயம் கொண்டும், எனிய சீர்களைக் கொண்டும் எமக்கு அளித்துள்ளமை மெச்சத்தக்கது. உதாரணமாக,

“எட்டு நாளா செத்துக் கிடந்த
சாரைப்பாம்பை எட்டி நின்று
தொட்டுப் பார்த்தேன்”

இப்பாடலைக் குறிப்பிடலாம். ஏட்டில்லாத ,எழுத்தறியாத மக்கள் எத்துணை நயம்மிக்கப் பாடியிருக்கின்றனர். என்பது வியக்கத்தக்கது என்று கூறினால் அது மிகை வார்த்தையுமல்ல.

காதற்பாடல்கள்

தன் காதலி வருவதைக்கண்ட காதலனோருவன் அவனை சந்தித்து பேசும் பொருட்டு ஆழ்றைக் காட்டி, சிறு மிருகங்களைக்காட்டி பேசவும் அவனது உள்ளக்கிடக்கையை அறிந்த காதலி பின்வருமாறு பாடுகிறான். :

“ஓடையில் போற தண்ணி
தூசு விழும் தும்பி விழும்
வீட்டுக்கு வாங்க மச்சான்கலந்த தண்ணி நான் தாரேன்”

திருமணப் பாடல்கள்

இவ்வாறே இந்நாட்டாரிலக்கியங்களில் திருமணப்பாடல்களும் இடம்பெற்றிருக்கின்றுமை குறிப்பிடத்தக்கதோர் அம்சமாகும்.

தனக்கு பிள்ளைப் பாக்கியம் இன்மையால் ஊரவர் ‘மலடி’ என பட்டம் சூட்டுத்தனால் மனம் தளர்ந்த அந்தத் தாயின் சோகரசம் பொருந்திய குரல் பின்வருமாறு ஒலிக்கிறது:

“மலடி மலடி என்று
மானிலத்தோர் ஏசாமல்
மலர்க்கொரு குழந்தை
மாயவனால் தந்த பிச்சை”

எனவே பிள்ளைப்பாக்கியத்தை அடைந்த தாய் தனக்கு குழந்தை இல்லாத போது ஊரவர் ‘மலடி’ என பட்டம் சூட்டியமையால் அந்நாட்டு மக்கள், குறிப்பாக பெண்களின் மனநிலையை செவ்வனே எடுத்துக்காட்டுகின்றுமை புலனாகிறது. மேலும் குழந்தைப்பாக்கியத்தை வேண்டி தனது இறைவனிடம் இறைஞ்சும் மன்னார் பிரதேச தாயொருத்தியின் குரல் பின்வருமாறு ஒலிக்கிறது.

“மாலை விளக்கெரிய
மணவாளன் சோறு தின்ன
பாலன் விளையாட ஒரு
பாக்கியம் தா ஆண்டவனே

தொழிற் பாடல்கள்

ஆங்கிலேயரின், போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சியின் போது மக்களை வருத்தி வருத்தி வேலைக்கமர்த்தியமையால் மனம் சோர்ந்த தோட்டத்தொழிலாளர்கள் பின்வருமாறு தன் கவலையை கொட்டித் தீர்க்கின்றனர்.

“கோணக் கோண மலையேறி
 கோப்பிப் பழம் பறிக்கையிலே
 ஒரு பழம்தப்பிப் போச்ச
 வதைத்தான் ஜயா சின்னத்துரை

மேலும்

“கண்டி கண்டி என்மங்க
 கண்டிப் பேச்சு பேசாதீங்க
 கண்டியிலே படும் பாட்டை
 கண்டவங்க சொல்லுவாங்க

என மக்கள் மனம் தளர்ந்து பாடி தம் வருத்தங்களை வெளிப்படுத்து வதனைக் காணலாம்.

கணவன் ஏருக்கலம்பிட்டிக்கு தொழிலின் நிமித்தம் சென்றமையால் அவரது மனைவி அவ்வூருக்குச் செல்லும் இன்னொரு நபரிடம் விரைவாக வரும்படி தூதனுப்புவதும் இதன் பாற்படும். உதாரணமாக:

“எருக்கலம்பிட்டிக்கு ஏருவு கொண்டு
 போற தம்பி – மச்சான் கண்டா
 உங்க மயில் வரட்டாம் எண்டு சொல்லு” குறிப்பிடலாம்.

ஒப்பாரிப்பாடல்

தனது தாயின் இறப்பை தாங்க முடியாத மகள் தனது அளப்பரிய துண்பங்களை பின்வருமாறு அவலச்சுவை ததும்ப கூறிப்போகிறாள். உதாரணமாக

“கொல்லன் வலை நெருப்ப
 தணியும் ஒரு சாமம்
 என் தங்கமடி நெருப்பு –நான்
 தணிவது எக்காலம்

குறிப்பிடலாம். இவ்வாறே கதைப்பாடல்களும், பழமொழிகளும், விடுகதைகளும் இந்நாட்டாரிலக்கிய சமூக வரலாற்றில் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

கதைப்பாடல்கள்

‘நாகம்மாள் எனும் கதைப்பாடலுடன் பாசரசம் போன்ற கதைப்பாடல்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

‘நாகம்மாள்’ எனும் கதைப்பாடல் தனில் அண்ணன், தங்கையரின் உறவும், அண்ணன் தங்கைக்கு வயது வந்ததும் தங்கைக்கு மணம் முடித்து வைக்க தங்கை தனது புருசனுடன் சுகமாக வாழ்ந்து குழந்தைகளையும் பெற்றெடுக்கிறாள். சில காலம் கழிய தங்கைக்கு ஏற்பட்ட வறுமையை அண்ணன் அண்ணியிடம் எடுத்துக்கூற தங்கை பிறந்த வீட்டுக்கு அண்ணன் இல்லாத போது அண்ணியிடம் அவர்களது பசிப்பினியைக் கூறும்போது காதுக்கு சிறிதும் எட்டாதவளாய் நிற்க, எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் அதன் பயனை அடையாத நாகம்மாள் என்ற தங்கையும், அவளது பிள்ளைகளும் இறந்து போக இவை பற்றிக் கேள்வியற்ற அண்ணன் திட்டரென நாடு திரும்புவதும் இவர்களது பின்த்தைக்கண்டு ஏங்கி மாடவதையும் இக்கதைப்பாடல் சமூக வரலாற்றை இன்றும் எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது. உதாரணமாக :

அண்ணி அண்ணி - உங்க
மதினி வந்திருக்கேன்
காலிரண்டும் நோகுதண்ணி
கதவைத்திறங்க அண்ணி”

குறிப்பிடலாம்.

விடுகதைகள்

சமூக வரலாற்றில் நாட்டாரிலக்கியத்தில் விடுகதைகள் இடம்பெற்றிருப்பது முக்கிய அம்சமாகும். இது மூளைக்கு வேலை கொடுத்து, மக்களை சிந்திப்பதன் பால் தூண்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக,

“வானத்தில் சத்தத்துடன் சிரித்து
எம்மை நடுக்குறச் செய்யும் ஒளி”

- மின்னல்

“ஒருதாய்க்கு பன்னிரண்டு குழந்தைகள்
அவன் யார்? – கடிகாரம்
போன்ற விடுகதைகள் குறிப்பிடலாம்.

பழமொழிகள்

மக்களது செயற்பாட்டை கண்டு படிக்காத மக்கள் பொருள் ஆழம் மிகும் வண்ணம் சிறந்த பழமொழிகளைக் கையாண்டுள்ளமையை எடுத்துக்காட்டாக குறிப்பிடலாம்.

“நானோரு சிந்து காவடி சிந்து
ராகம் புரியவில்லை - உள்ள
சோகம் தெரியவில்லை

.....

இல்லாத உறவுக்கு என்னென்ன பேரோ
நாடோடி பாட்டுக்கு தாய் - தந்தை யாரோ”.....

மேலும் சமூக வரலாற்றில் நாட்டாரிலக்கியங்களின் முக்கியத்துவத்தினை கருதியமையினாலேயே இன்றைய பாடத்திட்டங்களில் கூட நாட்டுப்புறவியலை உட்புகுத்தி மேலும் உயர் கல்விக்கற்கைகளிலும் புகுத்தி அதன் செழுமையை விளக்கியமை நயப்புக்குரியது.

அன்று முதல் இன்று வரை பாதுகாக்கப்பட்ட நாட்டாரிலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு அனைவரும் ஒன்றாக கூடிப் பாடுபெட இருகரம் கோர்ப்போமாக:

“வானின் நீலம் கொண்டு வா- என்
பேனா மையும் தீர்ந்திடும்”

கவிஞர் சல்மாவின் கவிதை

மையக்கருத்து

கவிஞர் சல்மாவின் இக்கவிதைத்தனில் அடிநாதமாக ஓலிப்பது, எம் மொழியையும் விடச் சிறப்பு பெறும் மொழியாகத் திகழ்வது தமிழ் மொழியே அன்றி பிறமொழி எதுவுமில்லை என்பதாகும். அதற்கு சங்ககால, சங்கமருவிய காலங்களில் எழுந்த நூல்களை எடுத்துக்காட்டி அவை தமிழ் மொழியின் சிறப்பை அலசி நிற்கின்றன, என தனது கருவை நிலைக்கச்செய்தமை உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல் தெட்டத் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

உத்திகள்

கவிஞர் வாசகர்களை தன் பக்கம் கவர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு பல உத்திகளை கையாண்டு கவிக்கு அழகு சேர்ந்திருப்பதனை நோக்கின், தமிழின் உயர்வை ஓர் ஆற்றின் கதை கூறல் போல் தன் கூற்றாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றமை போற்றற்குரியது. உதாரணமாக:

“மிக நிராதரவானவளாக நின்று கொண்டிருக்கிறேன்”

எனும் அடியைகுறிப்பிடுவது சாலவும் பொருந்தும். மேலும், தமிழின் சிறப்பிற்கு சங்ககால நூல்கள் உரமுட்டின் என்பதை தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டு அக்காலத்தில் எழுந்த நூல்களை சான்றுகாட்டுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக சங்கமருவிய காலத்திலும் அதன்சிறப்பு மேலோங்கின் என்பதை நிறுவ அந்நூல்களை வைத்து சான்று பகர்ந்தமை கவிஞர் கையாண்ட உத்தி என்றே கூற வேண்டும்.

பொதுமைக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு அன்றைய சங்ககாலத்தில் அவதானித்த கணியன் பூங்குன்றானரின் திருவடிகளை எடுத்துக்காட்டினாலும் இன, மத, மொழி, நிற வேறுபாடின்றி தமிழின் செழுமைக்கு தொண்டாற்ற வேண்டும் எனக் கருதியோ என்னவோ

“யாதுமூரே யாவருங் கேளீர்”

எனும் அடியை உத்தியாகக் கையாண்டுள்ளமை தெளிவாகிறது.

மேலும் கருத்துக்களை கதை சொல்வதைப் போல தனது கூற்றாகக் கூறியுள்ளமையும் கவிஞர்கையாண்ட உத்தி எனலாம். உதாரணமாக

“இப்போது குடிக்கொள்கிறேன்.”

“எல்லோரும் கேளுங்கள்”

குறிப்பிடலாம்.

மேற்போர்த்த வண்ணம் சிறந்த உத்திகளை ஆசிரியர் கையாண்டு கவிக்கு அழகு சேர்ந்திருப்பது குன்றிலிட்ட நீபம் போல தெட்டத் தெளிவாகப் புலனாகிறது என்பது மறுக்க முடியாத ஆணித்தரமான உண்மையாகும்.

அணிகள்

கவிக்கு அழகு சேர்ப்பது அணிகளாகும்.எனவே.இக்கவிதையிலும் கவிஞர் சல்மா அவர்கள் அணிகளை சேர்க்க விதிவிலக்கானவர் அல்ல என்பதனை கவிதையை வாசிக்கும் போதே தெளிவாகிறது. உவமையனியை கையாண்டுள்ளதை நோக்கின்,

“என் தமிழை அழுதென்”

தமிழ் மொழியை அமுதம் போன்ற இனிமையாக ஓலிக்கும் மொழி எனக்கூறி சிறந்தவொரு உவமையனியைக்கையாண்ட பெருமை கவிஞரரேயே சாருமெனில் அதுமிகையாகா.

மேலும் கவிதையின் சிறப்பிற்கு இடையிடையே எதுகை, மோனை அணிகளையும் கையாண்டு சிறப்பித்திருக்குமாற்றை நோக்கின்,

“ இப்போ கைகூடியிருக்கிறது
இப்போது நாங்கள் சொல்கிறோம்”.

என சீர்மோனையைக்கையாண்டு கவிதையைச் சிறப்பித்துள்ளமை தெளிவாகிறது. செய்யுள் சீர்களின் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது “எதுகை அணி” ஆகும். உதாரணமாக “நீழ்ச்சிப்பை.....நீந்திய” குறிப்பிடலாம். மேற்சொன்ன வண்ணம் சிறந்த அணிகளைக் கொண்டு அழகு சேர்த்தமை தெளிவாகிறது.

நயந்த பகுதி மற்றும் அதற்கான காரணங்கள்

“எண்ணற்றசொற்களினின்றும் பிறந்த
பிறந்த ஓரேயொரு வாக்கியம்
இவ்வுலகிற்கு அறிவிக்கிறது.
“யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வு”

எனும் பகுதி என் மனத்தை கவர்ந்தன.

ஏனெனில் அனைவரையும் இன, மத, குல, மொழி, நிற வேறுபாடின்றி அழைக்கும் செந்தமிழின் உறவினர்கள் எல்லாம் எமது ஊர் என்பதாகும்.

எனவே இவ்வுலகில் அநாதை என்ற சொல்லுக்கே முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டார் கவிஞர் சல்மா அவர்கள். அனைவரும் செந்தமிழின் மக்கள். எனவே சாதிப்பிரிவினையோ, அநாதை என்ற பட்டமோ அங்கு நிகழாது என தமிழ் மொழியின் பல சொற்களிலும் தங்க எழுத்துக்களால் பதிக்கவேண்டிய எழுத்துக்களே நான் மேற்கோள் காட்டிய அவ்வடிகளாகும்.

எனவே பொதுமைக் கருத்துக்களைக் கூறி நிற்கும் அப்பகுதி எனது மனத்தை தொட்டது மட்டுமல்லாது அதற்கான காரணத்தையும் நான் மேற்சொன்னமை புலனாகிறது.

சிறுகதை ஆக்கம் பிரிவு 05

முட்களின் நடுவே ரோஜா மண்ணில் மடிந்த கதை

தி. மேரிதயாளினி

புனித வளார் ஜோ.க.த.க.பாடசாலை.

வடமாகாணம்

உடைந்த நாற்காலியின் ஒரு கால்பகுதியைப் பொருத்தும் வேலையில் முழுமுரமாக ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார் கருப்பையா.பக்கவாதம் வந்து முடங்கிப்போன தன் ஏற்றைக்காலை என்ன செய்வதென்ற மனக்குமுறை அவரில் எதிரொலிப்பதை அவரது மனம் காட்டிக்கொடுத்தது.

“கொக.....கொக.....” என்ற இடைவிடாத இருமலுடன் அந்தப் புகைக்கிளம்பும் ஓட்டைக் குசினியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற பெருமுச்சுடன் வெளியே வந்த தெய்வானைக்கோ காந்திமதியைப் பற்றிய சிந்தனையாகவே இருந்தது. வேலை செய்து களைத்துப்போன நிலையை தெய்வானையின் கைகள் ஸாவகமாக எடுத்துக்காட்டுவதை மணிவேலன் சில நட்களாய் அவதானித்துக்கொண்டு வந்தான். இருந்தும் அவனால் என்ன செய்ய முடியும்? .....பள்ளிப் படிப்பினை முடித்து விட்டு குடும்பப் பொறுப்பைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ளும் காலத்தை அவன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

அந்தப் புழுதிகள் அடங்கிய ஏற்றை மேட்டு மணற் பாதையூடாக தன் கால்கள் அழுந்த அழுந்த தோய்துபோன காற்செருப்பின் மேலாக கால்களைச் சூடாக்கும் மணலை ஒரு பொருட்டாகக் கருதாது ஏதோவொரு சிந்தனையில் மூழ்கியவளாய் காந்திமதி தன் ஒலைக்குடிசையினுள் நுழைந்தாள். காந்திமதியைக் கண்டதும் தெய்வானையின் உதட்டோரம் சிறு புன்னகை மலர்ந்தது. “என்றகடவுளே இப்ப எண்டாலும் கொஞ்சம் இருங்கப்படாதா? என்று ஆதங்கமாகக் கூறிக்கொண்டே டம்ளரில் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு காந்திமதியருகே போய் நின்றாள். தளர்ந்து சோர்ந்து போன உடலில் இனி இயங்குவதற்று சக்தியேதும் இல்லை என்பதை தெய்வானை புரிந்த கொண்டதைப் போல அவளது தோள்களின் மேல் ஆறுதலாக தன் கைகளை வைத்தாள். உணர்வற்ற உடலாக ஸ்தம்பித்துப்போன காந்திமதிக்கு தெய்வானை கூறியதும் காதில் விழவில்லை. அவளது தொடுகையும் உணர்வைக் கொடுக்கவில்லை.

தெய்வானையின் முகத்தில் பயம் குடிகொண்டது. கொண்டவந்து வைத்த டம்ளரினை மீண்டும் எடுத்துக்கொண்டு காந்திமதியின் முதுகில் தன் கையால் தட்டினாள். ‘சட்’ டென்று தனக்குள் உணர்வுகளை ஊடுருவவிட்டவளைப்போல சுய நினைவிற்கு வந்தாள் காந்திமதி.

“அம்மா.....அம்.....மா....அம்மா.....” என்று வார்த்தைகள் தடுமாற சித்தம் கலங்கியவள் போல பிதற்றக்தொடங்கினாள். தெய்வானைக்கோ என்றும் விளங்காத நிலையில் பல்வேறு கேள்விகள் பிறக்கத்தொடங்கின. கருப்பையா இவர்களின் நிலைப்பாட்டை அவதானித்துவிட்டு தன் ஒந்றைக் காலை இழுத்துக்கொண்டே வீட்டிற்கு தூணாக நிறுத்தப்பட்ட காட்டுமரத்துடியை பற்றிக்கொண்டார். தன்னை ஒருவாறு சுதாகரித்துக்கொண்டு இரு கால்களையும் மடக்கிக்கொண்டு வீட்டுச்செத்தையிலே சாய்ந்து கொண்டார்.

ஒரு சில நிமிடங்கள் அமைதி அங்கே குடிகொண்டது. “விஷயத்தைச் சொன்னாத்தானே தெரியும். இப்படி அழுதுகொண்டிருந்தா எல்லாம் சரியா வந்திடுமே?” என்றுகருப்பையா பேச்சைத் தொடங்கியதும் காந்திமதியால் அதைச் சொல்லாமலிருக்க மனது இடமளிக்கவில்லை.

நடந்ததைச் சொல்ல முற்பட்டவேளையில். வீட்டிற்கு வெளியே சத்தம் அதிகரிப்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். “படலைக்கு அங்காலதான் கேட்குதப்பாலூருக்காபாத்திட்டு வாவன்” என்று கருப்பையா தெய்வானையைப் பார்த்து கூறிமுடிப்பதற்கு முன்னே காந்திமதி குடிசையை விட்டு படலையை நோக்கி அடியெடுத்து வைத்தாள்.

ஒரு கணம் காந்திமதி வாயடைத்து நின்றாள். ‘ஜியோ! கடவுளே இதென்ன கொடுமே.....இப்ப நான் என்ன செய்யிறதென்டு தெரியலையே.....’ என்று மனதிற்குள் அங்கலாய்த்தாள். வட்டிக்கார சின்னராசாவைப் பார்த்ததும் தெய்வானைக்கு உள்ளத்தில் முள் தைத்தது. பக்கத்துவீட்டு காமாச்சியின் வீட்டிலே வட்டிப்பணம் கேட்டு சத்தம் போட்டு ஊரைக் கூட்டிக்கொண்டிருந்தாள். சின்னராசா, அடுத்து தனது வீட்டிற்கு வந்து விடுவானா என்ற பயமும் மனதில் உலாவியது.

காந்திமதியின் படலையை நோக்கி சின்னராசா வந்தான். அங்கே குழம்பிப்போன அவனது முகத்தை கண்டதும் அவனது மனக்கல்லிலும் சற்று சரம் கசிந்தது. ஒன்றும் பேசாது திரும்பிப் சென்றான். காந்திமதியும் தெய்வானையும் காரணமறியாது நிலை தடுமோறினர். பின்பு காந்திமதி ஏதோ அறிந்து கொண்டவளைப்போல நகைத்தாள்.

தெய்வானை வேலைக்கு போனியே என்னம்மா நடந்தது? என்று கூறிக் கொண்டே தன் சேலை முந்தானையால் நெற்றியில் படர்ந்த வியர்வைத் துளிகளைத் துடைத்தாள். சற்றே பெருமுச்செறிந்து கொண்டும் கஷ்டப்பட்டு படிச்சும் உந்தக் காலத்தில் காசில்லையெண்டா ஒண்டுமில்லை” என்று தன் மனத்தின் ஆதங்கத்தை கொட்டினாள். அதை, அவளது மனக்கொதிப்பை, அவளது பெருமுச்சின் வெப்பம் காட்டியது. தெய்வானையும் நிலையை அறிந்து கொண்டாள். எனினும் ஏந்தனவே புண்ணாகிப்போன காந்திமதியின் வாழ்வு சூன்யமாகிப்போன நிலையிலிருந்து இன்னும் மீளவில்லை. அவள் நன்கு அறிந்திருந்தாள்.

பள்ளி முடிந்து மணிவேலவனும் வந்து சேர்ந்தான். காந்திமதியைக் கண்டதும் அவளது வாழ்வு பற்றிய கேள்வி அவனுள்ளும் எழுந்து செத்தையில் சொருகப்பட்டிருக்கும் அவளது மனக்கோலப் போட்டோவும் அதை அடிக்கடி நினைவுட்டியது.

கருப்பையா சரிசெய்த அந்த நாற்காலியிலே சற்று ஓய்வெடுக்க சாய்ந்தாள் காந்திமதி. எப்போது? என்ன நடக்கும்? எந்தக் கஷ்டம் வந்து சேரும்? என்ற கேள்விகள் அவனுள் வலம் வந்ததால் நிம்மதியான உறக்கத்தை அவளால் அடையமுடியவில்லை.

தன் கண்களை மூடி தொலைத்துவிட்ட நிம்மதியைத் தேடினாள். அவளது இறந்தகால நினைவுகள் அவளை வாட்டிவைத்தன. தீயிலிடப்பட்ட புழுவாய் துடித்தாள். முட்கள் நடுவே வாசம் வீசும் மலராய் அவள் மாறினாள். தனது கடந்தகால நினைவலைகளில் தன்னை உட்படுத்தினாள்.

அந்தக் கிராமத்தில் வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த காந்திமதி வறுமையின் காரணத்தால் படிப்பில் அதிக ஊர்வம் காட்டினாள். “என்ற ராசாத்தி .... நீ நல்லா படிக்கவேணும். நாங்க படுகிற கஷ்டம் நீ படக்கூடாது. என்று அடிக்கடி கருப்பையாவும் தெய்வானையும் கூறிக்கொள்வதால் கஷ்டத்தை உணர்ந்து படித்து ஆசிரியர்க்கான பயிற்சிக் கலாசாலைத் தெரிவைப் பெற்றாள்.

பயிற்சிக்காக செல்வதற்கு முன் தன் தாயோடு வெள்ளாமை வெட்டும் காலத்தில் வயலில் இறங்குவாள். கருப்பையாவும் பக்க வாதம் வந்ததால் படுக்கையே வாழ்வென தன்னையே நொந்து கொள்வார். மணிவேலனும் குடும்ப நிலையறிந்து படித்து வந்தான். நேரமும் காலமும் மாறிமாறித்தான் சுழலும் என்பதை காந்திமதி தன் வாழ்வாலே அனுபவப்பாடும் கற்றாள். பயிற்சிக்கலா சாலை செல்ல சின்னராசாவிடம் வட்டிக்குப் பணம் வாங்கிசெல்ல நேரிட்டது.

கலாசாலையிலே தனிமையாய் இருந்தவருக்கு நண்பனாக அறிமுகமாகி காதலனாகி பின் காந்திமதியைக் கருப்பிடித்தவன் தான் கருணாகரன். வீட்டுக்குத் தெரியாமல் மணம் செய்த குற்ற உணர்வு இருந்தாலும் கருணாகரனின் அன்பு அவருக்கு ஆதரவு அளித்தது.

காலங்கள் சுழன்று கொண்டேசென்றது. பயிற்சிக் கலாசாலைக்காலமும் முடிவுக்கு வந்தது. தன் நிலையை வீட்டிற்கு எப்படியாவது தெரியப்படுத்த வேண்டுமென காந்திமதி முனைந்தாள். இருந்தும் விதி செய்த சதியால் அவளது வாழ்க்கைப் பாதை திசை மாறிச் சென்றது.

நாட்டுப் பிரச்சினை தலைதாக்கி உள்நாட்டுப் போராக வொடித்துக் கொண்டிருந்தது. மணம் முடித்தவுடன் நிறைந்த மகிழ்வுடன் தாய் வீட்டிற்குச் செல்வதற்காக அவசர அவசரமாகப் புறப்பட்டனர். நடக்கப் போவதை என்னிவானமும் கண்ணீர் விடுவதைப்போல சினுங்கி சினுங்கி மழைத்தாறுல்களாக கொட்டியது. இருதரப்பினருக்கிடையோன மோதலால் மக்கள் அங்கும் இங்கமாக ஒடினர். ‘சாவிலிருந்து தப்பி விடுவோம்’ என்ற நம்பிக்கையோட ஒடினார்கள். ஆணால்..... காந்திமதியின் கண்முன்னே கருணாகரனின் உயிர்குறையாடப்பட்டது.

“ஜீயோ கடவுளே உனக்குக் கண் இல்லையா? ” என்று கூச்சலிட்டுக் கொண்டே தன் கணவனின் உடலைத்தேடினாள். பினாங்கள் நடுவே அவளும் உணர்வற்றுப் பின்மானாள். கருணாகரனின் உடலைக்கட்டியணைத்து அழுதாள்.

விழிகளிலிருந்து கண்ணீர் கண்ணத்தில் வழிந்தது. கண்ணீரின் கசிவிலே அவள் தன் சயநினைவிற்கு வந்தாள். நாற்காலியிலிருந்து எழுந்துகொண்டாள். படலையருகே யாரோ நிற்பதாக உணர்ந்து வெளியே சென்றாள். தான் குற்ற பள்ளியின் ஆசிரியரைக் கண்டதும் புன்னகை பூத்த முகத்துடன் வரவேற்றாள். அவரது கையிலிருந்த அந்த வெள்ளைக்கவர் அவரது வருகைக்கான காரணத்தை உணர்த்தியது.

பொதுநலவாய் நாடுகளின் அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக சமத்துவம்

இவ்வாண்டு கல்வி அமைச்சினால் நடாத்தப்பட்ட பொது நலவாய் நாடுகளுக்கான கட்டுரைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற கட்டுரை

ச. கிழேர்த்தனா
பது/ தமிழ் மகளிர் மகா வித்தியாலயம்

காலத்திற்கேற்ப எமது வரலாற்றில் பல பதிவுகள் பதியப்படுகின்றன. அவை காலத்தால் அழியாத கல்வெட்டுக்களாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தடம் பதித்துள்ளன. அவ்வாறு பதியப்பட்ட ஒரு நிகழ்வாகவே பொதுநலவாய்நாடுகளின் அமைப்பும் காணப்படுகிறது. பல ஆண்டுக்காலமாக பிரித்தானியரின் இரும்புக் கரங்களுக்குள் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த நாடுகள் அதிலிருந்து விடுபட்டு, மீண்டும் தாமாகவே தன்னிறைவை நோக்கிப் பயணிப்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட ஒருஞ்மைப்பே பொதுநலவாய் நாடுகளின் அமைப்பாகும். இந்நாடுகள் அனைத்தும் தமது முன்னைய நிலையிலிருந்து இன்று பல மடங்கு முன்னேறி வான் வரை வளர் இட்டு வந்த அடிகள் இன்று வான்வரை அடிகோவிட்டுள்ளன. தமக்கென ஒர்மக்கள், கலாசாரம், வரலாற்றுச் சிறப்புகள் என வாழ வழிவகுத்து வாழ்கின்றன.

பிரித்தானியரின் முதலாவது, குடியேற்ற நாடாக கனடா காணப்பட்டது. அது பிற்காலத்தில் பிரித்தானியாவுக்குச் சரிசமமாக திகழும் அளவிற்கு ஒரு ஆதிக்கசக்தி நாடாக மாறியது. கனடாவைத் தொடர்ந்து ஏனைய குடியேற்ற நாடுகளும் ஆதிக்கசக்தி நாடுகளாக மாற்றமடைந்தன. இவ்வாறே பொதுநலம் வேறுன்ற ஆரம்பித்தது.

1926 இல் இடம்பெற்ற ‘இம்பீரியல்’ மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட நாடுகளின் பிரதமர்கள் பல்பேர் அறிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டனர். இதன்போது குடியேற்றவாத ஆதிக்கசக்தி நாடுகளுக்கு சுயாட்சியதிகாரம் மிக்க இனக்குழு என்ற வரைவிலக்கணம் வழங்கப்பட்டதோடு 1949 இல் பொதுநலவாய் அமைப்பு மறு உருவாக்கம் செய்யப்பட்டது. இதில் ‘அனைத்து நாடுகளும் சுதந்திரமாகவும் சமத்துவமாகவும் ஒன்றிணைய வேண்டும்’ என்ற உடன்படிக்கை எடுக்கப்பட, இவ்வுடன்படிக்கையை இன்றுவரை பொதுநலவாய் நாடுகள் உறுதியுடன் நிறைவேற்றி வருகின்றன எனக் கூறின் அதில் சிறிதும் மிகையில்லை.

பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைக்க கூடிய மற்றும் அபிவிருத்தியில் பகிரப்பட்ட இலக்குகளை நோக்கிப்பயணிக்கக்கூடிய ஜம்பத்து முன்று உறுப்பு நாடுகளைக் கொண்ட ஒரு தொண்டர் அமைப்பாகவே பொதுநலவாய நாடுகளின் அமைப்பும் காணப்படுகிறது.

இவ் ஜம்பத்து முன்று நாடுகளும் ஆபிரிக்கா (19) ஆசியா(08) ஜரோப்பா பியன் நாடுகள் (09) தென்பகபிக் (11) அமெரிக்கா(03) ஆகிய ஆறு பிராந்தியங்களைச் சேர்ந்தவையாகும். 2009 ஆம் ஆண்டு முதல் 2006 இல் தற்காலிகமாக விலகியிருந்த பீஜி முற்றாக இடைநிறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு பொதுநலவாய உறுப்பு நாடுகள் இடைநிறுத்தப்படுவதற்கும் பிரதான காரணம் அந்நாடுகளின் சமூக சமத்துவம் இன்மையேயாகும்.

பொதுநலவாய அரச தலைவர்கள் மாநாடு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அதன் உறுப்பு நாடுகளில் ஒன்றில் நடைபெறுவது இந்த உறுப்பு நாடுகளில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்குமாகும். தென்னாபிரிக்காவின் இராணுவப்பூர்ட்சி, சிம்பாபே நாட்டின் தேர்தல் மொற்று, பிஜி பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் ஏற்படும் இவ்வாதக் கொள்கை போன்றவையே இங்கு முக்கியமாக தீர்வுகாண வேண்டிய பிரச்சினைகளாக அமைந்திருப்பது. பொதுநலவாயநாடுகள் எந்த அளவுக்கு சமூக சமத்துவத்தைப் பின்பற்றுகின்றன. என்பதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இறுதியாக பொதுநலவாய மாநாடு 2011 ஆம் ஆண்டு அவஸ்ரேலியாவின் பேர்த் தாங்கில் நடைபெற்றது. 2013 ஆம் ஆண்டுக்கான மாநாடு இலங்கை சனாதிபதி அதி மேதகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களின் தலைமையில் கொழும்பு பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் நவம்பர் 10-17 ஆம் திகதிகளில் நடைபெறவுள்ளது.

பொதுநலவாய அரச தலைவர்கள் மாநாடு சமூக சமத்துவம் பற்றி கருத்திற்கொள்வதோடு அரச உறுப்பு நாடுகளின் அபிவிருத்தியிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. உதாரணமாக இலங்கையில் நடைபெறும் பொதுநலவாய வர்த்தக சம்மேளனத்திற்காக 1000 வர்த்தகர்கள் ஹிக்கூவைக்கு வருகை தர உள்ளனர். இதனால் இலங்கையின் சுற்றுலா விடுதிகள், சுற்றுலாத்துறை பிரதேசங்கள், வீதிகள் எனப் பலவும் அபிவிருத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதனால் இலங்கை பல வகையிலும் அன்னிய செலாவாணியைப் பெற்று அபிவிருத்தி யடைந்து வருகின்றது. அதே போன்று இம் மாநாட்டிற்காக சீனா நூறு பேருந்து களை இலங்கைக்கு வழங்கியுள்ளது. இது எமது நாட்டின் போக்குவரத்துத்துறை அபிவிருத்திக்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றது. இவ்வாறு மாநாடுகள் ஒவ்வொரு நாட்டில் நடைபெறும் பொழுதும் அந்நாடு பல வழிகளிலும் அபிவிருத்தி யடைகின்றது.

பல்வேறு கலாசாரங்கள் பண்பாடு மற்றும் இனங்களை உள்ளடக்கிய இரண்டு மில்லியன் மக்கள் தொகையைப் பிரதிநிதித்துவம்படுத்துவதாக இப்பொதுநலவாய அமைப்பு காணப்படுகிறது. இது உலக சனத்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்காகும். இம்மூன்றில் ஒரு பங்குவீத மக்களின் தமது சமூக சமத்துவத்தை சிறந்த முறையில் கட்டிக்காத்து வருகின்றது.

அரச தனியார் மற்றும் சிவில் சமூகங்களின் கூட்டு முயற்சியினாலேயே ஒரு சிறந்த ஜனநாயகம் உருவாகின்றது என்பதில் பொதுநலவாய அமைப்பு பெரும் நம்பிக்கை வைத்துள்ளது. வரலாற்றுப்பிணைப்புகள் மொழி மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு அப்பால் ஜனநாயக விழுமியங்கள், சுதந்திரம், சமாதானம், சட்ட ஒழுங்கு அனைவருக்குமான வாய்ப்பு என்பவற்றில் இவ்வமைப்பு ஜக்கியப் பட்டு தொழிற்பட்டு வருகின்றது. எந்தவொரு அத்துமீறும் செயற்பாட்டிற்கும் எதிராக கூட்டுநடவடிக்கை எடுப்பதற்காக ஒன்பது வெளிநாட்டு அமைச்சர்கள் உள்ளடங்கிய ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் பொதுநலவாய நாடுகள் சிறந்த ஜனநாயகத்தை உடைய நாடுகளாக உலகில் வலம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதில் ஜயமில்லை.

பொதுநலவாய விளையாட்டுப் போட்டிகள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அதன் உறுப்பு நாடுகளில் ஒன்றில் இடம்பெற்று வருகின்றது. இறுதியாக 2012இல் 19 வது போட்டிகள் இந்தியாவின் புதுடில்லியில் நடைபெற்றது. இவ்விளையாட்டுப் போட்டிகளினாடாக ஒவ்வொரு நாட்டின் வீர, வீராங்கனை களுக்குமிடையே ஒரு சமூக ஒருமைப்பாடு கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. வேற்று மொழிகள், கலாசாரங்கள், பண்பாடுகள், பற்றி அனைவரும் அறிந்து வாழவும். உலக ஒற்றுமை வலுப்பெறவும் இது ஒரு அரிய வாய்ப்பாக உள்ளது.

கல்வி, குழல், நிதி, வெளிவிவகாரங்கள், சுகாதாரம், சட்டம், சுற்றுலா, மற்றும் இளைஞர் விவகாரங்கள், போன்றவற்றிற்கும் பொறுப்பான அதிகாரிகள் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசிக்கொள்கின்றனர். இது பொதுநலவாய நாடுகளுக்கிடையிலான கூட்டுமைப்பைப் வலுப்படுத்துவதற்காக அமைந்துள்ளது.

உலகில் அதிகளவிலான தாதியரும் வைத்தியரும் சிங்கப்பூரில் இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். சிங்கப்பூர் ஒரு பொதுநலவாய நாடு. இதன் சுகாதார அபிவிருத்தியானது இந்நாட்டுக்கு மாத்திரமின்றி எல்லா நாடுகளுக்கும் உரித்துடையதாகும். ‘ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்’ என்பதைப்போல ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி எல்லாப் பொதுநலவாய நாடுகளுக்கும் பொது வானதாகும்.

பொதுநல்வாய் அமைப்பானது கூட்டினைப்பு, பங்குகொள்ளல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் ஒருமித்து செயலாற்றுகின்றன. வெளிப்படைத்தன்மை நெகிழ்வுத்தன்மை என்பன இப்பொதுநல்வாய் அமைப்பின வெற்றிக்குரிய பிரதான வாயிலாகத் திகழ்கின்றன. காலனித்துவத்தை இல்லாதொழித்தல், ஜனநாயகத்தை கட்டியெழுப்பல், வறிய நாடுகளில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தல் போன்ற பல்வேறு நோக்கங்களை மையமாகக் கொண்டு பொதுநல்வாய் அமைப்பானது செயற்படுவதோடு வணிக பேச்சுவார்த்தைகளுக்குத் துணை நிற்றல், சிறுவியாபாரத் துறைகளைக் கட்டியெழுப்புதல், பெண்களின் வியாபார முயற்சிகளுக்குத் துணை போதல், ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல், அவர்களுடைய திறனை மேம்பாடு செய்தலும் மற்றும் HIV/Aids க்கு எதிரான விழிப்புணர்வை நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படுத்தல் போன்றவற்றினுடாக பல்வேறு அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக சமத்துவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

பொதுநல்வாய் நாடுகள் 1977 முதல் பொதுவான ஒரு கருப்பொருளை வைத்தே மாநாடு நடாத்தி வருகின்றது. காரணம் அக்கருப் பொருட்கள் அரசு தலைவர்களின் முழுமொத்தக்கருப்பொருளும் அபிவிருத்தியையும் சமத்து வத்தையும் மையப்படுத்தியதாகவே அமைந்திருக்கும். அதற்கமைய 2013 ஆம் 'CHOGM' (common wealth heads of government meeting) இங்கு கருப் பொருளாக சமத்துவத்துடனான விருத்தியும் பூரண அபிவிருத்தியும் என்பதை இலங்கை முன்மொழிந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எனவே இந்நாடுகள் தமக்குரிய இலக்கை நோக்கி தொடர்ந்து பயணிக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமோ, சந்தேகமோ, இல்லை எனலாம்.

பொதுநலவாய் அமைப்பு நாடுகளின் அபிவிருத்தி மற்றும்

சமூக சமத்தவம்

அ. சுஞ்சியா

வ/இலங்கைத் திருச்சபை தமிழ் கலவன் பாடசாலை

சர்வதேச ரீதியில் நாடுகளுக்கிடையில் ஜக்கியப்பாட்டுடன் செயல்படும் பல்வேறு அரசசார் அமைப்புக்களுள் பொதுநலவாய் அமைப்பும் ஒன்றாகும். பல்வேறு மதங்கள், இனங்கள், மொழிகள் மற்றும் கலாச்சாரங்கள் கொண்ட நாடுகள் இதில் அங்கத்தவம் வகிக்கின்றன. முற்றும் மனித உரிமைகள், ஜனநாயகத்தை ஊக்குவித்தல் போன்றன பொதுநலவாயத்தின் முக்கிய பகுதியாக திகழ்கின்றது.

குரியன் அஸ்தமிக்காத பரந்த குடியேற்றங்களை பிரித்தானியா கொண்டிருந்ததை உலகம் அறிந்ததே. இரண்டாம் உலக யுத்தம் வரை உலகின் எல்லாக் கண்டங்களும் பாரிய குடியேற்றங்களைக் கொண்டிருந்தது என்பது இதன் கருத்தாகும். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின் குடியேற்ற நாடுகளில் சுதந்திரம் பற்றிய கோரிக்கைகளே எழுந்தன. இதனால் பேரரசுக் கொள்கையானது நலிவறத் தொடங்கியது. ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் பல நாடுகள் சுதந்திரத்தைப் பிரித்தானியாவிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டன. இத்தகைய நாடுகளுக்கிடையில் கூட்டுறவை வலுப்படுத்த பிரித்தானியாவால் பொதுநலவாயம் என்ற பொது அமைப்பு 1944 இல் உருவாக்கப்பட்டது. பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைக்கின்ற ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்தியில் பகிரப்பட்ட இலக்குகளை நோக்கி செயலாற்றக் கூடிய 54 உறுப்பு நாடுகளை இவ்வமைப்புக் கொண்டுள்ளது. இவ்வமைப்பின் தலைவராக எலிசபெத் மகாராணியும் அதன் செயலாளராக கமலேஷ் சர்மாவும் இருந்து வருகின்றார்கள்.

இப்பொதுநலவாய் அமைப்பின் தலைவர்களை உள்ளடக்குவதாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கொருமுறை CHOGM' நடைபெறுகிறது. இவ்வகையில் 2013 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இலங்கையில் "அதிமேதகு ஜனாதிபதி" தலைமையில் 23 ஆவது மாநாடு நடைபெறவேண்டும். இது 24 வருடங்களின் பின் ஆசியாவில் நடைபெறவேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வச்சி மாநாட்டின் முழுமொத்தக்கருப் பொருளானது "சமத்துவத்துடனான விருத்தியும் பூரண அபிவிருத்தியும்" என்பதனை 2013 CHOGM இற்காக இலங்கை முன்மொழிந்துள்ளது.

இப்பொதுநலவாய அமைப்பின் நோக்கங்களாவன பொருளாதார, அரசியல், கலாசார துறைகளில் அன்னியோன்ய ஒத்துழைப்பை வளர்த்தல், தொழில்நுட்ப அறிவைப் பகிர்ந்துகொள்ளல், புலமைப்பரிசில்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளல், அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையில் வர்த்தக தொடர்புகளை வளர்த்தல் என்பனவாகும். இந்நோக்கங்களை அடைவதற்காக கல்வி, குழல், நிதி, வெளிவிவகாரம், சுகாதாரம், சட்டம், சுற்றுலா மற்றும் இளைஞர், விவகாரம் போன்றவற்றிற்கான அரச தலைவர்களும் அமைச்சர்களும் அடிக்கடி சந்தித்து ஜக்கியப்பட்டு செயற்பட்டு வருகின்றனர். இதனால் நாடுகளுக்கிடையிலான இராஜதந்திர உறவுகள் வலுப்படுத்தப்படுகின்றது.

“பொதுநலவாயத்தின் அபிவிருத்திக்காக நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு கேட்டால் ஆகும். சர்வதேசமயம் : இல்லாவிட்டால் என்றும் தனிமயம்!”

இப்பொதுநலவாய அமைப்பினால் இலங்கைக்கு நீர் மின்சக்தியை பெறுவதற்கான உதவி என்பன அபிவிருத்தி செயற்திட்டங்களுக்கான உதவி, கைத்தொழில் விருத்திக்கான தொழில் நுட்ப உதவி, புலமைப்பரிசில் திட்டங்கள், போன்ற பல்வேறு அவிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு உதவிகள் கிடைக்கின்றன. அதேவேளை பொதுநலவாயத்திற்கான அனுசரணையானது எதிர் வருகின்ற இரண்டு வருடங்களுக்கு பிரதானமாகக் கொள்வதோடு அதிகரித்த வெளிநாட்டவர் வருகை மற்றும் சர்வதேச கருத்துநிலையின் தரம் என்பவற்றை உள்ளடக்கி நாட்டிற்கு எண்ணற்ற வருமானங்களைக் கொண்டுவருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்துடன் பொதுநலவாய வியாபாரமன்றும், மக்கள்மன்றும், இளைஞர்மன்றும். என்பன கொழும்பு, ஹிக்கடுவ, அம்பாந்தோட்டை, போன்ற பிரதேசங்களில் நடைபெறுவதுடன் தீவின் நகரம் மற்றும் பிரதேசங்களை நோக்கி பொதுநலவாயத்தை எடுத்துச்செல்லும் வியாபார மன்றமானது நாட்டிற்கு இரண்டு பில்லியன் அமெரிக்கடொலர்கள் அளவு பெறுமதியான முதலீட்டை கொண்டுவருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இப்பொதுநலவாய அமைப்பின் அபிவிருத்தியும், சமூக இணக்கப் பாட்டையும் சமப்படுத்த செய்யும் செயற்பாடுகளை எடுத்து நோக்குகையில் காலனித் துவத்தை இல்லாதொழித்தல் இன முரண்பாடுகளுக்கு முகங்கொடுத்தல், மனித உரிமைகளைப்பாதுகாத்தல், சுதந்திரமான ஊடகத்துறையை கட்டியெழுப்பல் மற்றும் வறியநாடுகளில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியை மேலோங்கச் செய்தல், சிறு வியாபாரத்துறைகளை கட்டியெழுப்பல், பெண்களது வர்த்தக முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தல், Hiv/ AIDS தொடர்பான விழிப்புணர்வை அதிகரிக்கச் செய்தல் என்பவையாகும்.

மேலும் பொதுநலவாய அமைப்பு விளையாட்டு, கல்வி, இலக்கியம் போன்ற துறைகளில் செயற்பாடுகளை அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையில் மேற்கொள்வதன் மூலம் அபிவிருத்தியையும் சமூக இனக்கப்பாட்டையும் கட்டியெழுப்புகின்றது.

மேலும் பொதுநலவாயத்தின் செயலாளர் நாயகம் சிறந்த உத்தியோகத்தின் மூலம் போர் மற்றும் வன்முறைகள் நிகழும் நாடுகளில் அவற்றைத் தகர்த்து சமாதானத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு ஆதரவை வழங்குகிறார் அத்துடன் தனது அங்கத்துவ நாடுகளில் தேர்தல் இடம்பெறும் போது அதனைக் கண்காணிப்பதில் சிறந்த பங்களிப்பை வழங்குகின்றது. அத்துடன் அங்கத்துவ அராசங்களுக்கு இது தொடர்பான உதவியையும் வழக்குகிறது.

பொதுநலவாயத்தின் வெற்றிக்குரிய பிரதான வாயிலான அதன் அடிப்படைத் தன்மையை, நெகிழ்வுத் தன்மையையும் பேணிக்காத்து அவ்வமைப்பிற்குக் கீழ்ப்படிந்து அதன் மூலம் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல் நாட்டில் சமாதானத்தையும் சுதந்திரத்தையும் நிலவச்செய்வது ஒவ்வொரு நாட்டினதும் குடிமகனின் கடமையும் பொறுப்புமாகும்.

“சமத்துவத்தையும் சமாதானத்தையும் பெற்று பூரணத்துவத்துடன் சுதந்திரமாக வாழ்வோம்”

பொதுநலவாய் அமைப்பு நாடுகளின் அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக சமத்துவம்

M. A. F. பஜர்
உஸ்வதுன் ஹரசனா
மகா வித்தியாலயம்

‘குரியன் அஸ்தமிக்காத நாடு’ என பெரியோர் பலரால் விதந்துரைக்கப்பட்ட ஒரே நாடு பிரித்தானியாவாகும். ஏனெனில் அது பல குடியேற்றங்களைக் கைப்பற்றி யிருந்தது. இக்காலணித்துவத்திலிருந்து சுதந்திரமடைந்த நாடுகள், தமக்கிடையே கூட்டுறவை வலுப்படுத்த 1931 ம் ஆண்டு உருவாகிய அமைப்பே “பிரித்தானிய பொதுநலவாயம்” ஆகும். 1946ம் ஆண்டு இவ்வமைப்பு பொதுநலவாயம் என பெயர் மாற்றப்பட்டது. “இம்பீரியல்: மாநாட்டின் போது ‘பல்பேர் அறிக்கையும், ஸன்டன் பிரகடனமும்’ ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதையடுத்து 1949 ம் ஆண்டு இவ் அமைப்பின் மறுபிற்பு உதயமாகியது. உலகில் நான்கில் ஒரு சனத்தொகையை உள்ளடக்கிய நாடுகளைக் கொண்ட இவ் அமைப்பின் தலைவராக இரண்டாம் எலிசபெத் மகாராணி அவர்களும் செயலாளராக கமலேஷ் சர்மா அவர்களும்பதவி வகிக்கின்றனர். அதன் தலைமையகம் மார்போ ஹவுஸ் ஸன்டனில் ஐக்கிய இராச்சியத்தை அமைந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் எட்டு நாடுகளைக் கொண்ட இவ்வமைப்பு இன்று 54 நாடுகளைக் கொண்ட ஒரு தொடர் அமைப்பாக மிர்கிறது.

அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையில் அரசியல், சமூக பொருளாதார துறைகளில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தல், தொழில்நுட்பங்களைப் பரிமாறல். புலமைப்பரிசில் களினுநாடாக கல்விப் பரிமாற்றத்தைத் தூண்டுதல் மற்றும் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையே வர்த்தக உறவை மேற்கொள்ளல் ஆகியனவையே இவ்வமைப்பின் நோக்கமாகும்.

பொருளாதார பலவீனம் ஏற்படுகின்ற பயம்மற்றும் சோஷலிச நாடுகளின் பொருளாதாரத் தலையீடு ஏற்படுமென்கின்ற பயத்தினாலும் உருவாக்கப்பட்ட இவ் அமைப்பானது ஐனநாயக நாடொன்றை உருவாக்குவதிலும் சிறந்ததொரு அரசியலை ஏற்படுத்துவதனாடாகவும் அரசியல் அபிவிருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றது.

குழல் பாதுகாப்பு, மகளிர் விவகாரங்கள், சுகாதாரம், சட்டம், சுற்றுலா, மற்றும் இளைஞர் விவகாரங்களில் கவனத்தைச் செலுத்தவதனாடாக சமூக அபிவிருத்தியிலும் பங்களிப்புச் செய்கின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

வர்த்தகப் பிரச்சனைகளை இல்லாதொழித்து பொதுநலவாய வர்த்தக கவனசிலினுநாடாக வர்த்தகப் பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு துணை நிற்றல், சிறு கூர்மதி

தொழில்களை முன்னேற்றுதல் மற்றும் மகளிரினதுதொழில் முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளித்தல், போன்ற செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வர்த்தக விருத்திக்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றதுவன்பது திண்ணம்.

சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதனுடாகவும், நல்லறிவுகளை வழங்குவதனுடாகவும் காலனித்துவத்தை இல்லாதொழித்து இன முரண்பாடுகளுக்கு எதிராக செயற்படுவதனுடாகவும் இவ்வமைப்பானது சமூக சமத்துவத்தை நிலை நாட்டுகிறது. தென்னாபிரிக்காவில் இடம்பெற்ற இன ஒதுக்கல் கொள்கை, பாகிஸ்தான், பிஜி, நாடுகளில் இடம்பெற்ற இராணுவப்பூர்த்தி மற்றும் சிம்பாலேயில் இடம்பெற்ற தேர்தல் ஏமாற்று நடவடிக்கைகளின் போது அவற்றை வெற்றிகரமாக முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து சமூக சமத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதில் பெரும் பங்காற்றியது. சமத்துவம், தனியாள் சுதந்திரம், சுயநிர்ணய உரிமை, மற்றும் பூகோள மயமாதலின் நன்மைகளை நாடுகளுக்குப் பகிர்ந்தளித்தல், போன்றவற்றி நூடாகவும் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டியது. மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்து பலப்படுத்துவதிலும் துணை புரிகின்றது.

இலங்கையிலும் நீர் மின்சார உதவிகள், வனவள அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், பல்கலைக்கழக கல்விவிருத்தி, கைத்தொழில் விருத்திக்கான தொழில் நுட்ப உதவிகள், மற்றும் இராணுவத்திற்கு யுத்தப்பயிற்சி அளித்தல் போன்ற உதவிகளை மேற்கொள்கின்றது.

இவ்வாறான செயற்பாடுகளை சிறப்பாக முன்னெடுப்பதற்காக இருவருடங்களுக்கொருமுறை CHOGM எனப்படும் பொதுநலவாய அரச தலைவர்களின் மாநாடு நடைபெறுகின்றது. இம்முறை 23 ஆவது மாநாடானது அதிமேதகு ஐஞாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷி அவர்களின் தலைமையில் “சமத்துவத்துடனான விருத்தியும் பூரண அபிவிருத்தியும்” என்ற கருப்பொருளின் கீழ் இலங்கையில் நடாத்தப்பட தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மாநாட்டினூடாக இலங்கை முதலீட்டாளர்களுக்கு வெளிநாடுகளில் முதலீட்டை மேற்கொள்வதற்கும், வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு இலங்கையில் முதலீட்டை மேற்கொள்வதற்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அதேபோல் தொழில்நுட்பவிருத்தி சுற்றுலாத்துறை, விருத்தி மற்றும் விவசாயக்கல்வி, மீள்புதுப்பிக்கக்கூடிய சக்தி ஆகிய துறைகளிலும் விருத்தியை எய்தலாம். என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 3 தசாப்தகால யுத்தத்தின் பின்னரான இலங்கையின் உண்மையான நிலவரத்தை பிற நாடுகளுக்கு அறிய முடிவதுடன் பிரித்தானியாவுடனான தொடர்பினையும் பலப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறாக, அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடைமேயே அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதில் பெரும் பங்களிப்புச் செய்யும் பொதுநலவாய அமைப்பின் செயற்திட்டக் கனவுகள் நனவுகளாக மினிர பல கோடி வாழ்த்துக்கள்!!!.

சுற்றாடக தீக்கம்

இரவே போய்விடு...!

ஐ. மரியா ஜெரேமிய

கொ/துவித ஈன்னம்மான் மகனிர் கல்லூரி.

ஸெல்மாகாணம்

காட்சி 1

கதாபாத்திரங்கள் : சிவசாமி, ராகிணி, பிரதாப், பிரேமா
களம் : இடது மேல், இடது மத்தி, இடது கீழ்

ஒலி : 01

ஓளி : 01

(காலைச் சூரியன் தன் கதிர்க்கரங்களால் பூமியை அரவணைக்க பொழுது
புலர்கின்றது)

சிவசாமி : ராகிணி... ராகிணி விடிஞ்சிட்டு இன்னும் பிரதாப் பாடசாலைக்குப்
போகவில்லையே. ஏன் இன்று பாடசாலை விடுமுறையா?

ராகிணி : (வீட்டுச் சூழலைக் கூட்டிப் பெருக்கியவாறு) அட ஆமா, மற்றுப்
பிள்ளைகள் எல்லாம் போயினம். பிரதாப்... தமிழ் பிரதாப்... எழும்பப்பா
பள்ளிக்கு நேரமாகுது!

பிரதாப் : (வளைந்து நெளிந்து எழுந்து அமர்ந்தவாறு) போ... அம்மா,
பாடசாலை வசதிக் கட்டணம் இன்னும் செலுத்தவில்லை. க.பொ.த.
சாதாரண தரப் பரிட்சைக்கு அனுமதி போட வசதிக் கட்டணம்
இன்றைக்கும் கட்டாட்டி உள்ளே போக இயலாது அம்மா.

ராகிணி : ஐயோ, அப்பா அவன் சொன்னதைக் கேட்மங்களா, பிள்ளைய படிக்க
வைக்க இன்றைக்கு காசு கட்டணமாம். இருக்குதோ அப்பா?...
(சந்தேகத்துடன் கேட்டாள்)

சிவசாமி : நேற்று மீன் விற்ற காசில முதலாளி தந்த ஜம்பது ரூபாதான்
இருக்கு. இது போதுமா தம்பி...

பிரதாப் : இல்லையப்பா, மொத்தமா முன்நூற்றைம்பது ரூபா கட்டணம். மற்றப் பிள்ளைகள் எல்லாரும் கட்டிட்டினம். நான்தான் இன்னும்... (ஏக்கத்துடன் இழுத்து முடித்தான்)

சிவசாமி : என்ன தம்பி முன்நூற்றைம்பது ரூபாவோ, என்னுடைய ஒரு மாத சம்பளமே அதுதான். அதுவும் நிச்சயமில்லை. இப்ப என்ன செய்யுது. (தலையில் கை வைத்தவாறு அமர்ந்து யோசித்தான்)

ராகிணி : ஏன்னப்பா இப்படி செய்தால் என்ன? எனக்கொரு யோசனை வருகுது.

சிவசாமி : (சோகத்துடன்) என்ன? என்ன யோசனை?

ராகிணி : நீங்க ஏன் நம்மட முதலாளி ஜயாட்ட கடனாக கேட்கக்கூடாது. அவரு மனச வைத்தா நம்ம பிள்ளை மறுபடியும் பள்ளிக்கு போகலாம் தானே... (பிரதாபின் முகம் சற்று மலர்ந்தது. சிவசாமிக்கும் இது நல்ல யோசனையாகத் தான் இருந்தது)

சிவசாமி : அதுவும் சரிதான். அவரிடம் மட்டும் தான் அவ்வளவு பெரிய காசைப் பெற்றுமுடியும். தம்பி நீ கவலைப்படாத நான் இப்பவே போறன். நீ படித்தாவது எங்களுக்கு விடிவு கிடைக்கட்டும். ராகிணி அந்த மேல் துண்டை எடுத்துத் தா. (சிவசாமி மேல் துண்டை எடுத்துப் போட்டவாறு விடைபெற்று ராமையா முதலாளியிடம் கடன் பெற செல்கின்றார்)

ராகிணி : நீ கவலைப்படாத எல்லாம் சரியாகும் தம்பி, போ நீ அதப்பற்றி ஒன்றும் கவலைப்படாத. (ராகிணி இவ்வாறு பிரதாப்பை சமாதானப் படுத்திவிட்டு நீர் எடுக்க தொலைதூரம் சென்றுவிட்டாள்)

பிரேமா : அண்ணா அழாதீங்க அண்ணா, அம்மா சொன்னாங்க தானே. எல்லாம் சரியென்று. பிறகும் ஏன் அண்ணா அழுநீங்க. (அண்ணனின் கண்ணீரை தனது பிஞ்சக் கரங்களினால் அழுதவாரே துடைக்கின்றாள்)

பிரதாப் : இல்ல பிரேமா, அப்பா எனக்காக மற்றவர்களிடம் கையேந்தி கடன் கேட்கப் போறது மனதுக்கு சரியான வேதனையா இருக்கு. விரலுக்கேற்ப தானே வீக்கம். மீனவனின் மகன் அதிகம் படிக்க விரும்புவதும் தவறுதானே. (அழுகின்றான்)

பிரேமா : என்ன அண்ணா, ஆண்பிள்ளை இப்படியா கண் கலங்கிறது. முதலில் கண்ணத்துடை, நீ அழுதா அசிங்கமா இருக்கு. சிரி அண்ணா.

பிரதாப் : சரி சரி, போ நீ போய் அம்மாவுக்கு உதவி செய். நான் அழவில்லை சரியா...

பிரேமா : சத்தியமா அழமாட்ட தானே?

பிரதாப் : ம் (பிரேமாவின் கையப் பிடித்து) சத்தியமா அழமாட்டன். என் தங்கச்சி சொல்லியும் அழுவனா, போ, அம்மா பாவம் ஏதாவது உதவி செய்.

பிரேமா : சரி அண்ணா. இதில் மோர் இருக்கு. குடியுங்க. நான் போயிட்டு வாரன்.

(பிள்ளை மனம் குடும்பநிலை அறியாது. மழலை மொழியில் ஆறுதல் கூறிச் செல்லும் தன் தங்கையை கண்ணிமைக்காது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்)

பிரதாப் : கடவுளே... என் மேல் என் குடும்பம் எந்தளவுக்கு பாசம் வைத்திருக்கு. அவங்கள் நான் நல்லா வைத்திருக்கயாவது நல்லாப் படிக்கனும். (வேதனையுடனும் ஏக்கத்துடனும் புத்தகப் பையைப் பார்த்துவிட்டு வெளியேறினான்)

***

காட்சி 2

கதாபாத்திரங்கள் : சிவசாமி, கோவிந்தன், ராமையா, குமரன்

களம் : மத்தி மேல், மத்தி மத்தி, மத்தி கீழ்

ஒலி : 02

ஒளி : 02

(வியர்த்து வடியும் வேகாத வெயிலுக்குள் சிவசாமி ராமையாவின் வீட்டை அடைந்தான்)

சிவசாமி : ஜயா... (வெற்றிலையை உண்டவாறு இருந்த குமரனிடம்) பெரிய ஜயாவ அவசரமா பார்க்க எலுமா? முக்கிய வேலை.

குமரன் : அவசரப்பட்டா ஏலாது. அமைதியாய் இரு. நான் போய் கேட்டிட்டு வாறன். (ஏனென்றாய் பார்த்துவிட்டு உள்ளே சென்றான்)

சிவசாமி : எப்பிடியாவது எல்லாம் சரிவரனும். (ஏனென்றான குமரனின் பார்வையை பொருட்படுத்தாமல் வந்த வேலையில் கருத்தாய் இருந்தான்)

குமரன் : ஜூயா... இடையூறுக்கு மன்னிக்கனும். உங்களப் பார்க்க அந்த சிவசாமி பயடுள்ள வந்திருக்கான். ஏதோ முக்கிய வேலையாம். உங்கள உடனே பார்க்கனுமாம்.

ராமையா : அப்படியா, அப்படி என்ன தலைபோற விசயம்? (யோசித்தவாறு) சரி சரி வரச் சொல்லு (குமரன் வெளியே வந்து)

குமரன் : எலே சிவசாமி, உன்ன ஜூயா உள்ளே வர சொன்னாரு. போய்ப் பாரு.

சிவசாமி : (பணிவோடு) நன்றி ஜூயா.

(சிவசாமி உள்ளே சென்றான். ராமையா அவனைக் கணக்கெடுக்காமல் கோவிந்தனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான்)

சிவசாமி : ஜூயா, ஜூயா.. உங்களோட பேசனும் ஜூயா! (இரங்கிக் கூப்பிட்டான்)

ராமையா : அதுதான் வந்திட்ட இல்ல. சொல்லு என்ன வேணும் என்று. ஜூயா, ஜூயா என்று ஏலம் விடாத.

சிவசாமி : ஜூயா எனக்கொரு முன்நாற்றைம்பது ரூபா கடனாக அவசரமா வேணும். (தயக்கத்தோடு கேட்டான்)

ராமையா : என்னடா இது புதுப்பழக்கம். வாயால் கடன்கேட்டு வந்திருக்க. அதுதான் மீன் விற்று வருந்தில்ல பாதி காச தாறன் தானே.

சிவசாமி : ஜூயா, மகனுடைய படிப்பிற்காக தான் ஜூயா கேட்டு நிற்கிறேன். வேறேதுக்கும் இல்லை ஜூயா.

ராமையா : டேய், குமரன் இவனுடைய கணக்கு ஒருக்காப் பாரு. (குமரன் ஒரு பெரிய ஏட்டை எடுத்துவைத்து தேடி முடிக்கின்றான்)

குமரன் : இன்னும் இருந்தாறு ரூபா பாக்கியிருக்கு ஜூயா. இரண்டு மாசமா அதக் கட்டவில்லை ஜூயா.

ராமையா : ஒ... ஒ வாங்கின கடன் இன்னும் முழுசாக் கட்டல் அதுக்குள்ள மறுபடியும் கடனா? போ போ முதலில் பழைய கடனை கொடுத்து முடி பிறகு பார்க்கலாம்.

சிவசாமி : (ராமையாவின் காலில் விழுந்து) ஜயா, பெரிய மனசு பண்ணுங்க ஜயா, எங்கட சமுதாயத்தில் ஒருவனாவது படிச்ச முன்னேற்றும் ஜயா. கருணை காட்டுங்கையா.

கோவிந்தன் : ஏன் ஜயா நல்ல விசயத்திற்கு தானே கேட்குறூன். கொடுத்து உதவுங்களேன். இறைக்கிற கிணறுதான் ஊறும். கொடுத்தா உங்களுக்குத்தான் கிடைக்கும்.

குமரன் : ஜயா, நீங்க சும்மாயிருங்க. இவங்களுக்கெல்லாம் இடம்கொடுத்த தலைக்கு மேல ஏறிடுவாங்க. ஒரு கட்டுப்பாட்டோடதான் எல்லாம் இருக்கனும்.

கோவிந்தன் : உன்னை அவரு இடம்கொடுத்து தானே வைத்திருக்காரு. இல்லாட்டி நீயும் இதே நிலைமையில்தான் இல்லை இல்லை. அவன் உழைப்பாளி பிழைத்துக் கொள்வான். ஆன நீ பிச்சைதான் எடுத்திருப்ப. (குமரனுக்கு கோவிந்தனின் வார்த்தைகள் கடுசொற்களாக இருந்தன)

ராமையா : என்ன கோவிந்தன். இவனுக்கு நீங்க துணையா. இவ்வளவு பேசிற்னீங்க. கொடுக்க வேண்டிய தானே. உங்க பணமா? காசா? எல்லாம் என்னுடைய உழைப்பு.

கோவிந்தன் : ம்..ம்... உங்கட உழைப்பா. அத்தனையும் இந்த ஏழை மீனவர் களின் உழைப்பு. என் னிடம் இருந்தால் கொடுப்பதெந்கென்ன. நானே குடும்ப கஷ்டத்தில் இருக்கன்.

ராமையா : (கோபத்துடன்) வெட்டிப் பேச்சுத் தேவையில்லை. நான் முதலாளி. சகல உரிமையும் எனக்கிருக்கு. உங்க வேலையைப் பாருங்க. எலி விளக்குமாற தூக்கிக்கொண்டு ஓடின கதையா இருக்கு இது. டே குமரா இவன வெளிய விட்டு கதவை சாத்து. உயிரை எடுக்கவே வந்திருக்காங்க. (குமரன் சிவசாமியின் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளினான்)

கோவிந்தன் : அட்பாவி, வயது போனவரை இப்படியா தள்ளுவ. மனசாட்சியே இல்லையா உனக்கு. ஜயா எழுந்திருங்க. என்னால் இயன்றது இந்த இருநூறு ரூபாதான்.

சிவசாமி : ஜயா வேணாம் ஜயா, உங்களுக்கும் நான் கடனாளி ஆகவில்லை. இது போதாதும் கூட. என்ன இருந்தாலும் நன்றி ஜயா. எல்லாம் விதிவிட்ட வழி. (கவலையுடன் செல்கின்றான்)

காட்சி 03

கதாபாத்திரங்கள்: சிவசாமி, ராகிணி, தங்கையா, தயாநந்தினி, பிரதாப்
கள்: இடது மேல், இடது மத்தி, இடது கீழ்
ஒலி: 03
ஒளி : 03

(இருவு வேளை ஊரவர் நடந்தவற்றை கேள்வியுற்று சிவசாமியின் வீட்டில் ஒன்றுகூடினர்)

ராகிணி : படுபாவிகள். ஒரு பெரியவரை இப்படியா தள்ளி விடுவாங்கள். (அழுதவாறே சிவசாமியின் காயங்களுக்கு மருந்து போட்டுவிட்டாள்)

தங்கையா : வர வர இதே பிரச்சினை கூடுதே ஒழியக் குறையவில்லை. பாவம் சிவசாமி. இதே நிலைதான் சில மாதங்களுக்கு முன்பு தயாநந்தனியின் கணவனுக்கும் நிகழ்ந்தது.

தயாநந்தினி : ஒளிமயமான மங்கள வாழ்க்கை. இன்று அமங்கலமாய்க் கோலமளிக்க காரணம் எங்கட வாழ்க்கையை பெரியவங்க சூறையாடினதுதான்.

ராகிணி : ம்..ம்... எல்லாம் கைமீறிப் போகுது. இனியும் விதிதான் வாழ்க்கைக்கு பதில் சொல்லனும். பிரதாப் என்னை மன்னிச்சிடு. எங்களால் உள்ள படிக்க வைக்க முடியலையே! (கதறி அழுகின்றாள்)

சிவசாமி : ஆம்பா, நான் ஒரு கையாலாகாதவன் ஆகிட்டன். எங்கட வாழ்க்கையை இருள் ஆட்டிப்படைக்குது. ஒளியென்பது சிற்பிக்குள் இருக்கும் முத்தாக மறைந்துவிட்டது.

தங்கையா : ம..ம.. அனைவருக்கும் எல்லா நாளும் விடிகின்றது. ஆனால் எங்கட வாழ்க்கை மட்டும் இரவாகவே இருக்கின்றது. விடியல் எங்கோ மறைந்துவிட்டது. மீனவ வாழ்வு அவலமாகவே இருளில் மங்கிப்போய்விட்டது.

(பிரதாப் திடீரென வெறி கொண்டவனாக எங்கோ புறப்பட்டான்)

ராகிணி : தம்பி... டேய்... பிரதாப் நில்லுடா, எங்கடா போற?

பிரதாப் : அவன்கள் சும்மா விடக்கூடாது அம்மா. இப்படியே இரவினைப் போல இருள் பரவின வாழ்வில் வாழ்க்கூடாதம்மா.

சிவசாமி : அதுக்காக என்ன செய்யப்போற. அவங்க பெரியவங்க. அவங்க மேல் நாங்க கைய வைத்தா எல்லாம் பிரச்சினையாப் போயிடும்.

பிரதாப் : அதுக்காக அவங்கள் இப்படியே விட்டிடலாமா? இப்படி இருந்தா விடிவே இல்ல எங்கட வாழ்வில் (கோபாவேசத்துடன் கர்ச்சித்தான்)

ராகிணி : அனைவருக்கும் ஒத்தது தாம் எமக்கும் தனித்து ஒன்றும் செய்ய இயலாது. அது எமக்குதான் பிரச்சினையைத் தரும். உனக்கொரு தங்கச்சி இருக்கு. அத ஞாபகத்தில் வச்சிரு.

தயாநந்தினி : (பரபரப்புடன்) அம்மா சொல்லுறந்து தான் சரி தம்பி. என்னை விதவையாக்கின மாதிரி, நீ ஏதாவது செய்ய போய் உன் தங்கையின் வாழ்க்கை நாசமாகிடக் கூடாது.

தங்கையா : பாவிகள், என்ன வேணும் எண்டாலும் செய்வாங்க. அவன்களுக்கு உறவா? பாசமா? ஒன்றும் தெரியாது. நமக்கு மானம் பெரிசில்லையா? வாழ்நாள் முழுவதும் இரவாக இருந்தாலும் தன்மானம் முக்கியம் இல்லையா. (அனைவரும் கூறியதை பிரதாப் நன்கு யோசித்தான். எதாவும் புரியாது கவலையின்றி துயிலும் தன் தங்கையை பார்த்ததும் அதன் கோபம் கலைந்து அழுதுவிட்டான்)

(அனைவர் கண்ணிலும் கண்ணீர் கலகலவென வழிந்தது)

காட்சி 04

கதாபாத்திரங்கள் : பிரதாப், ராகிணி, சிவசாமி, பிரேமா, தங்கையா,
தயாநந்தினி

களம்: வலது மேல், வலது மத்தி, வலது கீழ்

ஒலி : 04

ஒளி : 04

(மறுநாள் பிரதாப் நடந்தவற்றை நினைத்துப் பார்த்த வண்ணம் அமர்ந்திருந்தான்)

தங்கையா : தம்பி, தம்பி... (அழுதவாரே) எல்லாம் முடிஞ்சு போச்சப்பா,
முடிஞ்சு போச்சு.

பிரதாப் : (ஒன்றும் புரியாது பதற்றத்துடன்) என்ன ஆச்சு, என் அழற்சிக்
ஜேயோ எனக்கொன்றும் புரியலையே. சொல்லுங்க.

தங்கையா : தம்பி அப்பா... அப்பா...

பிரதாப் : அப்பா... சொல்லுங்க அப்பாக்கு என்னாச்சு? (கத்துகிறான்)
என்னாயிட்டு.

தங்கையா : அப்பா நம்ம எல்லாரையும் விட்டுட்டு போயிட்டாரு அப்பா...
காலையில் வேலைக்குப் போய் நடுக்கடலில் விழுந்து
செத்திட்டாருப்பா... இப்ப தான் சடலம் கரைக்கு வந்திருக்கு.
கரையில் விளையாடிய சின்னதுகள் வந்து சொல்லி நான் பார்க்க
போனன். அது நம்ம சிவசாமிப்பா...

பிரதாப் : (தலையில் அடித்தவாறு) ஜேயோ... ஜேயோ அப்பா, அப்பா,
அ...ப்பா என்னவிட்டு போயிட்டங்களே. இல்லை நான் நம்ப
மாட்டன்.

(பிரதாப் அனைவரும் கூடியிருந்த இடத்தை ஒடிச் சென்று பார்த்தான்.
சந்தேகமில்லை. அது அவனுடைய தந்தையே)

ராகிணி : என்னங்க, என்னை விட்டுப் போயிட்டங்களே. இரண்டு பிள்ளைகள்
வைச்சுக்கொண்டு நான் என்ன செய்வன். ஜேயோ. (கதறுகிறான்,
கத்துகின்றாள், அழுது புலம்புகின்றாள்)

பிரேமா : அப்பா எழுந்திருங்க அப்பா... அண்ணா பாருண்ணா அப்பா எழும்ப மாட்டேன் என்கிறாரு. நீயாவது கொஞ்சம் எழுப்பண்ணா. (தந்தையின் அருகில் ஓடிவந்து) அப்பா எழும்புங்க. அப்...பா.. (அழுகின்றாள்)

பிரதாப : ஜேயோ, ஜேயோ அப்பா... ஏன் இப்படி செய்தீங்க. நான் என்ன பண்ணுவன். அம்மா அப்பா ஏனம்மா இப்படி செய்தாரு. அப்பா அப்...பா (கதறி அழுகின்றான்)

ராகிணி : பாருப்பா உங்க அப்பா பண்ண வேலையைப் பாருப்பா... ஜேயோ கடவுளே நான் என்ன பண்ணுவன். (ராகிணி சிவசாமியின் இறந்த உடலில் விழுந்து அழுகின்றாள். சில நொடிகளில் அவளின் உடலில் அசைவில்லை)

தயாநந்தினி : அக்கா... ராகிணி அக்கா... ஜேயோ கடவுளே இது என்ன கொடுமை. அக்கா... பாவம் இந்த இரண்டு பிள்ளைகளும் என்ன செய்யுங்கள்.

பிரதாப : அம்மா... அம்மா.. ஜேயோ அம்மா ஏனம்மா இப்படி செய்யிறீங்க. (பனையால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்தது போல் துன்பத்தின் மேல் துன்பம்)

பிரேமா: அண்ணா... அண்ணா (அழுகின்றாள்)

பிரதாப : (கோப ஆவேசத்துடன்) விதியே ஏன் இந்த சதி. உனக்கு எங்க மேல என்ன கோபம். இரவே நீ போய்விடு. தூரப் போய் விடு. வேணாம் இனியும் இந்த துன்பம் வேணாம். போதும் போதும் எல்லாம் போதும்... எங்கட வாழ்வில் இரவைப் போல இருக்கும் துன்பம் போதும். இனியும் வேண்டாம்.

மீனவர்களாய் பிறந்தது எங்கள் குற்றமா? உழைத்த உழைப்பை இழந்து நிற்பது எங்கள் குற்றமா? இல்லை முன்னேற ஆசைப்படுவது தான் குற்றமா? எது குற்றம். அனாதையாக எம்மை கைவிட்ட கடவுளே. நீ செய்வது தான் குற்றம். குற்றம் செய்வது நீ, தண்டனை பெறுவது நாங்கள். இரவு வேணாம் எம் வாழ்வில் விடியல் போதும்.

(மீனவ சமுதாயமே கண்ணீர் சொரிந்தது. அந்த அவல நிலை இருள் போர்த்திய அவர்கள் வாழ்வை தொடர்ந்தும் இரவாக்கியது)

(பின்னணியில்)

சோகம் போம் இன் கொடுமை போதும்
மனிதம் வளர நீதி இன் இங்கு வேண்டும்
வீய்ரவை சந்தூம் தொழிலாளி மட்டும் வாழ்டும் உலகில்
வேட்டையாடும் முதலாளி வர்க்கம் இன் வேண்டாம் உலகில்

இருவே போய்வீடு எங்கேனும் தொலைதூரம்
இனியாவது வீடியலைக் காண வீதி வேண்டும் சமூகம்
இல்லை இதுவே இன் இங்கு வாழ்வென்றால்
எதற்கு நீதி, நியாயம், தர்மம்

அவலங்கள் போதும் வாழ்வீல்
இனியாவது வீதீயே எம்மை வாழவீடு
இன்றோடு இன்னல்கள் நீங்க
வீடியலை நாம் காண இருவே போய்வீடு...

(நிரா டீடுவிள்ளு)

சமரசம் உலாவும் இடமே

(காட்சி ஆரம்பத்தில் ஒருவர் பாடுகிறார்.....மேடையில் வெள்ளள ஆடை போர்த்தப்பட்டு ஒரு பிரேதம் கிடக்கிறது.) பாடல் பின்னணியில் ஓலிக்கிறது.

“சமரசம் உலாவும் இடமே..... நம் வாழ்வில் காணா
சமரசம் உலாவும் இடமே”

(மேடையின் முன்புறமாக இருவர் எதிரும் புதிருமாக அவர்களுக்கு நடுவில் நின்று இன்னொருவர் அவர்களோடு பேசுகிறார்.)

நடுவில் நிற்பவர் : பாவம் நாகராஜன், திழர்னு போயிட்டார்... பழகிறத்துக்கு நல்ல மனுசன் ...பொசுக்குன்னு மாரடைப்புல பொயிட்டாரே! அவரு மனைவி கிறிஸ்டல் மேரி கூட ரொம்ப, ரொம்ப நல்ல குணம் ....ஆமா, நீங்க யாரு?

ஒருவர் : நான் அவரு மனைவி மேரியோட தம்பி

ந. நி : ஒஹோ, நீங்க?

மற்றவர் : நான் நாகராஜனோட அண்ணன்.

ந. நி : நல்லதாப்போச்ச, ரெண்டு பக்கத்துச் சொந்தக்காரர்களும் வந்துபடிங்க, இனி ஆக வேண்டிய காரியங்களைப் பாருங்க.

முதல்வர் : இனி என்ன பாக்கணும்? எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்ய வேண்டியது தான். சவப்பெட்டிக்கு ஆர்டர் கொடுக்கணும், சர்ச் மயானம் ரொம்பத் தூரமோ?

இரண்டாமவர் : நல்லா இருக்கே! ஏதோ, இடையில் புத்தி கெட்டு கிறிஸ்தவப் பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டினான்கிறத்துக்காக சவப்பெட்டிக்க ஆர்டர் கொடுக்கிறதா? அவன் பொறந்தது இந்துவாகத்தான். ஆதனால் சுடுகாட்டுக்கு கொண்டு போய் ஏரிக்கத்தான் வேணும்.

முதல்வர் : அதெல்லாம் முடியாது. அவரு கிறிஸ்டியனா மாறியாச்சு. அதனால் சவப்பெட்டிதான்

இரண்டாமவர் : அந்த ஜோலியோ நடக்காது. அதுக்குப்பொறுகும் பய கோயிலுக்கெல்லாம் வந்துடுத்தான் இருக்கான். ஏரிச்சுத்தான் ஆகணும். சுடுகாடுதான்.

முதல்வர் : பொதைக்கத்தான் வேணும், இல்லேன்னா அந்த ஆத்மா சாந்தி அடையாது.

இரண்டாமவர் : அதெப்படி ? சுடுகாடுதான் இல்லேன்னா அந்தக் கட்டை வேகாது.

முதல்வர் : சவப்பெட்டிதான்

இரண்டாமவர் : சுடுகாடுதான்

முதல்வர் : சவப்பெட்டிதான்

இரண்டாமவர் : சுடுகாடுதான்

(மாநிமாநிக் கோபமாகச் சொல்லுதல்)

(கீழே கிடந்த பிரேதம் மெல்ல எழுந்து விறைத்த கை கால்களுடன், நிலைகுத்திய கண்களுடன் விறைப்பாக நடந்து, இரண்டுபேருக்கும் நடுவில் வந்து நின்று கொண்டு)

பிரேதம் : எனக்குச் சவப்பெட்டியும் வேண்டாம்,
(முதல்வர் நெஞ்சில் கைவைத்துத் தள்ளுதல்)

சுடுகாடும் வேண்டாம்
(இரண்டாமவர் நெஞ்சில் வைத்துத் தள்ளுதல்)

நா கடலில் போயி விழுந்துக்கிழேன்
(முன்னோக்கி விறைப்பாய் நடத்தல்)

(இப்போது முதலில் பாடியவர் அரங்கின் முன்புற ஓரத்தில் வந்து நின்று பாடுதல்)

பாட்டுப்பாடுபவர் : “சமரசம் உலாவும் இடமே- நம் வாழ்வில் காணா
சமரசம் உலாவும் இடமே
தாழ்ந்தவர் கீழோர் என்றுமே - பேதமில்லாது
எல்லோரும் முடிவில் சேர்ந்திடும் காடு
தொல்லை இன்னியே சேர்ந்திடும் வீடு
- ஆகையினால் இதுதான்
நம் வாழ்வில் காணா
சமரசம் உராவும் இடமே”

(இப்போது பிரேதம், பாடிக்கொண்டிருப்பவர் பக்கமாகத் திரும்பி வந்து)

பிரேதம் : யாரடா இவன் ? வேள கெட்ட வேளையிலே நாட்டு நடப்பு தெரியாம...
சமரசம் உலாவும் இடமாம், பாட்டு!

(பாட்டுப்பாடியவரை ஓங்கி அறைய, பாடியவர் கீழே விழுகிறார்)

நன்றி : தாமரை

திறனாய்வு ~ பொல் மீன்கள்

2013 ஆம் ஆண்டில் அகில இலங்கைத் தமிழ்மொழித்தினப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற ஆக்கம் :

செல்வி: T. தீபிகா

யா. இடைக்காடு மகா வித்தியாலயம்

மனதிலே ஒளிக்கீற்றுப் போல் கணப்பொழுதில் தோன்றி மறையும் சிறு நிகழ்வு கூட சிறு கதையாக உருப்பெறலாம். அந்தவகையில் எம்.எஸ்.அமானுல்லா அவர்களது சிறுகதையும் ஆழமான பிரதிபலிப்பொன்றை நம் கண் முன்னே நிறுத்துவதாற்போல் உள்ளது. சிறுகதையென்பது ஒரே முச்சில் பிடித்துவிடக் கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென மிகச் சிறந்த அறிஞர் நடசன் என்பவர் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறு சுற்றும் வேகமும் எதிர்பார்ப்பும் குறையாமல் கதையின் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் எம். ஏஸ். அமானுல்லா அவர்கள் வடித்து கொடுத்திருப்பதானது அச்சிறந்த ஆசிரியரின் அதியுன்னத புலமைத் திறனுக்குத் சான்று கண்ணாடி என சிறப்பாகப் கூறலாம். அவ்வகையில் எம். ஏஸ். அமானுல்லா அவர்கள் சமூகம் மேல் கொண்டிருந்த புரிந்துணர்வானது தெட்டத் தெளிவாக புலப்படுகின்றது.

இது இவ்வாறிருக்க திறனாய்வு என்பது தற்போது அதிகளவில் மூலை முடுக்கெல்லாம் சென்று தனது அடையாளத்தை நிலைநாட்டுமொவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. நமது ஈழத்திலே கலை இலக்கிய உலகை விமர்சனத்துக் கொண்டு வந்தவர்களில் அமர்க்கலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி என்போர் முக்கியம் பெற்று விளங்குகின்றனர்.

அவ்வகையில் எம். எஸ்.அமானுல்லா அவர்களின் சிறுகதையும் கதைக்கரு, கதைப்பின்னல், மொழிநடை, தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு, என்பவற்றினுடைய ஆய்வு செய்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

கதைக்கரு

இங்கே “தாவீது மாஸ்ரர்” என்பவர் தனது ஆசிரியர் தொழிலின் மேல் கொண்டிருந்த தன்மையே கதையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஆசிரியத் தொழிலின் உயர்வே கதைக்கருவாக மறைமுகமான வடிவில் ஆசிரியரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “தாவீது மாஸ்ரர்” எனும் பாத்திரமூடாக தான் எடுத்துக்

கொண்ட கருப்பொருளின் அதியுன்னதமான தன்மையைச் சிறிதும் தொய்வின்றி மேலோங்கக் கூறியுள்ளமையானது ஆசிரியரின் ஆற்றலுக்குச் சிறந்த சான்று பகர்வதாக உள்ளது. இவ்வாறு ஆசிரியர் என்பவர் இருக்கவேண்டிய விதம் பற்றியும் சிறந்த மனித நேயப் பண்புகளையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதனுடாக தான் எடுத்துக்கொண்ட கருப்பொருளை மிகத் திறம்படக் கூறியிருப்பதானது தெட்டத் தெளிவாகப் புலனாகிறது.

“கதை மாந்தர்” இச்சிறுக்கதையைத் தெளிவாக நோக்கின் கதை முழுவதும் ஆசிரியர் பயணிக்கிறார் என்பதை உணர முடிகிறது. எங்கே ஆசிரியர் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தினுடாகவும் தன்னை மிக அழகாக நிலை நிறுத்தியுள்ளமை குறிப்பிட்டத்தக்கது.

“தாவீது மாஸ்ரர்” எனும் பாத்திரமானது எமது சமுதாயத்திற்கு முன் மாதிரியான பாத்திரமாக காட்டப்பட்டுள்ளது. சுயநலம் என்பது அறவே தெரியாத மனிதராக “தாவீது மாஸ்ரர் காட்டப்படுகின்றார். குடும்பம் என்பதையே மறந்து இருபது வருடமாக ஒரே பாடசாலைக்காக ஓடாகத் தேய்ந்துள்ளார் .என்றுதான் கூறுவேண்டும். பாடசாலையில் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பணிகளும் அதை அவர் கையாளும் தன்மையும் ஆசிரியரால் மிகச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை “ஒவ்வொரு சத்ததையும் நெருப்பின் நெருக்கத்தோடு சுத்தமாகக் கையாண்டு .....எனச் சொல்லும் வரிகள் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன.

“இடது கை உடைந்த அதே கதிரையில்...” என்பதோடு தாவீது மாஸ்ரரின் இளமையும் அற்பணிப்புத் தன்மையும் மிக அற்புதமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தனது மனைவியால் கேட்கப்படும் வினாக்கள் நியாயமானது எனத் தெரிந்ததும் பொது நலத்தைப் கடைப்பிடிக்கும் தாவீது மாஸ்ரரின் சிறப்பு குறிப்பிட்டுக்காட்ட வேண்டிய தொன்றாகும் மற்றும் மனைவியோடு சண்டை பிடித்துப் பழகாதவன் இரந்து பேசிப் பழக்கமில்லை என்னும் வரிகள் தாவீது எனும் பாத்திரத்தைச் சிறந்ததொரு கணவனாக நம்மனங்கள் முன்னே நிறுத்துகின்றது.

பாடசாலை இடமாற்றுத்திற்குப் பின்னும் அவர் கொண்டிருந்த கடமைதவறாப் பண்பு ஆசிரியரால் அழகாகப் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதாவது “எங்கே கணக்கு வேலைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கு. முழுமையாகப் பாடுபட்ட இந்தப் பாடசாலையை உருப்படுத்தி எடுக்கலாம் என்ற வரிகள் அதனைப் பறைசாற்று வதாற்போல் அமைந்துள்ளது. புதிய பாடசாலை அதிபர் கொம்பன் சேஷனுக்குப் போய்விடவில்லையா? எனத் தாவீது மாஸ்ரரை நோக்கி கேட்கும்போது பொய் கூறாமல் தான் உண்மையான எஸ்ரிமேற்றையே கோரும் காட்சியானது எமக்குச்

சிறந்த படிப்பினையை ஊட்டுவதாற்போல் அமைந்துள்ளது. தனது மகனுக்கு காய்ச்சல் வந்த சந்தர்ப்பத்திலும் கூட அப்பொறுப்பை வேறொருவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டே செல்கிறார். இதனோடு இப்பாத்திரம் கொண்டுள்ள அதியுண்ணத் தன்னியத்தன்மை காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த மாம்பழத்தில் ஒரு சதத்துண்டு கூட என் வாயிலோ என்ற குடும்பத்திட வாயிலோ படாது. எனக் கறும்காட்சிகள் எம்மைச் புல்லரிக்கச் செய்கின்றன. இவ்வாறு இக்கதை முழுவதும் வியாபித்திருக்கும் இப்பாத்திரமானது ஈடுணையற்ற மிக உயர்ந்த பாத்திரமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளதெனின் அது மிகையாகாது.

அடுத்து கதீஜா எனும் பாத்திரம் தாலீது மாஸ்ரரின் மனைவியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு சராசரி குடும்பப் பெண்ணை எம்மனக்கண் முன்னால் நிலைநிறுத்துகின்றது. மூன்று வருடங்களாகத் தொய்வு நோய் உள்ள பெண்ணாகக் காட்டப்படுகிறது. “பள்ளிக்கூடம் என்று இரவாப் பகலா செத்தீங்க என தன் கணவனைப் பார்த்து கேட்கும் காட்சியானது கதீஜாவின் மன ஆதங்கத்தை திறம்பட காட்டி நிற்கின்றது. மற்றும் தனது கணவரின் குணநடையைப் புரிந்து, சகித்து வாழ்வினை நடாத்தும் பெண்ணாக ஆசிரியர் இவரைக் காட்டியுள்ளார். தாலீது பிரியாவிடை பெற்றுக் கொண்ட “கிளாஸ்களைக் கதீஜாவிற்கு காட்டும் போது” அவள் முகத்ததைத் தருப்பிக் கொண்ட சென்று விட்டாள். என ஆசிரியர் கூறுவதினாடு அப்பெண் கொண்டிருந்த மன வெறுப்பு இயல்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கணவரன் துயரில் தானும் பங்கினை வகித்து பல கஷ்டங்களின் மத்தியிலும் இல்லற வாழ்க்கையை முடிந்ததை கொண்டு நடாத்தும் குடும்பப் பெண்ணாக கதீஜா எனும் பாத்திரமானது ஆசிரியரால் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து பழைய பாடசாலையின் அதிபராக கூறப்படும் அதிபரெனும் பாத்திரமானது மனச் சாட்சி என்பதை மாஸ்டருக்கு கிடைத்ததும் பக்கத்து ஊர்தானே காலையிலே போனா, பின்னேரம் வந்திடலாம் என அதிபர் கூறுவது அவரின் ஈரமில்லாத் தன்மை காட்டப்படுகிறது.

புதிய அதிபராகவும் பாத்திரமானது சுயநலத்தையே அதிகமாகக் கொண்டதாகக் காட்டப்படுகிறது. “நான் கிலேர் கருவாடுகொண்டு போவேன்” எனச் சொல்லும் கூற்றுக்களை இவரைக் கடமையுணர்வு மீறிய நபராகக் காட்டுகின்றன. “அதிபர் இலேசான குறட்டை ஒலியுடன்” ஒழுக்கமில்லாத் தன்மையைச் சிறந்த முறையில் புலப்படுத்துகின்றது. இவ் அதிபர் சீரான நேரிய நடத்தையைக் கொண்டிருப்பின் இப்பாடசாலை முன் பே வளர்ச்சிபெற்றிருக்கலாம் என்பதை எனத தனிப்பட்ட வெளிப்பாடுப் பொருளாக அமைகிறது.

கதைப்பின்னல் :

இக்கதையின் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை ஆசிரியர் கதைமுழுவதும் விஸ்தரித்துள்ளார். “தாவீது மாஸ்ரர்” எனும் பாத்திரத்தை பிரதானமாக வைத்து கதையை அழகுபடுத் துவதற்கு உரிய இடங்களில் அணிகளைக் கையாண்டுள்ளார். “இன்னுமொரு பெண்சாதி போல் ....” சீதக்காதியை நோக்கி முத்தாமணக்கு கைவிரித்தது போல் ...” போன்ற உவமையனிகளையும் “காலைக்காந்று முற்றிய நெற்கதிர்களில் மோதலில்டு” எனும் வரிகளுக்கு தற்குறிப்பேற்ற அணியும் ஆசிரியரால் மிகக்கச்சிதமாக கையாளப்பட்டுள்ளது. மற்றும் தாவீது மாஸ்ரரினை ஆதாரப்படுத்திக் கதைத் தருவினைத் தனது ஐம்புலன்களினாலும் பெறும் அனுபவத்தினாடு வார்த்தைகள் மூலம் கோர்த்து நெறிப்படுத்தியிருக்கும் விதம் பாராட்டுக்குரியது. ஆரம்பம் முதலே ஏற்பட்ட ஆர்வம் இறுதிவரை குறையாமலிருக்க அவரால் சிறந்த முறையில் கதை நகர்வானது ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பொருத்தமான இடங்களில் அளவான பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்தி இருப்பது கதையிற்கு கவராஸ்யத்தை அள்ளி வழங்குகிறது. இவ்வாறு தனது கூரிய ஆங்றலால் தான் எடுத்துக் கொண்ட விடயத்தை கனகச்சிதமாக ஆசிரியர் படைத் திருப்பதற்கு இங்கு படைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு வரியும் சான்றாக அமைகிறது. “கமகம” போன்ற இரட்டைக்கிளிவிச் சொற்களும் மிகத் தத்துருபமாக கையாளப்பட்டுள்ளது.

மொழி நடை என்ற விதத்தில் இக்கதையினை ஆராய்ந்தோமேயானால் பேச்சு வழக்குச் சொற்களின் பயன்பாடே மேலேர்ங்கி நிற்கிறது. வாசகருக்கு எளிய நடையில் சிக்கலேதுமின்றி விளங்கக்கூடிய விதத்தில் ஒவ்வொரு வரியும் அமைந்துள்ளது. இடையிடையே மூஸ்லிம் வழக்குச் சொற்கள் மிகவும் தத்துருபமாக கையாளப்பட்டுள்ளது. கதையின் உயிரோட்டத்தினைப் பிரதிபலிப்பதாக இச் சொற்கள் அமைந்துள்ளன. என்றால் இவை மிகையாகாது. முற்றும் நமது சமூகத்தினால் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்துகின்ற சொற்கள் பிரயோகங்களாகவும் இவை அமைந்துள்ளன.

தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு

‘இக்கதைக்கு “வரால் மீன்கள்” எனும் தலைப்பானது கனகச்சிதமாகப் பொருந்திக் காணப்படுகிறது. தாவீது மாஸ்டரும் கடமை,கண்ணியம், பொதுநலம். போன்றவற்றை முச்சாகக் கொண்டவர். பொதுநலமும் ஆசிரியப்பண்பும் இலட்சியமானதாக கொண்டு வாழும் இவருக்கும் கடமை தவறாத சத்தியம் பொருந்திய வாழ்வே பிடிவாதமாகக் காணப்படுகிறது. அத்தகைய மேலான உயரிய தன்மைகளையுடைய தாவீதுமாஸ்டர் அதே பிடிவாதத்தை தனது

வாழ்வின் முச்சவரை கடைப்பிடித்திருக்கும் வரால் மீன்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கப்படுகிறது. அடுத்து “புதிய விடியல்” எனும் கதையின் மையக்கருத்து, மொழிப்பிரயோகம், கையாண்டுள்ள உத்திகள், தலைப்பின் பொருத்தம். என்பவற்றினோடு ஆய்வு செய்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும்..

கவிதை (புதிய விடியல்)

கவிஞர் கவி பூங்குன்றன் அவர்களால் இக்கவிதையானது கோர்க்கப் பட்டுள்ளது. என்றுதான் கூறு வேண்டும். அந்தளவிற்கு வாசகரை ஈர்க்கும் வகையில் கவிஞர் தனது கவிதையை உருவாக்கியுள்ளார். இக்கவிதையின் மூலம் கவிஞர் கவி.பூங்குன்றன் அவர்களது வார்த்தைகளை வடிக்கும் தன்மை புலனாகிறது. ஒவ்வொரு சொற்களும் மணிமணியாய்க் கோர்த்தாற்போல் அமைந்துள்ளன.

மையக்கருத்து

இங்கே பழைய மூடக் கொள்கைகளிலிருந்து விடுபடவேண்டுமென்ற கருத்தே மையப்பொருளாகக் காணப்படுகிறது. சாதி எனும் பேதத்தை துளியெனும் தடமின்றி அழிக்கவேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தை ஆசிரியர் எம்முடனே நிலைப்படுத்த விழைவதை அறிய முடிகிறது.

மொழிப்பிரயோகம்

இக்கவிதையானது மிகவும் அற்புதமான வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை எமக்கு அளிப்பதாற்போல் உள்ளது. மற்றும் அனைவருக்கும் விளங்கக்கூடிய வகையில் எனிய சொற்களைக் கொண்டு இக் கவிதை படைக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் அர்த்தமுன்றிய வார்த்தைகளுக்கு ஏதுவாக சொல்லாட்சியானது வலுப்பெற்றிருக்கின்றமையை தெட்டத் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது. தான் கூற வந்தசெய்தியை வெறுமனே கூறாமல் எமது வாழ்வியலோடு சம்பந்தப் படுத்திக் கூறியுள்ளார்.

“காக்கைக்கும் பசியால் கத்துகின்ற
கதவோரம் பல்லிக்கும் பஞ்சாங்கம் பார்க்கும்”

என்ற வரிகளுக்கு இதனைத் தெளிவாக நோக்க முடியும். சாதி எனும் பேதத்தைக் கர்த்ததறிய வேண்டுமென்பதற்காக அவர் கூறும் சாட்சியங்கள் அற்புதமானவை. அதாவது,

“பிறந்த பிள்ளைக்குக் கொடுப்பது இங்கே
பெற்ற தாயின் முலைப்பாலா?
பாழும் சாதியின் கள்ளிப் பாலா?”

எனும் வரிகளினுடாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. அதுமட்டுமென்றி சாதி காரணமாக நெருக்கமான உறவுமுறைகளுக்குள் திருமணம் நடப்பதால் பிறக்கின்ற பிள்ளைகள் ஒற்றுமையற்றிருக்கும் வாழ்வியல் அம்சங்கள் போன்ற சிந்திக்கத் தூண்டும் விடயங்களை வாசகருக்குக் கவிஞர் அளித்துள்ளார். என்பது ஒவ்வொரு வாசகனும் அறிந்த உண்மையே. இவ்வாறு சிறந்த முறையில் கவிஞரானவர் மொழிப்பிரயேர்கத்தைத் திறம்படக் காட்டியுள்ளார்.

தலைப்பின் பொருந்தம் :

ஒவ்வொரு வாசகனாலும் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். கவிஞர். கலி. பூங்குள்ளுன் அவர்கள் தனது ஆதங்கங்களையும் மாயையால் பீடகப்பட்டிருக்கும் இருண்ட சமுதாயத்தையும் ஒரே நேரத்தில் தனது கவிதை மூலம்காட்டியுள்ளார். அதாவது இந்நவீன உலகத்திலும் அடைப்பட்ட கூண்ட வாழ்க்கை மூடக் கொள்கைகளுடன் வாழும் மக்களிற்காக தனது கவிதையினை அர்ப்பணித் துள்ளார் என்றுதான் கூறுவேண்டும். இதை ஒவ்வொருவரும் அறிந்து உணர்ந்து செய்யப்பட வேண்டுமென்பதே கவிஞர் அவர்களது மறைமுக கருத்தாய் காணப் படுகிறது. எனவே “பழையது கழிதலும் புதியது பகுதலும்” என்பதற்கிணங்க எமது மாயைகளை நீக்கி பெரியவர்களின் வேதத்தத்துவங்கள்படி நடக்க வேண்டும் என்ற உன்னத வேண்டுகோளை கவிஞர் நிலை நிறுத்தியதை இக்கவிதை மூலம் உணரமுடிகின்றது. எனவே புதிய விடியல் எனும் தலைப் பானது இக்கவிதைக்கு மிகக் கச்சிதமாக பொருந்தியுள்ளதென்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

**அகில இலங்கைத்
தமிழ்மொழிக்
தினப் பேர்ட்டு
முடிவுகள் ~ 2013**

போட்டி இல	போட்டியின் பெயர்	போட்டியாளர் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்
1	ஆக்கம் எழுத்து	K. வெல்விழி M.F. ஸௌனப் M.A.F. இஸ்பா	வடக்கு மேல் வடமேல்	யா.பண்ணாகம் மெய்கண்டான் கொ.கஞ்சதுறை மு.ம.வி கிரி.அறக்யாள மு.ம.வி
2	கட்டுரைவரைதல்	M.J. சஹிதா மர்யாம் G. அபிராமி M.J. சாக்கிறா	மத்திய வடக்கு கிழக்கு	க. அஸ்கார் ம.வி யா. மூளாய் சைவப்பிரகாச.வி கமு. அல்-ஜாயிலா வித.
3	கட்டுரைவரைதல்	N. கிருஷ்ணகாந் M.A.F. ஓரிபா N. வினோதா	மத்திய சப்பிரகமுவ ஊவா	ஹ. வைஷலன்ஸ் கே.ஸாஹிரா தே.பா ப/வேவெல்லுரினன் த.வி
4	கட்டுரைவரை இலக்நயத்தல்	T.உ.மையாளினி N. நிகேதா M.R. சஹ்ரி ரஹ்மத்	வடக்கு மேல் வடமேல்	யா.அருணோதயாக் கல் கொ.நல்லாயன் மகளிர் கல். புத.பாத்திமா மகளிர் கல்லூரி
5	கட்டுரைவரை. இலக்நயத்தல்	M.G.R. பஜர் T. காயத்திரி N.ரத்தேவி	தென் வடக்கு கிழக்கு	கா. உ.வெதுன் ஹஸனா ம.வி யா. விக்ரோநியா கல்லூரி. தி.சாம்பல் தீவ ம.வி
6	இலக்கணப் போட்டி	B.நர்மதா S. டெவிட் M.A.F. ஆக்கிலா	வடக்கு கிழக்கு சப்ரகமுவ	யா.வடமராச்சி இந்துமகளிர் கல். மட்புனித் மிக்கேல் கல். கே.ஸாஹிரா தே.பா
7	இலக்கணப் போட்டி	T.கஜங்கினி K.கஸ்தாரி A.நவநீதன்	வடக்கு கிழக்கு மேல்	யா.மீசாலை வீரசிங்கம் மத.கல். மட். மகாஜுனாக் கல். கொ.பரிதோமாவின் கல்.
8	திறனாய்வுப் போட்டி	T.துபிகா A. தமிழினி L.A.K.மடோனா டில்கி	வடக்கு மத்திய கிழக்கு	யா. இடைக்காடு மகா வித்தி ஆயுமினா தேசிய பாடசாலை கமு. கார்மேல் பற்றிமா.கல்லூரி
9	குறுநாடக ஆக்கம்	I.மரியா ஜேரோமி M.T.F.F.மஸ்னா M.N.F.நுஸ்ரா M.J.F.ஹஸ்னா	மேல் மத்திய தென் வடமேல்	கொ.புனித அன்னம்மள் மகளிர் கல். க. முஸ்லிம் பாலிகா வித்தி மா. அந்நார் மகளிர் ம.வி புத் கடையாமோட்டை மு.ம.வித.
10	குறுநாடக ஆக்கம்	J.லக்ஷ்மியா J.ஜெஷி M.ப்ரமிளா	மேல் ஊவா கிழக்கு	கொ. விவேகாணந்தா கல்லூரி பது.கேணக்கலை த.ம.வி.பசுறை மட் கறுவாக்கீணி விக்னேஸ்வரா வித்தி
11	கவிதை ஆக்கம்	M.S.F. குணப்பா M.S.F. கண்மா S.கஜன்னியா	மத்திய வட மத்தி சப்பிரகமுவ	தெலு. அறபா மு.ம.வித்தி அ. கணவேல மு.ம.வித்தி விஜீதபா கே. புனித மரியாள் த.ம.வி
12	கவிதை ஆக்கம்	R.ஆயிவா M.ப்ரியத்ரஷ்டி S.காயத்திரி	மேல் வடக்கு ஊவா	கொ. புனித பிறிஜூட் கன்னியர் ம.வி கிளி. பாரதி வித்தி. ப. க்ரேக் த.வி.பண்டாரவனி

போட்டி இல	போட்டியின் பெயர்	போட்டியாளர் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்
13	சிறுகதை ஆக்கம்	S. வேதிகா பாத்திமா ஒறப்ஸா M.N.F நூஸ்ஸா	வடக்கு மத்திய கிழக்கு	யா. அருணோதயாக் கல் மா.புனித தோமையார் கல். கழ. அட்டாஸைசேனை ம.ம.வி
14	சிறுகதை ஆக்கம்	T. மேரி தயாளினி H.M. அஸ்மியா பர்வின் H.F. அஸ்னா	வடக்கு வட மத்திய வடமேல்	யா. புனித வளார் ரோ.க.த.பா அ. ஸாஹிரா மு.ம.வித்தி.அனு. சிலா. நஸ்ரியா ம.க. சிலாபம்
15	வாசிப்பு	I. M. அப்ராஸ் P. இவோன் கிறிஸ்டனா S. மதுமிதா	கிழக்கு மத்திய வடக்கு	கழ.முஸ்லிம் மகளிர் வித்தி வல. இராகலை த.ம.வி யா. சென் ஜோன்ஸ் பெஸ்கொ
16	வாசிப்பு	P. பவதாரகன் V. விக்காஷனா U. கஜனி	வடக்கு மத்திய மேல்	யா.யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல். ஹ. வைலன்ஸ் கல்லூரி கொ. சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம்
17	ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாடு	I. விதுவேன் K. கேசினி N. பாத்திமா ஓசீபா	வடக்கு மேல் கிழக்கு	யா. தம்பசிட்டி மெதுடிஸ்மிவேன் த.க. கொ. சைவமங்கையர் வித்தியாலயம் கழ. அல்.முனவ்வரா கனிட் கல்.
18	பேச்சு	R. திவிலாஷனி S. ரக்விதா புதேகவினி B. சோம்ச'வர்	ஹவா மத்திய மேல்	ப. தமிழ்.மகளிர் மகா.வித்தி ஹ. வைலன்ஸ் கல்லூரி கொ.ஜோயல் கல்லூரி
19	பேச்சு	N. நூஸ்கா ஹானி S.M. சிமாஸ் M.N. அஸ்பா	கிழக்கு மத்திய தென்	கழ.ஆயிவூ பாலிகா வித்தி க.புனித அந்தோனியார் கல்லூரி கா.நாவின்ன மு.கனிட வித்.
20	பேச்சு	M. அஸ்வினி T. ஹம்சத்வனி S.A.f. நூரா	வடக்கு கிழக்கு வடமேல்	வ. இறும்பைக்குளம் மகளிர். கல். மு. பட்டித்திடல் ம.வி. புத். பாத்தமா மகளிர் கல்லூரி
21	பேச்சு	R. கோபிகா T. தினோஷ்கிகா I. நூரா	வடக்கு கிழக்கு வட மத்தி	யா. கனகரத்தினம் ம.ம.வித்தி மட். ஆரையம்பதி மகா.வித்தி பொ. பொலநறுவை மு.ம.வித்தி
22	பேச்சு	J. நாக அர்ச்சன் S. சிவல்கந்தசீரீ S. நிவேதிகா	கிழக்கு வடக்கு மேல்	தி. ஸ்ரீ கோணஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி யா.யாழ்ப்பாணம் இந்து கல்லூரி கொ.இராமனாதன் இந்து மகளிர் கல்.
23	பாவோதல்	S. கஷ்மிக்கா S. வாக்கி சிறிக்கோஜன்	கிழக்கு மேல் சப்பிரக	கழ. கார்மேல் பற்றிமா கல்லூரி கொ.இராமனாதன் இந்து மகளிர் கல். தெ. பாரதி தமிழ் வித்தி.

போட்டி இல	போட்டியின் பெயர்	போட்டியாளர் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்
24	பாவோதல்	S. மாதவன் S. சதுஷ்கன் V. யஷ்டிவின்	மேல் கிழக்கு மத்திய	கொ. இந்து கல்லூரி கழு. கழு.கார்மேல் பற்றிமா கல்லூரி ஹ. வைருலன்ஸ் கல்லூரி
25	பாவோதல்	S.விவராஜ் M.A.F.அன்னா V.வத்தாங்கிதசர்மா	கிழக்கு வடமேல் வடக்கு	திஇகிரீ கோணஸ்வரா இந்தக் கல்லூரி புது.முசல்பிட்டிய மு.வி.பள்ளிவாசல் யா.யாழ்ப்பாணம் இந்து கல்லூரி
26	பாவோதல	J.சேஷவன் I.கிரிஸ்தினா S.சதிவிலோபாரவாந்	கிழக்கு வடக்கு சப்பிரக	மட். மெதாடஸ் ம.கல். வ. தரணிக்ருளம் கணேஷ வித்தி. இ. எம்.பரியோவான் த.ம.வித.
27	பாவோதல்	S.வியானி K.அன்ட் நிலுக்கி S.கிருபாவினி	மேல் கிழக்கு மத்திய	கொ. சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம் மட். புரித சிசிலியா பெண்கள் கல். நுவ. கொட்டகலை த.ம.வி
28	இசைபும் அசைவும்	T.லக்ஷா P.பிரத்கஷா T.சாம்பவி	மேல் ஊவா கிழக்கு	கொ.இராமனாதன் இந்து மகளிர் கல். ப. சௌதம் த.ம.வி.தெமோதாரை மட்.வின்சன்ற் உயர்தரப் பாடசாலை
29	இசை தனி	S.பிரணவி A.ஆரபி P.சங்கரி	மத்திய வடக்கு கிழக்கு	க. பெண்கள் உயர்தர கல்லூரி யா.வேம்பாடி பெண்கள் உயர்தர பா. மட்.வின்சன்ற் உயர்தரப் பாடசாலை
30	இசை-தனி	A.ஆதித்தியா J.சதுர்ஷனா B.பார்கவி	வடக்கு மத்திய மேல்	யா.வேம்படி பெண்கள் உயர்தர பா. ஹ. வைருலன்ஸ் கல்லூரி கொ. சைவ மங்கையர் வித்தி.
31	இசை-தனி	S.குகனேஸ்வரன் R.அபிராமி I.கீர்த்தகா	மத்திய மேல் வடக்கு	ஹ. வைருலன்ஸ் கல்லூரி கொ. மகளிர் கல்லூரி யா.புத்தூர் சோமஸ்கந்தா கல்லூரி
32	இசை-தனி	S.நிதர்வன் L.சாம்லக்ஷமி I.நிவாந்தனி	வடக்கு மேல் கிழக்கு	யா. ஹாட்லிக் கல்லூரி கொ. சைவ மங்கையர் வித்தி. தி. ஸ்ரீ வண்முகா இந்தக் கல்லூரி
33	இசை-தனி	S.நிதர்வன்	வடக்கு	யா. ஹாட்லிக் கல்லூரி
35	நடனம் - தனி	K.பானுஜா N.ஏதுஷா R.மழுரிகா	வடக்கு ஊவா மேல்	யா.கண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி ப. தமிழ் மகளிர் ம.வி. கொ.சாந்த களாயர் கல்லூரி
36	நடனம் -தனி	G.ருக்ஷனா P.பாஜு V.காவ்யா பிரியத்ரஷ்ணி	ஊவா வடக்கு மத்திய	ப. தமிழ் மகளிர் ம.வி. யா.கொக்குவில் இந்தக் கல்லூரி க. விழாரமஹாதேவி ம. கல்லூரி

போட்டி இல	போட்டியின் பெயர்	போட்டியாளர் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்
37	நடனம் - தனி பிரிவு 4	T. அபிராமி M. ஆரணி K. கலித்திரா	வடக்கு மேல் ஊவா	யா.கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி கொஇராமானாதன் இந்து மகளிர் கல்.ப. தமிழ் மகளிர் ம.வி.
38	நடனம் -தனி பிரிவு 5	K. கௌதமன் B. கீத்தப்பிரியா R. தீபத்ரவுனி	வடக்கு ஊவா மேல்	யா.மத்திய கல்லூரி ப. தமிழ் மகளிர் ம.வி. கொ.விவேகானந்தா கல்லூரி
47	சிங்கள மாண.. தமிழ் வாசிப்பு	W.G. சமாதி விஜேவர்தன செல்வன்விக்ரமசிங்க பிம்சர் L.A.R.P.S. சமரசிங்க	தென் மத்திய வடமேல்	மாறை. புறால்வெல்ல ம.ம.வித். க. ரணபிம ஞாயல் கல்லூரி கு.வயம்ப ஞாயல் கல்லூரி
48	சிங்கள மாண.. தமிழ் பேச்சு	W.G. இஷாரா காவிந்தி R.M. பாதினி குமாரி P.G செவ்வந்தி காஞ்சனா	தென் வடமேல் வடக்கு	மாறை.தெனியாய ம.ம.வி. குளிகுளியாம்பிட்டிய மத்திய கல்லூரி வ.மடுகந்த மகா வித்தி
49	சிங்கள மா.. த.உறு. எழுத்து -1	U.G சுயுரி காவிந்யா சேஷாலி அமாயா பெரேரா தசனாயக்க ஹிருதினி	வடமேல் மேல்	கு.வயம்ப ஞாயல் கல்லூரி கொ.தேவி பாலிகா
50	சிங்கள மா.. த.உறு. எழுத்து -11	A.D. மேதாவி R.N.K. கல்ந்தி திவியங்கா உமிது பண்டார துபிக	தென் மேல்	கா. சங்கமித்தா மக.கல்லூரி கொ.தேவி பாலிகா
				க. ரணபிம ஞாயல் கல்லூரி

போட்டி இல.	போட்டியின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்
33	இசை குழு 1	வடக்கு கிழக்கு மத்திய	யா.ஏற்றாட்லிக் கல்லூரி மட்.வின்சன்ற் உயர்பாடசாலை க.ரஜுவெல் தே பாடசாலை
34	இசை குழு 11	வடக்கு மேல் கிழக்கு	யா.இந்துக் கல்லூரி கொ.இராமனாதன் கல்லூரி தி.ஸ்ரீ.சண்மகா இ.க.
39	நடனம் குழு1	வடக்கு மேல் கிழக்கு	யா.மத்திய கல்லூரி கொ.இந்துக் கல்லூரி மட்.வின்சன்ற் உயர்பாடசாலை
40	நாட்டிய நாடகம்	வடக்கு கிழக்கு மேல்	வ. இறம்பைக்குளம் பெ.கல்லூரி மட். சிவலியா பெண்கள் கல். கொ.இராமனாதன் கல்
41	நாட்டார் பாடல்	வடக்கு ஊவா கிழக்கு	வற்றாப்பளை ம.வித்தி ஹ.ஷாலன்ஸ் கல்லூரி கமு.முஸ்லிம் ம.கல்லூரி
42	மேடை நாடகம்	வடக்கு கிழக்கு மேல்	யா ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி மட்.கரடியனாறு ம.வித்தி கொ.இராமனாதன் கல்லூரி
43	வில்லுப் பாட்டு	வடக்கு கிழக்கு மேல்	வட்டு இந்துக்கல்லூரி குழு கார்மேல் பாத்திமா நீர்.விஜயரத்தினம் இ.கல்லூரி
45	தமிழறிவு வினா விடை	வடக்கு கிழக்கு ஊவா	கி.வி.கி.நோச்சி மத்திய கல்லூரி கமு.கார்மேல் பாத்திமா.கல்லூரி பதுமிழ் மகளீர் மகா வித்தியாலயம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	கிழக்கு வடக்கு ஊவா	கமு.முஸ்லிம் ம.வித்தி வ. தமிழ் வித்தி க.அல்.இரஷாட் மு.ம.

நன்றி நவீலஸ்

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவினால் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையான “கூர்மதி” இம்முறையும் புது மெருகுடன் வெளியிடப்படுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.இவ்வேளையில் இச் சஞ்சிகையின் ஆக்கத்திற்கு அருந்துணை பரிந்த அனைவர்க்கும் நன்றி கூற வேண்டியது எனதுகடமையாகும்.

இம்முறையும் இக் கல்விச் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு அனுமதி வழங்கிய அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கட்கும் கல்வி அமைச்சின் கௌரவ பந்துல குணவர்த்தன அவர்கட்கும் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் திரு.அனுரா திஸானாயக்க அவர்கட்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக

மேலும் இந்த சஞ்சிகையை வெளியீடு செய்ய பல வழிகளில் ஆலோனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் தந்துதவிய மேலதிக செயலாளர் எச்.டி. பிழேமதிலக, திரு.என்.டி. விஜயரஷ்டன், மற்றும் மாநுடவியல் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு.ஆர்.எம்.எம். ரத்னாயக்க, அவர்கட்கும் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டிற்காக எமக்கு ஒத்துழைப்பை வழங்கிய தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகள் அபிவிருத்திப் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு.எஸ். முரளிதான் அவர்கட்கும் நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் இச்சஞ்சிகையின் தரத்தை மெருகூட்ட சிறந்த ஆக்கங்களை, ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வழங்கிய பேராசிரியர்கள் கல்விப்பணிப்பாளர், எழுத்தாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், அனைவர்க்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மேலும் ஆக்கங்களை ஒப்புநோக்கி ஒழுங்கமைப்பு செய்த எமது கல்வி அமைச்சின் பணிப்பாளர்கள், அபிவிருத்தி உதவியாளர் திருமதி வாககி அத்தனாயக்க, திரு. மீரீசங்கர் அவர்கட்கும் சட்டத்தரணி திரு.இரா.சட்கோபன் அவர்கட்கும் எனது நன்றிகள் கணினி ஒழுங்கமைப்பு செய்த அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாக்டும்.

2013 ஆம் ஆண்டின் “கூர்மதி” சஞ்சிகையின் இடம் பெற்ற சில கட்டுரைகள், துணுக்குகள், ‘தாமரை’ இலக்கியம், சோவியத்நாடு சஞ்சிகை, மற்றும் அனைவர்க்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இச்சஞ்சிகையின் வெளியீட்டுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும், ஒத்துழைப்பும் வழங்கிய சகலங்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவு சார்பாக தெரிவித்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தமிழ் மொழிப்பிரிவு
கல்வி அமைச்சு
இசுருபாய
பத்தரமுல்ல.

தனிநாயகம் அடிகளாரது ஆப்வமுயற்சிகளின் அடிப்படை அம்சம், தமிழ்மொழிபினதும் தமிழ் இலக்கியங்களினதும் தொன்மையையும் சிறப்புகளையும் முக்கியத்துவத்தையும் சர்வதேசமயப்படுத்துவதாகும். இன்னொரு விதமாகக்கூறின், உலக அறிஞாகளுக்கு அவற்றைத் தெரியப்படுத்தி அத்திசையில் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாகும். அடிகளார் பின்வருமாறு கூறியிருப்பது இதற்குச் சான்று.

“இந்திய வரலாற்று நூல்களை நோக்குமின் Discovery of India என்றும் History of Indian literature என்றும் பலபல புனைந்து வெளிவரும் ஏடுகளை நோக்குமின், மாக்ஸ்மூல்ஸ், வின்தூர்னிமஸ் போன்றவர்கள் முதலாய் வடமொழி இலக்கியத்தின் பெருமையையே விரித்துக் கூறுவர். அவ்விந்திய இலக்கியங்களின் வரலாற்றிலே, தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றியோ திராவிட நாகரிகத்தைப் பற்றியோ ஒரு சொல்லேனும் ஒரு குறிப்பேறும் ஒரு கருத்தேனும் காணக்கிடையா. இந்தியப்பண்பு, இந்திய நாகரிகம், இந்தியக் கலைகள், இந்திய மொழிகள் என அவர் பொழிவனவெல்லாம் திராவிடப் பண்பு, திராவிட நாகரிகம், திராவிடக் கலைகள், திராவிட மொழிகள் இவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆயினும் பல்லாண்டுகளாக நடுவுநிலை கடந்தோர் பலர் இவ்வுண்மையை மறைத்தும் திரித்தும் ஒழித்தும் நால்கள் யாத்தமையின், இன்று இவ்வுண்மையை எடுத்துக்கூறுவது தானும் மக்கள் மனதில் ஜெயம் விளைவிப்பதாக இருக்கின்றது. அங்கனம் எடுத்துக்கூறுவதற்கும் தமிழராகிய நாமும் நமது இந்திய மொழிகளேதானும் நம் தமிழைப் பற்றிய உண்மைகளை இதுகானும் கூறினோம் அலலேம் ..... இன்று இத்தமிழைக் கோயிலில் நிகழும் தமிழ்விழா, உலகில் தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும் தமிழ்மொழியின் பெருமையையும் நிலை நாட்டும் புதியதோர் இயக்கத்தை உண்டாக்கவல்லதாயின் ..... நன்மை பல பயக்கும் நன்றொன்றைச் செய்தோமாவோம்.”

மேற்கூறிய நோக்குடன் வெளிப்பட்ட அன்னாரது ஆய்வு முயற்சிகள் தமிழராய்ச்சி வளர்ச்சிப் பின்புலத்தில் முன்னோடி முயற்சிகளாக அமைந்துள்ளன.

- பேராசிரியர் செ. யோகராசா